

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΣΤΗ
ΝΑΥΤΙΛΙΑ**

**«Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΚΑΤΑ
ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ»**

Γαβριήλ Σπ. Αποστολίδης (ΜΝ 10006)

Διπλωματική Εργασία

που υποβλήθηκε στο Τμήμα Ναυτιλιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πειραιώς ως μέρος των απαιτήσεων για την απόκτηση του Μεταπτυχιακού Διπλώματος Ειδίκευσης στην Ναυτιλία.

Πειραιάς
Ιούνιος 2013

ΔΗΛΩΣΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ

Το άτομο το οποίο εκπονεί την Διπλωματική Εργασία φέρει ολόκληρη την ευθύνη προσδιορισμού της δίκαιης χρήσης του υλικού, η οποία ορίζεται στην βάση των εξής παραγόντων: του σκοπού και χαρακτήρα της χρήσης (εμπορικός, μη κερδοσκοπικός ή εκπαιδευτικός), της φύσης του υλικού που χρησιμοποιεί (τμήμα του κειμένου, πίνακες, σχήματα, εικόνες ή χάρτες), του ποσοστού και της σημαντικότητας του τμήματος, που χρησιμοποιεί σε σχέση με το όλο κείμενο υπό copyright, και των πιθανών συνεπειών της χρήσης αυτής στην αγορά ή στην γενικότερη αξία του υπό copyright κειμένου.

Η παρούσα διπλωματική διατριβή εγκρίθηκε ομόφωνα από την Τριμελή Εξεταστική Επιτροπή που ορίστηκε από τη ΓΣΕΣ του τμήματος Ναυτιλιακών Σπουδών Πανεπιστημίου Πειραιώς σύμφωνα με τον Κανονισμό Λειτουργίας του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών στην Ναυτιλία.

Τα μέλη της επιτροπής ήταν:

- Μιχάλης Παζαρζής (Επιβλέπων)

- Γεώργιος Σαμιώτης

- Τάσος Τσελεπίδης

Η έγκριση της Διπλωματικής Εργασίας από το Τμήμα Ναυτιλιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πειραιώς δεν υποδηλώνει αποδοχή των γνωμών του συγγραφέα.

Ευχαριστίες

Πριν από οτιδήποτε άλλο, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον καθηγητή μου, κ. **Μιχάλη Παζαρζή**, για την πολύτιμη συμβολή του στη διαμόρφωση του θέματος της παρούσας εργασίας μου αλλά και για την υποστήριξή του κατά τη συγγραφή της.

Περαιτέρω, οφείλω να ευχαριστήσω τους διδάσκοντες καθηγητές και το σύνολο του διδακτικού προσωπικού του **Π.Μ.Σ. στη Ναυτιλία του Πανεπιστημίου Πειραιά** για τον πλούτο των γνώσεων και εμπειριών που μου προσέφεραν κατά τη διάρκεια των σπουδών μου.

Θερμές ευχαριστίες οφείλω επίσης στην κα **Τζένη Πουρνάρα – Βαρδαβίλια**, οι συμβουλές της οποίας και το πληροφοριακό υλικό που μου χορήγησε με τις ιδιότητες της πιστοποιημένης διαμεσολαβήτριας και του εταίρου του Ελληνικού Κέντρου Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας, υπήρξαν πολύτιμες για την ολοκλήρωση της εργασίας μου.

Επίσης, οφείλω να κάνω ειδική αναφορά στους ανθρώπους του **Κέντρου Διαμεσολάβησης Πειραιά**, όπου είχα την χαρά να παρακολουθήσω πρόγραμμα εκπαίδευσης διαμεσολαβητών και να λάβω τη σχετική διαπίστευση. Τους ευχαριστώ για τις πολύτιμες γνώσεις και την όμορφη εμπειρία.

Τέλος, ένα μεγάλο ευχαριστώ στους καλούς μου φίλους, **Νίκο Τελίδη** και **Τάσο Παγιασλή**, οι οποίοι καθ' όλη την διάρκεια του προγράμματος και σχεδόν επί 24ώρου βάσεως, άκουγαν τις όποιες απορίες μου σε θέματα οικονομικών σπουδών και πρόθυμα με συνέδραμαν στην επίλυσή τους.

Με εκτίμηση,
Γαβριήλ Αποστολίδης

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η ιδέα του εξωδικαστικού ή εναλλακτικού τρόπου επίλυσης των διαφορών (Alternative Dispute Resolution – A.D.R.), γνωστή από αρκετών ετών στο εξωτερικό, εμφανίζει τα τελευταία χρόνια και στην Ελλάδα σημάδια ωρίμανσης, προώθησης και «δειλής» διάδοσης. Οι εναλλακτικοί τρόποι επίλυσης των διαφορών ουσιαστικά αποτελούν ένα παράλληλο σύμπαν προς το κρατικό σύστημα απονομής δικαιοσύνης, του οποίου τα κενά και μειονεκτήματα έρχονται να καλύψουν και να εκμεταλλευτούν προς την καθιέρωσή τους. Η έννομη τάξη και η πρακτική έχουν διαμορφώσει περισσότερους από έναν εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών, όπως την διαπραγμάτευση, την συμφιλίωση/συνδιαλλαγή, την κρίση από διευθυντικά στελέχη επιχειρήσεων, τον διάλογο μεταξύ ομάδων ενδιαφέροντος, την προληπτική γνωμάτευση από τρίτο, τη δεσμευτική απόφαση εμπειρογνώμονα, τη διαιτησία και τη διαμεσολάβηση.

Από τις μεθόδους αυτές, η πλέον ανερχόμενη και ελπιδοφόρα είναι ο θεσμός της διαμεσολάβησης, της οποίας τα πλεονεκτήματα, τις ιδιαιτερότητες, το θεσμικό πλαίσιο, τον τρόπο λειτουργίας και τις διαδικασίες υλοποίησης πραγματεύεται η παρούσα εργασία, εστιάζοντας στο ελληνικό δίκαιο και την ελληνική πραγματικότητα. Σχετική αναφορά γίνεται και σε θέματα ναυτιλίας, όπου το ελληνικό στοιχείο κυριαρχεί παγκοσμίως και οφείλει να πρωτοπορεί και -κατά μία έννοια- να επιβάλλεται, λειτουργώντας προς το συμφέρον όχι μόνον της ελληνικής πλοιοκτησίας και εφοπλισμού, αλλά και ολόκληρης της ελληνικής οικονομίας. Αν είναι αργά για τον Πειραιά να αναδειχθεί σε κέντρο ναυτικής διαιτησίας λόγω της «παραδοσιακής» υπεροχής του Λονδίνου και άλλων πόλεων στον τομέα αυτό, σίγουρα υπάρχει τόπος εθνικών συμφερόντων πάσης φύσεως (πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών) για την ανάδειξη και καθιέρωση του Πειραιά σε κέντρο ναυτικής διαμεσολάβησης, ενώ τα οφέλη θα ήταν ενδεχομένως τα ίδια, ή και περισσότερα.

Λέξεις-κλειδιά: διαμεσολάβηση, εναλλακτική επίλυση διαφορών, Ε.Ε.Δ., διαμεσολαβητής

ABSTRACT

The idea of out of court or alternative dispute resolution (A.D.R.) that has been known abroad since several years, bears in Greece the last few years signs of maturation, promotion and timid diffusion. Alternative dispute resolutions are in reality an alternative universe to the state system of justice administration, whose gaps and disadvantages are to be covered and used by A.D.R.s for their establishment. Law and order and practice have formulated more than one A.D.R.s such as negotiation, conciliation, critique from managers, dialogue between the stakeholder groups, preventive expert opinion from a third party, binding decision from an expert assessor, arbitration, and mediation.

Among all these methods, the most up-and-coming and hopeful is the A.D.R. of mediation, whose advantages, peculiarities, institutional framework, functional operation, and procedures of materialisation are the object and scope of the present project focusing in the Greek laws and the Greek reality. Relevant references are made to issues of shipping, where the Greek element dominates globally and ought to innovate and in a sense enforce itself, working for the benefit not only of Greek ship owners and shipping but also the whole of the Greek economy. If it is late for Piraeus to rise as a centre of shipping arbitration due to the “traditional” lead of London and other cities in this field there is with certainty a place of national interests of all kinds (political, economic, societal) for the emergence and establishment of Piraeus to a centre of shipping mediation, while the benefits would likely be the same or even more.

Keywords: mediation, alternative dispute resolution, A.D.R., mediator

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΗΛΩΣΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ	II
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ	IV
ΠΕΡΙΛΗΨΗ	V
ABSTRACT	VI
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	VIII
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
1. Η ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΕΝΙΚΑ.....	4
2. ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΥΠΑΧΘΟΥΝ ΣΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ	9
3. ΕΙΔΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ.....	13
4. Η ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ.....	14
4.1 ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ	14
4.2 ΟΡΙΣΜΟΣ	14
4.3 ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΑΛΛΟΥΣ ΘΕΣΜΟΥΣ.....	15
4.4 ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	16
4.5 ΟΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ε.	17
4.6 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ	19
4.7 ΣΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ	22
4.8 ΕΚΤΕΛΕΣΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ	24
4.9 ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ	26
4.10 Ο ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ.....	27
4.10.1 Ο ρόλος του διαμεσολαβητή	27
4.10.2 Διορισμός διαμεσολαβητή	29
4.10.3 Πιστοποίηση διαμεσολαβητή	30
4.10.4 Αμοιβή διαμεσολαβητή.....	32
4.10.5 Η αναγκαιότητα της δικηγορικής ιδιότητας του διαμεσολαβητή	32
4.10.6 Η σημασία του ποιοτικού επιπέδου των διαμεσολαβητών	33
4.10.7 Κώδικας δεοντολογίας διαμεσολαβητών.....	34
4.11 ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΚΑΙ ΦΟΡΕΙΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ	35
4.11.1 Νομικό πλαίσιο	35
4.11.2 Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς.....	37
4.11.3 Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Θεσσαλονίκης	39
4.11.4 Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας	39

4.11.5	Ελληνικό Ινστιτούτο Διαμεσολάβησης «Σύνεσις»	40
4.11.6	Ελληνική Ένωση Διαμεσολαβητών.....	41
4.11.7	Αθηναϊκό Κέντρο Κατάρτισης και Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών «Προμηθέας»	43
4.11.8	Δίκτυο Διαπιστευμένων Διαμεσολαβητών.....	43
4.11.9	Κέντρο Οικογενειακής Διαμεσολάβησης.....	43
4.11.10	Δίκτυο Εμπορικής Διαμεσολάβησης	44
5.	ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΕΝΤΑΓΜΕΝΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	46
5.1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	46
5.2	ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ	46
5.3	ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΕΝΤΑΓΜΕΝΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	49
6.	Η ΡΗΤΡΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ	52
6.1	ΣΥΜΒΑΤΙΚΗ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΡΗΤΡΑΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ	52
6.2	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΡΗΤΡΑΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ	53
6.3	ΝΟΜΙΚΗ ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΡΗΤΡΑΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ – ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	54
6.4	ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΡΗΤΡΑΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ.....	55
7.	ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ.....	57
8.	ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ.....	60
9.	Η ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΣΜΟ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ.....	62
10.	Η ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΣΤΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ	64
10.1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	64
10.2	ΈΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ.....	65
10.3	EASTERN MEDITERRANEAN MEDIATION ASSOCIATION.....	67
10.4	INTERNATIONAL MARITIME CONCILIATION AND MEDIATION PANEL.....	68
11.	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	70
	ΠΗΓΕΣ: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ - ΙΣΤΟΤΟΠΟΙ	74
	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	76

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είναι κοινή παραδοχή ότι η καθυστέρηση στο ελληνικό σύστημα απονομής της Δικαιοσύνης επιτείνει το αίσθημα ατιμωρησίας και έλλειψης δικαίου για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Η εξεύρεση μέσων για την ταχύτερη λειτουργία της Δικαιοσύνης τα τελευταία έτη ήταν πιο επιτακτική από ποτέ, αποτελώντας πάγιο αίτημα των πολιτών και των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας. Με την ψήφιση του Ν. 3898/2010 και την εισαγωγή του θεσμού της εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών με διαμεσολάβηση δίνεται πλέον η δυνατότητα στα μέρη μίας διαφοράς¹, να επιχειρήσουν μαζί με τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους, εξωδικαστική επίλυση της μεταξύ τους διαφοράς με τη βοήθεια ενός ειδικά εκπαιδευμένου τρίτου, του διαμεσολαβητή.

Ο διαμεσολαβητής, θα πρέπει υποχρεωτικά να συγκεντρώνει στο πρόσωπό του ιδιότητες που αποτελούν εχέγγυα αξιοπιστίας, όπως ουδετερότητα, εχεμύθεια, βαθειά γνώση του θεσμού της διαμεσολάβησης και εν γένει της νομοθεσίας, και κοινωνική πείρα. Την κατάρτιση των Διαμεσολαβητών παρέχουν ειδικοί προς τούτο φορείς, δραστηριοποιούμενοι με τη νομική μορφή των αστικών μη κερδοσκοπικών εταιρειών υπό κρατική άδεια, ενώ η πιστοποίηση των διαμεσολαβητών τελεί υπό τον άμεσο έλεγχο του Κράτους και συγκεκριμένα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ομολογουμένως, ο θεσμός της διαμεσολάβησης τώρα διαμορφώνεται και αναπτύσσεται σταδιακά, για αυτό και οι εξελίξεις σε νομοθετικό επίπεδο είναι συνεχείς. Πρόσφατα, με το υπ' αριθμ. 123/2011 Π.Δ. καθορίστηκαν οι όροι και προϋποθέσεις αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, ενώ η εκπαίδευση των πρώτων διαμεσολαβητών έχει μόλις ξεκινήσει. Επίσης, πρόσφατα με απόφαση του αρμόδιου Υπουργού συγκροτήθηκε η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, η οποία ανέλαβε το έργο της πιστοποίησης των υποψήφιων διαμεσολαβητών και της εν γένει προώθησης του θεσμού στην Ελλάδα. Πρωτοποριακή είναι επίσης, η εισαγωγή της δικαστικής μεσολάβησης με τον Ν. 4055/2012, διά της οποίας θεσμοθετείται η δυνατότητα αποφυγής της δικαστικής οδού για την επίλυση των ιδιωτικών διαφορών.

Ωστόσο, η πραγματική πρόκληση για τον θεσμό δεν βρίσκεται στο θεσμικό επίπεδο αλλά στο βαθμό διείσδυσης και καθιέρωσης της διαμεσολάβησης στην κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας. Η κύρια προσπάθεια πρέπει να επικεντρωθεί στη διαμόρφωση της κατάλληλης κουλτούρας και στην εξοικείωση της ελληνικής κοινωνίας με τον θεσμό,

¹ Χρησιμοποιείται ο όρος «τα μέρη της διαφοράς» αντί του όρου «αντίδικο», καθ' ότι δεν έχει προκύψει ακόμα αντιδικία. Σκοπός του θεσμού άλλωστε είναι να μην προκύψει τέτοια.

ενώ είναι επιβεβλημένη η επαγρύπνηση για την ορθή λειτουργία του και για τη διατήρηση των επιμέρους χαρακτηριστικών του, που αποτελούν τα ανταγωνιστικά του πλεονεκτήματα. Στο κομμάτι αυτό η ελληνική κοινωνία και οικονομία καλείται να αλλάξει άρδην και δυστυχώς, είναι ευρέως δεκτό, ότι η διαμορφωθείσα κοινωνική κουλτούρα μας σε θέματα απονομής δικαιοσύνης τείνει προς την (χρονοβόρα και πολυέξοδη) ηθική δικαίωση της δικαστικής απόφασης, και όχι προς (ταχεία και φθηνότερη) συμβιβαστική προώθηση των συμφερόντων μας. Για την επιτυχία της διαμεσολάβησης απαιτείται η ενημέρωση πολιτών και επιχειρηματικού κόσμου για την ύπαρξη, τη λειτουργία, τη σημασία και τα πλεονεκτήματα του θεσμού, καθώς και για τα θετικά αποτελέσματα που μπορεί να έχει αυτός στην ταχεία εκκαθάριση πλήθους εκκρεμών αστικών και εμπορικών υποθέσεων και στην αποσυμφόρηση των Δικαστηρίων, τα οποία θα μπορέσουν επιτέλους να ασχοληθούν με υποθέσεις, η επίλυση των οποίων απαιτεί πραγματικά δικαστική διάγνωση.

Ασφαλώς, η διαμεσολάβηση δεν πρόκειται για αυτόματη λύση των χρονιζόντων προβλημάτων της ελληνικής δικαιοσύνης, ούτε διεκδικεί εκ της συστάσεώς της άκριτη και δογματική αποδοχή. Η λειτουργία του θεσμού χρειάζεται συνεχή παρακολούθηση και επικαιροποίηση, ώστε να επιλύονται τυχόν προβλήματα και να αποφεύγονται τυχόν δυσλειτουργίες του και να παραμένει ιδιαίτερος ελκυστικός για όσους ενημερωθούν και αποπειραθούν να καταφύγουν σε αυτόν.

Ειδικότερα, ο θεσμός της διαμεσολάβησης συνιστά ένα από τα πλέον ισχυρά όπλα στην προσπάθεια για ταχύτερη επίλυση των αστικών και εμπορικών διαφορών, με πολλαπλά πλεονεκτήματα σε επίπεδο χρόνου και κόστους². Επίσης, αντίθετα με την δικαστική κρίση, πρέπει να τονισθεί ότι στη διαμεσολάβηση η τελική απόφαση αποτελεί προϊόν της διαπραγμάτευσης και της ελεύθερης βούλησης των ίδιων των μερών, με αποτέλεσμα να είναι ιδιαίτερος υψηλά τα ποσοστά συμμόρφωσης και υλοποίησης των σχετικών συμφωνιών. Η άμεση επιτυχία μιας διαμεσολάβησης εξασφαλίζει κοινωνική ειρήνη και αρμονικές σχέσεις μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών.

Έτσι, ο θεσμός της διαμεσολάβησης, εκτός από θεσμικό κεκτημένο για την επίλυση αστικών και εμπορικών διαφορών, θα αναδειχθεί σε φορέα ανάπτυξης και ενίσχυσης της εγχώριας οικονομίας. Η διαμεσολάβηση, ως ο πλέον σύγχρονος και αποτελεσματικός μηχανισμός επίλυσης ιδιωτικών διαφορών, δημιουργεί συνθήκες ασφάλειας δικαίου, απαραίτητες για τον χώρο της ιδιωτικής οικονομίας. Η ύπαρξη σύγχρονων και ευέλικτων

² Συνήθως, οι διαφορές που εισάγονται σε διαμεσολάβηση επιλύονται σε διάστημα ορισμένων ωρών ή ημερών.

μηχανισμών, μέσω των οποίων οποιαδήποτε διαφορά θα λύνεται γρήγορα και με μικρό κόστος, συμβάλλει στην ανάπτυξη και στην επιχειρηματικότητα.

Τέτοιες δομές είναι περιζήτητες στη ναυτιλία, η οποία αποτελεί κινητήριο μοχλό της ελληνικής οικονομίας. Ας μην διαφεύγει της προσοχής μας, ότι η ελληνική ναυτιλία και ναυτοσύνη, έννοιες συνυφασμένες με την διαχρονική και επιτυχημένη αντιμετώπιση προκλήσεων, κυριαρχούν παγκοσμίως και μπορούν να επιβάλλονται, λειτουργώντας προς το συμφέρον όχι μόνον της ελληνικής πλοιοκτησίας και εφοπλισμού, αλλά και ολόκληρης της εθνικής οικονομίας.

Τα οφέλη από την ανάδειξη και καθιέρωση του Πειραιά σε κέντρο ναυτικής διαμεσολάβησης είναι προφανή, τόσο για την ελληνική ναυτιλία, όσο και για την ελληνική οικονομία και κοινωνία. Η κατάλληλη νομική και θεσμική παιδεία για την υποστήριξη του εν λόγω εγχειρήματος υπάρχει, ενώ, οι όποιες ελλείψεις σε υποδομή, μπορούν να καλυφθούν. Τα σχέδια της Διοίκησης για την μετατροπή μέρους της έκτασης του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού σε επιχειρηματικό κέντρο, θα προσλάμβαναν ιδιαίτερη αίγλη, αλλά και θα προσέδιδαν ιδιαίτερα οφέλη στην ελληνική ναυτιλία και οικονομία, αν συμπεριελάμβαναν ένα διεθνές κέντρο ναυτικής διαμεσολάβησης, το οποίο θα απασχολούσε ελληνικό ανθρώπινο κεφάλαιο και θα διεπόταν από το ελληνικό δίκαιο περί διαμεσολάβησης, αλλά θα διενεργούσε διεθνείς διαμεσολαβήσεις στα πλαίσια του παγκόσμιου χαρακτήρα της ναυτιλίας.

1. Η ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΕΝΙΚΑ

Τα χρόνια προβλήματα και οι λειτουργικές δυσλειτουργίες του ελληνικού συστήματος απονομής της δικαιοσύνης, ήτοι το υψηλό κόστος της προσφυγής στα δικαστήρια για την επίλυση μιας ιδιωτικής διαφοράς, σε συνδυασμό με το μεγάλο χρονικό διάστημα που απαιτείται πλέον για την έκδοση δικαστικής απόφασης επί της διαφοράς, ακόμα και σε πρώτο βαθμό, έχει καταστήσει την προσφυγή στα κρατικά δικαστήρια ασύμφορη. Άλλοτε σπασμωδικά και άλλοτε οργανωμένα, για την αντιμετώπιση της παθογένειας αυτής του ελληνικού δικαϊκού συστήματος, θεσμοθετήθηκαν εναλλακτικά μέσα επίλυσης των διαφορών ή αλλιώς, εναλλακτικοί / εξωδικαστικοί / συμβιβαστικοί τρόποι επίλυσης των διαφορών³ (Ε.Τ.Ε.Δ.)⁴, είτε ως αποτέλεσμα αποκλειστικά της κρατικής πρωτοβουλίας, είτε με πρωτοβουλία του ιδιωτικού τομέα, είτε με την συνεργασία και των δύο. Κύριο χαρακτηριστικό και μέγιστο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα των Ε.Τ.Ε.Δ. αποτελούν το μικρό κόστος και η μεγάλη ταχύτητα της διαδικασίας αποκατάστασης της κοινωνικής ειρήνης.

Στην Ελλάδα, αν και η επιχειρηματική και νομική κουλτούρα δεν ευνόησε την επικράτηση των Ε.Τ.Ε.Δ., υφίστανται σήμερα οι εξής φορείς συμβιβαστικής επίλυσης διαφορών:

✓ Ο Συνήγορος του Καταναλωτή⁵, ο οποίος αποτελεί ανεξάρτητη αρχή με στόχο την φιλική διευθέτηση διαφορών μεταξύ προμηθευτών και καταναλωτών. Αποτελεί Ανεξάρτητη Αρχή που εποπτεύεται από το Υπουργείο Ανάπτυξης⁶. Επίσης, λειτουργεί και ως συμβουλευτικός θεσμός στο πλευρό της πολιτείας για τη θεραπεία προβλημάτων που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές του. Στην εποπτεία του Συνηγόρου του Καταναλωτή υπάγονται και οι Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού που εδρεύουν στους κατά τόπους Δήμους της χώρας. Με την ίδρυση και ύπαρξη του Συνηγόρου, η ελληνική δημόσια διοίκηση έχει εναρμονιστεί με τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο των συμπερασμάτων της Πράσινης Βίβλου για τη βελτίωση της λειτουργίας των συστημάτων Διαμεσολαβητών που είναι επιφορτισμένοι με την αντιμετώπιση καταναλωτικών διαφορών, αλλά και με μια σειρά άλλων νομικών κειμένων που αναφέρονται στο ζήτημα του σχηματισμού τέτοιων θεσμών σε επίπεδο κρατών-μελών και περαιτέρω στη δημιουργία ενός Διακοινοτικού Δικτύου εθνικών

³ Alternative Dispute Resolution.

⁴ A.D.R.

⁵ Consumer's Ombudsman.

⁶ Ν. 3297/2004.

Οργάνων εξωδικαστικής επίλυσης καταναλωτικών διαφορών⁷.

✓ Οι Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού⁸, είναι επιτροπές που έδρευαν στις κατά τόπους Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της χώρας και στις οποίες μπορούσαν να προσφεύγουν οι πολίτες - καταναλωτές για τη φιλική διευθέτηση των διαφορών τους με προμηθευτές⁹. Με το άρθρο 3 του Ν. 3297/2004 η αρμοδιότητα της συγκρότησης των Ε.Φ.Δ. πέρασε στον Συνήγορο του Καταναλωτή, ο οποίος με απόφασή του μπορούσε να διορίζει και να παύει τα μέλη τους. Παράλληλα, ο Συνήγορος του Καταναλωτή απέκτησε τη δυνατότητα επανεξέτασης των πορισμάτων των Επιτροπών, διασφαλίζοντας έτσι την ενότητα των αποφάσεων των περιφερειακών αυτών οργάνων και την ομοιόμορφη εφαρμογή των ουσιαστικών και δικονομικών διατάξεων. Σκοπός της υπαγωγής των Ε.Φ.Δ. στον Συνήγορο του Καταναλωτή υπήρξε η ενδυνάμωση του κύρους και της αξιοπιστίας του θεσμού και η εν γένει αναβάθμιση των αρμοδιοτήτων των Επιτροπών, ο ρόλος των οποίων έγινε κατ' αυτόν τον τρόπο περισσότερο ουσιαστικός και αποτελεσματικός. Με την παρ. 2 του άρθρου 94 του Ν. 3852/2010 για τη «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης» (πρόγραμμα «Καλλικράτης») η αρμοδιότητα της σύστασης των Ε.Φ.Δ., καθώς επίσης της τήρησης αρχείων των πορισμάτων τους και της τήρησης μητρώου καταναλωτών, μεταβιβάστηκε στους νέους Δήμους, προκειμένου ο θεσμός αυτός να συνεχίσει το έργο του στο καινούργιο οργανωτικό σχήμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της χώρας μας¹⁰.

✓ Το Ευρωπαϊκό Κέντρο Καταναλωτή¹¹, το οποίο λειτουργεί υπό την εποπτεία του Συνηγόρου του Καταναλωτή¹², παρέχει πληροφορίες και συμβουλές σε καταναλωτές που πραγματοποιούν αγορές αγαθών και υπηρεσιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να γνωρίζουν τα δικαιώματά τους και να πραγματοποιούν ασφαλείς συναλλαγές με βάση την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία προστασίας καταναλωτή. Το εν λόγω κέντρο υπηρετεί την ανάγκη της εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών που προκύπτουν σε διασυνοριακές συναλλαγές μεταξύ καταναλωτών και προμηθευτών, οι οποίες έχουν ανακύψει από συναλλαγές που οι καταναλωτές πραγματοποίησαν σε κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτός της χώρας διαμονής τους¹³.

✓ Δίκτυο FIN-NET: Το FIN-NET έχει συσταθεί με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποτελεί ένα δίκτυο εθνικών εξωδικαστικών δομών της Ευρωπαϊκής

⁷ <http://www.synigoroskatanaloti.gr>.

⁸ Conciliation Commission.

⁹ Ν. 2251/1994.

¹⁰ Ομοίως με υποσημείωση υπ' αριθμ. 7.

¹¹ European Consumer's Center.

¹² Ν. 3844/2010.

¹³ http://www.synigoroskatanaloti.gr/index_ecc.html.

Οικονομικής Περιοχής¹⁴ που αποσκοπεί στην συμβιβαστική επίλυση διαφορών διασυνοριακού χαρακτήρα ανάμεσα στους καταναλωτές και σε παρόχους χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών¹⁵. Σκοπός του FIN – NET είναι να υποδεικνύει και να ενημερώνει το ένα μέρος μίας διασυνοριακής διαφοράς χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα για τις υπάρχουσες δομές Ε.Τ.Ε.Δ. στην έτερη, προς το μέρος αυτό, χώρα¹⁶.

✓ Ο Μεσολαβητής Τραπεζικών - Επενδυτικών Υπηρεσιών¹⁷ που ασχολείται με τις διαφορές καταναλωτών που προκύπτουν κατά τις συναλλαγές με τράπεζες σε εθνικό επίπεδο. Ο Μ.Τ.Ε.Υ. είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, στο κεφάλαιο της οποίας συμμετέχουν η Ελληνική Ένωση Τραπεζών (Ε.Ε.Τ.), ο Σύνδεσμος Μελών Χρηματιστηρίων Αθηνών (Σ.ΜΕ.Χ.Α.) και η Ένωση Θεσμικών Επενδυτών (Ε.Θ.Ε.). Αποστολή του είναι να εξετάζει αμερόληπτα, εχέμυθα, με διαφανείς διαδικασίες και εντελώς δωρεάν, διαφορές που ανακύπτουν από την παροχή τραπεζικών και επενδυτικών υπηρεσιών, επιδιώκοντας τη φιλική διευθέτησή τους. Στον Μ.Τ.Ε.Υ. απευθύνονται καταναλωτές, επαγγελματίες και μικρές επιχειρήσεις με ετήσιο κύκλο εργασιών μέχρι 1.000.000 ευρώ, εξαιρουμένων των γεωργικών, δασικών, αλιευτικών και μεταφορικών επιχειρήσεων. Επίσης, στον Μ.Τ.Ε.Υ. μπορούν να απευθυνθούν επενδυτές που συναλλάσσονται με επενδυτικές εταιρίες, εφόσον οι συναλλαγές τους δεν αφορούν επαγγελματικές δραστηριότητες. Ο Μ.Τ.Ε.Υ. εξετάζει διαφορές που ανακύπτουν από την παροχή τραπεζικών υπηρεσιών (καταθέσεις, δάνεια, κάρτες κ.λπ.) αλλά και επενδυτικών υπηρεσιών (μετοχές, αμοιβαία κεφάλαια, ομόλογα κ.λπ.) που προσφέρονται από τράπεζες ή επενδυτικές εταιρίες (Χρηματιστηριακές Εταιρίες, Εταιρίες μέλη της Ε.Θ.Ε και Εταιρίες Επενδυτικής Διαμεσολάβησης) που συμμετέχουν ή συνεργάζονται με τον θεσμό και είναι εγκατεστημένες στην Ελλάδα¹⁸. Παράλληλα, ο συγκεκριμένος φορέας δραστηριοποιείται και στο δίκτυο FIN-NET, όπου και χειρίζεται αντίστοιχες υποθέσεις διασυνοριακού χαρακτήρα.

✓ Ο Ειρηνοδίκης¹⁹ σύμφωνα με το άρθρο 208 Κ.Πολ.Δ. Ειδικότερα, όποιος έχει την πρόθεση να ασκήσει αγωγή μπορεί πριν από την κατάθεσή της, να ζητήσει τη συμβιβαστική επέμβαση του κατά τόπον αρμόδιου ειρηνοδίκη για την εκδίκαση της αγωγής, έστω και αν αυτός είναι καθ' ύλην αναρμόδιος.

¹⁴ Χώρες της Ε.Ε. και οι Νορβηγία, Ισλανδία, Λιχτενστάιν.

¹⁵ Τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρείες, επενδυτικές εταιρείες.

¹⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm

¹⁷ Ombudsman for Banking – Investment Services.

¹⁸ <http://www.hobis.gr>.

¹⁹ Judge of County Court.

- ✓ Το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας²⁰, μία εκ των αρμοδιοτήτων του οποίου, είναι να παρεμβαίνει συμφιλιωτικά για την επίλυση των ατομικών ή συλλογικών διαφορών εργασίας. Με τη συνδρομή υπαλλήλου του Σ.ΕΠ.Ε. και κατόπιν αιτήσεως του εργαζομένου, αναζητούνται τρόποι επίλυσης της διαφοράς ανάμεσα στον εργοδότη και τον εργαζόμενο²¹. Σημειωτέον ότι η διαδικασία αυτή είναι ανέξοδη.
- ✓ Η Επιτροπή Διακανονισμού Εμπορικών Μισθώσεων²², στις αρμοδιότητες της οποίας υπάγεται η συμβιβαστική αναπροσαρμογή των μισθωμάτων των εμπορικών μισθώσεων για ακίνητα που βρίσκονται μέσα στα όρια της κατά τόπον αρμοδιότητάς της²³. Η Επιτροπή επιλαμβάνεται των υποθέσεων κατόπιν ενυπόγραφης αναφοράς ενός τουλάχιστον των εμπλεκομένων μερών. Προϋπόθεση για το παραδεκτό της αναφοράς είναι να έχει παρέλθει διετία από την έναρξη της μίσθωσης ή την τελευταία οικειοθελή ή δικαστική αναπροσαρμογή του μισθώματος ή από προηγούμενη αναφορά του ιδίου μέρους για την αυτή μίσθωση, και να έχει προηγηθεί έγγραφη πρόσκληση για αναπροσαρμογή του μισθώματος προς το άλλο μέρος, χωρίς ανταπόκριση. Σημειωτέον ότι η υποβολή της αναφοράς δεν διακόπτει ούτε αναστέλλει τις προβλεπόμενες από το νόμο προθεσμίες για την άσκηση ενδίκου βοηθήματος. Η Επιτροπή εξετάζει αντικειμενικά και αμερόληπτα τις υποθέσεις που άγονται ενώπιόν της με βάση την αρχή της εκατέρωθεν ακρόασης, κατά τρόπο ώστε να παρέχεται η δυνατότητα σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να εκφράζουν εγγράφως ή προφορικά τις απόψεις τους και να ενημερώνονται για τους ισχυρισμούς και τα έγγραφα που προσκομίζει το άλλο μέρος²⁴.
- ✓ Οι φορείς παροχής υπηρεσιών διαμεσολάβησης του Ν. 3898/2010²⁵, όπως το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς, το Ελληνικό Ινστιτούτο Διαμεσολάβησης, το Ελληνικό Κέντρο Διαιτησίας και Διαμεσολάβησης και το Αθηναϊκό Κέντρο Κατάρτισης και Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών «Προμηθέας».
- ✓ Ο προβλεπόμενος εκ του άρθρου 102 του Ν. 3588/2007²⁶ μεσολαβητής²⁷, ο οποίος ορίζεται από το Δικαστήριο με σκοπό τη διευκόλυνση επίτευξης συμφωνίας εξυγίανσης μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών του στα πλαίσια της περίφημης διαδικασίας συνδιαλλαγής του άρθρου 99 του Πτ.Κ. Σημειωτέον, ότι στην εν λόγω διάταξη

²⁰ Labour Inspectorate.

²¹ <http://www.ypakp.gr/index.php?ID=CvAqaeXKv5cESWFZ>.

²² Άρθρο 15 του Ν. 4013/2011.

²³ Ανά περιφερειακή ενότητα.

²⁴ <http://www.pomida.gr/misthoseis/misthoseis-emporikes-main.html>.

²⁵ Αναλύονται διεξοδικά παρακάτω.

²⁶ Πτωχευτικός Κώδικας.

²⁷ Mediator.

γίνεται ευθέως αναφορά στην δυνατότητα του Δικαστηρίου να διορίσει μεσολαβητή πρόσωπο του Ν. 3898/2010 για τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Τέλος, θα πρέπει να επισημανθεί ότι στους Ε.Τ.Ε.Δ. ανήκουν και μη συστημικά διαρθρωμένες διαδικασίες, όπως η Διαπραγμάτευση²⁸, η Συμφιλίωση/Συνδιαλλαγή²⁹, ο Διάλογος μεταξύ Ομάδων Ενδιαφέροντος³⁰, η Προληπτική Γνωμάτευση³¹ από τρίτο, η Δεσμευτική Απόφαση από Εμπειρογνώμονα και η Επιτροπή Αντιμετώπισης Διαφορών.

Οι Ε.Τ.Ε.Δ. δεν αποτελούν μέρος των δικαστικών διαδικασιών και ως εκ τούτου, τα δικαστήρια δεν μπορούν να τις επιβάλλουν. Από τους θεσμούς αυτούς, ιδιαίτερο ενδιαφέρον και δυναμική εμφανίζει πρόσφατα στην Ελλάδα ο νεοεισερχόμενος θεσμός της διαμεσολάβησης, της εξωδικαστικής δηλαδή επίλυσης ιδιωτικών και εμπορικών διαφορών. Ο νέος θεσμός αποβλέπει στην επίλυση διαφορών εκτός δικαστικών αιθουσών, με στόχο την αποσυμφόρηση των Δικαστηρίων και συγχρόνως την διευκόλυνση επιχειρήσεων και πολιτών. Τα βασικά πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης, όπως και κάθε Ε.Τ.Ε.Δ., είναι αφενός η ταχύτητα και η ευελιξία της διαδικασίας, αφετέρου το χαμηλό κόστος σε σύγκριση με τη δικαστική διαμάχη, η εύκολη πρόσβαση και η απλότητα της διαδικασίας που διεξάγεται σε εμπιστευτική βάση.

Η ναυτιλιακή εταιρεία «Tsavliris Salvage Group» άρχισε να χρησιμοποιεί πρόσφατα τον θεσμό της εξωδικαστικής διαμεσολάβησης για την επίλυση διμερών εταιρικών διαφορών. Η διοίκησή της έμεινε εντυπωσιασμένη από την ευκολία και την ταχύτητα της διαδικασίας. Κατ' εκτίμησή της μάλιστα, η διαδικασία αποδείχθηκε γρήγορη, δίκαιη, εύκολη και αποτελεσματική, ενώ οι μεγάλες ναυτιλιακές εταιρείες θα αρχίσουν να χρησιμοποιούν ολοένα και περισσότερο την διαμεσολάβηση, καθώς είναι και πιο φτηνή και αποτελεσματική σε σχέση με τα δικαστήρια και τις διαιτησίες.³²

²⁸ Negotiation.

²⁹ Στη διεθνή βιβλιογραφία αναφέρεται ως «conciliation».

³⁰ Stakeholders Dialogue.

³¹ Preventive Advice.

³² <http://www.nooz.gr/page.ashx?pid=9&cid=1&aid=1231443>. Άρθρο με τίτλο «Επίλυση διαφορών εκτός δικαστικών αιθουσών».

2. ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΥΠΑΧΘΟΥΝ ΣΕ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ

Σύμφωνα με την πρόβλεψη του άρθρου 2 του Ν. 3898/2010, «*διαφορές ιδιωτικού δικαίου μπορούν να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση με συμφωνία των μερών, αν αυτά έχουν την εξουσία να διαθέτουν το αντικείμενο της διαφοράς*». Εναλλακτικά, μπορεί να λεχθεί ότι η διαμεσολάβηση είναι το κατάλληλο μέσο επίλυσης, μεγάλων ή μικρών, διαφορών, ανεξαρτήτως είδους, αρκεί τα μέρη να έχουν εξουσία διάθεσης του αντικειμένου της διαφοράς, δηλαδή να μπορούν να συνάψουν επ' αυτού συμβιβασμό.

Γενικότερα, διαφορές δεκτικές επίλυσης με το θεσμό της διαμεσολάβησης είναι σήμερα οι αστικές και οι εμπορικές διαφορές³³, ενώ υπάρχει σαν σκέψη μελλοντικά να δύνανται να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση ορισμένες διοικητικές διαφορές³⁴, χωρίς όμως επί του παρόντος να έχει θεσμοθετηθεί οτιδήποτε προς την κατεύθυνση αυτή. Σημειωτέον, ότι διαμεσολάβηση προβλέπεται και σε περιορισμένες ποινικές³⁵ διαφορές³⁶.

Σύμφωνα με τη διεθνή πρακτική, διαφορές ιδιωτικού δικαίου³⁷ που κατ' εξοχήν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της διαμεσολάβησης, υπό την αναγκαία προϋπόθεση φυσικά, όπως προαναφέρθηκε, ότι τα μέρη της διαφοράς έχουν εξουσία διάθεσης του αντικειμένου της διαφοράς, αποτελούν ενδεικτικά:

- ✓ Οι διαφορές οικογενειακής φύσης, π.χ. διαφορές έκδοσης διαζυγίου, επιδίκασης διατροφής, επιμέλειας και επικοινωνίας με τα ανήλικα τέκνα, διαχωρισμού της οικογενειακής κινητής και ακίνητης περιουσίας, ακόμα και σε περιπτώσεις κ.λπ. Στις διαφορές αυτές, από τις οποίες συνήθως προκύπτουν οξύτατες και χρόνιες αντιδικίες με ιδιαίτερα αρνητικές επιδράσεις στη ζωή και ψυχική υγεία όχι μόνον των ίδιων των μερών, αλλά και των τυχόν ανηλίκων τέκνων τους, η διαμεσολάβηση εξασφαλίζει, εκ της φύσεώς της, την δυνατότητα ταχείας, πολιτισμένης, διακριτικής και αξιοπρεπούς επίλυσής τους, με ευεργετική επίδραση στην ομαλή συνέχιση της ζωής των μερών και των τέκνων τους. Έτσι, η οικογενειακή διαμεσολάβηση³⁸ έχει καταστεί πλέον σε όλη την Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες, ο πλέον αποτελεσματικός τρόπος επίλυσης των εν γένει διαφορών που προκύπτουν από ένα διαζύγιο.

³³ Άρθρο 2 του Ν. 3898/2010.

³⁴ Ακαδημία Ευρωπαϊκού Δικαίου, Διαδραστικό Εργαστήρι Διαμεσολάβησης, Πάτρα 25-26/1/2013.

³⁵ Κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 του Ν. 3500/2006 σε περιπτώσεις πλημ./μάτων ενδοοικογενειακής βίας.

³⁶ Ποινικά Χρονικά, Ιαν. – Φεβρουάριος 2009, τεύχος 53, Ο ρόλος του Εισαγγελέα στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης (<http://www.nomikaxronika.gr/article.aspx?issue=53>).

³⁷ Αστικού και εμπορικού δικαίου.

³⁸ Family Mediation.

- ✓ Οι διαφορές βιοηθικού περιεχομένου, δηλαδή γύρω από διλήμματα ζωής ή θανάτου, ή επιλογής της κατάλληλης ιατρικής περίθαλψης, π.χ. διαφωνία των γονέων ως προς την διακοπή της κύησης ή μη, όταν υπάρχουν ενδείξεις για συγγενείς ανωμαλίες του εμβρύου, διαφωνία των γονέων αναφορικά με την ενδεδειγμένη θεραπεία σε περιπτώσεις νεογνών / παιδιών με συγγενείς ανωμαλίες ή σοβαρές ασθένειες, διαφωνία των συγγενικών προσώπων για την ενδεδειγμένη θεραπεία-περίθαλψη σε σοβαρές περιπτώσεις, διαφωνία των συγγενών για τη δωρεά οργάνων, διαφωνία του ιατρικού προσωπικού του νοσοκομείου με συναδέλφους ή με τη διεύθυνση του νοσοκομείου. Ο θεσμός αυτός³⁹, αν και παντελώς άγνωστος στην χώρα μας, έχει μεγάλη απήχηση τα τελευταία χρόνια τόσο στη Δυτική Ευρώπη, όσο και στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, μπορεί να αποτελέσει μία νέα προσέγγιση διευθέτησης τέτοιων διαφοριών.
- ✓ Οι διαφορές εργατικής φύσης, π.χ. διαφορές από την καταβολή του μισθού, υπερωριών, επιδομάτων κ.λπ., από μεταβολή των όρων εργασίας, από προσβλητική σε βάρος του εργαζομένου μεταχείριση ή διακριτική συμπεριφορά, διαφορές μεταξύ των ίδιων των εργαζομένων ή προϊσταμένου - υφισταμένου, από τη μορφή της σχέσης εργασίας⁴⁰, από τη μη εμπρόθεσμη και πλήρη καταβολή ποσοστού αμοιβής επί των πωλήσεων, από τον χρόνο παροχής της εργασίας⁴¹, από τον τόπο παροχής της εργασίας⁴².
- ✓ Οι εμπορικές διαφορές. Με την εμπορική διαμεσολάβηση επιλύονται οι διαφορές που προκύπτουν από τις εμπορικές συναλλαγές, οι οποίες έχουν συνήθως μεγάλο οικονομικό αντικείμενο. Οι διαφορές αυτές ενδέχεται να καλύπτουν όλο το φάσμα της εμπορικής δραστηριότητας μίας επιχείρησης, όπως οικονομικές διαφορές από μακροχρόνιες σχέσεις με άλλες επιχειρήσεις στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό, εσωτερικά προβλήματα οικονομικής φύσης ή σχέσεων σε οικογενειακές επιχειρήσεις, θέματα εξυγίανσης με τράπεζες και άλλους οργανισμούς. Οι ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων δεν θέλουν να ρισκάρουν την επίλυση της διαφοράς τους από έναν δικαστή. Για το λόγο αυτό, η διαμεσολάβηση μπορεί να αποτελέσει την τελευταία απόπειρα επίλυσης της διαφοράς τους εξωδικαστικώς, ακόμα και μετά από προσπάθειες απευθείας διαπραγμάτευσης που έχουν αποτύχει. Η διαμεσολάβηση στις παραπάνω περιπτώσεις αποτελεί ένα σύγχρονο, απλό και ευέλικτο εργαλείο, και μπορεί να βοηθήσει αυτούς που έχουν διαφορές να τις

³⁹ Γνωστός και ως «βιοηθική διαμεσολάβηση».

⁴⁰ Σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αόριστης ή ορισμένης διάρκειας, σύμβαση έργου, σύμβαση αντιπροσώπευσης κ.λπ.

⁴¹ Ελαστικό ωράριο, μερική απασχόληση, εκ περιτροπής εργασία, βάρδιες.

⁴² Δανεισμός εργασίας, κατ' οίκον απασχόληση, ηλεκτρονική εργασία εξ αποστάσεως.

επιλύσουν οριστικά, σε σύντομο χρόνο και με χαμηλό κόστος. Στην κατηγορία των εμπορικών διαφορών υπάγονται και οι υποθέσεις πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας, προστασίας σήματος καθώς και οι πάσης φύσεως διαφορές σε υποθέσεις ναυτικού δικαίου και εν γένει ναυτιλιακού ενδιαφέροντος, όπως οι αποζημιώσεις λόγω απώλειας φορτίου ή σύγκρουσης πλοίων, ναυτεργατικές απαιτήσεις, ναυλοσύμφωνα, κ.λπ.

- ✓ Οι ασφαλιστικές διαφορές, δηλαδή οι διαφορές που προκύπτουν από ασφαλιστικές συμβάσεις εν γένει, και ειδικότερα οι διαφορές από τροχαία ατυχήματα, από συμβόλαια αστικής ευθύνης, από συμβόλαια ασφάλισης ζωής, από συμβόλαια υγείας, όπως ο καθορισμός της ασφαλιστικής αποζημίωσης, ο χρόνος καταβολής της, οι καλυπτόμενες καλύψεις της ασφαλιστικής σύμβασης, οι προϋποθέσεις και η απαιτούμενη διαδικασία καταβολής της κ.λπ.
- ✓ Οι μισθωτικές διαφορές. Οι διαφορές αυτές αφορούν συνήθως υποθέσεις για μείωση του μισθώματος λόγω της οικονομικής κρίσης, όπου η προσφυγή στη δικαστική οδό δεν μπορεί να έχει το επιθυμητό αποτέλεσμα άμεσα. Περαιτέρω, στο πεδίο εφαρμογής της διαμεσολάβησης μπορούν να υπαχθούν υποθέσεις από την ερμηνεία μισθωτικών συμβάσεων, ανανέωσης⁴³ μισθωτικών συμβάσεων, καθώς και διαφορές μεταξύ συνιδιοκτητών σε πολυκατοικίες,
- ✓ Οι κατασκευαστικές - πολεοδομικές διαφορές κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του έργου, π.χ. για την τιμολόγηση επιπλέον εργασιών, για εργασίες που έγιναν κακότεχνα, στις οποίες απαιτείται ταχύτητα επίλυσης της διαφωνίας, με σκοπό την απρόσκοπτη συνέχιση της εκτέλεσης του έργου.
- ✓ Οι διαφορές από υποθέσεις ιατρικής αμέλειας⁴⁴ στις οποίες εμπλεκόμενα μέρη είναι: α) ο ασθενής, β) οι συγγενείς του, γ) ο ιατρός και οι τυχόν συνάδελφοι του που ασχολήθηκαν με το περιστατικό του ασθενούς, δ) το νοσοκομείο ή η ιδιωτική κλινική όπου νοσηλεύτηκε ο ασθενής, κ.ά. Ουσιαστικό ζήτημα των υποθέσεων αυτών είναι το ιατρικό σφάλμα που έχει γίνει από τον ιατρό ή άλλο νοσηλευτικό προσωπικό του νοσοκομείου κατά τη διάγνωση της ασθένειας, την ενημέρωση του ασθενή για την πάθηση που αντιμετωπίζει και τους κινδύνους που μπορεί να διατρέχει, τη

⁴³ Πρόωρης ή στη λήξη.

⁴⁴ Ιατρική Διαμεσολάβηση.

συνταγογράφηση φαρμάκων ή θεραπειών, τη διενέργεια χειρουργικής επέμβασης, την παρακολούθηση του ασθενούς κατά τη διάρκεια της ανάρρωσης και αποθεραπείας⁴⁵.

- ✓ Οι διαφορές αθλητικής φύσης, π.χ. οικονομικές διαφορές μεταξύ αθλητών, προπονητών και ομάδων, εμπορικής φύσεως διαφορές στα πλαίσια του αθλητισμού κ.λπ.
- ✓ Οι καταναλωτικές διαφορές, ιδιαίτερα οι διαφορές που προκύπτουν από το ηλεκτρονικό εμπόριο, καθώς και οι διαφορές που ανακύπτουν από τραπεζικές συναλλαγές, οι οποίες τα τελευταία έτη γνωρίζουν ραγδαία ανάπτυξη και εξέλιξη στον ευρωπαϊκό χώρο. Η Ε.Ε. σημειώνει ότι η διαμεσολάβηση και γενικά η εξωδικαστική επίλυση των διαφορών, παρέχει υψηλότερο επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων των καταναλωτών και τονώνει την εμπιστοσύνη τους στην αγορά, στις επιχειρήσεις και στους φορείς προστασίας των δικαιωμάτων τους, καθιστώντας τα ελκυστικότερα και προωθώντας, παράλληλα, το διασυνοριακό εμπόριο, αυξάνοντας την ευημερία όλων των παραγόντων στην αγορά της Ε.Ε.⁴⁶
- ✓ Οι διαφορές γειτονικού δικαίου. Η γειτνίαση της εγκατάστασης⁴⁷ και γενικά η γειτνίαση των ακίνητων ιδιοκτησιών πλήθους ανθρώπων, διαφορετικών μεταξύ τους, προκαλεί στην καθημερινότητα πλήθος διαφορών, συνήθως ήσσονος σημασίας, χωρίς όμως να είναι σπάνιο το φαινόμενο κλιμάκωσης και υπερδιόγκωσης τέτοιων διαφορών. Διαφορές όπως το ιδιοκτησιακό καθεστώς μίας μεσοτοιχίας ή η δυσχέρεια της χρήσης ενός οικοπέδου από τις εκπομπές ρύπων ή οσμών, ή από την απορροή όμβριων υδάτων εκ της όμορης ιδιοκτησίας, μπορούν να επιλυθούν ταχύτατα και οικονομικά μέσω της διαμεσολάβησης, χωρίς να παραγνωρίζεται η σπουδαιότητα της απρόσκοπτης συνέχισης της καθημερινής ζωής των μερών και η διαφύλαξη της κοινωνικής ειρήνης.

⁴⁵ Η διαδικασία της διαμεσολάβησης που ακολουθείται για την επίλυση ιατρικών διαφορών δεν διαφέρει κατά τη βασική μεθοδολογία της από αυτή που εφαρμόζεται σε κάθε άλλη υπόθεση. Ωστόσο ο διαμεσολαβητής ανάλογα με την εξέλιξη της συνεργασίας του με τις αντίπαλες πλευρές και την πρόοδο των διαπραγματεύσεων διαμορφώνει τα στάδια της με μοναδικό στόχο να επιτύχει την οριστική επίλυση της διαφοράς και την επίτευξη συμφωνίας που θα είναι κοινά αποδεκτή από όλους.

⁴⁶ Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25^{ης} Οκτωβρίου 2011 σχετικά με διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών σε υποθέσεις αστικού, εμπορικού και οικογενειακού δικαίου (2013/C 131 E/01).

⁴⁷ Δηλαδή της οικιακής ή επαγγελματικής στέγης.

3. ΕΙΔΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Σε πολλά νομικά συστήματα η διαμεσολάβηση διαδραματίζει σήμερα κρίσιμο ρόλο στο πεδίο της εναλλακτικής επίλυσης διαφορών. Στα συστήματα αυτά έχει διαμορφωθεί για τη διαμεσολάβηση ένα κοινό σύνολο βασικών αρχών και κανόνων. Ειδικότερα, εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα μέρη της διαμεσολαβητικής διαδικασίας μπορούν να βασίζονται σε ένα προβλέψιμο νομικό πλαίσιο, αφού σε γενικές γραμμές όλα τα Κράτη - Μέλη ενσωμάτωσαν στην εθνική νομοθεσία τους την Οδηγία 2008/52/ΕΚ⁴⁸. Η οδηγία αυτή, ενθαρρύνει την προσφυγή σε διαμεσολάβηση, διασφαλίζοντας ταυτοχρόνως μια ισόρροπη σχέση μεταξύ διαμεσολάβησης και δικαστικής διαδικασίας. Η σχέση αυτή, όπως διαμορφώθηκε από τα εθνικά δίκαια των Κρατών-Μελών της Ε.Ε., δημιούργησε πολλές φορές μία ιδιότυπη «συνεργασία» ανάμεσα στο σύστημα των δικαστηρίων και στο θεσμό της διαμεσολάβησης.

Η ανάπτυξη της νομοθεσίας για τη διαμεσολάβηση αποτελεί κοινό χαρακτηριστικό των ευρωπαϊκών κρατών τα τελευταία χρόνια. Το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει αναγνωρίσει τα πλεονεκτήματα της διαμεσολάβησης σε πολλές περιπτώσεις. Σύμφωνα με τις διακηρύξεις του, τα Κράτη έχουν τη διακριτική ευχέρεια να οργανώσουν και να ρυθμίσουν τη διαμεσολάβηση με τον πιο πρόσφορο τρόπο, είτε μέσω του δημόσιου, είτε μέσω του ιδιωτικού τομέα. Οφείλουν, εντούτοις, να ακολουθήσουν συγκεκριμένες βασικές αρχές, όπως αυτές εξειδικεύονται στις Συστάσεις την Επιτροπής των Υπουργών. Η διαμεσολάβηση μπορεί να διεξάγεται εντός⁴⁹ ή εκτός⁵⁰ του πλαισίου της δικαστικής διαδικασίας.

Στην ελληνική πρακτική, ο θεσμός της διαμεσολάβησης εμφανίζει μία σχετική ποικιλία μοντέλων και η ταξινόμηση αυτών αποτελεί δύσκολο εγχείρημα. Γενικά, θα μπορούσε να λεχθεί ότι στην Ελλάδα η διαμεσολάβηση έχει θεσμοθετηθεί και αναπτύσσεται σε τρεις βασικούς άξονες, ήτοι: α) την εξωδικαστική διαμεσολάβηση, β) την δικαστική μεσολάβηση και γ) την ενταγμένη στο δικαστήριο διαμεσολάβηση.

Η οργάνωση του θεσμού της διαμεσολάβησης⁵¹ εξαρτάται από την ισχύουσα νομοθεσία που ορίζει τις προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης οι διαμεσολαβητές, οι οργανισμοί διαμεσολάβησης και οι δικαστές - μεσολαβητές.

⁴⁸ Παράρτημα Ι.

⁴⁹ Δικαστική ή παρά τω δικαστηρίω διαμεσολάβηση.

⁵⁰ Εξωδικαστική διαμεσολάβηση.

⁵¹ Εξωδικαστικής, δικαστικής και ενταγμένης στο δικαστήριο.

4. Η ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ

4.1 Εισαγωγικά

Όπως προκύπτει από την ονομασία της, η εξωδικαστική διαμεσολάβηση⁵² παρέχεται στα μέρη ανεξάρτητα από τη δικαστική διαδικασία. Δεν οργανώνεται από τα δικαστήρια και δύναται να παρέχεται στα μέρη πριν, κατά τη διάρκεια ή ακόμη και μετά τη δικαστική διαδικασία. Οι διαμεσολαβητές και οι οργανισμοί διαμεσολάβησης παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε διάφορες κατηγορίες διαφορών. Ο αυξανόμενος αριθμός των εθνικών και διεθνών ενώσεων διαμεσολαβητών και οργανισμών διαμεσολάβησης είναι ενδεικτικός της αυξανόμενης δημοτικότητας του θεσμού. Κατά την προσωπική γνώμη του γράφοντος, ουσιαστικά πρόκειται για άλλη μία έκφανση της ελευθερίας των συμβάσεων, υποβοηθούμενη από το πρόσωπο του διαμεσολαβητή.

Το νομικό έρεισμα της εξωδικαστικής διαμεσολάβησης εντοπίζεται στην περ. α' του άρθρου 3 του Ν. 3898/2010, σύμφωνα με την οποία η διαδικασία της διαμεσολάβησης μπορεί να κινηθεί με πρωτοβουλία των μερών κατόπιν συμφωνίας, πριν ή μετά την έναρξη της εκκρεμοδικίας.

4.2 Ορισμός

Σύμφωνα με την πρόβλεψη του ελληνικού νόμου⁵³, ως διαμεσολάβηση ορίζεται «η *διαρθρωμένη διαδικασία, ανεξαρτήτως ονομασίας, στην οποία δύο ή περισσότερα μέρη μιας διαφοράς επιχειρούν εκουσίως να επιλύσουν με συμφωνία τη διαφορά αυτή με τη βοήθεια διαμεσολαβητή*». Εναλλακτικά η διαμεσολάβηση μπορεί να περιγραφεί ως μια εναλλακτική μέθοδος/τρόπος επίλυσης διαφορών (Ε.Τ.Ε.Δ.), με την οποία τα αντιμαχόμενα μέρη, μέσω μιας κοινά αποδεκτής διαδικασίας, σε ουδέτερο τόπο, παρουσία και με την απαραίτητη βοήθεια ενός τρίτου προσώπου της επιλογής τους, του διαμεσολαβητή, καταλήγουν σε μια κοινά αποδεκτή επίλυση της διαφοράς τους.

Η προσφυγή στη διαμεσολάβηση μπορεί να λάβει χώρα:

α) με πρωτοβουλία των μερών, που αποδεικνύεται εγγράφως,

⁵² Mediation.

⁵³ Ν. 3898/2010.

β) με πρόταση του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση σε κάθε στάση της δίκης, η οποία, αν γίνει αποδεκτή από τα μέρη, οδηγεί σε υποχρεωτική αναβολή της συζήτησης σε δικάσιμο μετά την πάροδο 3μήνου,

γ) με διαταγή από δικαστήριο άλλου κράτους- μέλους, και

δ) εκ του Νόμου.

Η διαδικασία της διαμεσολάβησης ρυθμίζεται νομοθετικά μόνο ως προς τα συγκεκριμένα απαραίτητα τυπικά στοιχεία της, αφού από τη φύση της πρόκειται για μια ελαστική διαδικασία, που καθορίζεται από το διαμεσολαβητή σε συνεργασία με τα μέρη και ανάλογα με την εκτίμηση των στοιχείων που εξυπηρετούν περισσότερο την επίλυση της εκάστοτε διαφοράς. Εξυπακούεται βέβαια, ότι οι θεμελιώδεις δικονομικές αρχές της ισότητας των μερών, της ανεξαρτησίας, της ουδετερότητας και της αμεροληψίας του διαμεσολαβητή και της καλής πίστης των μερών αποτελούν απαραίτητους πυλώνες έδρασης της διαδικασίας αυτής.

4.3 Διάκριση από άλλους θεσμούς

Στην έννοια της διαμεσολάβησης δεν περιλαμβάνεται η απόπειρα συμβιβασμού που γίνεται από τον Ειρηνοδίκη ή το Δικαστήριο κατά την έναρξη της Δίκης σύμφωνα με τα σχετικά άρθρα του Κ.Πολ.Δ. Οι ουσιώδεις διαφορές είναι ότι, στην δικαστική απόπειρα συμβιβασμού, ο Δικαστής, σε αντίθεση με τον διαμεσολαβητή, δεν επιλέγεται από τους διαδίκους ενώ, σε ορισμένες περιπτώσεις, εργατικών κυρίως διαφορών, η απόπειρα συμβιβασμού είναι υποχρεωτική, σε αντίθεση με την διαμεσολάβηση, που αποτελεί πάντα εκούσια επιλογή των ενδιαφερομένων.

Περαιτέρω, η διαμεσολάβηση ουδεμία σχέση έχει με την διαιτησία, καθ' ότι ο διαιτητής ή οι διαιτητές⁵⁴, εξετάζουν την υπόθεση και εκδίδουν απόφαση δεσμευτική για τα μέρη, σε αντίθεση με τον διαμεσολαβητή, που δεν εκδίδει απόφαση, αλλά απλώς διευκολύνει τους ενδιαφερόμενους να βρουν εκείνοι λύση και να καταλήξουν σε συμφωνία, εντοπίζοντας με την βοήθειά του τα κοινά συμφέροντά τους.

Η διαμεσολάβηση μπορεί να διακριθεί και από τις υπόλοιπες εξωδικαστικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών, όπως την προσφυγή στο συνήγορο του πολίτη, τη συνδιαλλαγή και την οργανωμένη διαπραγμάτευση. Για την ευκολότερη διάκριση αυτών των διαδικασιών από τη διαμεσολάβηση θα πρέπει να εστιάζει κανείς στα χαρακτηριστικά

⁵⁴ Εάν προβλέπεται ή έχει συμφωνηθεί η ύπαρξη περισσότερων του ενός διαιτητών.

γνωρίσματα του θεσμού της διαμεσολάβησης, ήτοι στον εθελοντικό χαρακτήρα της, στην ευέλικτη διαδικασία και στην έλλειψη δικαιοδοτικής αρμοδιότητας του διαμεσολαβητή. Θεσμοί όπως ο διαιτητής, ο συνήγορος του πολίτη ή του καταναλωτή, ο τραπεζικός μεσολαβητής και οι επιτροπές διακανονισμού συχνά είναι αρμόδιοι για την έκδοση δεσμευτικών (εν μέρει τουλάχιστον) αποφάσεων, ενώ στη διαμεσολάβηση επαφίεται αποκλειστικά στα μέρη, και όχι στο διαμεσολαβητή, να αποφασίσουν, εάν και πώς θα επιλύσουν τη διαφορά τους. Επίσης, το πρόσωπο που συντονίζει μια συνδιαλλαγή ασκεί μεγαλύτερη επιρροή στο αποτέλεσμα από το διαμεσολαβητή, διατυπώνοντας, για παράδειγμα, μια απόφαση συνδιαλλαγής⁵⁵. Ο διαμεσολαβητής, αντίθετα, προσπαθεί να καταστήσει τα ίδια τα μέρη ικανά να επιλύσουν τη μεταξύ τους διαφορά, ενώ πολύ σπάνια καταφεύγει στη διατύπωση πρότασης, και μόνον εάν το ζητήσουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της διαφοράς.

4.4 Θεσμικό πλαίσιο

Όπως προαναφέρθηκε και γίνεται αντιληπτό, ο θεσμός της εξωδικαστικής διαμεσολάβησης τώρα αναπτύσσεται και διαδίδεται στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα το θεσμικό πλαίσιο που τον ρυθμίζει να βρίσκεται ακόμα υπό διαμόρφωση. Ως εκ τούτου, η υπάρχουσα νομοθεσία είναι αρκετά σύγχρονη και διαρκώς ανανεούμενη, λόγω της προσπάθειας που καταβάλλουν το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και οι λοιποί θεσμικοί φορείς της διαμεσολάβησης για ταχύτερη προσαρμογή και καθιέρωση του θεσμού στην ελληνική κοινωνική και επιχειρηματική πραγματικότητα.

Επί του παρόντος, ο θεσμός της διαμεσολάβησης προβλέπεται, ρυθμίζεται και διέπεται στην Ελλάδα από τα εξής παρακάτω νομοθετήματα:

1) Νόμος υπ' αριθμ. 3898/2010 περί διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁵⁶, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει με το άρθρο 16 παρ. 9 της από 5-12-2012 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου⁵⁷.

2) Προεδρικό Διάταγμα υπ' αριθμ. 123/2011 περί καθορισμού όρων και προϋποθέσεων αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁵⁸.

⁵⁵ Η απόφαση αυτή όμως είναι μη δεσμευτική.

⁵⁶ Παράρτημα II.

⁵⁷ Παράρτημα III.

⁵⁸ Παράρτημα IV.

3) Υπουργική απόφαση 109087/2011 (ΦΕΚ Υ.Ο.Δ.Δ. 436/14-12-2011) περί συγκρότησης επιτροπής πιστοποίησης διαμεσολαβητών⁵⁹.

4) Υπουργική Απόφαση 109088/2011 (ΦΕΚ Β' 2824/14-12-2011) περί διαδικασίας αναγνώρισης τίτλων διαπίστευσης διαμεσολαβητών - θέσπιση κώδικα δεοντολογίας διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και καθορισμός κυρώσεων για παραβάσεις αυτού⁶⁰, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 107309/2012 υπουργική απόφαση (ΦΕΚ Β' 3417/21-12-2012) και ισχύει σήμερα⁶¹.

5) Υπουργική Απόφαση 1460/2012 (ΦΕΚ Β' 281/13-2-2012) περί καθορισμού αμοιβής του διαμεσολαβητή⁶².

6) Υπουργική Απόφαση 34801/2012 (ΦΕΚ Β' 1363/26-04-2012) περί κανονισμού λειτουργίας της επιτροπής πιστοποίησης διαμεσολαβητών⁶³.

7) Υπουργική απόφαση 34802/2012 (ΦΕΚ Β' 1363/26-04-2012) περί κανονισμού λειτουργίας της επιτροπής εξετάσεων υποψήφιων διαμεσολαβητών και καθορισμού της διαδικασίας ελέγχου των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών⁶⁴.

8) Υπουργική Απόφαση 85485/2012 (ΦΕΚ Β' 2693/4-10-2012) περί καθορισμού παραβόλων διαμεσολάβησης⁶⁵.

4.5 Οι νομοθετικές προβλέψεις της Ε.Ε.

Αφετηρία της προαναφερθείσας νομοθετικής διαδρομής υπήρξε η υποχρέωση της ελληνικής πολιτείας να ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο την Οδηγία 2008/52 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Με την οδηγία αυτή, η Επιτροπή ενθάρρυνε την προσφυγή στη διαμεσολάβηση ως μέσο επίλυσης των διαφορών, καθώς και τον εν γένει φιλικό διακανονισμό των διαφορών. Πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας, ορίζονταν οι διασυνοριακές διαφορές σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, εξαιρουμένων των φορολογικών, τελωνειακών ή διοικητικών υποθέσεων, καθώς και οι υποθέσεις της ευθύνης του κράτους λόγω πράξεων ή

⁵⁹ Παράρτημα XII.

⁶⁰ Παράρτημα V

⁶¹ Παράρτημα VI.

⁶² Παράρτημα VII.

⁶³ Παράρτημα VIII

⁶⁴ Παράρτημα VIII.

⁶⁵ Παράρτημα IX.

παραλείψεων κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας⁶⁶. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός, πως κατά την ενσωμάτωση της Οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο ο Έλληνας νομοθέτης προέκρινε και επεξέτεινε το πεδίο εφαρμογής της και στις εγχώριες διαφορές.

Η Οδηγία προέβλεπε ότι τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούν τα δικαστήρια να προτείνουν στα μέρη την προσφυγή στη διαμεσολάβηση, δίχως ωστόσο να τα υποχρεώνουν σε κάτι τέτοιο. Ακόμα και αν οι συμφωνίες που επιτυγχάνονται μέσω διαμεσολάβησης προσφέρονται, κατά κανόνα, περισσότερο για εκούσια εκτέλεση, η οδηγία μεριμνά ώστε όλα τα κράτη-μέλη να καθιερώσουν διαδικασία με την οποία να είναι δυνατόν, κατόπιν αιτήσεως των μερών, να επιβεβαιώνεται η συμφωνία με δικαστική ή άλλη απόφαση, ή με δικαστική ή άλλη πράξη, εκδιδόμενη από δημόσια αρχή. Η διαδικασία αυτή επιτρέπει την αμοιβαία αναγνώριση και την εκτέλεση σε όλη την Ε.Ε. των συμφωνιών που προκύπτουν από διαμεσολάβηση, σύμφωνα με τους ίδιους όρους που καθορίζονται για την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας.

Πρόβλεψη της οδηγίας αποτελεί επίσης η αναστολή των προθεσμιών παραγραφής. Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα διάδικα μέρη δεν κωλύονται να κινήσουν δικαστικές διαδικασίες ή διαιτησία μετά από διαμεσολάβηση, λόγω παραγραφής ή λήξεως αποσβεστικής προθεσμίας. Περαιτέρω, πρόβλεψη της οδηγίας αποτελεί η διασφάλιση του απορρήτου και της ποιότητας της διαμεσολάβησης. Η Οδηγία προβλέπει, ότι ούτε ο διαμεσολαβητής, ούτε οι λοιποί εμπλεκόμενοι σε διαδικασία διαμεσολάβησης οφείλουν να προσκομίσουν, στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με πληροφορίες που επιτεύχθηκαν στο πλαίσιο μιας διαμεσολάβησης. Αυτό γίνεται μόνον δεκτό, όταν αποδεικνύεται αναγκαίο για επιτακτικούς λόγους δημόσιας τάξης, κυρίως προκειμένου να διασφαλιστεί η σωματική ακεραιότητα ενός προσώπου και όταν η κοινολόγηση του περιεχομένου της συμφωνίας που προέκυψε από τη διαμεσολάβηση είναι απαραίτητη για την εφαρμογή ή την εκτέλεση της εν λόγω συμφωνίας. Τέλος, η Οδηγία προβλέπει ακόμα ότι τα κράτη-μέλη πρέπει να ενθαρρύνουν την εκπαίδευση διαμεσολαβητών καθώς και τη σύνταξη και την εφαρμογή προαιρετικών κωδίκων δεοντολογίας για το επάγγελμα.

Η Οδηγία εκδόθηκε σε συνέχεια του ευρωπαϊκού κώδικα δεοντολογίας για τους διαμεσολαβητές⁶⁷ που τέθηκε σε ισχύ το έτος 2004 και της Λευκής Βίβλου του 2002, στόχος

⁶⁶ Η οδηγία δεν εφαρμόζεται στη Δανία.

⁶⁷ Παράρτημα XIV.

της οποίας ήταν ο απολογισμός της τότε υφιστάμενης κατάστασης σχετικά με τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών αστικού και εμπορικού δικαίου και η έναρξη ευρείας διαβούλευση των ενδιαφερόμενων κύκλων για ορισμένα θέματα νομικής φύσεως που σχετίζονταν με τον τομέα, ώστε να προετοιμαστούν τα συγκεκριμένα μέτρα που θα έπρεπε να ληφθούν.

Τέλος, σχετικό με το θεσμό της διαμεσολάβησης και γενικά με την εξωδικαστική επίλυση διαφορών σε επίπεδο Ε.Ε. υπήρξε επίσης το πρόσφατο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25^{ης} Οκτωβρίου 2011 σχετικά με διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών σε υποθέσεις αστικού, εμπορικού και οικογενειακού δικαίου (2013/C 131 E/01)⁶⁸.

4.6 Χαρακτηριστικά της διαδικασίας

Στα πλαίσια της διαδικασίας της διαμεσολάβησης τα μέρη παροτρύνονται να συμμετέχουν ενεργά και εποικοδομητικά, να διευκολύνουν την μεταξύ τους επικοινωνία και, αφού αποσαφηνίσουν τα υπάρχοντα ζητήματα που δεν έχουν αντιμετωπισθεί, να διερευνήσουν τις πιθανότητες μίας κοινής συμφωνίας και να καρπωθούν τα ευεργετικά αποτελέσματα αυτής, διατηρώντας πάντα κατά νου, ότι σε κάθε περίπτωση η επιλογή και η διαμόρφωση της λύσης αυτής επαφίεται αποκλειστικά στα ίδια τα ενδιαφερόμενα μέρη. Ο θεμελιώδης αυτός πυρήνας του θεσμού της διαμεσολάβησης καταδεικνύει και τα βασικά χαρακτηριστικά της διαδικασίας, μίας προσήκουσας -ίσως και επιτυχούς- διαμεσολάβησης. Ειδικότερα:

✓ Η διαμεσολάβηση είναι μια διαδικασία, στην οποία δύο ή περισσότερα μέρη, που έχουν μια αστική ή εμπορική διαφορά, προσφεύγουν οικειοθελώς, είτε πριν, είτε μετά την έναρξη της δικαστικής διαμάχης. Υπάρχουν, βέβαια, περιπτώσεις όπου η προσφυγή στην διαμεσολάβηση είναι υποχρεωτική. Όπως προαναφέρθηκε, οι περιπτώσεις αυτές είναι: α) όταν διαταχθεί η διαμεσολάβηση από δικαστήριο Κράτους – Μέλους της Ε.Ε. και β) όταν υφίσταται υποχρέωση διαμεσολάβησης δυνάμει του εθνικού μας δικαίου. Πέραν των ανωτέρω, το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου είναι εκκρεμής μια αστική ή εμπορική υπόθεση, μπορεί να καλεί τα μέρη να προσφύγουν στην διαμεσολάβηση για να επιλύσουν την διαφορά τους εφόσον, λαμβάνοντας υπ' όψιν όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, θεωρήσει ότι υπάρχει έδαφος για εξωδικαστική επίλυση της διαφοράς. Τα μέρη δεν είναι υποχρεωμένα να συμφωνήσουν με την υπόδειξη αυτή του δικαστηρίου και δεν προβλέπονται

⁶⁸ Παράρτημα XV.

κυρώσεις σε περίπτωση μη συμμόρφωσής τους με αυτήν και τούτο για να μην αλλοιωθεί ο οικιοθελής χαρακτήρας της διαμεσολάβησης, που είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της.

✓ Η διαμεσολάβηση έχει απολύτως εμπιστευτικό χαρακτήρα και πρέπει να διεξάγεται κατά τρόπο που να μην παραβιάζεται το απόρρητο αυτής, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Η έννοια της εμπιστευτικότητας αυτής είναι διττή: αφενός μεν, όσα λαμβάνουν χώρα κατά την διάρκεια της διαδικασίας της διαμεσολάβησης δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου, σε περίπτωση που η διαμεσολάβηση δεν καταλήξει σε συμφωνία και τα μέρη προσφύγουν στη δικαστική συνδρομή για την επίλυση της διαφοράς τους, ενώ ο διαμεσολαβητής, τα μέρη, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι και όσοι άλλοι τυχόν συμμετείχαν στην διαδικασία δεν εξετάζονται ως μάρτυρες ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου, αφετέρου δε, ο διαμεσολαβητής μπορεί να μεταφέρει στο άλλο μέρος από όσα τυχόν του εκθέσει κάποιο από τα μέρη στις κατ' ιδίαν συναντήσεις που ενδεχομένως να έχει ο διαμεσολαβητής με το ενδιαφερόμενο αυτό μέρος, μόνον όσα ρητά του επιτρέψει ή του ζητήσει να μεταφέρει το μέρος αυτό.

✓ Η διαμεσολάβηση είναι μια εύκαμπτη διαδικασία, με την έννοια ότι δεν διέπεται από τυπικούς κανόνες, για αυτό και ο τρόπος και ο ρυθμός διεξαγωγής της διαφέρει κατά περίπτωση, εξυπακουμένου ότι την διεύθυνση της διαδικασίας έχει – και οφείλει να έχει – ο διαμεσολαβητής, ο οποίος την συντονίζει και αποφασίζει πως θα προχωρήσει διαδικαστικά. Παραδείγματος χάριν, ο διαμεσολαβητής θα αποφασίσει ποιό από τα δύο μέρη θα αρχίσει να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και ποιά είναι η θέση του, τα παράπονα και οι αξιώσεις του, εάν θα έχει ή όχι κατ' ιδίαν συνομιλίες με κάθε μέρος⁶⁹, ο διαμεσολαβητής θα επιλύσει διάφορα θέματα, που μπορεί να προκύψουν, όπως, π.χ. αντεγκλήσεις, φραστικές παρεκτροπές, διακοπές κάποιου μέρους που έχει τον λόγο από άλλο κ.λ.π., υπενθυμίζοντάς τους ότι η ηρεμία, σε αντίθεση με την επιθετικότητα, συντελεί καθοριστικά στην πρόοδο της διαδικασίας.

✓ Η διαμεσολάβηση χαρακτηρίζεται και διαπνέεται από τον κανόνα της αμεροληψίας του διαμεσολαβητή και της ίσης μεταχείρισης των μερών. Πρωταρχικός στόχος του διαμεσολαβητή πρέπει να είναι να κερδίσει την εμπιστοσύνη όλων των μερών, που συμμετέχουν στην διαδικασία της διαμεσολάβησης, να τους πείσει ότι είναι και θα παραμείνει αμερόληπτος, ότι θα δώσει ίσες ευκαιρίες έκφρασης σε όλους και να τους κάνει να καταλάβουν ότι, εάν επιτευχθεί συμφωνία, θα έχει επιτευχθεί αποκλειστικά από τους

⁶⁹ Εάν ο διαμεσολαβητής αποφασίσει ότι θα έχει κατ' ιδίαν συνάντηση με ένα μέρος πρέπει υποχρεωτικά να έχει και με το άλλο για να μην διασαλευθούν οι ισορροπίες καθώς και η αρχή της ίσης μεταχείρισης και της αμεροληψίας του.

ίδιους και ότι αυτός απλά και μόνον θα τους διευκολύνει σχετικώς. Επί τω τέλει αυτό, ο διαμεσολαβητής παρέχει την βοήθειά του στους ενδιαφερόμενους, διευκολύνοντάς τους να πλησιάσουν ο ένας τον άλλο, να αποφορτιστούν από αρνητικές διαθέσεις και επήρειες, να δουν τα πραγματικά συμφέροντά τους χωρίς να παραμένουν προσκολλημένοι στις αρχικές τους θέσεις, που μπορεί να υπαγόρευσε ο θυμός που τους διακατέχει.

✓ Η διαμεσολάβηση δεν είναι δεσμευτική, με την έννοια ότι οποιοδήποτε μέρος μπορεί να αποχωρήσει, όποτε θέλει. Δεσμευτική καθίσταται η συμφωνία που ενδεχομένως θα εξευρεθεί από τους ενδιαφερόμενους από τη στιγμή κατά την οποία θα υπογραφεί από όλα τα μέρη.

✓ Η διαμεσολάβηση διεξάγεται μεταξύ τουλάχιστον δύο προσώπων που, κατ' αρχήν, έχουν αντίθετα συμφέροντα. Στο τέλος της διαδικασίας, μπορεί να αποδειχτεί ότι τα συμφέροντά τους συγκλίνουν.

✓ Η διαμεσολάβηση μπορεί να διεξαχθεί στα πλαίσια της ίδιας επιχείρησης ή ακόμη και της ίδιας οικογένειας, όταν τα μέλη των εμπλεκόμενων παρατάξεων ανήκουν στην ίδια επιχείρηση ή στην ίδια οικογένεια ή στην ίδια οικογενειακή επιχείρηση. Οι περιπτώσεις αυτές, ίσως είναι εκείνες στις οποίες η διαμεσολάβηση ενδείκνυται περισσότερο, λόγω της δυνατότητας διασφάλισης μελλοντικών καλών σχέσεων, που παρέχει.

Συμπερασματικά λοιπόν, μπορεί να λεχθεί πως η δυναμική διαδικασία της διαμεσολάβησης διακρίνεται από ευελιξία, εχεμύθεια, εμπιστευτικότητα, ουδετερότητα και έλλειψη υποχρεωτικής επίτευξης συμφωνίας, ενώ σημαντική είναι η ευθύνη του διαμεσολαβητή μόνο για την τήρηση των κανόνων της διαδικασίας και όχι για το αποτέλεσμα. Επίσης, πολύ σημαντικό είναι το γεγονός πως ο διαμεσολαβητής δεν ενδιαφέρεται για τη νομική βασιμότητα της υπόθεσης και προτείνει -μη δεσμευτικές- λύσεις, μόνο σε έσχατη περίπτωση και εφόσον του ζητηθεί αυτό από όλα τα μέρη.

Εκ των ακριβώς ανωτέρω αναδεικνύονται επίσης, οι διαφορές ανάμεσα στη διαμεσολάβηση και στη δικαστική απονομή της δικαιοσύνης. Η πρώτη «βλέπει» στο μέλλον, εστιάζει στις ανθρώπινες σχέσεις, επιδιώκει να αποκαταστήσει σχέσεις και καταλήγει σε αμοιβαία αποδεκτή συμφωνία, με κυρίαρχο τον ρόλο των εμπλεκόμενων μερών στην επίτευξη αυτής. Αντίθετα, η δεύτερη «βλέπει» στο παρελθόν, εστιάζει στα γεγονότα, επιδιώκει να καταλογίσει πταίσματα και ευθύνες, καταλήγει με «βιαιότητα» και ανελαστικότητα σε νικητές και ηττημένους, ενώ τις περισσότερες φορές καθορίζεται από την εκπροσώπηση και τα αποδεικτικά μέσα⁷⁰ των μερών.

⁷⁰ Δικηγόρους, τεχνικούς συμβούλους, πραγματογνώμονες, μάρτυρες κ.λπ.

4.7 Στάδια της διαμεσολάβησης

Η νομοθεσία ρυθμίζει τη διαδικασία της διαμεσολάβησης γενικόλογα γιατί «η υπέρμετρη τυπικότητα της διαδικασίας ενδέχεται να δημιουργήσει εμπόδια στην προσπάθεια επίλυσης της διαφοράς. Η έλλειψη, σε ένα βαθμό, τυπικότητας δεν πρέπει, πάντως, να θεωρηθεί ότι ισοδυναμεί με την απουσία δικαιοκρατούμενης διαδικασίας. Η διαμεσολάβηση δεν στέκεται πέρα και υπεράνω του Δικαίου. Κατά τη διάρκειά της πρέπει να γίνονται σεβαστές και να διαφυλάσσονται θεμελιώδεις δικονομικές κατακτήσεις, όπως η ισότητα των μερών και η ανεξαρτησία και αμεροληψία του διαμεσολαβητή, χωρίς τη συνδρομή των οποίων κινδυνεύει η επίτευξη του σκοπού της διαμεσολάβησης»⁷¹.

Κατά τη διαδικασία προβλέπεται η υποχρεωτική παράσταση με πληρεξούσιο δικηγόρο. Αν και η σχετική διάταξη του Νόμου είναι ατυχής, καθόσον η διαμεσολάβηση δεν μπορεί να παρομοιάζεται με διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων και να γίνεται ανάλογη εφαρμογή διατάξεων του Κ.Πολ.Δ., η παρουσία δικηγόρων κατά τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης παίζει σημαντικό και εποικοδομητικό ρόλο στην επίτευξη εφαρμόσιμης συμφωνίας και στην αποτύπωση της συμφωνίας αυτής στο πρακτικό διαμεσολάβησης. Σημειωτέον ότι ο διαμεσολαβητής ορίζεται αποκλειστικά από τα μέρη ή από τρίτο πρόσωπο της επιλογής τους. Η επιλογή αυτή γίνεται είτε μέσα από τους πίνακες που συντάσσονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του Νόμου για τις εγχώριες διαμεσολαβήσεις, είτε μέσω άλλων, αλλοδαπών κυρίως φορέων παροχής υπηρεσιών διαμεσολάβησης για τις διασυνοριακές διαφορές.

Η διαδικασία καθορίζεται από το διαμεσολαβητή σε συνεννόηση με τα μέρη, δεν πρέπει όμως να διαφεύγει της προσοχής, ότι τα μέρη έχουν τη δυνατότητα να τερματίσουν τη διαδικασία, εάν και όποτε το επιθυμούν. Η διατύπωση του Νόμου ως προς τη δυνατότητα των μερών να τερματίσουν τη διαδικασία, σημαίνει ότι σε περίπτωση εκδήλωσης της επιθυμίας των μερών για μη επίτευξη συμφωνίας, ο διαμεσολαβητής πρέπει άμεσα να τερματίσει τη διαδικασία.

Κατά την διάρκεια της διαδικασίας διευκρινίζεται ρητά, ότι δεν τηρούνται πρακτικά, σε αντίθεση με την διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων. Ο διαμεσολαβητής στα πλαίσια της διαδικασίας της διαμεσολάβησης έχει τη δυνατότητα να έρχεται σε επικοινωνία κατ' ιδίαν με καθένα από τα μέρη. Καμία πληροφορία που λαμβάνει ο διαμεσολαβητής από το ένα μέρος δεν περνάει στο άλλο μέρος, χωρίς τη ρητή συναίνεση του μέρους που την έδωσε.

⁷¹ Αιτιολογική έκθεση Ν. 3898/2010.

Η ανεξάρτητη και αμερόληπτη εικόνα του διαμεσολαβητή στηρίζεται πάνω στη σχέση εμπιστοσύνης που χτίζει με τα μέρη κατά τη διαμεσολάβηση, για αυτό και είναι πρακτική κάθε συνετού διαμεσολαβητή να ρωτάει σχετικά ή να επαναλαμβάνει με παράφραση την πληροφορία που έλαβε και ταυτόχρονα να ζητάει τη ρητή συναίνεση του μέρους που του την έδωσε πριν την κοινοποιήσει στο άλλο μέρος.

Επί του πρακτέου, μπορεί να ειπωθεί γενικά ότι στη διαμεσολάβηση διακρίνονται τα εξής τρία στάδια εξέλιξης της διαδικασίας:

✓ Εναρκτήρια κοινή συνάντηση. Ουσιαστικά πρόκειται για την πρώτη κοινή συνάντηση των μερών και του διαμεσολαβητή. Σε αυτήν, τα μέρη, αφού ενημερωθούν αναλυτικά από το διαμεσολαβητή για τη διαδικασία που θα τηρηθεί και για τον ρόλο που καλούνται να διαδραματίσουν, παρουσιάζουν τις απόψεις τους για τη διαφορά. Έτσι, σε αυτό το στάδιο θα γίνει η πρώτη διερεύνηση και ο εντοπισμός των θεμάτων της διαφοράς, η πρώτη (ψύχραιμη) ανταλλαγή απόψεων και η βασική παράθεση θέσεων και αντιθέσεων των μερών.

✓ Κατ' ιδίαν συναντήσεις. Την αρχική κοινή συνάντηση ακολουθούν ξεχωριστές συναντήσεις μεταξύ του διαμεσολαβητή και κάθε πλευράς. Αυτό δίνει την δυνατότητα σε κάθε μέρος να αναλύσει την αντίληψή του για τη διαφορά καθώς και τη θέση και τους στόχους του για την επίλυσή της με τη διαμεσολάβηση. Στις κατ' ιδίαν συναντήσεις παρίστανται τα μέρη ή οι εκπρόσωποί τους⁷² με πλήρη όμως εξουσιοδότηση να διαπραγματευθούν και να αποφασίσουν. Υπενθυμίζεται ότι οι κατ' ιδίαν αυτές συναντήσεις λαμβάνουν χώρα σε καθαρά εμπιστευτική βάση και με απόλυτη εχεμύθεια. Τα έγγραφα και οι πληροφορίες που δίδονται στο διαμεσολαβητή, αφορούν μόνο τον ίδιο και η αποκάλυψη του περιεχομένου τους στο άλλο μέρος δεν επιτρέπεται χωρίς τη συναίνεση του μέρους, στο οποίο ανήκουν. Εδώ λαμβάνει χώρα κυρίως η αποσαφήνιση των θεμάτων της διαφοράς και η επικέντρωση στις επιθυμίες και τα συμφέροντα των μερών, ενώ ακολουθεί και η διατύπωση προτάσεων προς επεξεργασία για την εξεύρεση κοινού τόπου συμφωνίας.

✓ Τελική κοινή συνάντηση & σύνταξη πρακτικού επιτυχίας/αποτυχίας. Σε συνέχεια των κατ' ιδίαν συναντήσεων, τα ενδιαφερόμενα μέρη και ο διαμεσολαβητής συναντώνται εκ νέου προκειμένου να συνειδητοποιήσουν την πρόοδο που έχει επέλθει, να εντοπίσουν τυχόν εναπομένοντα θέματα της διαφοράς, να διεξάγουν τις τελικές επαφές, και τελικά, να υπογράψουν το σχετικό πρακτικό επιτυχίας σε περίπτωση επίτευξης συμφωνίας. Η συμφωνία αποτυπώνεται σε ιδιωτικό συμφωνητικό, το οποίο δύναται να κηρυχθεί εκτελεστό με την συγκατάθεση των μερών.

⁷² Με ή χωρίς συμβούλους.

4.8 Εκτελεστικότητα της συμφωνίας

Η τήρηση των συμφωνιών που προκύπτουν από μία επιτυχή διαμεσολάβηση δεν εξαρτάται μόνο από την καλή θέληση των μερών. Η έννομη τάξη εξασφαλίζει, ότι τα μέρη έγγραφης συμφωνίας που προκύπτει από διαμεσολάβηση μπορούν να ζητούν την εκτέλεση του περιεχομένου της συμφωνίας, εφόσον αυτή φυσικά είναι σύννομη, δηλαδή εφόσον το περιεχόμενο της διαμεσολαβητικής συμφωνίας δεν αντιβαίνει στο εθνικό δίκαιο και εφόσον προβλέπεται η εκτελεστικότητα του περιεχομένου της εν λόγω συμφωνίας. Στην ευρωπαϊκή οδηγία αναφέρεται επί λέξει ότι *«το περιεχόμενο συμφωνίας που προκύπτει από διαμεσολάβηση, η οποία κηρύσσεται εκτελεστή σε ένα κράτος μέλος θα πρέπει να αναγνωρίζεται και να θεωρείται εκτελεστό στα λοιπά κράτη μέλη σύμφωνα με την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία ή το εθνικό δίκαιο»*. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμογή έχουν οι διατάξεις των άρθρων 905 επομ. Κ.Πολ.Δ., καθώς και ο Κανονισμός 44/2001/ΕΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ή ο Κανονισμός 2201/2003/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε συζυγικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

Ο Νόμος 3898/2010 προβλέπει ότι ο διαμεσολαβητής συντάσσει πρακτικό που πρέπει να περιέχει: **α)** το όνομα και το επώνυμο του διαμεσολαβητή, **β)** τον τόπο και το χρόνο της διαμεσολάβησης, **γ)** τα ονόματα και τα επώνυμα εκείνων που έλαβαν μέρος στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, **δ)** τη συμφωνία περί υπαγωγής της υπόθεσης στη διαμεσολάβηση, με βάση την οποία και διεξήχθη η διαμεσολάβηση, **ε)** τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν τα μέρη κατά τη διαμεσολάβηση ή τη διαπίστωση της αποτυχίας της διαμεσολάβησης, καθώς και την αιτία της διαφοράς».

Από τα προαναφερόμενα προκύπτει, ότι ο Έλληνας νομοθέτης, σαφώς επηρεασμένος και από την απαραίτητη προϋπόθεση της διττής ιδιότητας δικηγόρου και διαπιστευμένου διαμεσολαβητή στο πρόσωπο του διαμεσολαβητή, αλλά περιέργως παραγκωνίζοντας τους υποχρεωτικά παρευρισκόμενους στη διαδικασία πληρεξούσιους δικηγόρους των μερών, αναθέτει την υποχρέωση σύνταξης του πρακτικού διαμεσολάβησης στο διαμεσολαβητή, τόσο σε περίπτωση επίτευξης συμφωνίας, όσο και σε περίπτωση αποτυχίας. Το συμφωνητικό διαμεσολάβησης πρέπει να περιέχει τα συγκεκριμένα στοιχεία, όπως προαναφέρθηκαν, που θα καθιστούν έτσι εύκολο τον προσδιορισμό, τόσο του προσώπου του διαμεσολαβητή, όσο

και εκείνων που έλαβαν μέρος στη διαδικασία, ώστε σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας και έναρξης ή συνέχισης της δικαστικής ή διαιτητικής διαδικασίας να μην εξετάζονται, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Νόμου, ως μάρτυρες, να τηρείται το απόρρητο της διαδικασίας, αλλά και να διασφαλίζεται ότι οι παριστάμενοι κατά τη διαδικασία της διαμεσολάβησης έχουν αντιπροσωπευτική ικανότητα και συνεπώς, δεσμεύονται ως προς αυτά που συμφωνούνται και αποτυπώνονται στο πρακτικό. Επίσης ο χρόνος και ο τόπος διεξαγωγής της διαμεσολάβησης έχει νομική σημασία. Αξιοσημείωτη και περίεργη, όπως προαναφέρθηκε, είναι η επιταγή του νομοθέτη να συντάσσεται το πρακτικό διαμεσολάβησης από το διαμεσολαβητή, ειδικά όταν τα μέρη παρίστανται υποχρεωτικά με τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Συνήθως, η σύνταξη του πρακτικού συμφωνίας είναι αρμοδιότητα και ευθύνη των παριστάμενων πληρεξουσίων δικηγόρων των μερών. Σαφέστατα βέβαια, ο ρόλος του διαμεσολαβητή και σε αυτό το τελικό στάδιο της διαμεσολάβησης είναι καθοριστικός, αφού θα πρέπει να ελέγξει ότι το πρακτικό συμφωνίας περιέχει όλα τα σημεία που συμφωνήθηκαν, να κάνει διευκρινιστικές ερωτήσεις στα μέρη, ώστε να μη μείνει κανένα αναπάντητο ή αδιευκρίνιστο ζήτημα και βέβαια να είναι κατανοητή η συμφωνία και εύκολα εφαρμόσιμη. Ο νόμος ορίζει επίσης στο άρθρο αυτό, ότι μετά το πέρας της διαμεσολάβησης, το πρακτικό υπογράφεται υποχρεωτικά, σε περίπτωση επίτευξης συμφωνίας, από το διαμεσολαβητή, τα μέρη και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους, ενώ σε περίπτωση αποτυχίας της διαμεσολάβησης, μπορεί να υπογραφεί μόνο από το διαμεσολαβητή.

Ακολούθως, το πρωτότυπο του πρακτικού κατατίθεται στη Γραμματεία του αρμόδιου Μονομελούς Πρωτοδικείου, εφόσον ένα τουλάχιστον των μερών το ζητήσει, μαζί με ένα παράβολο υπέρ του Δημοσίου, το οποίο έχει ορισθεί στο ποσό των εκατό (100) ευρώ⁷³.

Από την κατάθεσή του αυτή, το πρακτικό διαμεσολάβησης, εφόσον περιέχει συμφωνία των μερών για ύπαρξη αξίωσης που μπορεί να εκτελεστεί αναγκαστικά, αποτελεί εκτελεστό τίτλο, σύμφωνα με το άρθρο 904 παράγραφος 2 εδάφιο γ' του Κ.Πολ.Δ. Σύμφωνα λοιπόν με τη διάταξη του Νόμου, η κατάθεση του πρακτικού διαμεσολάβησης για να αποκτήσει εκτελεστότητα, γίνεται εφόσον το ζητήσει ένα από τα μέρη. Αντίθετα στο άρθρο 6 της Οδηγίας προβλέπεται ότι «*Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε τα μέρη ή ένα εξ αυτών με τη ρητή συναίνεση των υπολοίπων, έχουν τη δυνατότητα να ζητούν να καταστεί εκτελεστό το περιεχόμενο έγγραφης συμφωνίας που έχει προκύψει από διαμεσολάβηση*». Θα πρέπει να

⁷³ Υπ' αριθμ. 85485οικ./18-9-2012 Απόφαση Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

σημειωθεί, ότι σε περίπτωση που δεν έχουμε διαμεσολάβηση μέσα στο θεσμικό πλαίσιο που ορίζει ο Ν. 3898/2010, είτε γιατί ο διαμεσολαβητής δεν είναι διαπιστευμένος, σύμφωνα με το Νόμο αυτό, είτε γιατί δεν είναι δικηγόρος, (π.χ. περιπτώσεις συμφωνητικών διαμεσολαβήσεων σε διασυνοριακές διαφορές) το πρακτικό διαμεσολάβησης μπορεί και πάλι να καταστεί εκτελεστό, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 904 Κ.Πολ.Δ.: **α)** με το να περιγραφεί τον εκτελεστήριο τύπο με συμβολαιογραφικό έγγραφο, **β)** με την έκδοση διαταγής πληρωμής, εφόσον στο συμφωνητικό εμφανίζεται να περιέχεται ομολογία χρέους, **γ)** με την ενσωμάτωσή του στα πρακτικά ελληνικού δικαστηρίου, τα οποία πρακτικά περιέχουν συμβιβασμό των μερών.

4.9 Δικονομικά ζητήματα

Βάσει της διάταξης του άρθρου 11 του Νόμου 3898/2010, η προσφυγή στη διαμεσολάβηση διακόπτει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία ασκήσεως των αξιώσεων καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας της διαμεσολαβήσεως. Όπως επισημαίνεται *«η προστασία και η διαφύλαξη των αξιώσεων των μερών που υπάγονται στη διαδικασία της διαμεσολάβησης απαιτεί έναν ελάχιστο βαθμό συμβατότητας των κανόνων του δικονομικού και ουσιαστικού δικαίου αναφορικά με την παραγραφή των αξιώσεων αυτών και τις αποσβεστικές προθεσμίες, ώστε να μην αποθαρρύνεται και να μην ανακόπτεται η διαμεσολάβηση εξαιτίας του επαπειλούμενου κινδύνου απόσβεσης των εν λόγω αξιώσεων»*⁷⁴.

Περαιτέρω, κρίσιμο χρονικό σημείο για τη διακοπή της παραγραφής και της αποσβεστικής προθεσμίας είναι η προσφυγή στη διαμεσολάβηση κατά τις διατάξεις του Νόμου. Η σύναψη της συμφωνίας για την υπαγωγή της διαφοράς στη διαμεσολάβηση δεν αποκλείει την προσφυγή στα πολιτειακά δικαστήρια, αλλά απαιτείται και πραγματική προσφυγή στη διαμεσολάβηση, ώστε να αποκλειστεί προσωρινά και μέχρι περατώσεώς της, η διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων, δηλαδή μόνο σε περίπτωση πραγματικής προσφυγής σε διαμεσολάβηση κωλύεται προσωρινά η έναρξη της δίκης. Άλλωστε, ρητά επισημαίνεται στην αντίστοιχη αιτιολογική έκθεση, σχετικά με τις συνέπειες της συμφωνίας για προσφυγή στη διαμεσολάβηση, ότι αντίθετα απ' ότι συμβαίνει στη συμφωνία για τη διαιτησία, η συμφωνία για προσφυγή στη διαμεσολάβηση δεν συνεπάγεται δικονομικές συνέπειες, με την έννοια του αποκλεισμού της προσφυγής στα κρατικά δικαστήρια.

⁷⁴ Αιτιολογική έκθεση του Ν. 3898/2010.

Σε περίπτωση εκκρεμοδικίας, το δικαστήριο, στο οποίο είναι εκκρεμής η υπόθεση, μπορεί να καλέσει τα μέρη να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση για να επιλύσουν τη διαφορά τους και εφόσον τα μέρη συμφωνήσουν σχετικώς, αναβάλλει υποχρεωτικά τη συζήτηση της υποθέσεως σε άλλη δικάσιμο μετά την πάροδο τριμήνου και σε κάθε περίπτωση όχι πέραν του εξαμήνου.

Πολύ σημαντική είναι η επιλογή του νομοθέτη να ορίσει τη διακοπή της παραγραφής ή της αποσβεστικής προθεσμίας, σύμφωνα με τα άρθρα Α.Κ. 260επ., αντί της αναστολής τους, κατ' άρθρα Α.Κ. 255επ., δηλαδή η παραγραφή και η αποσβεστική προθεσμία αρχίζουν και πάλι να τρέχουν εκ του μηδενός από τη σύνταξη του πρακτικού αποτυχίας της διαμεσολάβησης, ή από την επίδοση δήλωσης αποχώρησης από τη διαμεσολάβηση του ενός μέρους στο άλλο.

4.10 Ο Διαμεσολαβητής

4.10.1 Ο ρόλος του διαμεσολαβητή

Σύμφωνα με τον ελληνικό νόμο περί διαμεσολάβησης, ως διαμεσολαβητής νοείται *«τρίτο σε σχέση με τους διαδίκους πρόσωπο, από το οποίο ζητείται να αναλάβει διαμεσολάβηση με κατάλληλο, αποτελεσματικό και αμερόληπτο τρόπο, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ορίστηκε ή ανέλαβε να τελέσει την εν λόγω διαμεσολάβηση»*.

Ο διαμεσολαβητής διευκολύνει τα μέρη να επιλύσουν τη διαφορά τους. Δεν έχει εξουσία να αποφασίσει ο ίδιος ή να υποδείξει στα μέρη πιθανές λύσεις για την επίλυση της διαφοράς, δύναται, όμως, να διατυπώσει προτάσεις προς επίλυση της διαφοράς, εφόσον αυτό του ζητηθεί από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Ο διαμεσολαβητής είναι ο «καταλύτης» στη σχετική διαδικασία, αφού:

- διασφαλίζει τον ήρεμο και πολιτισμένο χαρακτήρα της συζήτησης με τη σωστή χρήση της γλώσσας του σώματος και των εκφραστικών του μέσων,
- ακούει ενεργά και κατανοεί τις εκατέρωθεν θέσεις,
- διευκολύνει στην εύρεση κατάλληλων, αποδοτικών και κοινά αποδεκτών λύσεων.
- οικοδομεί σχέσεις εμπιστοσύνης για τα μέρη και τηρεί τις αρχές της εμπιστευτικότητας, της εχεμύθειας και τους εν γένει κανόνες δεοντολογίας του θεσμού της διαμεσολάβησης.

Ο διαμεσολαβητής δεσμεύεται απόλυτα από δύο είδη εχεμύθειας, ήτοι της εσωτερικής και της εξωτερικής. Με το όρο εσωτερική εχεμύθεια εννοούμε ότι ο διαμεσολαβητής

δεσμεύεται να τηρεί απόλυτη εχεμύθεια σχετικά με τις πληροφορίες που του εμπιστεύεται κάθε μέρος κατά τη διαδικασία της διαμεσολάβησης και δύναται να τις κοινοποιήσει στο άλλο μέρος μόνο μετά από ρητή σύμφωνη γνώμη του μέρους. Η εξωτερική εχεμύθεια αφορά τη δέσμευση του διαμεσολαβητή να μην αποκαλύψει οποτεδήποτε και οτιδήποτε σχετικό με τη διαμεσολάβηση που έλαβε μέρος, σε οποιονδήποτε τρίτο. Στα πλαίσια αυτής της δέσμευσης ο διαμεσολαβητής δεν μπορεί να είναι μάρτυρας σε μεταγενέστερη δικαστική διαμάχη των μερών αναφορικά με τα όσα περιήλθαν σε γνώση του από τη θέση του ως διαμεσολαβητή σε συγκεκριμένη διαμεσολάβηση.

Ο διαμεσολαβητής τηρεί απόρρητες όλες τις πληροφορίες, οι οποίες έχουν προκύψει εκ της διαμεσολάβησης ή σε σχέση με αυτήν, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι πρόκειται να διεξαχθεί ή έχει διεξαχθεί διαμεσολάβηση, εκτός αν είναι υποχρεωμένος να πράξει διαφορετικά εξαιτίας διάταξης νόμου ή για λόγους δημόσιας τάξης. Κάθε πληροφορία η οποία κοινολογείται εμπιστευτικά στον διαμεσολαβητή από το ένα μέρος δεν επιτρέπεται να κοινολογείται στα άλλα μέρη, εκτός αν παρέχεται σχετική συγκατάθεση, ή η κοινολόγηση της εκάστοτε πληροφορίας είναι υποχρεωτική βάσει του νόμου.

Ο διαμεσολαβητής οφείλει να αξιοποιεί όλες εκείνες τις τεχνικές διαλόγου, επικέντρωσης στα σημεία σύγκλισης των απόψεων και αναζήτησης των πραγματικών συμφερόντων των μερών, έτσι ώστε να τα βοηθάει να οδηγούνται σε σύναψη κοινά αποδεκτής, βιώσιμης και αμοιβαία επωφελούς συμφωνίας. Η συμφωνία που επιτυγχάνεται μεταξύ των μερών στο τέλος της διαμεσολάβησης συντάσσεται εγγράφως και υπογράφεται από τα μέρη. Το συμφωνητικό μπορεί να περιλαμβάνει όχι μόνο ό,τι συμφωνήθηκε για τυχόν χρηματική αποζημίωση αλλά, για παράδειγμα, και πρόβλεψη για μελλοντικές επιχειρηματικές διαφορές, ένα νέο συμβόλαιο με νέους όρους κ.λπ.

Ο διαμεσολαβητής ενεργεί⁷⁵ σε μόνιμη βάση με αμεροληψία έναντι των μερών και μεριμνά για την ισότιμη αντιμετώπισή τους στο πλαίσιο της διαμεσολάβησης. Επίσης, ο διαμεσολαβητής λαμβάνει μέριμνα, ούτως ώστε τα μέρη της διαμεσολάβησης να κατανοούν τα χαρακτηριστικά της διαδικασίας που πρόκειται να ακολουθηθεί, καθώς και τον ρόλο του διαμεσολαβητή και των μερών. Ο διαμεσολαβητής βεβαιώνεται, ότι ήδη, πριν από την έναρξη της διαμεσολάβησης, τα μέρη έχουν κατανοήσει και συμφωνήσει ρητώς τους όρους και τις προϋποθέσεις της συμφωνίας διαμεσολάβησης, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των διατάξεων που ενδεχομένως διέπουν τις υποχρεώσεις εχεμύθειας που βαρύνουν τον διαμεσολαβητή και τα μέρη. Ο διαμεσολαβητής φροντίζει για την προσήκουσα διεξαγωγή

⁷⁵ Και πρέπει να δημιουργεί και προς οποιονδήποτε τρίτο την ίδια πεποίθηση.

της διαδικασίας, λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα της εκάστοτε υπόθεσης, π.χ. τις πιθανές ανισορροπίες ισχύος, τυχόν επιθυμίες που έχουν εκφράσει τα μέρη και την ανάγκη για ταχεία επίλυση της διαφοράς. Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν με τον διαμεσολαβητή τον τρόπο διεξαγωγής της όλης διαδικασίας, είτε με παραπομπή σε κάποιο σύνολο κανόνων, ή με άλλον τρόπο. Αν το κρίνει ωφέλιμο, ο διαμεσολαβητής δύναται, όπως προαναφέρθηκε, να συζητήσει με έκαστο μέρος χωριστά. Ο διαμεσολαβητής διασφαλίζει ότι όλα τα μέρη έχουν επαρκή δυνατότητα συμμετοχής στη διαδικασία, ενώ, αν το κρίνει σκόπιμο, αφού ενημερώσει τα μέρη, μπορεί να περατώσει τη διαμεσολάβηση εφόσον: **α)** επέρχεται διευθέτηση της διαφοράς η οποία, κατά την κρίση του, φαίνεται μη εκτελεστή ή παράνομη με γνώμονα τα δεδομένα της υπόθεσης και την σχετική ικανότητα του διαμεσολαβητή να διατυπώσει μια τέτοια κρίση, ή **β)** ο διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η συνέχιση της διαμεσολάβησης είναι απίθανο να οδηγήσει στη διευθέτηση της διαφοράς.

Ο διαμεσολαβητής λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η διευθέτηση που ενδεχομένως θα εξευρεθεί για την επίλυση της διαφοράς, είναι προϊόν γνώσης και εμπειριστατωμένης συναίνεσης όλων των μερών, καθώς επίσης ότι όλα τα μέρη κατανοούν τους όρους της συμφωνίας. Τα μέρη είναι ελεύθερα ανά πάσα στιγμή να αποχωρήσουν από την διαδικασία της διαμεσολάβησης χωρίς αιτιολογία. Ο διαμεσολαβητής δύναται, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε των μερών και εντός των ορίων της εντολής του, να ενημερώσει τα μέρη για το πώς μπορούν να επισημοποιήσουν τη μεταξύ τους συμφωνία και για το πώς μπορούν να την καταστήσουν εκτελεστή.

4.10.2 Διορισμός διαμεσολαβητή

Ο διαμεσολαβητής δεν επιτρέπεται να αναλάβει εργασία και, αν την έχει ήδη αναλάβει, δεν επιτρέπεται να τη συνεχίσει, εάν προηγουμένως δεν καταστήσει γνωστές τις τυχόν περιστάσεις, οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν ή να δώσουν την εντύπωση ότι επηρεάζουν την ανεξαρτησία του. Φυσικά, το ίδιο ισχύει για κάθε σύγκρουση συμφερόντων. Η υποχρέωση γνωστοποίησης αυτών των περιστάσεων ισχύει εις το διηνεκές και καθ' όλη τη διάρκεια της διαμεσολάβησης, ενώ τέτοιες θεωρούνται:

α) κάθε προσωπική ή επαγγελματική σχέση με ένα από τα μέρη, **β)** οποιοδήποτε οικονομικό ή άλλο συμφέρον⁷⁶, από την έκβαση της διαμεσολάβησης, **γ)** το γεγονός ότι ο διαμεσολαβητής ή άλλο στέλεχος της εταιρείας για την οποία εργάζεται, έχει συνεργαστεί

⁷⁶ Άμεσο ή έμμεσο.

κατά το παρελθόν με κάποιο από τα μέρη⁷⁷. Σε τέτοιες περιπτώσεις ο διαμεσολαβητής επιτρέπεται να αποδεχθεί να αναλάβει καθήκοντα διαμεσολαβητή ή να εξακολουθήσει να τα ασκεί, μόνον εφόσον είναι βέβαιος ότι είναι σε θέση να διεξάγει τη διαμεσολάβηση με πλήρη ανεξαρτησία και ουδετερότητα, ούτως ώστε να διασφαλίζεται πλήρης αμεροληψία, και φυσικά με τη ρητή συγκατάθεση των μερών.

Ο διαμεσολαβητής δεν είναι υποχρεωμένος να δεχθεί τον διορισμό του, δηλαδή την επιλογή του από τους ενδιαφερόμενους, αλλά, εάν τον δεχθεί, οφείλει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την σωστή διεξαγωγή της διαδικασίας και να τηρεί αυστηρά όλα τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις του, οι κυριότερες από τις οποίες είναι η αμεροληψία και η εχεμύθεια. Επίσης, πριν αποδεχθεί τον διορισμό του, ο διαμεσολαβητής πρέπει να βεβαιωθεί ότι διαθέτει τις γνώσεις και τα προσόντα που απαιτούνται για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης και να παρέχει στα μέρη πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την πείρα του⁷⁸. Για την προσήκουσα διεξαγωγή της διαμεσολάβησης απαιτείται η ύπαρξη γραπτής συμφωνίας περί τούτου από τα ενδιαφερόμενα μέρη, την οποία καλό είναι να αναζητά ο διαμεσολαβητής προ της ενάρξεως της διαδικασίας. Τέλος, πρέπει να συνεννοείται και να συνεργάζεται με τα μέρη σχετικά με τις κατάλληλες ημερομηνίες για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης.

Σημειωτέον, ότι ανά πάσα στιγμή μπορεί να τερματίσει τη διαμεσολάβηση, αν υποπέσουν στην αντίληψή του πράξεις που παραβιάζουν τους ποινικούς νόμους ή τον Κώδικα Δεοντολογίας.

4.10.3 Πιστοποίηση διαμεσολαβητή

Οι διαμεσολαβητές πρέπει να είναι διαπιστευμένοι από έγκυρο φορέα εκπαίδευσης και διαπίστευσης διαμεσολαβητών. Στους παράγοντες που λαμβάνονται υπ' όψιν όσον αφορά τις δεξιότητες διαμεσολάβησης, περιλαμβάνονται η κατάλληλη επαγγελματική κατάρτιση και η διαρκής ενημέρωση της εκπαίδευσης και της πρακτικής τους εξάσκησης, λαμβανομένων επίσης υπ' όψιν των τυχόν σχετικών προτύπων ή συστημάτων διαπίστευσης.

Σύμφωνα με το Νόμο, στην Ελλάδα ο διαμεσολαβητής πρέπει να είναι δικηγόρος, διαπιστευμένος - πιστοποιημένος ως διαμεσολαβητής, αν πρόκειται για «εσωτερική» διαφορά⁷⁹. Εάν πρόκειται περί διασυνοριακής διαφοράς, ο διαμεσολαβητής δεν είναι

⁷⁷ Εννοείται, υπό άλλη ιδιότητα και όχι ως διαμεσολαβητής.

⁷⁸ Εφόσον ζητηθεί από τα μέρη.

⁷⁹ Διαφορά στην οποία όλα τα εμπλεκόμενα μέρη κατοικούν στην Ελλάδα

υποχρεωτικό να φέρει την δικηγορική ιδιότητα, πρέπει όμως οπωσδήποτε να είναι διαπιστευμένος - πιστοποιημένος.

Στην πράξη, για να αποκτήσει κάποιος την ιδιότητα του διαπιστευμένου και πιστοποιημένου διαμεσολαβητή πρέπει:

1. Να λάβει την απαιτούμενη κατάρτιση από φορέα κατάρτισης διαμεσολαβητών,
2. Να πιστοποιηθεί ως διαμεσολαβητής από την Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, η οποία τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η πιστοποίηση των υποψηφίων διαμεσολαβητών γίνεται μετά από εξετάσεις ενώπιον της Επιτροπής Εξετάσεων, στην οποία μετέχουν δυο μέλη της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, και
3. Να διαπιστευθεί ως διαμεσολαβητής από το Τμήμα Δικηγορικού Λειτουργήματος και Δικαστικών Επιμελητών, που ανήκει στην Διεύθυνση Διοίκησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν αίτηση για αναγνώριση τίτλου διαπιστευμένου διαμεσολαβητή. Η εν λόγω αίτηση υποβάλλεται σε ειδικό έντυπο, το οποίο καθορίζεται από την Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών και αποτελεί υπεύθυνη δήλωση για την ακρίβεια των πραγματικών γεγονότων που αναφέρονται σ' αυτήν. Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από αποδεικτικό εκπαίδευσης – κατάρτισης του υποψήφιου διαμεσολαβητή από τον ημεδαπό φορέα, στον οποίο εκπαιδεύτηκε και από παράβολο υπέρ του ελληνικού δημοσίου ύψους τριακοσίων (300) ευρώ.

Εάν η εκπαίδευση του υποψήφιου διαμεσολαβητή έγινε στην αλλοδαπή ή στην ημεδαπή από φορέα αλλοδαπής προέλευσης, η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών μπορεί να ζητήσει πρόσθετα στοιχεία και να καλέσει τον ενδιαφερόμενο για συμπληρωματικές επεξηγήσεις, ενώ στην περίπτωση αυτή το έντυπο της αίτησης πρέπει να συνοδεύεται και από τα ακόλουθα δικαιολογητικά: **α)** Επικυρωμένο αντίγραφο του τίτλου πιστοποίησης, **β)** αναλυτικό βιογραφικό σημείωμα, με εκτενή αναφορά στις σπουδές, ξένες γλώσσες, συμμετοχές σε σεμινάρια, συνέδρια, ερευνητικά προγράμματα κ.λπ, καθώς και σε τυχόν περαιτέρω εκπαίδευση και εμπειρία σε διαδικασίες διαμεσολάβησης, **γ)** πιστοποιητικό του φορέα κατάρτισης που απευθύνεται στην Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 παρ. 1 του Νόμου 3898/2010, με το οποίο βεβαιώνεται ότι η ποιότητα της παρασχεθείσας εκπαίδευσης και αξιολόγησης είναι εφάμιλλη εκείνων που θα παρέχονταν, εάν η εκπαίδευση είχε γίνει στο κράτος προέλευσης του φορέα κατάρτισης, **δ)** πιστοποιητικό του φορέα κατάρτισης που απευθύνεται στην Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του

άρθρου 6 παρ. 1 του Νόμου 3898/2010, με το οποίο βεβαιώνεται: **αα)** ο συνολικός αριθμός των ωρών εκπαίδευσης, **ββ)** η διδαχθείσα ύλη, **γγ)** ο τόπος διεξαγωγής της εκπαίδευσης, **δδ)** ο αριθμός των συμμετεχόντων, **εε)** ο αριθμός και τα προσόντα των εκπαιδευτών, **ζζ)** η διαδικασία εξέτασης και αξιολόγησης των υποψηφίων και ο τρόπος κατοχύρωσης του αδιάβλητου χαρακτήρα αυτών. Με την υποβολή της αίτησης καταβάλλεται παράβολο υπέρ του ελληνικού δημοσίου που καθορίζεται στο ποσό των εκατόν πενήντα (150) Ευρώ.

Στην περίπτωση αυτή, ο Πρόεδρος της Επιτροπής αναθέτει το φάκελο του ενδιαφερόμενου σε μέλος της Επιτροπής, το οποίο, μετά τη συγκέντρωση των απαραίτητων στοιχείων, συντάσσει εισήγηση που την υποβάλλει στον Πρόεδρο. Η εισήγηση με το σχετικό φάκελο εισάγεται από τον Πρόεδρο προς συζήτηση ενώπιον της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών εντός 15 ημερών από την υποβολή της εισήγησης και η απόφαση τη Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών λαμβάνεται εντός 15 ημερών. Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών δέχεται την ισοτιμία του τίτλου διαπίστευσης, εφόσον ο εν λόγω τίτλος προέρχεται από αναγνωρισμένου κύρους φορέα της αλλοδαπής και ο ενδιαφερόμενος έχει αποδεδειγμένη εμπειρία τριών τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασίες διαμεσολάβησης ως διαμεσολαβητής ή βοηθός διαμεσολαβητή ή νομικός παραστάτης ενός εκ των μερών. Διαφορετικά, η Επιτροπή μπορεί, κατά την κρίση της, να ζητήσει από τον ενδιαφερόμενο την υποβολή του σε συμπληρωματική εξέταση, ιδίως στην περίπτωση που η κατάρτιση του πραγματοποιήθηκε στην ημεδαπή από φορέα αλλοδαπής προέλευσης.

4.10.4 Αμοιβή διαμεσολαβητή

Η αμοιβή του διαμεσολαβητή υπολογίζεται ανά ώρα απασχόλησης και μέχρι είκοσι τέσσερις (24) ώρες κατ' ανώτατο όριο. Βαρύνει τα μέρη κατ' ισομοιρία. Ο διαμεσολαβητής οφείλει σε κάθε περίπτωση να παρέχει στα μέρη πλήρη ενημέρωση για τον τρόπο αμοιβής του που σκοπεύει να εφαρμόσει. Ο διαμεσολαβητής δεν αποδέχεται την αποστολή του προτού όλα τα μέρη της εκάστοτε διαφοράς συμφωνήσουν με τις αρχές που ισχύουν για την αμοιβή του.

4.10.5 Η αναγκαιότητα της δικηγορικής ιδιότητας του διαμεσολαβητή

Σε εγχώριες διαφορές έχει επιλεγεί ως διαμεσολαβητής ο δικηγόρος, δεδομένου ότι διαθέτει υψηλό επίπεδο νομικών γνώσεων, δεν αποτελεί κύριο όργανο απονομής δικαιοσύνης με την έννοια έκδοσης δεσμευτικών αποφάσεων και έχει ευχερώς διακριτικό ρόλο. Παράλληλα, διαθέτει εμπειρία συγκρουσιακών καταστάσεων, είναι ο πρώτος που τα

μέρη απευθύνονται στο πλαίσιο της διαφοράς τους, αλλά και ο πρώτος που μπορεί να συστήσει τη διαμεσολάβηση ως εναλλακτικό τρόπο επίλυσης της διαφοράς. Οι νομικές γνώσεις του διαμεσολαβητή θα τον βοηθήσουν στην σωστή διεξαγωγή της διαμεσολάβησης και θα χρησιμεύσουν κυρίως για να επισημάνει, εάν συντρέξει τέτοια περίπτωση, την πρόσκρουση της προτεινόμενης συμφωνίας σε κανόνες δημόσιας τάξης. Η συνδρομή αυτή είναι κεφαλαιώδης, στο μέτρο που, εάν η συμφωνία των μερών προσκρούει σε τέτοιους κανόνες, δεν θα είναι εφικτή η επικύρωσή της.

4.10.6 Η σημασία του ποιοτικού επιπέδου των διαμεσολαβητών

Ο διαμεσολαβητής είναι ένα τρίτο σε σχέση με τους διαδίκους πρόσωπο, που επιλέγεται από κοινού από αυτούς, προκειμένου να τους συνδράμει στην προσπάθειά τους να βρουν οι ίδιοι, εξωδικαστικά, λύση στη διαφωνία τους. Ο διαμεσολαβητής πρέπει να είναι ειδικά εκπαιδευμένος, ώστε να μπορεί να ενεργεί με τέτοιο τρόπο που να εμπνέει μεν εμπιστοσύνη στους ενδιαφερόμενους, αλλά και σεβασμό συγχρόνως, και να τους δίνει εξ υπαρχής να καταλάβουν ότι εκείνος διευθύνει την διαδικασία, έστω και αν αυτή επιλέχθηκε από τους ίδιους, έστω και αν είναι ελεύθεροι να αποχωρήσουν οποιαδήποτε στιγμή. Όσο παραμένουν στην αίθουσα της διαμεσολάβησης, ο διαμεσολαβητής είναι εκείνος που διευθύνει την ροή της διαδικασίας. Πρόκειται για την εξουσία του διαμεσολαβητή να αποφασίζει επί διαδικαστικών θεμάτων, επί θεμάτων συμπεριφοράς και, γενικά, περί εξουσίας, που είναι ταυτόχρονα και καθήκον, να ενεργεί έτσι, ώστε να τηρούνται οι ισορροπίες και να διασφαλίζεται μια ήρεμη ατμόσφαιρα, που θα συμβάλει στη εξεύρεση λύσης από τους ενδιαφερόμενους. Υπάρχουν εξαιρετικά σπουδαίες τεχνικές και καθοριστικοί κανόνες, απαραίτητοι και ενδεδειγμένοι για την διενέργεια των λεπτών χειρισμών της διαμεσολάβησης.

Ο διαμεσολαβητής οφείλει να έχει την κατάλληλη επαγγελματική κατάρτιση και να μεριμνά για την διαρκή εκπαίδευση και την πρακτική του εξάσκηση, στοιχεία που εξασφαλίζουν στο διηνεκές την ανεξαρτησία, ουδετερότητα και αμεροληψία της διαδικασίας που θα εφαρμόζει σε κάθε διαμεσολάβηση. Οι ποιοτικές δεξιότητες του διαμεσολαβητή, όπως αναφέρθηκε, είναι πρωτίστως η ικανότητά του να εμπνεύσει εμπιστοσύνη στους ενδιαφερόμενους, να τους πείσει για την αμεροληψία του και να επιτύχει να του αποκαλύψουν τις σκέψεις τους, τους φόβους τους και τα συμφέροντά τους, διότι μόνο τότε θα μπορέσει, διαγιγνώσκοντας την πραγματική αιτία της διαφοράς, να συμβάλει

αποτελεσματικά στην εξεύρεση λύσης από τους ενδιαφερόμενους σχετικά με την διαφορά τους.

Στις περισσότερες χώρες, οι διαμεσολαβητές, εάν δεν είναι αποκλειστικά και μόνον ψυχολόγοι, έχουν οπωσδήποτε γνώση των αρχών της ψυχολογίας, που είναι απαραίτητες για την σωστή και αποτελεσματική διεξαγωγή μιας διαμεσολάβησης. Κάθε διαφορά, όποιο κι αν είναι το αντικείμενο μίας διαμάχης, δεν είναι ποτέ μια στεγνή σύγκρουση συμφερόντων, αλλά εμπεριέχει πάντοτε ψυχολογικά στοιχεία, θέσεις και αντιθέσεις, δράσεις και αντιδράσεις, που οφείλονται στην ιδιοσυστασία, στον χαρακτήρα και στην εν γένει ψυχосύνθεση κάθε εμπλεκομένου. Αν η διαφορά αντιμετωπιστεί με τρόπο ψυχρό και αποστασιοποιημένο, είναι σχεδόν βέβαιο ότι δεν θα καταλήξει σε εξεύρεση λύσης από τα μέρη, που θα υποχρεωθούν τότε να κινηθούν δικαστικά προς την έκδοση απόφασης, στην βιαιότητα της οποίας θα πρέπει εν τέλει να υποταχθούν. Ωστόσο, κάτι τέτοιο δεν είναι απλό, ούτε επιδέχεται διαμορφώσεις και συγγραφές εγχειριδίων. Ο διαμεσολαβητής πρέπει να αποκτήσει την ικανότητα να διεισδύει στην ψυχολογία των ενδιαφερομένων και να τους αντιμετωπίζει με τον αντίστοιχα κατάλληλο και θετικό τρόπο. Όσο μεγαλύτερη είναι η ικανότητά του αυτή, τόσο καλύτερος είναι ο διαμεσολαβητής και, κατ' επέκταση, τόσο μεγαλύτερες είναι οι πιθανότητες να επιτύχει η διαμεσολάβηση.

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να κατανοεί τα μέρη και να μπαίνει στη θέση τους, χωρίς όμως να ταυτίζεται μαζί τους, γεγονός που αποτελεί το δυσκολότερο σημείο στο θέμα του χειρισμού των ενδιαφερομένων από τον διαμεσολαβητή.

4.10.7 Κώδικας δεοντολογίας διαμεσολαβητών

Ο διαμεσολαβητής οφείλει να τηρεί απαρεγκλίτως τον Κώδικα Δεοντολογίας των Διαμεσολαβητών, ο οποίος, στην Ελλάδα έχει θεσπιστεί με την υπ' αριθμ. 109088/2011 Υπουργική Απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΦΕΚ Β' 2824/14-12-2011) περί διαδικασίας αναγνώρισης τίτλων διαπίστευσης διαμεσολαβητών - θέσπιση κώδικα δεοντολογίας διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και καθορισμός κυρώσεων για παραβάσεις αυτού, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 107309/2012 υπουργική απόφαση (ΦΕΚ 3417/21-12-2012) και ισχύει σήμερα.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ευθύνεται μόνο για δόλο και υπόκειται σε αυστηρές κυρώσεις σε περίπτωση μη τήρησης του Κώδικα Δεοντολογίας, για τον έλεγχο του οποίου αρμόδια είναι η Γενική Διεύθυνση Διοίκησης Δικαιοσύνης του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Συγκεκριμένα, σε περίπτωση παραβίασης των υποχρεώσεων του διαμεσολαβητή που επιβάλλονται από τον Κώδικα Δεοντολογίας, ο Υπουργός Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αφού λάβει τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, δύναται να προβεί σε οριστική ή προσωρινή ανάκληση της διαπίστευσης⁸⁰.

4.11 Φορείς Κατάρτισης Διαμεσολαβητών και Φορείς Διαμεσολάβησης

4.11.1 Νομικό πλαίσιο

Σύμφωνα με το υπάρχον νομικό πλαίσιο στην Ελλάδα⁸¹, φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών μπορούν να είναι αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες, τις οποίες συνιστούν από κοινού ένας τουλάχιστον Δικηγορικός Σύλλογος και ένα τουλάχιστον από τα Επιμελητήρια της χώρας. Οι φορείς αυτοί, οι οποίοι απολαμβάνουν διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας, λειτουργούν έπειτα από την χορήγηση σε αυτούς της προβλεπόμενης ειδικής άδειας από το Τμήμα Δικηγορικού Λειτουργήματος και Δικαστικών Επιμελητών που ανήκει στη Γενική Διεύθυνση Διοίκησης Δικαιοσύνης Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Κάθε φορέας κατάρτισης διαμεσολαβητών υποχρεούται να απασχολεί κατ' ελάχιστον: α) ένα Διευθυντή του Φορέα, β) ένα Διευθυντή Κατάρτισης και γ) έναν Συντονιστή Ενεργειών Κατάρτισης⁸², οι οποίοι πρέπει να είναι κάτοχοι τίτλου σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της ημεδαπής ή αντίστοιχου τίτλου σπουδών σχολής της αλλοδαπής, συνοδευόμενοι από πράξη αναγνώρισης του ΔΙ.ΚΑΤ.Σ.Α. ή από πιστοποιητικό αναγνώρισης του Δ.Ο.ΑΤ.Α.Π. για την ισοτιμία ή/και την αντιστοιχία. Επίσης, ο Φορέας υποχρεούται να απασχολεί και ικανό διοικητικό προσωπικό για γραμματειακή υποστήριξη.

Σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, σκοποί ενός τέτοιου φορέα κατάρτισης διαμεσολαβητών είναι:

- η παροχή υπηρεσιών βασικής εκπαίδευσης στους υποψήφιους διαμεσολαβητές και μετεκπαίδευσης στους διαμεσολαβητές για την απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων που είναι αναγκαίες για την άσκηση της διαμεσολάβησης,

⁸⁰ Ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης ή την καθ' υποτροπή συμπεριφορά του διαμεσολαβητή.

⁸¹ Νόμος 3898/2010 περί διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα & Π.Δ. 123/2011 περί καθορισμού όρων και προϋποθέσεων αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

⁸² Ο ίδιος δύναται να εκτελεί και χρέη Υπεύθυνου Κοινωνικά Ευάλωτων Ομάδων.

- ο σχεδιασμός προγραμμάτων εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης των διαμεσολαβητών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο Π.Δ. 123/2011⁸³,

- η δημοσιότητα και προβολή του θεσμού της διαμεσολάβησης και η παροχή κάθε σχετικής πληροφορίας στο ευρύ κοινό.

Για την υλοποίηση των σκοπών τους οι φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών δύνανται να πραγματοποιούν κάθε αναγκαίο έργο και ιδίως να συνεργάζονται με αντίστοιχους αναγνωρισμένους φορείς της αλλοδαπής, αλλά και με πρόσωπα αναγνωρισμένου επιστημονικού κύρους για θέματα της αρμοδιότητάς τους, να διοργανώνουν συνέδρια, ημερίδες και σεμινάρια.

Σημειωτέον ότι οι όροι αδειοδότησης κάθε φορέα κατάρτισης διαμεσολαβητών είναι ιδιαίτερος αυστηροί. Συγκεκριμένα, ο κάθε ενδιαφερόμενος προς αδειοδότηση φορέας εκπαίδευσης διαμεσολαβητών, θα πρέπει να συνοδεύει, μεταξύ άλλων, την αίτησή του με:

α) υπεύθυνη δήλωση του νόμου 1599/1986, υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπο του φορέα, στην οποία βεβαιώνεται ότι ο φορέας διαθέτει το απαιτούμενο διευθυντικό και διοικητικό προσωπικό, όπως προβλέπει η νομοθεσία,

β) κατάλογο εκπαιδευτών διαμεσολαβητών μαζί με επικυρωμένα αποδεικτικά τίτλων σπουδών και εκπαιδευτικής ή επαγγελματικής εμπειρίας των εν λόγω εκπαιδευτών, όπως πιστοποιητικά προϋπηρεσίας, βεβαιώσεις φορέων, επίσημα έγγραφα σχετικά με επαγγελματική εμπειρία,

γ) διάγραμμα κάτοψης του χώρου εκπαίδευσης, υπογεγραμμένο από πολιτικό μηχανικό, στο οποίο να εμφανίζεται ότι ο χώρος λειτουργίας του φορέα διαθέτει τουλάχιστον τρεις χωριστές αίθουσες διδασκαλίας και ειδικότερα δύο αίθουσες κατάλληλες για τη διεξαγωγή των μαθημάτων και προσομοιώσεων και μία αίθουσα διαλέξεων,

δ) υπεύθυνη δήλωση του νόμου 1599/1986 υπογεγραμμένη, από τον νόμιμο εκπρόσωπο του φορέα, στην οποία να βεβαιώνεται ότι οι τρεις αίθουσες διδασκαλίας έχουν επαρκή υλικοτεχνική υποδομή και είναι κατάλληλες για το σκοπό της εκπαίδευσης και ειδικότερα διαθέτουν τον κατ' ελάχιστον απαιτούμενο εξοπλισμό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Π.Δ. 123/2011,

ε) αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών για τα μαθήματα της βασικής εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης, όπως ορίζονται στο Παράρτημα Α' του Π.Δ. 123/2011,

στ) υπεύθυνη δήλωση του νόμου 1599/1986, υπογεγραμμένη από το Διευθυντή Κατάρτισης ή τον Συντονιστή Ενεργειών Κατάρτισης, στην οποία να βεβαιώνεται ο αριθμός

⁸³ Κατά το Παράρτημα Α' του Π.Δ.

των υποψήφιων διαμεσολαβητών που θα συμμετέχουν σε κάθε εκπαιδευτική περίοδο στα προγράμματα βασικής εκπαίδευσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του Π.Δ.⁸⁴

Ο φορέας, του οποίου ο φάκελος κρίνεται πλήρης και συμβατός υπόκειται στη συνέχεια σε αξιολόγηση και βαθμολόγηση από την Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 8 του Π.Δ. 123/2011, ενώ απαραίτητο για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας είναι ο φορέας να συγκεντρώνει για κάθε άξονα κριτηρίων που έχει τεθεί τουλάχιστον το ήμισυ του σχετικού συντελεστή βαρύτητας και συνολική βαθμολογία ίση ή μεγαλύτερη του 60.

Επί του παρόντος, μόνον το Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς, το Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Θεσσαλονίκης και το Αθηναϊκό Κέντρο Κατάρτισης και Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών «Προμηθέας» έχουν ολοκληρώσει πλήρως την διαδικασία σύστασης και κρατικής αδειοδότησής τους, λίαν προσφάτως δε, άρχισαν να διοργανώνουν με επιτυχία τα πρώτα σεμινάρια εκπαίδευσης και κατάρτισης διαμεσολαβητών.

4.11.2 Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς

Το «Κέντρο Διαμεσολάβησης Πειραιώς» (ΚΕ.ΔΙ.Π.)⁸⁵, αποτελεί τον πρώτο πανελλαδικά αδειοδοτημένο⁸⁶ φορέα κατάρτισης διαμεσολαβητών, στεγάζεται στον Πειραιά (Πραξιτέλους 184) και ιδρύθηκε με την συνεργασία των:

- Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά,
- Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιά,
- Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Πειραιά, και
- Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Πειραιά.

Καταστατικοί σκοποί του ΚΕ.ΔΙ.Π. είναι:

1) Η άρτια σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο εκπαίδευση των ενδιαφερόμενων υποψήφιων διαμεσολαβητών με προγράμματα βασικής εκπαίδευσης για την απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων⁸⁷ που είναι αναγκαίες για την άσκηση της διαμεσολάβησης.

2) Η δημοσιότητα και προβολή του θεσμού της διαμεσολάβησης και η παροχή κάθε πληροφορίας σχετικά με αυτή στο ευρύ κοινό.

⁸⁴ Όχι περισσότεροι από 18.

⁸⁵ Piraeus Mediation Center (P.M.C.)

⁸⁶ ΦΕΚ αδείας: Β 43/15-1-2013.

⁸⁷ Όπως αυτές προβλέπονται στο Π.Δ. 123/2011.

3) Η παροχή προγραμμάτων μετεκπαίδευσης ήδη διαπιστευμένων διαμεσολαβητών για την τακτική προαγωγή των γνώσεών τους. Επιπλέον, η προσφορά προγραμμάτων εκπαίδευσης εκπαιδευτών διαμεσολαβητών, ώστε πλέον να υπάρχουν Έλληνες εκπαιδευτές διαμεσολαβητών.

4) Η παροχή στα μέρη μίας διαφοράς που ενδιαφέρονται να την επιλύσουν μέσω του θεσμού της διαμεσολάβησης, της απαραίτητης υποδομής για τη διενέργεια αυτής σε κατάλληλο χώρο, με τη συμμετοχή πιστοποιημένων διαμεσολαβητών και σύμφωνα με τις ειδικές τεχνικές και μεθόδους που χρησιμοποιούνται διεθνώς.

5) Η διενέργεια σεμιναρίων, συνεδρίων, ημερίδων και άλλων επιστημονικών εκδηλώσεων.

6) Η εν γένει μελέτη του θεσμού της διαμεσολάβησης, αλλά και η προσαρμογή του στα σύγχρονα κάθε φορά δεδομένα, συμμετέχοντας ενεργά στις νομοθετικές και νομολογιακές εξελίξεις του θεσμού στην Ελλάδα.

Για την επίτευξη των ανωτέρω σκοπών του, το ΚΕ.ΔΙ.Π. ήδη έχει έλθει σε επαφές με κέντρα & φορείς εκπαίδευσης διαμεσολαβητών σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, στις οποίες η διαμεσολάβηση έχει μακρά παράδοση, με απώτερο στόχο την δημιουργία, τόσο με τα κέντρα – φορείς του εξωτερικού, όσο και με άλλα κέντρα- φορείς του εσωτερικού, ενός δικτύου που θα προάγει το θεσμό της διαμεσολάβησης και γενικά τους Εναλλακτικούς Τρόπους Επίλυσης των Διαφορών και θα εδραιώσει τη διαμεσολάβηση στη συνείδηση των μερών⁸⁸, ώστε να την υιοθετήσουν ως έναν παραγωγικό τρόπο επίλυσης διαφορών.

Το ΚΕ.ΔΙ.Π. διοικείται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο, αντιπροσωπευτικό των προαναφερθέντων εταίρων του. Η Διοικητική διάρθρωση του ΚΕ.ΔΙ.Π. σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 του Προεδρικού Διατάγματος 123/2011 περιλαμβάνει Διευθυντή Φορέα, Διευθυντή Κατάρτισης και Συντονιστή Ενεργειών Κατάρτισης και Υπεύθυνο Κοινωνικά Ευάλωτων Ομάδων.

Το ΚΕ.ΔΙ.Π. παρέχει τη δυνατότητα εκπαίδευσης διαμεσολαβητών σε δικηγόρους και μη, εφόσον διαθέτουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις συμμετοχής στα εκπαιδευτικά προγράμματα⁸⁹.

⁸⁸ Πολιτών και δικηγόρων.

⁸⁹ Σε συνεργασία με την διεθνούς φήμης εταιρεία παροχής εκπαιδύσεων διαμεσολάβησης «TOOLKIT COMPANY»

4.11.3 Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Θεσσαλονίκης

Το Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Θεσσαλονίκης⁹⁰, οι πιστοποιημένοι χώροι του οποίου βρίσκονται στο κτίριο του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης στη Διαγώνιο και συγκεκριμένα επί της οδού Τσιμισκή 103, ιδρύθηκε από τον Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης, το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης, το Επαγγελματικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης και το Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης.

Είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία του Π.Δ. 123/2011 και έχει λάβει την έγκριση λειτουργίας από την προαναφερθείσα Επιτροπή Πιστοποίησης του άρθρου 6 Ν. 3898/2010, συγκεντρώνοντας την υψηλότερη δυνατή βαθμολογία (100/100).

Το Ι.Κ.Δ.Θ. παρέχει την απαιτούμενη εκπαίδευση και κατάρτιση στους υποψήφιους διαμεσολαβητές⁹¹, χορηγώντας, εκτός από τον τίτλο του εκπαιδευμένου διαμεσολαβητή, τον διεθνώς αναγνωρισμένο τίτλο του πιστοποιημένου διαμεσολαβητή του A.D.R Group, και εφόσον οι εκπαιδευόμενοι το επιθυμούν, και τον τίτλο του IN.A.D.R.⁹², τα οποία παρέχουν τη δυνατότητα διενέργειας διαμεσολαβήσεων στο εξωτερικό.

4.11.4 Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας

Το Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας⁹³ ιδρύθηκε στην Αθήνα κατόπιν απόφασης της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των μελών του Συνδέσμου Αωνόμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε. της 30^{ης} Μαρτίου 2006. Πλέον έχει τη νομική μορφή αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, διοικείται από επταμελές διοικητικό συμβούλιο και στεγάζεται στην Αθήνα επί της οδού Πανεπιστημίου αριθμ. 42.

Με μια σειρά δράσεων⁹⁴ το Ελ.Κ.Δ.Δ εστιάζει κυρίως στην εξοικείωση των ελληνικών επιχειρήσεων και του νομικού κόσμου με την προώθηση του θεσμού της διαμεσολάβησης στον επιχειρηματικό τομέα. Αν και η διαιτησία συμπεριλαμβάνεται στην ονομασία του, σε πρώτη φάση η δραστηριότητα του Ελ.Κ.Δ.Δ. περιορίζεται στη διαμεσολάβηση.

Σκοποί του Ελ.Κ.Δ.Δ. είναι:

⁹⁰ Mediators Training Institute of Thessaloniki.

⁹¹ Σε συνεργασία και με τις προδιαγραφές του διεθνούς φήμης βρετανικού φορέα κατάρτισης διαμεσολαβητών A.D.R Group.

⁹² International Academy of Dispute Resolution.

⁹³ Hellenic Mediation and Arbitration Center.

⁹⁴ Εκπαιδευτικά σεμινάρια, εκστρατείες ενημέρωσης, σεμινάρια εκπαίδευσης διαμεσολαβητών, κ.λπ.

- να φέρει σε επαφή τις επιχειρήσεις και το ελληνικό δικαστικό σύστημα με τη διαμεσολάβηση,

- να παρέχει στις επιχειρήσεις μία απλή και οικονομική μέθοδο διευθέτησης των διαφορών τους σε ένα περιβάλλον που οδηγεί στο διάλογο και διασφαλίζει την επαγγελματικότητα,

- να δημιουργήσει ένα ευνοϊκό κλίμα για τη διαμεσολάβηση, χρησιμοποιώντας διαμεσολαβητές με τα απαραίτητα προσόντα, οι οποίοι να επωφελούνται αμοιβαία από την εμπειρία ο ένας του άλλου, και

- να προωθήσει εν γένει την εφαρμογή στην Ελλάδα των εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης των διαφορών.

Το Ελ.Κ.Δ.Δ έχει καταρτίσει Κανονισμό Διαμεσολάβησης του Κέντρου⁹⁵, ενώ έχει θεσπίσει και Κανονισμό Δεοντολογίας Διαμεσολαβητών⁹⁶.

Το Ελ.Κ.Δ.Δ. παρέχει την δυνατότητα εκπαίδευσης σε υποψήφιους διαμεσολαβητές σε συνεργασία με το Centre for Effective Dispute Resolution (C.E.D.R), με δυνατότητα χορήγησης, μετά την επιτυχή παρακολούθηση των σχετικών σεμιναρίων, πιστοποίησης διαμεσολαβητή από το κέντρο αυτό, σύμφωνα με τα ισχύοντα στη Μεγάλη Βρετανία πρότυπα, κατόπιν ειδικών εξετάσεων.

4.11.5 Ελληνικό Ινστιτούτο Διαμεσολάβησης «Σύνεσις»

Το Ελληνικό Ινστιτούτο Διαμεσολάβησης⁹⁷ «Σύνεσις» είναι αστική εταιρεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με έδρα την Αθήνα, ιδρυθείσα από δικηγόρους - διαπιστευμένους διαμεσολαβητές. Έχει ως πρωταρχικό σκοπό την προώθηση, διάδοση και ενίσχυση των μεθόδων εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών και ειδικότερα του νέου θεσμού της διαμεσολάβησης, όπως αυτές έχουν εισαχθεί και διαμορφώνονται στην ελληνική έννομη τάξη. Επίσης, στόχος του Ελληνικού Ινστιτούτου Διαμεσολάβησης είναι η ανάπτυξη δραστηριοτήτων επιμόρφωσης και εκπαίδευσης στον τομέα της διαμεσολάβησης, ώστε με τη βοήθεια εκπαιδευμένων διαμεσολαβητών, να ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη γύρω από τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης διαφορών και να λειτουργήσει ο νέος αυτός θεσμός της διαμεσολάβησης αποτελεσματικά και εποικοδομητικά, τόσο για τα εμπλεκόμενα μέρη,

⁹⁵ Παράρτημα Χ.

⁹⁶ Παράρτημα ΧΙ.

⁹⁷ Greek Mediation Institute.

όσο και για τους δικηγόρους τους αλλά και γενικότερα για το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Προς επίτευξη των σκοπών αυτών, τα μέλη του ινστιτούτου, τα οποία πρέπει απαραίτητως να είναι δικηγόροι - διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές, διοργανώνουν ή λαμβάνουν μέρος σε πλήθος ενημερωτικών εκδηλώσεων και δράσεων (ημερίδες, διεθνή επιστημονικά συνέδρια) στην Ελλάδα και το εξωτερικό σε συνεργασία με τους κατά τόπους Δήμους, Επιμελητήρια και Δικηγορικούς Συλλόγους.

4.11.6 Ελληνική Ένωση Διαμεσολαβητών

Η Ελληνική Ένωση Διαμεσολαβητών⁹⁸ αποτελεί σωματείο που ιδρύθηκε το έτος 2009 και εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων. Σύμφωνα με το καταστατικό της⁹⁹, η Ένωση λειτουργεί με βάση τον εθελοντισμό και την αλληλεγγύη με σκοπό την ανάπτυξη του πνεύματος της διαμεσολάβησης σε κοινωνικό, πολιτιστικό και οικονομικό επίπεδο.

Συγκεκριμένα, η Ένωση έχει ως καταστατικούς σκοπούς:

α) να φέρει σε επαφή τους πολίτες, τις επιχειρήσεις και το ελληνικό δικαστικό σύστημα με τη διαμεσολάβηση και να τους επιτρέψει να την κατανοήσουν και να την αποδεχθούν ως έναν εναλλακτικό και παραγωγικό τρόπο για την επίλυση διαφορών,

β) να δημιουργήσει ένα ευνοϊκό κλίμα για τη διαμεσολάβηση, αποτελώντας ένα χώρο ανταλλαγής ιδεών για διαμεσολαβητές και για όσους ενδιαφέρονται για την προώθηση του θεσμού της διαμεσολάβησης, ώστε να επωφελούνται αμοιβαία από την εμπειρία ο ένας του άλλου,

γ) να σφυρηλατήσει δεσμούς μεταξύ εκείνων που ενδιαφέρονται για το θεσμό της διαμεσολάβησης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, αλλά και εκείνων που προωθούν ιδέες και θεσμούς που σχετίζονται με άλλους, επίσης εναλλακτικούς, τρόπους επίλυσης διαφορών και να τους παροτρύνει σε δράσεις με σκοπό την προώθησή της,

δ) να προάγει θεσμούς και πρακτικές που θα βοηθήσουν γενικότερα την ανάπτυξη συνθηκών διαλόγου και συμφιλίωσης στην ελληνική κοινωνία,

ε) να εκπαιδεύσει τους εμπλεκόμενους και εν γένει την κοινωνία¹⁰⁰ στην επίλυση των διαφορών με διάλογο, αλληλοκατανόηση και συνεργασία, προσδίδοντας με τον τρόπο αυτό στη δραστηριότητά της, φιλανθρωπικό στόχο και κοινωφελή σκοπό,

⁹⁸ Hellenic Union of Mediators.

⁹⁹ Παράρτημα XIII.

¹⁰⁰ Ιδίως τη νεολαία.

στ) να μελετήσει τις επιστημονικές, νομοθετικές και νομολογιακές εξελίξεις στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή και ιδίως την ανάπτυξη της διαμεσολάβησης στο εξωτερικό, έτσι ώστε να αντλήσει συμπεράσματα για την ελληνική πραγματικότητα, καταθέτοντας ιδέες και προτάσεις επί του θέματος αυτού, και

ζ) να αναλαμβάνει και να υλοποιεί ελληνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα που αφορούν τους Εναλλακτικούς Τρόπους Επίλυσης Διαφορών.

Προς επίτευξη των προαναφερθέντων σκοπών της, η Ένωση δραστηριοποιείται κυρίως με:

- την διενέργεια πρωτότυπων εκδόσεων πάσης φύσεως εντύπων (βιβλίων, φυλλαδίων, περιοδικών, εφημερίδων), την επιμέλεια της εκτύπωσης και κυκλοφορίας αυτών,

- την διοργάνωση εκπαιδευτικών σεμιναρίων με θέμα τη διαμεσολάβηση, τις Εναλλακτικές Μεθόδους/Τρόπους Επίλυσης Διαφορών και συναφείς τεχνικές και θέματα,

- την οργάνωση συνεδρίων, περιοδειών και αποστολών εκπροσώπων της Ένωσης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό,

- την συγκέντρωση των γνώμων και απόψεων των μελών της, την επεξεργασία τους και την προβολή τους διά του τύπου και των Μ.Μ.Ε.,

- την ενημέρωση της κοινής γνώμης στην Ελλάδα και των οργάνων της Πολιτείας για το ρόλο και την κοινωνική αποστολή των εκπαιδευμένων και διαπιστευμένων διαμεσολαβητών, με διαλέξεις, δημοσιεύματα σε εφημερίδες και περιοδικά, συνέδρια, δημόσιες συζητήσεις, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές, βιβλία, φυλλάδια και εγκυκλίους και άλλα πρόσφορα μέσα,

- την ανάπτυξη και υλοποίηση διακρατικών προγραμμάτων με οργανώσεις και φορείς άλλων χωρών και κυρίως αναπτυσσόμενων, ιδίως της ευρύτερης περιοχής της Νοτιανατολικής Ευρώπης,

- την συνεργασία με Σωματεία, που επιδιώκουν συναφείς σκοπούς, και ιδιωτικές οργανώσεις¹⁰¹ στην Ελλάδα και το εξωτερικό για την προώθηση θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος, καθώς και την ανάπτυξη σχέσεων συνεργασίας με δημόσιους φορείς.

Όργανα της Ένωσης είναι η Γενική Συνέλευση των μελών της, το εννεαμελές Διοικητικό Συμβούλιο και η εικοσιπενταμελής Εκτελεστική Επιτροπή της. Δικαίωμα να εγγραφούν ως μέλη της, έχουν διαπιστευμένοι – πιστοποιημένοι διαμεσολαβητές¹⁰² από αρμόδιο οργανισμό πιστοποίησης της Ελλάδας ή του εξωτερικού.

¹⁰¹ Συλλόγους, Συνδέσμους, Ενώσεις, Επιτροπές κ.λπ.

¹⁰² Accredited – Certified Mediators.

4.11.7 Αθηναϊκό Κέντρο Κατάρτισης και Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών «Προμηθέας»

Το Αθηναϊκό Κέντρο Κατάρτισης και Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών (Α.Κ.Κ.Ε.Δ.) με το διακριτικό τίτλο «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ» αποτελεί τον πιο πρόσφατα αδειοδοτηθέντα φορέα κατάρτισης διαμεσολαβητών στον ελληνικό χώρο. Ιδρύθηκε από τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών και το Βιοτεχνικό Επιμελητήριο Αθηνών με τη μορφή Αστικής Μη Κερδοσκοπικής Εταιρείας και με μοναδικό σκοπό την κατάρτιση και εκπαίδευση των Δικηγόρων που θα διαπιστευτούν ως Διαμεσολαβητές. Οι εγκαταστάσεις του «ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ», όπου λαμβάνουν χώρα οι εκπαιδεύσεις των υποψηφίων διαμεσολαβητών βρίσκονται στην Αθήνα επί της οδού Φειδίου αριθμ. 18.

Η εκπαίδευση διενεργείται σε συνεργασία με το βρετανικό εκπαιδευτικό φορέα «FACILIT8» βάσει του εγκεκριμένου προγράμματος από το βρετανικό φορέα διαπίστευσης διαμεσολαβητών «Chartered Institute of Arbitrators»¹⁰³ του Λονδίνου. Οι εκπαιδεύσεις διενεργούνται με θεωρητική και πρακτική κατάρτιση από Βρετανούς εκπαιδευτές με εμπειρία διαμεσολαβήσεων, με τη συνδρομή Ελλήνων εκπαιδευτών.

4.11.8 Δίκτυο Διαπιστευμένων Διαμεσολαβητών

Το Δ.Δ.Δ. εδρεύει στη Θεσσαλονίκη επί της οδού Αριστοτέλους αριθμ. 10 και διοικείται από πενταμελές διοικητικό συμβούλιο. Παρέχει υπηρεσίες διαμεσολάβησης σε πλήθος διαφορών και συγκεκριμένα σε οικογενειακές, εργατικές, εμπορικές, ασφαλιστικές και ιατρικές διαφορές.

4.11.9 Κέντρο Οικογενειακής Διαμεσολάβησης

Το Κέντρο Οικογενειακής Διαμεσολάβησης είναι αστική, μη κερδοσκοπική εταιρεία που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Πανεπιστημίου αριθμ. 59. Διοικείται από πενταμελές διοικητικό συμβούλιο, τα μέλη του οποίου αποτελούνται από δικηγόρους - διαπιστευμένους διαμεσολαβητές, εξειδικευμένους σε θέματα οικογενειακής διαμεσολάβησης.

Βασικός σκοπός του Κέντρου είναι μας η προώθηση της διαμεσολάβησης, ως εναλλακτικού τρόπου επίλυσης των οικογενειακών διαφορών, καθώς και η διοργάνωση

¹⁰³ Γνωστό με τα αρχικά C.I.Arb.

ημερίδων, σεμιναρίων και συνεδρίων προς ενημέρωση του ευρύτερου κοινού και προς κατάρτιση των διαμεσολαβητών σε θέματα οικογενειακής διαμεσολάβησης.

Περαιτέρω, σκοπός του Κέντρου είναι να προσφέρει συνδρομή στα εμπλεκόμενα μέρη μίας οικογενειακής διαμεσολάβησης, παρέχοντας πληροφορίες και συμβουλές σε ζευγάρια, γονείς, επαγγελματίες (δικηγόρους, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς κ.λ.π) αλλά και σε οργανισμούς που ασχολούνται με την προστασία του θεσμού της οικογένειας και των δικαιωμάτων των γονέων και των παιδιών.

Το Κέντρο διατηρεί κατάλογο διαπιστευμένων διαμεσολαβητών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, από τους οποίους τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να επιλέξουν, ενώ επίσης προτείνει λύσεις και δίνει πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο και τον τόπο οργάνωσης της οικογενειακής διαμεσολάβησης¹⁰⁴.

4.11.10 Δίκτυο Εμπορικής Διαμεσολάβησης

Το Δίκτυο Εμπορικής Διαμεσολάβησης είναι αστική, μη κερδοσκοπική εταιρεία που εδρεύει στην Αθήνα επί της οδού Πανεπιστημίου αριθμ. 59 και διοικείται από πενταμελές διοικητικό συμβούλιο. Ιδρύθηκε από διαπιστευμένους σε φορείς του εξωτερικού διαμεσολαβητές, αποτελεί μία ιδιωτική πρωτοβουλία διάδοσης και δραστηριοποίησης του νεοεισαχθέντος στην ελληνική έννομη τάξη θεσμού της διαμεσολάβησης για την επίλυση διαφορών σε εθνικό και διεθνές επίπεδο και φιλοδοξεί να συνεργαστεί με μεγάλο αριθμό εξειδικευμένων διαμεσολαβητών για την προώθηση του θεσμού.

Τα μέλη του Δικτύου διαθέτουν εμπειρία στην επίλυση διαφορών μέσω διαπραγματεύσεων και διαμεσολάβησης. Το Δίκτυο προκειμένου να παρέχει εξειδικευμένη κάλυψη στη διευθέτηση των αστικών και εμπορικών διαφορών μέσω της διαμεσολάβησης, διατηρεί υπό συνεχή ενημέρωση κατάλογο διαμεσολαβητών στην Ελλάδα και το εξωτερικό και συνεργάζεται με διεθνείς φορείς και κέντρα διαμεσολάβησης σε χώρες της Ευρώπης, της Αμερικής, της Αυστραλίας της Ασίας, γεγονός που επιτρέπει την ανταλλαγή εμπειριών και γνώσεων.

Επίσης, το Δίκτυο Εμπορικής Διαμεσολάβησης στοχεύει, πέραν της έμπρακτης άσκησης και εφαρμογής της διαμεσολάβησης, να συνδράμει στην προώθηση του θεσμού με

¹⁰⁴ <http://www.familymediationcenter.gr>

την οργάνωση σχετικών δράσεων, σεμιναρίων, συνεδρίων και εκδόσεων σε συνεργασία με τους εθνικούς φορείς διαμεσολάβησης¹⁰⁵.

¹⁰⁵ <http://www.businessmediationet.com>

5. ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΕΝΤΑΓΜΕΝΗ ΣΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

5.1 Εισαγωγή

Όπως έχει προαναφερθεί, η ελληνική έννομη τάξη, γνωρίζει, εκτός από την εξωδικαστική διαμεσολάβηση του Νόμου 3898/2010, αφ' ενός μεν την δικαστική μεσολάβηση¹⁰⁶, αφετέρου δε την ενταγμένη στο δικαστήριο διαμεσολάβηση¹⁰⁷. Η σχετική αναφορά του άρθρου 3 του Ν. 3898/2010 είναι σαφής και προβλέπει επί λέξει τα εξής: «Προσφυγή στη διαμεσολάβηση 1. Διαμεσολάβηση είναι δυνατή: α) αν τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης πριν ή κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας, β) αν κληθούν να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, γ) αν διαταχθεί διαμεσολάβηση από δικαστήριο άλλου κράτους-μέλους ή δ) αν επιβάλλεται υποχρεωτικά διαμεσολάβηση με νόμο. Η προσφυγή στη διαμεσολάβηση αποκλείει προσωρινά και μέχρι περατώσεώς της, τη διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων. 2. Το δικαστήριο στο οποίο είναι εκκρεμής η υπόθεση μπορεί σε κάθε στάση της δίκης, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, να καλεί τα μέρη να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση για να επιλύσουν τη διαφορά. Εφόσον τα μέρη συμφωνούν το δικαστήριο αναβάλλει υποχρεωτικά τη συζήτηση της υπόθεσης σε δικάσιμο μετά την πάροδο τριμήνου και όχι πέραν του εξαμήνου».

5.2 Δικαστική μεσολάβηση

Σύμφωνα με το άρθρο 214B' Κ.Πολ.Δ., το οποίο προστέθηκε προσφάτως με το άρθρο 6 του Ν.4055/2012 και τροποποιήθηκε λίαν προσφάτως με την παρ. 2 του άρθρου 102 του Ν. 4139/2013, «1. Διαφορές ιδιωτικού δικαίου μπορούν να επιλυθούν και με προσφυγή σε δικαστική μεσολάβηση. Η προσφυγή στη δικαστική μεσολάβηση, η οποία είναι προαιρετική, μπορεί να γίνει πριν από την άσκηση της αγωγής ή και κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας. 2. Σε κάθε πρωτοδικείο και εφετείο ορίζονται, για δύο έτη, με δυνατότητα ανανέωσης για ένα επιπλέον έτος, ένας ή περισσότεροι από τους υπηρετούντες προέδρους πρωτοδικών και εφετών ή από τους αρχαιότερους πρωτοδίκες και εφέτες, ως μεσολαβητές μερικής ή πλήρους απασχόλησης. 3. Η δικαστική μεσολάβηση περιλαμβάνει ξεχωριστές και κοινές ακροάσεις και

¹⁰⁶ Judicial Mediation

¹⁰⁷ In court integrated mediation.

συζητήσεις των μερών και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους με τον μεσολαβητή δικαστή, ο οποίος και μπορεί να απευθύνει στα μέρη μη δεσμευτικές προτάσεις επίλυσης της διαφοράς. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί, μετά ή δια πληρεξουσίου δικηγόρου, να προσφεύγει στον κατά τόπον αρμόδιο δικαστή μεσολαβητή υποβάλλοντας γραπτώς το αίτημα του. 4. Το δικαστήριο στο οποίο είναι εκκρεμής η υπόθεση μπορεί σε κάθε στάση της δίκης, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, να καλεί τα μέρη να προσφύγουν στη δικαστική μεσολάβηση για την επίλυση της διαφοράς τους και ταυτόχρονα, αν συμφωνούν τα μέρη, να αναβάλει την εκδίκαση της υπόθεσης σε σύντομη δικάσιμο και πάντως όχι πέραν του εξαμήνου. 5. Αν τα μέρη καταλήξουν σε συμφωνία συντάσσεται πρακτικό μεσολάβησης. Το πρακτικό υπογράφεται από τον μεσολαβητή, τα μέρη και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους και το πρωτότυπο του κατατίθεται στη γραμματεία του πρωτοδικείου όπου διεξήχθη η μεσολάβηση. Κατά την κατάθεση ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει παράβολο υπέρ του Δημοσίου, το ύψος και η αναπροσαρμογή του οποίου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Από την κατάθεση στη γραμματεία του πρωτοδικείου, το πρακτικό μεσολάβησης, εφόσον περιέχει συμφωνία των μερών για ύπαρξη αξίωσης, αποτελεί εκτελεστό τίτλο, σύμφωνα με το άρθρο 904 παράγραφος 2 εδάφιο γ' Κ.Πολ.Δ. 6. Η μεσολάβηση πρέπει να διεξάγεται κατά τρόπο που να μην παραβιάζει το απόρρητο αυτής, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν άλλως. Πριν από την έναρξη της διαδικασίας όλοι οι συμμετέχοντες δεσμεύονται εγγράφως να τηρήσουν το απόρρητο της διαδικασίας.»

Η διάταξη αυτή θεσπίζει τη μεσολάβηση εκ μέρους δικαστή που δεν έχει επιληφθεί τυχόν δικαστικών διαδικασιών σχετικών με την εν λόγω διαφορά. Δεν περιλαμβάνει απόπειρες που γίνονται από το δικαστήριο ή τον δικαστή που έχει επιληφθεί της υπόθεσης για την επίλυση της διαφοράς κατά τη διάρκεια της σχετικής, με την εν λόγω διαφορά, δίκης.

Κατά την πρόβλεψη του νόμου, η δικαστική μεσολάβηση περιλαμβάνει ξεχωριστές και κοινές ακροάσεις και συζητήσεις των μερών και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους με τον μεσολαβητή δικαστή, ο οποίος και μπορεί να απευθύνει στα μέρη μη δεσμευτικές προτάσεις επίλυσης της διαφοράς. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί, μετά ή διά πληρεξουσίου δικηγόρου, να προσφεύγει στον κατά τόπον αρμόδιο δικαστή - μεσολαβητή, υποβάλλοντας γραπτώς το αίτημα του. Το δικαστήριο, στο οποίο είναι εκκρεμής η υπόθεση, μπορεί σε κάθε στάση της δίκης, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπ' όψιν όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, να καλεί τα μέρη να προσφύγουν στη δικαστική μεσολάβηση για την επίλυση της διαφοράς τους και ταυτόχρονα, αν συμφωνούν τα μέρη, να αναβάλει την εκδίκαση της υπόθεσης σε σύντομη δικάσιμο και πάντως όχι πέραν του εξαμήνου.

Αν τα μέρη καταλήξουν σε συμφωνία, συντάσσεται πρακτικό μεσολάβησης. Το πρακτικό υπογράφεται από τον μεσολαβητή, τα μέρη και τους πληρεξουσίους δικηγόρους τους και το πρωτότυπο κατατίθεται στη γραμματεία του Πρωτοδικείου, όπου διεξήχθη η μεσολάβηση.

Κατά την κατάθεση ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει παράβολο υπέρ του Δημοσίου, το ύψος και η αναπροσαρμογή του οποίου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Σημειωτέον ότι με την Υ.Α. 43047/2012¹⁰⁸, το εν λόγω παράβολο έχει καθοριστεί στο ποσό των 20 ευρώ. Από την κατάθεση στη γραμματεία του Πρωτοδικείου, το πρακτικό μεσολάβησης, εφόσον περιέχει συμφωνία των μερών για ύπαρξη αξίωσης, αποτελεί εκτελεστό τίτλο, σύμφωνα με το άρθρο 904 παράγραφος 2 εδάφιο γ' Κ.Πολ.Δ.

Φυσικά, και στη δικαστική μεσολάβηση υπάρχει η νομοθετική πρόβλεψη και ευαισθησία, ώστε αυτή να διεξάγεται κατά τρόπο που να μην παραβιάζεται το απόρρητο της διαδικασίας, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Προς το σκοπό αυτό, πριν από την έναρξη της μεσολάβησης, όλοι οι συμμετέχοντες δεσμεύονται εγγράφως να τηρήσουν το απόρρητο αυτής.

Εντύπωση προκαλεί το γεγονός, ότι με το νέο αυτό θεσμό υπαγωγής στη διαμεσολάβηση, διαμεσολαβητής μπορεί να είναι πλέον δικαστής, χωρίς ωστόσο να έχει προηγηθεί σχετική εκπαίδευσή του και παρά το γεγονός, ότι με τον τρόπο αυτό δεν αποσυμφορούνται τα δικαστήρια αλλά αντίθετα, επιβαρύνονται οι δικαστές με ένα επιπλέον καθήκον. Για αυτό εξάλλου, η Ένωση Δικαστών Πρωτοδικείου Πειραιά, έχει διατυπώσει σαφείς επιφυλάξεις για τη σχετική διάταξη κατά την αξιολόγηση του πρόσφατου νόμου για την δίκαιη δίκη και την εύλογη διάρκεια αυτής¹⁰⁹, εκδίδοντας το υπ' αριθμ. 2/2012 ψήφισμά της, στο οποίο αναφέρονται, μεταξύ άλλων, και τα εξής: «.....Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις εισάγεται ένας νέος θεσμός εξώδικης επίλυσης των ιδιωτικών διαφορών, η δικαστική μεσολάβηση. Ο νέος αυτός τρόπος επίλυσης διαφορών, που εντάσσεται στα δικαστικά καθήκοντα χωρίς ιδιαίτερη αμοιβή για το δικαστή-μεσολαβητή (όπως αντίθετα προβλέπεται για το διαιτητή ή πρόσφατα για τον ιδιωτικό διαμεσολαβητή δικηγόρο), δεν αναπτύσσεται «ανταγωνιστικά, αλλά παράλληλα προς τις λοιπές εναλλακτικές μορφές» σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου. Ωστόσο, αυτή η υπερπολυτελής νέα δυνατότητα, που είναι άγνωστη στους διαδίκους, περισσότερο άγνωστη και από την ιδιωτική διαμεσολάβηση,

¹⁰⁸ ΦΕΚ Β' 2830/22-10-2012.

¹⁰⁹ Ν. 4055/2012.

περισσότερα προβλήματα θα προκαλέσει από εκείνα που φιλοδοξεί να επιλύσει και για το λόγο αυτό εκτιμάται ότι δεν θα συμβάλει ουσιωδώς στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων. Και τούτο, διότι η δυνατότητα προσφυγής σε δικαστική μεσολάβηση, που υφίσταται παράλληλα με τη δυνατότητα προσφυγής των μερών σε ιδιωτική διαμεσολάβηση, θα στερήσει από τις Δικαστικές Υπηρεσίες ικανό αριθμό Δικαστών, καθόσον, ενώ η ιδιωτική διαμεσολάβηση διενεργείται από δικηγόρους, η συμμετοχή Δικαστών στη δικαστική μεσολάβηση επιφέρει την αποκλειστική ή μερική ενασχόληση τους με αυτό το αντικείμενο, με αποτέλεσμα είτε να στερούνται οι Υπηρεσίες Δικαστές, είτε όσοι απασχοληθούν μερικώς να ασχολούνται παράλληλα και με τα λοιπά δικαστικά τους καθήκοντα, λειτουργώντας τότε ως μεσολαβητές και τότε ως Δικαστές. Η δε μεταφορά πολιτικών υποθέσεων από το πινάκιο του δικαστηρίου στα χέρια ενός δικαστικού μεσολαβητή με μερική ή αποκλειστική απασχόληση ελάχιστα εκτιμάται ότι θα συνεισφέρει στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, αφού σε κάθε περίπτωση δικαστής θα ασχολείται με αυτές τις διαφορές σε βάρος των λοιπών υπηρεσιακών υποχρεώσεων του και με επαύξηση του φόρτου εργασίας των εναπομενόντων Δικαστών, οι οποίοι θα μοιράζονται το μερίδιο της δικαστηριακής ύλης και εν γένει υπηρεσίας που αναλογεί στο δικαστικό μεσολαβητή.».

Πρέπει να αναφερθεί ότι σε σχετική ημερίδα που διοργανώθηκε στην Πάτρα στις 8/3/2013 με θέμα την Δικαστική Μεσολάβηση, η προϊσταμένη του Πρωτοδικείου Αθηνών, Πρόεδρος Πρωτοδικών κα Μαίρη Τσάμη, ανέφερε ότι παρά τις όποιες δυσκολίες και ελλείψεις, κατά το χρονικό σημείο εκείνο είχαν προσφύγει στο θεσμό της δικαστικής μεσολάβησης 48 υποθέσεις, εκ των οποίων είχαν περαιωθεί 28 και μάλιστα, 19 υποθέσεις είχαν καταλήξει επιτυχώς σε συμβιβασμό.

5.3 Διαμεσολάβηση ενταγμένη στο δικαστήριο

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 3 του Ν. 3898/2010, το δικαστήριο στο οποίο είναι εκκρεμής η υπόθεση μπορεί σε κάθε στάση της δίκης, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπ' όψιν τις εκάστοτε περιστάσεις, να καλεί τα μέρη να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση. Εφόσον τα μέρη συμφωνούν αναβάλλει υποχρεωτικά τη συζήτηση της υπόθεσης σε δικάσιμο μετά την πάροδο τριμήνου και όχι πέραν του εξαμήνου.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τις περιπτώσεις γ' και δ' του άρθρου 1 του ίδιου Νόμου, προσφυγή σε διαμεσολάβηση μπορεί να λάβει χώρα σε εκτέλεση διαταγής άλλου κράτους - μέλους και σε περίπτωση υποχρέωσης προς τούτο με νόμο. Τέτοια παραδείγματα υποχρεωτικής προσφυγής στο στάδιο της διαμεσολάβησης στα πλαίσια μίας υπάρχουσας

εκκρεμοδικίας ή για το παραδεκτό άνοιγμα αυτής, προβλέπονται αρκετά στην ελληνική νομοθεσία, όπως ο μεσολαβητής του άρθρου 102 του Ν. 3588/2010¹¹⁰ στα πλαίσια της διαδικασίας επίτευξης συμφωνίας εξυγίανσης του οφειλέτη με τους πιστωτές του σε περίπτωση ευδοκίμησης της αίτησης του άρθρου 99 του Πτ.Κ., αλλά και στα πλαίσια του Ν. 3869/2010¹¹¹, όπου προϋπόθεση για την παραδεκτή υποβολή αίτησης του οφειλέτη ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου για την ρύθμιση των οφειλών του ήταν μέχρι πολύ πρόσφατα η προηγούμενη καταβολή προσπάθειας επίτευξης εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη συνδρομή του Συνηγούρου του Καταναλωτή, Επιτροπής Φιλικού Διακανονισμού, Ένωσης Καταναλωτών, του Μεσολαβητή Τραπεζικών Επενδυτικών Υπηρεσιών ή δικηγόρου ή άλλου δημόσιου ή ιδιωτικού μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα φορέα.

Ωστόσο, με το άρθρο 11 του Ν. 4161/2013¹¹² καταργήθηκε η ως άνω ρύθμιση και προκρίθηκε πλέον η επιλογή της δυνατότητας¹¹³ του ενδιαφερομένου να προσφύγει στη διαμεσολάβηση προς ρύθμιση των οφειλών του. Ειδικότερα, η διάταξη του νόμου έχει ως εξής: *«Τα μέρη δύνανται πριν την υποβολή της αίτησης του άρθρου 4 παράγραφος 1 του παρόντος να προσφύγουν στη διαδικασία της διαμεσολάβησης. Σε περίπτωση που επιλεγεί αυτή η διαδικασία και αποτύχει, ο οφειλέτης δύναται να καταθέσει την αίτηση του άρθρου 4 του παρόντος ενώπιον του αρμόδιου Ειρηνοδικείου με το αναφερόμενο στο άρθρο 4 του παρόντος περιεχόμενο, καθώς και αντίγραφο του πρακτικού αποτυχίας της διαμεσολάβησης. Μετά την υποβολή της αίτησης του άρθρου 4 ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, ο οφειλέτης υποχρεούται να ακολουθήσει την προβλεπόμενη στο άρθρο 5 διαδικασία. Στο πλαίσιο του προδικαστικού συμβιβασμού, ο οφειλέτης δύναται να ζητά τη συμβουλευτική συνδρομή του Συνηγούρου του Καταναλωτή, της Επιτροπής Φιλικού Διακανονισμού που προβλέπεται στο άρθρο 11 του ν. 2251/1994 (Α` 191) της Ένωσης Καταναλωτών που είναι εγγεγραμμένη στο Μητρώο που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 10 του ν. 2251/1994 ή του Μεσολαβητή Τραπεζικών Επενδυτικών Υπηρεσιών ή δικηγόρου.»*

Ουσιαστικά, οι περιπτώσεις αυτές αποτελούν εξαίρεση από τον κανόνα της εκούσιας προσφυγής στη Διαμεσολάβηση, χωρίς όμως να αλλοιώνουν τα χαρακτηριστικά του θεσμού και της διαδικασίας, και φυσικά χωρίς να καθίσταται υποχρεωτική η επίτευξη συμφωνίας. Άλλωστε και στις περιπτώσεις αυτές, η διαμεσολάβηση θα γίνει από τρίτο πρόσωπο της

¹¹⁰ Πτωχευτικός Κώδικας.

¹¹¹ Περί ρύθμισης οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων.

¹¹² ΦΕΚ Α` 143/14.6.2013.

¹¹³ Και όχι η υποχρέωση.

επιλογής των μελών, με συνέπεια και εδώ να υφίσταται στην πραγματικότητα, περίπτωση ιδιωτικής διαμεσολαβήσεως.

Επίσης, κατά την άποψη του γράφοντος, ενδεχομένως να μπορούν να υπαχθούν, εν ευρεία εννοία, στην κατηγορία της ενταγμένης στο δικαστήριο διαμεσολάβησης, οι περιπτώσεις προσπάθειας επίτευξης εξωδικαστικού συμβιβασμού που προβλέπονται στα άρθρα 208, 209, 214Α, 233 & 293 του Κ.Πολ.Δ. Βέβαια, τα άρθρα αυτά τυγχάνουν ελάχιστης εφαρμογής στην πράξη και η μη τήρησή τους δεν επιφέρει δικονομικές ή άλλες συνέπειες, ενώ σε πολλά στοιχεία, όπως η ύπαρξη τρίτου ουδέτερου προσώπου – διαμεσολαβητή ή η προσπάθεια επίτευξης συμβιβασμού από μη εμπλεκόμενο στην αντιδικία Δικαστή, διαφέρουν από το θεσμό της ενταγμένης στο δικαστήριο διαμεσολάβησης.

6. Η ΡΗΤΡΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

6.1 Συμβατική πρόβλεψη ρήτρας διαμεσολάβησης

Από την διατύπωση του Νόμου προκύπτει, ότι η συμφωνία των μερών περί προσφυγής σε διαμεσολάβηση επέρχεται, αφού έχει προκύψει η διαφορά. Συγκεκριμένα, ο Νόμος αναφέρει ότι η διαμεσολάβηση είναι δυνατή, με την προϋπόθεση ότι τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης, πριν ή κατά την διάρκεια της εκκρεμοδικίας.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 361 Α.Κ., που θεσπίζει την ελευθερία των συμβάσεων, οι συμβαλλόμενοι μπορούν αρχικά να συμπεριλάβουν στην σύμβασή τους ρήτρα περί διαμεσολάβησης¹¹⁴ προς επίλυση ενδεχόμενων μελλοντικών διαφορών τους, που θα προκύψουν από την ερμηνεία ή την εκτέλεση της σύμβασης, πριν προσφύγουν στην δικαστική διαδικασία. Παρά ταύτα, κατά την αιτιολογική έκθεση του σχετικού Νόμου, η συμφωνία των μερών περί προσφυγής στην διαμεσολάβηση, πρέπει να επαναληφθεί – και μάλιστα εγγράφως – αφού προκύψει η διαφορά και εν όψει επίλυσής της. Συνέπεια τούτου είναι να καθίσταται ουσιαστικά ανίσχυρη η ρήτρα διαμεσολάβησης που ενδεχομένως να προβλέπεται στο αρχικό κείμενο της σύμβασης. Η ρήτρα περί διαμεσολάβησης σε μια σύμβαση θα είχε νόημα, μόνον εάν ήταν εξαρχής δεσμευτική και μπορούσε ο έχων έννομο συμφέρον προς τούτο διάδικος, να εγείρει σχετική ένσταση, σε περίπτωση που το αντίθετο μέρος της διαφοράς προσέφευγε στην δικαστική διαδικασία χωρίς προηγουμένως να χρησιμοποιήσει την διαδικασία της διαμεσολάβησης, όπως συμβαίνει σε περίπτωση ρήτρας περί διαιτησίας¹¹⁵.

Παρόλα αυτά, κρίνεται επιβεβλημένο, ακόμα και προς προώθηση του θεσμού, να περιλαμβάνονται ρήτρες διαμεσολάβησης για μελλοντικές διαφορές στις συμβάσεις. Μέσω της ρήτρας διαμεσολάβησης, οι συμβαλλόμενοι γνωρίζουν, πριν ακόμα προκύψει διαφορά και εμπλακούν σε διένεξη, ότι υπάρχει μεταξύ τους η λύση του διαλόγου και της συνδιαλλαγής, δηλαδή η λύση της διαμεσολάβησης. Εξάλλου, με βάση τη διεθνή εμπειρία, τα μέρη ευκολότερα υπάγουν τη διαφωνία τους στη διαμεσολάβηση, όταν εξαρχής υφίστανται τέτοιες ρήτρες, παρά όταν δεν υπάρχουν, αφού εκλείπει ο «φόβος» κάθε μέρους μήπως, προτείνοντας τη διαδικασία της διαμεσολάβησης, δείξει «αδυναμία» προς το άλλο. Είναι προφανές ότι τέτοιος φόβος δεν υπάρχει, όταν τα μέρη έχουν προκρίνει σε ανύποπτο

¹¹⁴ Mediation clause.

¹¹⁵ Arbitration clause.

χρόνο, πριν από τη γέννηση της διαφοράς, την διαμεσολάβηση ως τρόπο επίλυσης των διαφωνιών τους.

6.2 Περιεχόμενο της ρήτηρας διαμεσολάβησης

Το αναγκαίο περιεχόμενο της ρήτηρας διαμεσολάβησης δεν προσδιορίζεται πανηγυρικά στο νόμο, αλλά προκύπτει (και) από αυτόν. Πράγματι, αρκεί αλλά συγχρόνως είναι και απαραίτητο να προσδιορίζεται η θέληση των μερών για επίλυση προβλημάτων και διαφωνιών με τη διαμεσολάβηση, όπως αυτή ορίζεται από το Νόμο και από την ίδια τη φύση της, και να διαχωρίζεται από τις άλλες συγγενείς μορφές¹¹⁶. Στη ρήτρα θα πρέπει να αναφέρονται όλα εκείνα τα στοιχεία που συνθέτουν τα εννοιολογικά γνωρίσματα της διαμεσολάβησης¹¹⁷. Επίσης θα πρέπει να γίνεται σαφής αναφορά στο «σκληρό πυρήνα» της διαδικασίας, ότι δηλαδή τα μέρη -και όχι ο διαμεσολαβητής- αποφασίζουν για το αντικείμενο της διαπραγματεύσεως και τον τρόπο επίλυσης. Ωστόσο, δεν υπάρχει ανάγκη να περιληφθούν λεπτομέρειες της διαδικασίας¹¹⁸ και δεν θα ήταν σκόπιμο κάτι τέτοιο, ειδικά σε αυτό το πρώιμο στάδιο, κατά το οποίο δεν έχει ανακύψει η διαφορά.

Στη ρήτρα σκόπιμο είναι να αναφέρονται, έστω και ακροθιγώς, βασικά χαρακτηριστικά της διαμεσολάβησης, ήτοι η εκούσια συμμετοχή στη διαδικασία, η μη υποχρέωση επίτευξης συμφωνίας, το πλεονέκτημα της συνέχισης της συμβάσεως, ο συνεχής έλεγχος της διαδικασίας και του αποτελέσματος από τα ίδια τα μέρη και η πλήρης εμπιστευτικότητα της διαδικασίας.

Περαιτέρω, επίσης σκόπιμο είναι η ρήτρα να παραπέμπει στην οργάνωση της διαδικασίας μέσω ενός οργανωμένου Κέντρου Διαμεσολάβησης, του Κανονισμού λειτουργίας του και του Κώδικα Δεοντολογίας του, γιατί αλλιώς μπορεί να πάσχει από ασάφεια και να μην παράγει τις αναγκαίες ουσιαστικές-ενοχικές ή και δικονομικές συνέπειες.

Αν και στην Ελλάδα ακόμα δεν έχει αναπτυχθεί ο θεσμός σε τέτοιο βαθμό, το θέμα έχει απασχολήσει την αγγλική νομολογία. Με απόφασή του, το αγγλικό High Court of Justice¹¹⁹ έκρινε ότι η ρήτρα διαμεσολάβησης μέσω ενός γνωστού οργανισμού, όπως το C.E.D.R., γεννά νομικές υποχρεώσεις και δεν είναι απλά και μόνο μια «συμφωνία για να

¹¹⁶ Π.χ. τη διαιτησία.

¹¹⁷ Η ύπαρξη και ο ρόλος του διαμεσολαβητή, ο ορισμός διαμεσολαβητή, προσόντα, εκπαίδευση κ.λπ.

¹¹⁸ Όπως η διάρκεια της συνάντησης, προσδιορισμός του τρόπου γνώσης των στοιχείων της υπόθεσης πριν από την ημέρα της διαμεσολάβησης κ.λπ.

¹¹⁹ Ανώτατο Δικαστήριο.

γίνουν διαπραγματεύσεις», που στερείται δεσμευτικού χαρακτήρα, ιδίως εν όψει του ότι είναι γνωστή η διαδικασία και οι κανόνες του C.E.D.R. Συνέπεια είναι να εμποδίζεται η συνέχεια της δικαστικής διαδικασίας, η δε ρήτρα διαμεσολάβησης να έχει αναλογίες με τη ρήτρα διαιτησίας¹²⁰.

Μια λιτή, αλλά επαρκής ρήτρα διαμεσολάβησης, θα μπορούσε να έχει ως εξής: «Οποιαδήποτε διαφορά ανακύψει σχετικά με τη συμφωνία αυτή (ενδεικτικά ως προς το κύρος, την ερμηνεία, την εκτέλεση ή τη μη εκτέλεση, τη διακοπή ή την ακύρωση αυτής) επιλύεται με διαμεσολάβηση, σύμφωνα με τους Κανόνες, τον Κανονισμό Διαμεσολάβησης και τον Κώδικα Δεοντολογίας του Ελληνικού Κέντρου Διαμεσολάβησης (το Κέντρο), που εδρεύει στ..... Το αίτημα για διαμεσολάβηση κοινοποιείται εξ ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη γραπτά στο Κέντρο. Εφόσον το Κέντρο επιτύχει τη συμφωνία και του άλλου μέρους για διεξαγωγή της διαμεσολάβησης και για το όνομα του διαμεσολαβητή (που μπορεί να προταθεί από το Κέντρο, εφόσον τα μέρη δεν συμφωνήσουν σχετικά), η κύρια διαδικασία της διαμεσολάβησης θα αρχίσει το αργότερο εντός 15 ημερών από την ημερομηνία της υποβολής της διαφοράς στο Κέντρο και την αποδοχή διεξαγωγής διαμεσολάβησης και από τα δύο μέρη και θα διαρκέσει 1 ημέρα (8 ώρες). Σε περίπτωση μη επίλυσης της διαφοράς δια της διαμεσολαβήσεως, τα μέρη θα υπάγουν τη διαφορά σε διαιτησία/δίκη ενώπιον του».

6.3 Νομική φύση της ρήτρας διαμεσολάβησης – εφαρμοστέες νομικές διατάξεις

Η ρήτρα διαμεσολάβησης αποτελεί καταρχήν *sui generis* σύμβαση ουσιαστικού δικαίου. Ωστόσο, ενυπάρχουν και στοιχεία δικονομικού χαρακτήρα, αφού με τη ρήτρα διαμεσολάβησης ρυθμίζονται θέματα με αδιαμφισβήτητες δικονομικές συνέπειες, όπως η απαγόρευση εξέτασης ως μαρτύρων, όσων συμμετείχαν στη διαμεσολάβηση.

Βέβαια, η σοβαρότερη δικονομική συνέπεια θα ήταν ο προσωρινός αποκλεισμός των τακτικών δικαστηρίων με σκοπό, να προηγηθεί η διαδικασία της διαμεσολάβησης, κάτι αντίστοιχο δηλαδή με τη ρήτρα διαιτησίας. Η κατάφαση ή μη του δικονομικού χαρακτήρα της ρήτρας διαμεσολάβησης είναι καθοριστική για τη θέση που θα πάρει κανείς σχετικά με τον αποκλεισμό των δικαστηρίων ή την υποχρέωση «αναμονής» τους και την προτεραιότητα στη διαδικασία της διαμεσολάβησης. Με βάση τα παραπάνω και με δεδομένο ότι ασχολούμαστε με μια καταρχήν σύμβαση ουσιαστικού χαρακτήρα, όσον αφορά την ερμηνεία

¹²⁰ Εννοείται, κατά το αγγλικό δίκαιο.

της ρήτρας εφαρμόζονται οι διατάξεις του Αστικού Κώδικα για την ερμηνεία των συμβάσεων¹²¹.

6.4 Συνέπειες παραβίασης της ρήτρας διαμεσολάβησης

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τη διάταξη του Ν. 3898/2010 και τις προβλέψεις της αιτιολογικής του έκθεσης, ότι η ρήτρα «θα πρέπει να επιβεβαιώνεται εκ νέου πριν από τη διεξαγωγή της Διαμεσολάβησης», παραβίαση της ρήτρας διαμεσολάβησης στοιχειοθετείται είτε με την απόρριψη της πρόσκλησης για επιβεβαίωση της ρήτρας διαμεσολάβησης διά της άρνησης σύμπραξης του ενός μέρους στην εκ νέου υπογραφή του σχετικού συμφωνητικού υπαγωγής της διαφοράς σε διαμεσολάβηση ή στον ορισμό διαμεσολαβητή ή διά της μη εμφάνισης κατά την ορισθείσα ημέρα για τη διαμεσολάβηση, είτε με την ολοσχερή παράκαμψη της διαδικασίας και την απευθείας εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο.

Όπως γίνεται αντιληπτό, υπάρχουν δύο ειδών έννομες συνέπειες από την παραβίαση εξαρχής συμβατικώς τεθείσας ρήτρας διαμεσολάβησης, και συγκεκριμένα συνέπειες ουσιαστικές και δικονομικές.

Οι ουσιαστικές συνέπειες της παραβίασης της ρήτρας διαμεσολάβησης συνίστανται, όπως σε κάθε σύμβαση ουσιαστικού δικαίου που παραβιάστηκε από κάποιον από τους συμβαλλομένους, στην υποχρέωση αποζημίωσης από το μέρος που αγνόησε και παραβίασε τη συμφωνία διαμεσολάβησης. Η εν λόγω αποζημίωση δύναται να αναφέρεται στην αποκατάσταση κάθε ζημίας¹²². Η θετική ζημία μπορεί να περιλαμβάνει οτιδήποτε δαπανήθηκε¹²³, αν και μπορούσε να αποφευχθεί με την υπαγωγή της διαφοράς στη διαμεσολάβηση. Επίσης, στην υποχρέωση αποκατάστασης μπορεί να περιληφθεί κάθε ζημία από την καθυστέρηση, μέχρι την ολοκλήρωση δικαστικής επίλυσης της διαφοράς. Τέλος, στην περίπτωση παραβίασης της ρήτρας προφανώς νοείται και αποκατάσταση της αποθετικής ζημίας¹²⁴.

Σε ορισμένες χώρες του εξωτερικού, οι δικονομικές συνέπειες της παραβίασης της ρήτρας διαμεσολάβησης συνίστανται στην επιβολή των δικαστικών εξόδων από το δικαστήριο σε βάρος του μέρους που προέβη σε τέτοια παραβίαση. Ωστόσο, η ελληνική νομική προβληματική εστιάζεται στο, αν νοείται ως δικονομική συνέπεια - κύρωση το

¹²¹ Άρθρα 173 και 200 του Α.Κ.

¹²² Θετικής ή και αποθετικής.

¹²³ Δικηγορική δαπάνη, δικαστικά έξοδα κ.λπ.

¹²⁴ Σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου.

απαράδεκτο της συζήτησης, ή αλλιώς η υποχρεωτική «αναμονή» του δικαστηρίου για την ολοκλήρωση της διαδικασίας της διαμεσολάβησης.

Η ελληνική νομολογία για τη διαιτησία καταρχήν δεν «αφήνει περιθώριο» σε άλλες, πλην της διαιτησίας, μορφές αποκλεισμού της κρατικής δικαιοδοσίας. Έτσι γίνεται δεκτό από τα ελληνικά δικαστήρια ότι *«η ρήτρα, ότι πριν από την προσφυγή σε Δικαστήρια θα επιχειρείται διαιτητική επίλυση, δεν αποτελεί συμφωνία διαιτησίας, άρα δεν αποκλείει την προσφυγή στα Δικαστήρια»*. Η νομολογία όμως αυτή δεν έχει λάβει υπ' όψιν της τον, ομολογουμένως πολύ μεταγενέστερο, θεσμό της διαμεσολάβησης και είναι τουλάχιστον παρωχημένη.

Από την άλλη μεριά, η Θεωρία τείνει προς την άποψη ότι θα πρέπει να γίνει αποδεκτή η «αναμονή» του δικαστηρίου, όταν υφίσταται ρήτρα διαμεσολάβησης, και η συνακόλουθη θεμελίωση δικονομικής ένστασης από την αντισυμβατική συμπεριφορά και παραβίαση των ορισμών της ρήτρας. Αυτό συμβαδίζει και με το νομικό χαρακτήρα της ρήτρας διαμεσολάβησης ως έχουσα και δικονομικές συνέπειες¹²⁵.

¹²⁵ Σύμφωνα με τον καθηγητή Γ. Ορφανίδη, ο οποίος είναι υπέρ του αποκλεισμού των κρατικών Δικαστηρίων όταν υπάρχει σχετική ρήτρα διαμεσολάβησης, δηλαδή «μια πράξη αυτοδιάθεσης των μερών στο χώρο επίλυσης των διαφορών».

7. ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ στην ΠΡΑΞΗ

Ο τίτλος του παρόντος κεφαλαίου αρχικά είχε οριστεί σε «Νομολογία», όρος εν προκειμένω ατυχής, αφού, όπως αναλυτικά αναλύεται παραπάνω, η διαμεσολάβηση¹²⁶ απέχει παρασάγγας από την «βιαιότητα» της δικαστικής απόφασης, ενώ επίσης, σκοπός του διαμεσολαβητή δεν είναι να καταλήξει ο ίδιος σε κρίση αλλά να βοηθήσει τα μέρη μιας διαφοράς, εφαρμόζοντας κατάλληλες τεχνικές, να εντοπίσουν τα κοινά τους συμφέροντα και να καταλήξουν σε αμοιβαίως αποδεκτή συμφωνία.

Ως εκ τούτου, ο τίτλος της ενότητας αυτής τροποποιήθηκε στον ορθότερο «Περιπτώσεις Διαμεσολάβησης στην Πράξη», εννοώντας ότι στο παρόν σημείο αναζητήθηκαν προς μελέτη οι μέχρι σήμερα περιπτώσεις διαφωνίας, την επίλυση των οποίων, τα μέρη αποφάσισαν να επιλύσουν με το θεσμό της διαμεσολάβησης. Ωστόσο, σύντομα διαπιστώθηκε αδυναμία συγκέντρωσης πληροφοριών για περιπτώσεις υπαγωγής διαφορών στο θεσμό της διαμεσολάβησης, η οποία οφείλεται σε δύο κυρίως αιτίες κατά την άποψη του γράφοντος.

Εν πρώτοις, ο θεσμός της διαμεσολάβησης, και ειδικά της εξωδικαστικής διαμεσολάβησης του Ν. 3898/2010, είναι κυριολεκτικά καινοτόμος και καινοφανής για την ελληνική πραγματικότητα σε κοινωνικό, εμπορικό, οικονομικό και νομικό επίπεδο, με αποτέλεσμα να μην έχει αποτολμηθεί μέχρι σήμερα, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας των ίδιων των μερών, είτε κατόπιν προτροπής από τους νομικούς συμπαραστάτες τους, η υπαγωγή της επίλυσης μιας διαφοράς στο θεσμό της διαμεσολάβησης.

Περαιτέρω, λίαν προσφάτως, ήτοι στα τέλη του έτους 2012, το αρμόδιο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δημοσίευσε την λίστα με τα ονόματα των πρώτων εν Ελλάδι πιστοποιημένων διαμεσολαβητών, ενώ τελευταίως αδειοδοτήθηκαν οι πρώτοι ελληνικοί φορείς εκπαίδευσης και κατάρτισης διαμεσολαβητών και εκπαιδευτών διαμεσολαβητών, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει, μέχρι πολύ πρόσφατα, στον ελληνικό χώρο η κατάλληλη υποδομή και το απαραίτητο ανθρώπινο κεφάλαιο για να προωθηθούν και να βρουν εφαρμογή οι σχετικές διαδικασίες της διαμεσολάβησης.

Συνέπεια των δύο αυτών παραγόντων είναι ουσιαστικά να μην υπάρχει μέχρι σήμερα επισήμως καταγεγραμμένη απόπειρα επίλυσης διαφοράς ιδιωτών μέσω του θεσμού της διαμεσολάβησης, έστω και ανεπιτυχής.

¹²⁶ Εξωδικαστική, δικαστική ή και ενταγμένη στο δικαστήριο,

Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να αναφερθεί η διαδικασία διαμεσολάβησης, η οποία έλαβε χώρα στην Αθήνα από το Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας το 2010. Η διαφορά επί της οποίας έγινε η διαμεσολάβηση αφορούσε άρθρο του Allan Cozinn στις εφημερίδες «The New York Times Company» και «The International Herald Tribune Sas», που δημοσιεύθηκε επίσης σε ένθετο των «N.Y.T.» στην «Καθημερινή» σχετικά με τον John Alexis Mardas. Διαμεσολαβητής ήταν ο Lord HOFFMANN, ο οποίος ήρθε ειδικά από το Λονδίνο για τον σκοπό αυτό. Η διαμεσολάβηση πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 16 Φεβρουαρίου 2010, στα ειδικά διαμορφωμένα για διαμεσολάβηση γραφεία του Ελληνικού Κέντρου Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας με επιτυχές αποτέλεσμα. Η διαμεσολάβηση διήρκησε μόνο οκτώ ώρες και κόστισε ένα απειροελάχιστο ποσοστό του κόστους μιας διεθνούς δικαστικής διαμάχης, ενώ, σημειωτέον, ότι πριν από την διεξαγωγή της διαμεσολάβησης, είχε ασκηθεί αγωγή του κ. Μάρδα κατά της εφημερίδας «Η Καθημερινή» ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και είχαν αρχίσει δικαστικές διαδικασίες ενώπιον του Πρωτοδικείου του Λονδίνου κατά των εφημερίδων «I.H.T.» και «N.Y.T.»¹²⁷.

Επίσης, είναι σκόπιμο να αναφερθούν οι περιπτώσεις διαμεσολαβήσεων που έλαβαν χώρα μεταξύ ελληνικών και κινεζικών συμφερόντων επιχειρήσεων με τη συνδρομή διαμεσολαβητών του Ελληνικού Κέντρου Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας στο Πεκίνο. Το Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας, έχει υπογράψει συμφωνία συνεργασίας με το Κεντρικό Επιμελητήριο του Πεκίνου¹²⁸ και, συγκεκριμένα, με το Κέντρο Διαμεσολάβησης που διαθέτει, αφού ο θεσμός της διαμεσολάβησης είναι διαδεδομένος και στην Κίνα και χρησιμοποιείται ευρέως στις επιχειρηματικές διαφορές. Οι ελληνικές επιχειρήσεις που συμφώνησαν να λάβει χώρα διαμεσολάβηση με κινεζικές επιχειρήσεις για την επίλυση των διαφορών τους, εξασφάλισαν με σύντομες διαδικασίες και με εξαιρετικά χαμηλότερο κόστος, σε σύγκριση με αυτό που θα χρεώνονταν από τυχόν προσφυγή τους στα κινεζικά Δικαστήρια, υψηλή αποζημίωση¹²⁹.

Αναφορικά με την δικαστική μεσολάβηση, σε ημερίδα που συνδιοργανώθηκε από το Πρωτοδικείο Πατρών και τον Δικηγορικό Σύλλογο Πατρών στην Πάτρα στις 8/3/2013, με ομιλήτριες, μεταξύ άλλων, τις κες Μαρία – Γεωργία Τσάμη, Πρόεδρο Πρωτοδικών & Πρόεδρο Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης Πρωτοδικείου Αθηνών και Ιωάννα Στρατσιάνη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Δικαστικό Μεσολαβητή του Πρωτοδικείου Αθηνών, αναφέρθηκε ότι

¹²⁷ Ωστόσο, πρέπει να τονιστεί ότι η συγκεκριμένη διαδικασία συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς έλαβε χώρα πριν από την θέση σε ισχύ του Ν. 3898/2010.

¹²⁸ C.C.P.I.T. Beijing.

¹²⁹ Ελ.Κ.Δ.Δ., Δελτίο Τύπου της 15^{ης}/10^{ου} /2012.

επί του παρόντος στο Πρωτοδικείο Αθηνών, ήτοι στο μεγαλύτερο Πρωτοδικείο της χώρας που χειρίζεται το 50% των υποθέσεων πανελληνίως, έχουν εισαχθεί προς συμβιβαστική επίλυση με την βοήθεια δικαστικού μεσολαβητή συνολικά σαράντα οκτώ (48) υποθέσεις, εκ των οποίων είχαν περαιωθεί είκοσι οκτώ (28) και μάλιστα, οι δεκαεννέα (19) από αυτές επιτυχώς.

Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι ενδεχομένως και να μην είναι εύκολη στο μέλλον η συστηματική και σε ουσιαστικό επίπεδο μελέτη των περιπτώσεων διαμεσολάβησης, καθ' όσον δεν πρέπει να ξεχνάμε την ρήτρα εμπιστευτικότητας και απορρήτου που καλύπτει απόλυτα όλα τα μέρη, τόσο σχετικά με την διαδικασία, όσο και με το όποιο αποτέλεσμα της.

8. ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Στην διαμεσολάβηση αναγνωρίζονται πλήθος πλεονεκτημάτων, τα οποία για πολλούς και διάφορους λόγους στερείται η διαδικασία ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων. Τα πλεονεκτήματα αυτά εστιάζονται στα εξής:

- Ευελιξία και ταχύτητα της διαδικασίας, αφού αφήνονται τα μέρη ελεύθερα να αποφασίσουν, με ποιό τρόπο θα επιλύσουν την διαφορά τους, εν αντιθέσει όχι μόνο με την δικαστική οδό αλλά και με την διαιτησία.

- Αποφυγή των διαδικασιών για την προετοιμασία και την αναμονή της κατ' αντιδικίαν επίλυσης της διαφοράς με περαιτέρω ευεργετικά αποτελέσματα την εξοικονόμηση χρόνου και χρημάτων. Ενδεικτικά πρέπει να αναφερθεί, ότι σύμφωνα με έρευνα που χρηματοδοτήθηκε το έτος 2010 από την Ε.Ε., ο μέσος χρόνος δικαστικής επίλυσης μίας ενδεικτικής διαφοράς¹³⁰ στην Ευρώπη υπολογίζεται στις 548 ημέρες, ενώ το κόστος διαμορφώνεται από το 10% έως το 35% του αντικειμένου της διαφοράς. Στον αντίποδα η μέση χρονική διάρκεια της προετοιμασίας, διενέργειας και τυχόν επιτυχούς ολοκλήρωσης της διαδικασίας διαμεσολάβησης διαμορφώνεται σε 87 ημέρες, ενώ το μέσο κόστος είναι χαμηλότερο σε σχέση με την αντιδικία κατά 32%. Σύμφωνα με την ίδια μελέτη, ο χρόνος που χάνεται λόγω της μη προσφυγής σε διαμεσολάβηση υπολογίζεται κατά μέσο όρο σε 331 έως 446 επιπρόσθετες ημέρες στην Ε.Ε., οι δε επιπλέον νομικές δαπάνες κυμαίνονται από 12.471 ευρώ έως 13.738 ευρώ ανά υπόθεση¹³¹.

- Αποφυγή κινδύνου έκδοσης δυσμενούς -ή απλά καθυστερημένης- δικαστικής απόφασης. Άλλωστε, η υφή της διαδικασίας ως απολύτου εθελοντικής, αρχικά σε επίπεδο συμμετοχής και τελικά σε επίπεδο τυχόν συμφωνίας, δεν αφήνει σε κανένα από τα μέρη υπόνοιες περί ανυπαρξίας αμεροληψίας του δικαστή, σε περίπτωση που η δικαστική απόφαση εκδόθηκε «αδίκως» σε βάρος του. Με άλλα λόγια, εσφαλμένη δικαστική απόφαση σε νομικό και ουσιαστικό επίπεδο είναι δυνατόν να υπάρξει, εσφαλμένη συμφωνία όμως όχι.

- Εξασφάλιση της εμπιστευτικότητας και του απορρήτου της διαδικασίας και της τυχόν συμφωνίας, με συνακόλουθη την προστασία της αξιοπρέπειας των μερών. Η διαδικασία εξελίσσεται χωρίς δημοσιότητα, κάτι που διασφαλίζει τυχόν εμπιστευτικές πληροφορίες των μερών.

¹³⁰ Παραβίαση όρων συμβολαίου πωλήσεων ύψους 200.000 ευρώ με συζήτηση στο ακροατήριο και διενέργεια πραγματογνωμοσύνης.

¹³¹ Δελτίο Τύπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 24ης.11.2011.

• Επιρροή στη λύση της διαφοράς των κατ' ιδίαν συμφερόντων των μερών με σύμμετρη και φιλική ικανοποίησή τους. Η αποδέσμευση από νομικά στοιχεία αποτελεί καθοριστικό παράγοντα της διαμεσολάβησης, με αποτέλεσμα οι λύσεις να είναι προσανατολισμένες στα συμφέροντα των μερών, ενώ ο μη δεσμευτικός χαρακτήρας της διαδικασίας επιτρέπει στα μέρη να αποχωρήσουν, εάν και όποτε το κρίνουν συμφέρον.

• Η σύντομη και συμφέρουσα οικονομικά επίλυση των διαφορών των μερών χωρίς την χρήση δικαστικών μέσων άμυνας και επίθεσης, βοηθάει στη διαφύλαξη και συνέχιση των επιχειρηματικών ή άλλων σχέσεων συνεργασίας των μερών.

• Η ανάδειξη και συνεκτίμηση από τα μέρη και μη νομικών στοιχείων της διαφοράς. Η ενδεχόμενη συμφωνία θα προκύψει μετά από την ανάδειξη και τη συνεκτίμηση όλων των στοιχείων, ακόμα και των μη νομικών, που εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους, ενώ στην επίλυση της διαφοράς μπορούν να ενταχθούν και ξένες, προς την αρχική διαφορά, απαιτήσεις.

• Τέλος, η διασφάλιση των δικαιωμάτων των μερών, αφού η προσφυγή στη διαμεσολάβηση ουδεμία επιρροή έχει στη δυνατότητα των μερών να καταφύγουν εν τέλει στο δικαστήριο, εκτός βέβαια αν η διαμεσολάβηση καταλήξει σε συμφωνία.

Πρέπει επιπροσθέτως να επισημανθεί, ότι η διαμεσολάβηση υπερέχει σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη διαπραγματευτική διαδικασία λόγω: **α)** του καταλυτικού ρόλου του διαμεσολαβητή που συνδυάζει την προσωπικότητα, τη γνώση των κατάλληλων τεχνικών και τη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας, και **β)** του συνδυασμού κοινών και κατ' ιδίαν συναντήσεων που βοηθούν στην οικοδόμηση σχέσεων εμπιστοσύνης, στην αποκάλυψη των υποκείμενων συμφερόντων & βαθύτερων επιδιώξεων των μερών, και στην έλλειψη δυσπιστίας¹³².

¹³² Έλλειψη δυσπιστίας πολλές φορές διαπιστώνεται, ότι υπάρχει σε διαδικασίες επίλυσης διαφορών, όπου τα μέρη δεν έχουν τον καταλυτικό ρόλο που διαδραματίζουν στη διαμεσολάβηση.

9. Η ΑΝΑΓΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΣΜΟ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Είναι προφανές ότι η προώθηση και καθιέρωση της διαμεσολάβησης, απαιτεί στην παρούσα φάση ενημέρωση και γνωριμία με το θεσμό για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Είναι γνωστό από τη διεθνή εμπειρία, ότι όσοι έρχονται σε επαφή με τη διαμεσολάβηση, εξοικειώνονται με το θεσμό, τον συμερίζονται και είναι βέβαιο ότι την κρίσιμη στιγμή - όταν δηλαδή εγερθεί η διαφορά- θα την προτιμήσουν για την επίλυση της διαφοράς.

Περαιτέρω, χρειάζεται ενημέρωση και κατάρτιση των δικηγόρων και των λοιπών νομικών παραστατών γύρω από το θεσμό, έτσι ώστε να ανταποκριθούν στον καινούργιο ρόλο τους, που δεν έχει καμία σχέση με την επικράτηση στη δικαστική αντιδικία, αλλά με τη συνεργασία για την εξεύρεση λύσης στα προβλήματα των εντολέων τους. Επίσης, επιβεβλημένη πρέπει να θεωρείται η ενημέρωση και των δικαστικών λειτουργών, ώστε να μπορούν να κρίνουν ποιές διαφορές προσφέρονται για προσφυγή στη διαμεσολάβηση και να προτείνουν αυτή με το κύρος τους στους διαδίκους, όταν το θεωρούν επιβεβλημένο.

Η συνδυασμένη εφαρμογή και δράση των ανωτέρω παραγόντων, εκτιμάται ότι θα επηρεάσει θετικά την ελληνική πραγματικότητα σε κοινωνικό, οικονομικό και νομικό επίπεδο, ειδικά στην δύσκολη παρούσα φάση και συγκυρία για την χώρα. Ειδικότερα:

α) Οι επιχειρήσεις, μικρές, μεσαίες και μεγάλες έχουν (περισσότερο από ποτέ) ανάγκη από την ταχεία επίλυση των διαφορών τους. Κατ' επέκταση, η εθνική οικονομία θα έχει αδιαμφισβήτητο πλεονέκτημα στη προσπάθειά της προς ανάκτηση της αξιοπιστίας της και προς βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της. Οι ξένοι επενδυτές είναι βέβαιο ότι θα επιλέξουν την -οικεία σε αυτούς- διαμεσολάβηση ως μέθοδο επίλυσης των διαφορών τους με τις ελληνικές επιχειρήσεις, η δε χώρα θα αξιοποιήσει κατάλληλα την ανάπτυξη του θεσμού για την άνοδο της θέσης της στους διεθνείς δείκτες ανταγωνιστικότητας.

β) Οι πολίτες¹³³ θα έχουν τη δυνατότητα, χωρίς ιδιαίτερο οικονομικό βάρος, να διαπραγματευθούν με το άλλο μέρος της διαφοράς τους και θα βιώσουν την ικανοποίηση, ότι ακούστηκαν και βρήκαν λύση, στην οποία συμφωνούν και οι ίδιοι. Από τη διεθνή εμπειρία έχει αποδειχθεί ότι η διαμεσολάβηση ευνοεί τα συμφέροντα των ασθενέστερων οικονομικά στρωμάτων με την ταχεία επίλυση διαφορών, ιδίως απέναντι σε μεγάλους οργανισμούς¹³⁴. Η διαμεσολάβηση αναδεικνύεται έτσι σε ένα «εργαλείο» για τον πολίτη, τον κοινωνικά και οικονομικά ασθενέστερο, με σκοπό την εξισορρόπηση των κοινωνικών ανισοτήτων.

¹³³ Ειδικά οι κατώτερες εισοδηματικά τάξεις.

¹³⁴ Όπως τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρίες κ.λπ.

γ) Η ανάπτυξη της διαμεσολάβησης συμβάλλει στην αποσυμφόρηση του ελληνικού δικαστικού συστήματος. Κατά αυτόν τον τρόπο, ακόμα κι αν δεν εξαλειφθούν, τουλάχιστον θα μειωθούν οι πολυετείς καθυστερήσεις στον προσδιορισμό των υποθέσεων στα δικαστήρια, τα συνεχή παράπονα των δικαστών, δικηγόρων και δικαστικών υπαλλήλων για τις ελλείψεις σε υποδομές και προσωπικό και η εν γένει υποβάθμιση του συστήματος απονομής δικαιοσύνης, που ειδικά τα τελευταία έτη έχει υποστεί πλήγματα στην αξιοπιστία και το κύρος του. Επιπροσθέτως, η μείωση του όγκου των υποθέσεων που άγονται ενώπιον της δικαιοσύνης, συνεπάγεται ενδελεχέστερη ενασχόληση των δικαστικών λειτουργών με τις υποθέσεις εκείνες, των οποίων η επίλυση πραγματικά χρειάζεται δικαιοδοτική διάγνωση και κρίση, γεγονός που οπωσδήποτε θα συμβάλλει στην βελτίωση του επιπέδου των εκδιδόμενων αποφάσεων.

10. Η ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ΣΤΗ ΝΑΥΤΙΑΙΑ

10.1 Εισαγωγή

Ναυτιλία σημαίνει υπερπόντιο εμπόριο, άμεσα συνδεδεμένο με τις έννοιες του χρόνου και του χρήματος. Οι πολυετείς δικαστικές διαδικασίες ναυτιλιακού ενδιαφέροντος, στις οποίες πολλές φορές εμφανίζονται ακόμα και ζητήματα συγκρουόμενων δωσιδικιών, οδηγούν συχνά στην εξάντληση των αντιδίκων, ακόμα και του νικητή της αντιδικίας. Σημαντικά χρηματικά ποσά, αντί να επενδύονται παραγωγικά, απορροφώνται στις διαδικασίες αυτές, προς κάλυψη των υπέρογκων δικαστικών εξόδων που χρεώνουν τα P & I Clubs και οι ασφαλιστικές εταιρείες για τη δικαστική εκπροσώπηση ή για τη διαιτητική διευθέτηση της διαφοράς. Το θαλάσσιο εμπόριο χρειάζεται μία διαφορετική προσέγγιση, ένα διαφορετικό τρόπο επίλυσης των διαφορών που αναφέρονται κατά την ναυτιλιακή δραστηριότητα.

Ειδικότερα, η ναυτιλιακή επιχείρηση κατά την διαδικασία επίλυσης των διαφορών της δεν χρειάζεται μία κρίση περί του δικαίου ή αδίκου των ισχυρισμών της, αλλά μία γρήγορη συμφωνία που θα αποκαταστήσει άμεσα τη σχέση με τον πελάτη της και θα επιτρέψει τη συνέχιση της συνεργασίας. Πολύ σημαντικό είναι επίσης, το κόστος που απαιτείται για την επίτευξη της γρήγορης αυτής συμφωνίας να κινείται σημαντικά χαμηλότερα από το ύψος των δικαστικών εξόδων και των δικηγορικών αμοιβών. Την ίδια προσέγγιση και αντίληψη είναι βέβαιο ότι έχουν οι ασφαλιστικοί και οι χρηματοδοτικοί φορείς της ναυτιλιακής επιχείρησης, οι οποίοι επιθυμούν την αποφυγή των πολυδάπανων και πολυετών δικαστικών εμπλοκών.

Η διαμεσολάβηση είναι η μέθοδος συμβιβαστικής / εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών που κινείται προς αυτή την κατεύθυνση και ικανοποιεί τα παραπάνω κριτήρια. Το κόστος της, όπως επανειλημμένα έχει αναφερθεί παραπάνω, είναι αποδεκτό και σημαντικά μειωμένο σε σχέση με τα δικαστικά έξοδα ή τα έξοδα διαιτησίας, ενώ οι χρόνοι εκτέλεσής της, ταχύτατοι. Πλέον, είναι η κατάλληλη στιγμή για την ευρύτερη εφαρμογή της στη ναυτιλία.

Άλλωστε, στα πλαίσια της ευρύτερης ναυτιλιακής δραστηριότητας, εμφανίζεται πλήθος διαφορών, η επίλυση των οποίων είναι δυνατόν να γίνει μέσω του θεσμού της διαμεσολάβησης. Το σύνθημα αυτών των ναυτιλιακών διαφορών περιλαμβάνει διαφορές από ναυπήγηση πλοίου, απώλεια ή καταστροφή φορτίου, γενική & ειδική αβάρια, όρους ναυλοσύμφωνου, ναυάγιο και ναυαγιαίρεση, σύγκρουση πλοίου, διάσωση πλοίου, θαλάσσια ρύπανση, ναυτασφάλιση, χρηματοδότηση ναυτιλιακής επένδυσης, αγοραπωλησία

πλοίου, ναυτεργατικό ατύχημα, επηρεάζει δε, πλήθος φορέων της ναυτιλίας, όπως πλοιοκτήτριες εταιρείες, εταιρείες διαχείρισης πλοίων, ασφαλιστικές εταιρείες και P & I clubs¹³⁵, ναυλωτές, ναυλομεσίτες, ναυτικούς και νηογνώμονες.

Η διαμεσολάβηση αγωνίζεται να γίνει αποδεκτή και να καθιερωθεί ως τρόπος εναλλακτικής / εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών από τους προαναφερθέντες φορείς που σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με τη ναυτιλία, οι οποίοι πρόσφατα άρχισαν να συνειδητοποιούν τα πλεονεκτήματά της. Στην προσπάθεια να ενσωματωθεί στην καθημερινή πρακτική των ναυτλιακών επιχειρήσεων σε διαδικασίες αποφυγής, διαχείρισης και επίλυσης συγκρούσεων, όλο και συχνότερα εμφανίζονται ρήτρες διαμεσολάβησης στις θαλάσσιες εμπορικές συμβάσεις, όπως ναυλοσύμφωνα και ασφαλιστήρια συμβόλαια. Μεγάλες εμπορικές επιχειρήσεις στον ναυτλιακό κόσμο εξετάζουν πλέον την προσθήκη ρητρών διαμεσολάβησης ως τυπικό χαρακτηριστικό των συμβάσεών τους, ενώ ορισμένες το έχουν ήδη πράξει (π.χ. Cargill)¹³⁶. Παρά ταύτα, η διαμεσολάβηση δεν είναι μια εύκολη επιλογή. Προσφέρει την αφορμή για την έναρξη, πιθανώς σκληρών, διαπραγματεύσεων, επιτρέπει όμως την επαφή και επικοινωνία των μερών ακόμα και κατά την περίοδο της διαφοράς τους, ενώ δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ότι η παρουσία ενός διαμεσολαβητή, γνώστη της ναυτιλίας, αλλάζει τη δυναμική της διαπραγματευτικής διαδικασίας.

Παρακάτω αναφέρονται και περιγράφονται οι φορείς που σχετίζονται με τον ελληνικό χώρο¹³⁷, οι οποίοι, διαθέτοντας την απαιτούμενη τεχνογνωσία, αξιοποιώντας το εσωτερικό και διεθνές θεσμικό πλαίσιο και προσφέροντας την απαραίτητη υποδομή, ασχολούνται κυρίως ή κατ' αποκλειστικότητα με την διενέργεια ναυτικών διαμεσολαβήσεων.

10.2 Ένωση για τη Ναυτική Διαιτησία¹³⁸

Στα πλαίσια προσπαθειών για την ανάπτυξη του Πειραιά ως διεθνούς ναυτλιακού κέντρου παροχής υψηλού επιπέδου υπηρεσιών στη Ναυτιλία και με αποκλειστικά ιδιωτική πρωτοβουλία ιδρύθηκε το έτος 2005 η «Ένωση για τη Ναυτική Διαιτησία» με έδρα τον Πειραιά. Η Ένωση Ναυτικής Διαιτησίας είναι μη κερδοσκοπικό Σωματείο για την επίλυση ναυτλιακών διαφορών μέσω ναυτικής διαιτησίας στον Πειραιά, στο πλαίσιο της

¹³⁵ Πρόκειται για τους γνωστούς αλληλασφαλιστικούς συνεταιρισμούς.

¹³⁶ Mediation in shipping and insurance? Give it a chance! Commercial and Shipping News, Maritime Conference in Hong Kong, 2003.

¹³⁷ Χωρίς απαραίτητα να εδράζονται σε αυτόν.

¹³⁸ Piraeus Association for Maritime Arbitration

αυξανόμενης αναγνώρισής του ως ναυτιλιακού κέντρου που προσφέρει δυνατότητες ελκυστικής εναλλακτικής λύσης σε σύγκριση με άλλες διαιτησίες.

Η ναυτική διαιτησία υπό την αιγίδα της Ένωσης διεξάγεται με βάση τον Πρότυπο Νόμο της U.N.C.I.T.R.A.L για τη διεθνή εμπορική διαιτησία, όπως έχει ενσωματωθεί από την Ελλάδα¹³⁹, και σύμφωνα με τους Κανόνες Ναυτικής Διαιτησίας που έχουν υιοθετηθεί από την Ένωση. Οι Κανόνες της Ένωσης είναι εύκολα προσβάσιμοι από τους διαδίκους διεθνώς στην ιστοσελίδα της. Τους Κανόνες αυτούς πρέπει να μνημονεύουν οι διαιτητικές ρήτρες των ναυτιλιακών συμβάσεων και ιδίως των ναυλοσυμφώνων και των αγοραπωλησιών πλοίων και άλλων συμφωνιών, προκειμένου να εφαρμοστούν κατά τη διεξαγωγή της διαιτησίας.

Οι διαιτητικές αποφάσεις που εκδίδονται σύμφωνα με τα παραπάνω, είναι άμεσα εκτελεστές και δεν προσβάλλονται με ένδικα μέσα. Οι διάδικοι μπορούν να επιλέγουν το εφαρμοστέο ουσιαστικό δίκαιο, τη γλώσσα και τον τόπο διεξαγωγής της διαδικασίας, και να ορίζουν ελεύθερα αλλοδαπούς διαιτητές, νομικούς παραστάτες ή άλλους συμβούλους από όλο τον κόσμο. Οι διάδικοι μπορούν επίσης ελεύθερα, να ορίσουν τον διαιτητή τους από μέλη ή μη μέλη της Ένωσης και, αν οι διαιτητές συμφωνούν, μπορούν να επιλέγουν τον επιδιαιτητή από μέλη ή μη μέλη της Ένωσης. Σε περίπτωση διαφωνίας, τον μόνο διαιτητή ή τον επιδιαιτητή ορίζει ο πρόεδρος της Ένωσης μεταξύ των τακτικών μελών της.

Ιδρυτικά μέλη της Ένωσης είναι πρώην ανώτατοι δικαστικοί, πανεπιστημιακοί, τραπεζίτες, ναυτιλιακοί δικηγόροι και άλλες προσωπικότητες που έχουν ασχοληθεί με τη ναυτιλία από διάφορες πλευρές. Σκοπός της Ενώσεως είναι η ανάπτυξη του θεσμού της ναυτιλιακής διαιτησίας στην Ελλάδα και ειδικότερα στον Πειραιά και η δημιουργία ομάδας προσώπων, Ελλήνων και αλλοδαπών, ικανών να εκτελέσουν με επιτυχία τα έργα του διαιτητή ή επιδιαιτητή στην επίλυση των ναυτιλιακών διαφορών¹⁴⁰.

Όπως έχει αναφερθεί και παραπάνω, ο Ν. 3898/2010 προβλέπει ότι διαμεσολαβητές μπορούν να διορίζονται μόνο δικηγόροι, εκτός από τις διασυνοριακές διαφορές, στις οποίες περιλαμβάνονται οι ναυτιλιακές διαφορές. Αν και επί του παρόντος υπάρχουν στην Ελλάδα περίπου 150 πιστοποιημένοι διαμεσολαβητές από αναγνωρισμένα Κέντρα Εκπαίδευσης του εξωτερικού, ελάχιστοι προέρχονται από τον χώρο της ναυτιλίας.

Για τον λόγο αυτό, η Ένωση για τη Ναυτική Διαιτησία, αν και η διαμεσολάβηση δεν περιλαμβάνεται στους σκοπούς της, παρά ταύτα, επειδή αποτελεί μία επιπλέον εναλλακτική

¹³⁹ Ν. 2735/1999.

¹⁴⁰ <http://www.mararbpiraeus.eu/index.php/base/el>.

διαδικασία για την εξωδικαστική επίλυση διαφορών και εφαρμόζεται συχνά από τις ναυτιλιακές εταιρίες με αλλοδαπούς διαμεσολαβητές, ήρθε σε συνεργασία με το Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας, προκειμένου να διοργανωθούν, με τη σύμπραξη του CEDR¹⁴¹, σεμινάρια στην Ελλάδα για την εκπαίδευση διαμεσολαβητών με εξειδίκευση σε ναυτιλιακές διαφορές. Τα σεμινάρια αυτά πραγματοποιήθηκαν στην Αθήνα στον εκπαιδευτικό χώρο του Ελληνικού Κέντρου Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας τον Οκτώβριο του έτους 2012.

Σκοπός της προαναφερθείσας συνεργασίας της Ένωσης για τη Ναυτική Διαιτησία με το Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας ήταν να αξιοποιηθεί και να εκμεταλλευθεί τάχιστα η ναυτιλιακή τεχνογνωσία των Ελλήνων στους τομείς της εναλλακτικής επίλυσης των ναυτιλιακών διαφορών, όπως η διαμεσολάβηση, δεδομένων της αργής απονομής της δικαιοσύνης και του ιδιαίτερα υψηλού κόστους για παρόμοιες υπηρεσίες στην αλλοδαπή, προσφέροντας παράλληλα την ευκαιρία στη ελληνική ναυτιλιακή κοινότητα να επωφεληθεί από τη δυνατότητα εξεύρεσης λύσεων σε ανακύπτουσες διαφορές σε ασύγκριτα συντομότερο χρονικό διάστημα και αισθητά χαμηλότερο κόστος.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η Ένωση για τη Ναυτική Διαιτησία προέβη στην παραπάνω απόφαση και συνεργασία, παρόλο που δεν διαθέτει προκαθορισμένους όρους και διαδικασίες για την επίλυση διαφορών με διαμεσολάβηση, βασιζόμενη στην τεθείσα σε ισχύ νομοθεσία του Ν. 3898/2010¹⁴².

10.3 EASTERN MEDITERRANEAN MEDIATION ASSOCIATION¹⁴³

Η E.M.M.A. ιδρύθηκε από μια ομάδα ανεξάρτητων διαπιστευμένων διαμεσολαβητών με έδρα στην Ελλάδα και σκοπό την προώθηση, την ανάπτυξη και την εφαρμογή της διαμεσολάβησης και των εναλλακτικών τρόπων επίλυσης διαφορών στην Ελλάδα, αλλά και στην ευρύτερη περιοχή της ανατολικής Μεσογείου. Τα μέλη της είναι εν ενεργεία δικηγόροι - διαμεσολαβητές αλλά και διαμεσολαβητές - επαγγελματίες άλλων κλάδων (οικονομολόγοι, πλοίαρχοι, ασφαλιστές), με γνώση στο αγγλικό και ελληνικό δίκαιο και με μεγάλη εμπειρία στην εξωδικαστική επίλυση εμπορικών και ασφαλιστικών διαφορών.

Τα μέλη της E.M.M.A. θεωρούν ότι με τη διαμεσολάβηση μπορούν να βελτιωθούν οι σχέσεις, να αμβλυνθούν οι διαφωνίες και να αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ

¹⁴¹ Centre for Effective Dispute Resolution.

¹⁴² Shipping Disputes Resolution under the rules of the Piraeus Association of Maritime Arbitration, Dalakos Fassolis Theofanopoulos & Partners Law Firm, 2013.

¹⁴³ Σύνδεσμος Διαμεσολάβησης Ανατολικής Μεσογείου.

αντιπαρατιθέμενων μερών με στόχο την ταχεία και οικονομική επίλυση των διαφορών τους¹⁴⁴.

10.4 INTERNATIONAL MARITIME CONCILIATION AND MEDIATION

PANEL¹⁴⁵

Το I.M.C.A.M. ιδρύθηκε το έτος 2006 στο Λονδίνο με στόχο να παρέχει στο χώρο της παγκόσμιας ναυτιλιακής κοινότητας την δυνατότητα της αντιμετώπισης των διαφορών με τη χρήση εναλλακτικών μεθόδων επίλυσής τους, ως αντιστάθμισμα των διαρκώς κλιμακούμενων και δαπανηρών δικαστικών διαδικασιών. Η παρουσία του I.M.C.A.M. είναι διεθνής, και συγκεκριμένα διατηρεί σε είκοσι έξι χώρες¹⁴⁶ συνεργάτες – μέλη αναγνωρισμένου κύρους, υψηλής επαγγελματικής ακεραιότητας και με μακρόχρονη εμπειρία σε τομείς όπως το ναυτικό δίκαιο, η ναυτική διαιτησία, η απονομή της δικαιοσύνης, η μηχανική ναυπηγική, η θαλάσσια ασφάλιση και ο ακαδημαϊκός χώρος. Στην Ελλάδα μέλος του I.M.C.A.M. είναι ο δικηγόρος σε θέματα ναυτιλίας κος Παύλος Αβραμέας.

Το I.M.C.A.M. διατηρεί μόνιμη γραμματεία, η οποία διευκολύνει και παρέχει την απαραίτητη διοικητική συνδρομή στα μέρη μιας διαφοράς, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνεχής και απρόσκοπτη επικοινωνία με τους πιθανούς χρήστες των υπηρεσιών του. Τέτοια ενδιαφερόμενα μέρη, στα οποία απευθύνεται το I.M.C.A.M., είναι κατά περίπτωση ασφαλιστικές εταιρείες και P & I clubs, πλοιοκτήτες, εφοπλιστές, ναυλωτές, ναυλομεσίτες, ναυπηγεία, νηογνώμονες, λιμενικές αρχές και κρατικοί φορείς, ενώ σύμφωνα με την προσέγγιση του ίδιου του I.M.C.A.M., οι υπηρεσίες διαμεσολάβησης που προσφέρει θα ήταν ιδιαίτερος χρήσιμες για την αντιμετώπιση και επίλυση διαφορών από θαλάσσια ατυχήματα, ρύπανση και αδικοπρακτική ευθύνη εν γένει¹⁴⁷.

Για την διενέργεια των σχετικών διαδικασιών το I.M.C.A.M. έχει συντάξει ένα σύνολο κανόνων ναυτικής συνδιαλλαγής και διαμεσολάβησης, βασισμένο σε μεγάλο βαθμό στους κανόνες συνδιαλλαγής της U.N.C.I.TRA.L¹⁴⁸. Οι κανόνες αυτοί διαμορφώνουν ένα μάλλον

¹⁴⁴ <http://emmamediation.com>.

¹⁴⁵ I.M.C.A.M.P.

¹⁴⁶ Αυστραλία, Βέλγιο, Καναδάς, Κροατία, Κίνα, Δανία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Γκάνα, Ελλάδα, Ολλανδία, Ιταλία, Ιαπωνία, Μалаίσια, Νιγηρία, Νορβηγία, Περού, Ρωσία, Σκωτία, Νότια Αφρική, Ισπανία, Σουηδία, Ελβετία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ουρουγουάη, Η.Π.Α.

¹⁴⁷ <http://www.imcampanel.com/introduction.html>.

¹⁴⁸ United Nations Commission on International Trade Law. Ψήφισμα 35/52 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, 4/12/1980.

ευέλικτο καθεστώς συνδιαλλαγής ή διαμεσολάβησης, το οποίο προσιδιάζει στις ιδιαιτερότητες και τις απαιτήσεις της ναυτιλιακής αγοράς.

11. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ο θεσμός της διαμεσολάβησης και η κουλτούρα της εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών είναι καινοφανείς στην ελληνική πραγματικότητα. Επίσης, ο θεσμός -σε ευρεία έννοια- βρίσκεται ακόμα υπό διαμόρφωση σε νομοθετικό αλλά και σε πρακτικό επίπεδο. Η νομοθετική εξουσία προσπαθεί, κάπως διστακτικά ίσως, να ρυθμίσει, να ενισχύσει και να διευρύνει τον θεσμό, ενώ οι εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων, των συνδικαλιστικών οργανώσεων και των καταναλωτών εμφανίζονται πρόθυμοι να ενημερωθούν και αυτοί με την σειρά τους. Ωστόσο, γνώμη του γράφοντος είναι, ότι κάθε προσπάθεια διάδοσης και διεύρυνσης του θεσμού, θα πρέπει από τώρα και στο εξής να γίνεται πολύ προσεκτικά και καλοσχεδιασμένα, καθ' ότι πλέον η διαμεσολάβηση έχει φτάσει σε κομβικό σημείο, που ή θα καθιερωθεί ή θα απαξιωθεί.

Πιο συγκεκριμένα, κάθε νομοθετική ρύθμιση και πρακτική εξέλιξη θα πρέπει πλέον να εστιάζει ιδιαίτερα στην προστασία της φύσης και της ουσίας της διαμεσολάβησης, που είναι, όπως παραπάνω έχει αναφερθεί, ο απόλυτα εθελοντικός και εκούσιος χαρακτήρας της, αρχικά σε επίπεδο προσφυγής στη διαμεσολάβηση και τελικά, σε επίπεδο επίτευξης συμφωνίας – επίλυσης της διαφοράς. Σκέψεις του αρμόδιου Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που κατά καιρούς έχουν έρθει στο φως της δημοσιότητας με επίσημο ή και ανεπίσημο τρόπο, όπως η θέσπιση υποχρεωτικής προσφυγής στη διαμεσολάβηση σε υποθέσεις μικροδιαφορών του Ειρηνοδικείου ως απαραίτητης προδικασίας για το παραδεκτό της αγωγής ή η υποχρεωτική προδικαστική υπαγωγή των υποθέσεων υπερχρεωμένων νοικοκυριών του Ν. 3869/2010 σε διαμεσολάβηση πριν την κατάθεση της σχετικής αιτήσεως προς το Δικαστήριο¹⁴⁹, ενδεχομένως να δώσει αρχικά μία μαζικότητα και δυναμική στο θεσμό, ωστόσο στην πραγματικότητα, μακροχρόνια θα τον εκφυλίσει και θα τον βλάψει.

Η υποχρεωτική υπαγωγή σε μια διαδικασία διαμεσολάβησης, στην οποία εξ ορισμού δεν είναι κάποιος υποχρεωμένος να συμφωνήσει τελικά¹⁵⁰, δεν θα ήταν ποτέ δυνατόν να πείσει την κοινωνία για την χρησιμότητα ενός τέτοιου θεσμού, αλλά αντίθετα θα της επιβεβαίωνε την αίσθηση της γραφειοκρατικής, τυπικής, ανούσιας και ατελέσφορης διαδικασίας, την οποία ενστικτωδώς θα επιθυμούσε να αποφύγει, εάν μπορούσε. Είναι λοιπόν σημαντικό, από εδώ και πέρα, οι όποιες νομοθετικές ρυθμίσεις

¹⁴⁹ Το ενδεχόμενο αυτό απεφεύχθη με τον πρόσφατο νόμο 4.161/2013.

¹⁵⁰ Σε αντίθετη περίπτωση, δεν θα πρόκειται για διαμεσολάβηση.

και προσπάθειες προς καθιέρωση του θεσμού της διαμεσολάβησης, να μην τείνουν στην αλλοίωση του εθελοντικού της χαρακτήρα.

Περαιτέρω, ο πρωτοποριακός θεσμός της διαμεσολάβησης έρχεται να συγκρουστεί με νοοτροπίες, πρακτικές και αγκυλώσεις του παρελθόντος. Μπορεί η ελληνική κοινωνία να παρουσιάζεται διστακτική και επιφυλακτική απέναντι σε κάθε τι καινούριο, ωστόσο σε μείζον πρόβλημα αναδεικνύεται η σχεδόν εχθρική στάση μικρού (ευτυχώς) μέρους του δικηγορικού κόσμου απέναντι στο θεσμό. Η εντύπωση που έχει δημιουργηθεί ότι η προώθηση εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών θα μειώσει την δικηγορική ύλη, είναι εσφαλμένη. Αντίθετα, το υπάρχον νομικό πλαίσιο έχει κατοχυρώσει την θέση του δικηγόρου μέσα στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, καθώς, όπως έχει εκτεθεί παραπάνω, ο διαμεσολαβητής είναι υποχρεωτικό να φέρει την ιδιότητα του δικηγόρου¹⁵¹, ενώ και τα μέρη πρέπει να συμπαρίστανται κατά την διαδικασία από δικηγόρο της επιλογής τους. Επιπροσθέτως, η διαμεσολάβηση ενδείκνυται για την επίλυση διαφορών μικρού οικονομικού αντικειμένου, οι οποίες είναι βέβαιο, ότι σε αντίθετη περίπτωση δεν θα κατέληγαν στις αίθουσες των δικαστηρίων (άρα δεν θα αποτελούσαν δικηγορική ύλη) λόγω του δυσβάστακτου κόστους.

Κατά συνέπεια γίνεται κατανοητό, ότι θα ήταν προς το συμφέρον όλων¹⁵² η άμεση ενημέρωση και κατάρτιση των δικηγόρων γύρω από τις διαδικασίες, το θεσμικό πλαίσιο, τα πλεονεκτήματα, τις ιδιαιτερότητες και τις δυνατότητες της διαμεσολάβησης με την διενέργεια από τους κατά τόπους δικηγορικούς συλλόγους και τα κέντρα διαμεσολάβησης κατάλληλων εκπαιδευτικών εκδηλώσεων (ημερίδες, σεμινάρια κ.λπ) πάνω στη δικηγορία της διαμεσολάβησης¹⁵³.

Όπως εκτέθηκε παραπάνω, η διαμεσολάβηση ενδείκνυται για την συμβιβαστική/εξωδικαστική επίλυση διαφορών, αστικού και εμπορικού δικαίου, στις οποίες υπάγονται οι πάσης φύσεως διαφορές ναυτικού δικαίου ή, ευρύτερα, οι διαφορές από τις πάσης φύσεως ναυτιλιακές δραστηριότητες.

Σε αντίθεση με τις άλλες πτυχές της εγχώριας οικονομικής ζωής, η ελληνική ναυτιλία (υπό ευρεία έννοια) είναι ανεπτυγμένη, εύρωστη και πετυχημένη. Η νοοτροπία της εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών είναι από πολλών ετών

¹⁵¹ Στις εγχώριες διαμεσολαβήσεις.

¹⁵² Δικηγόρων, πολιτών, οικονομίας, Υπουργείου, διαμεσολαβητών και κυρίως, του ίδιου του θεσμού.

¹⁵³ Στη ξενόγλωσση βιβλιογραφία αναφέρεται ως «Mediation advocacy».

διαδεδομένη στη ναυτιλία. Καθ' ότι ο ελληνικός εφοπλισμός κυριαρχεί ανά την υφήλιο, αναπτύσσοντας τεράστια δραστηριότητα, είναι λογικό να δημιουργούνται πλήθος διαφορών που σχετίζονται άμεσα με ελληνικά συμφέροντα. Οι διαφορές αυτές δύνανται να επιλυθούν συμβιβαστικώς με την πλέον σύγχρονη μέθοδο του είδους, ήτοι με την διαμεσολάβηση.

Με άλλα λόγια, παρόλο τον παγκόσμιο χαρακτήρα της ναυτιλιακής δραστηριότητας, ο ελληνικός χώρος και ειδικά ο Πειραιάς, αποτελούν κεντρική εστία παροχής ναυτιλιακών υπηρεσιών, γεγονός το οποίο, κατά λογική ακολουθία, συνεπάγεται την ύπαρξη σχετικών διαφορών που επιζητούν διευθέτηση, αντίστοιχη των αρχών και απαιτήσεων της ναυτιλίας, δηλαδή γρήγορη, αποτελεσματική, διακριτική και με χαμηλό κόστος. Είναι προφανές, ότι η διαμεσολάβηση, όπως αυτή διαμορφώνεται στο ελληνικό σύστημα δικαίου μπορεί -και πρέπει- να αναδειχθεί στην κύρια μέθοδο εξωδικαστικής επίλυσης των διαφορών της ελληνόκτητης και ελληνικών συμφερόντων ναυτιλίας και εφοπλισμού, λειτουργώντας προς το συμφέρον ολόκληρης της ελληνικής οικονομίας.

Ίσως είναι αργά για τον Πειραιά να αναδειχθεί σε κέντρο ναυτικής διαιτησίας λόγω της παραδοσιακής υπεροχής του Λονδίνου και άλλων πόλεων στον τομέα αυτό, όμως σίγουρα υπάρχει τόπος εθνικών συμφερόντων πάσης φύσεως (πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών) για την ανάδειξη και καθιέρωση του μεγαλύτερου λιμανιού της χώρας σε κέντρο ναυτικής διαμεσολάβησης. Στις προθέσεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι να επεκταθεί ο θεσμός της διαμεσολάβησης και στις ναυτικές διαφορές προς αποφυγή εκροής μεγάλων χρηματικών ποσών προς ναυτιλιακά κέντρα του εξωτερικού¹⁵⁴. Περαιτέρω, τα σχέδια της πολιτικής ηγεσίας για την μετατροπή μέρους της έκτασης του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού σε επιχειρηματικό κέντρο, θα προσλάμβαναν ιδιαίτερη αίγλη και θα προσέδιδαν ιδιαίτερα οφέλη στην ελληνική ναυτιλία, αν συμπεριελάμβαναν ένα διεθνές κέντρο ναυτικής διαμεσολάβησης, το οποίο θα απασχολούσε ελληνικό ανθρώπινο κεφάλαιο, θα διεπόταν από το ελληνικό δίκαιο περί διαμεσολάβησης, αλλά θα διενεργούσε διεθνείς διαμεσολαβήσεις στα πλαίσια του παγκόσμιου χαρακτήρα της ναυτιλίας. Ο μεγάλος όγκος υποθέσεων, η προσαρμοσμένη επιχειρηματική κουλτούρα, το θεσμικό πλαίσιο (έστω και υπό διαμόρφωση) και κυρίως, το ικανό και εκπαιδευμένο ανθρώπινο δυναμικό¹⁵⁵ μπορούν

¹⁵⁴ Ελευθεροτυπία (20/3/2013), «Εγκαινιάστηκε ο θεσμός της διαμεσολάβησης», ανασύρθηκε από το διαδίκτυο στις 19/6/2013 (<http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=351847>).

¹⁵⁵ Διαμεσολαβητές και δικηγόροι ειδικευμένοι σε θέματα ναυτιλίας και ναυτικού δικαίου.

να στηρίξουν την επιτυχία ενός τέτοιου πρωτοποριακού εγχειρήματος, ενώ, οι όποιες ελλείψεις σε υποδομή, μπορούν να καλυφθούν¹⁵⁶.

¹⁵⁶ Martin Hall, Clyde & Co (Ελλάδα), μέλος της Ε.Μ.Μ.Α.: «Δεν υπάρχει κανένας λόγος που ο Πειραιάς ή η Αθήνα, δεν θα μπορούσε να γίνει ο ηγέτης στην ίδρυση κέντρου διαμεσολάβησης, ειδικά σε ότι αφορά την ναυτιλία, αν και όχι αποκλειστικά για την ναυτιλία. Η τεχνογνωσία είναι εδώ και φυσικά, ένα σημαντικό ποσοστό των παγκόσμιων θαλάσσιων μεταφορών είναι εδώ. Είναι επίσης ένας θεσμός που μόλις εδραιωθεί στην ελληνική έννομη τάξη, θα διευκολύνει στη αποσυμφόρηση των δικαστηρίων».

ΠΗΓΕΣ: ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ - ΙΣΤΟΤΟΠΟΙ

- 1) Ακαδημία Ευρωπαϊκού Δικαίου, Υλικό Διαδραστικού Εργαστηρίου «Διαμεσολάβηση στην Ελλάδα: Ευρωπαϊκό και Εθνικό Θεσμικό Πλαίσιο και Πρακτική, Πάτρα 25 - 26/1/2013.
- 2) Κατερίνα Κωτσάκη, Η Διαμεσολάβηση σε Αστικές και Εμπορικές Υποθέσεις κατά το Ελληνικό Δίκαιο, Ελληνική Ένωση Διαμεσολαβητών.
- 3) Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας, Παρουσίαση της Διαμεσολάβησης ως Εναλλακτικού Τρόπου Επίλυσης των Διαφορών - Οι Εξελίξεις στην Ελλάδα.
- 4) Ακαδημία Ευρωπαϊκού Δικαίου, Υλικό Διαδραστικού Εργαστηρίου «Διαμεσολάβηση στην Ελλάδα: Ευρωπαϊκό και Εθνικό Θεσμικό Πλαίσιο και Πρακτική, Αθήνα 30/6/2012.
- 5) Ιωάννα Αναστασοπούλου & Ελληνικό Κέντρο Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας, Η Διαμεσολάβηση στις Αστικές και Εμπορικές Διαφορές (Πρακτικά και Συμπεράσματα του Διεθνούς Σεμιναρίου «Αστική και Εμπορική Διαμεσολάβηση στις Διασυνοριακές Διαφορές, Νομική Βιβλιοθήκη.
- 6) Βασιλική Σκορδάκη, Η διαμεσολάβηση μέσα από το Νόμο 3898/2010 (Νομοθεσία – Κατ’ άρθρο σχολιασμός) & Μια Μέρα Διαμεσολάβησης, Αθήνα 2012.
- 7) Ιωάννης Χαμηλοθώρης, Εναλλακτικοί Τρόποι Επίλυσης των Ιδιωτικών Διαφορών, Αντ. Ν. Σάκκουλα, 2000.
- 8) Ποινικά Χρονικά, Ιαν. – Φεβρουάριος 2009, τεύχος 53, Ο ρόλος του Εισαγγελέα στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης.
- 9) Κωνσταντίνος Ρίζος, Διαμεσολάβηση: Η Εναλλακτική Επίλυση των Διαφορών, Δ.Α.Ε & Ε.Π.Ε, 1/11/2009.
- 10) Ιωάννης Χαμηλοθώρης, Η διαμεσολάβηση στην Ελλάδα, Δ.Α.Ε & Ε.Π.Ε, 1/5/2007.
- 11) Σπυρίδων Αντωνέλος, Η Επόμενη Ημέρα μετά από την Πιστοποίηση των Πρώτων Ελλήνων Διαμεσολαβητών και η ανάγκη εκπαίδευσης όλων των εμπλεκομένων στην Διαμεσολάβηση, Δικαιόραμα, 217/2008 (σελ. 14).
- 12) Νικόλαος Κλαμαρής, Η Διαμεσολάβηση, Επιστημονική Μόδα ή Πραγματική Λύση, Δικαιόραμα, τ. 17/2008 (σελ. 8).
- 13) Roger Fischer & William Ury, with Bruce Patton (editor), Getting to Yes (2nd edition), Random House Business Books.

- 14) William Ury, Getting Past No: Negotiating with Difficult People.
- 15) Laurence Boulle & Miryana Nestic, Mediation – Principles, Process, Practice, Butterworths, 2001.
- 16) Christopher W. Moore, The Mediation Process: Practical Strategies for Resolving Conflict (3rd edition), Jossey-Bass, 2003.
- 17) Jayne Singer (author), Karl Mackie, Tim Hardy & Graham Massie (editors), The E.U. Mediation Atlas: Practice and Regulation, CEDR – CMS – Lexis Nexis, 2004.
- 18) Deepak Malhotra, Negotiation Genius: How to Overcome Obstacles and Achieve Brilliant Results at the Bargaining Table and beyond, Harvard Business School, 2007.
- 19) Pazarzis M., Pazarzi Eleni Nina, The system of Alternative Dispute Resolution in Greece , Int. J. Applied Systematic Studies, Vol 2, No 4, 2009.
- 20) Shipping Disputes Resolution under the rules of the Piraeus Association of Maritime Arbitration, Dalakos Fassolis Theofanopoulos & Partners Law Firm, 2013. (<http://www.greeklawdigest.gr/topics/shipping/item/72-shipping-disputes-resolution-dispute-resolution-under-the-rules-of-the-piraeus-association-of-maritime-arbitration>).
- 21) Mediation in shipping and insurance? Give it a chance, Commercial and Shipping News, Maritime Conference in Hong Kong, 2003.

- 22) <http://www.gmi-mediation.com>
- 23) <http://www.synigoroskatanaloti.gr/>
- 24) <http://www.hobis.gr/>
- 25) http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm
- 26) <http://www.ypakp.gr>
- 27) www.diamesolavisi.net
- 28) www.kedip.gr
- 29) <http://www.mediate.com>
- 30) <http://www.familymediationcenter.gr>
- 31) <http://www.businessmediationet.com>
- 32) www.ministryofjustice.gr
- 33) www.hellenic-mediation.gr
- 34) Επίλυση διαφορών εκτός δικαστικών αιθουσών, ανασύρθηκε στις 15/5/2013 από: <http://www.nooz.gr/page.ashx?pid=9&cid=1&aid=1231443>.
- 35) <http://www.mararbpiraeus.eu/index.php/base/el>
- 36) <http://emmamediation.com>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2008/52/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Μαΐου 2008

για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

σεις, ώστε να απλουστευθεί και να βελτιωθεί η πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Έχοντας υπόψη:

(4) Τον Απρίλιο του 2002, η Επιτροπή παρουσίασε Πράσινη Βίβλο σχετικά με τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών στο αστικό και εμπορικό δίκαιο, προβαίνοντας σε απολογισμό της τρέχουσας κατάστασης όσον αφορά τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση και άρχισε ευρεία διαβούλευση με τα κράτη μέλη και τους ενδιαφερομένους σχετικά με ενδεχόμενα μέτρα προοριζόμενα να ενθαρρύνουν τη χρήση της διαμεσολάβησης.

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 στοιχείο γ) και το άρθρο 67 παράγραφος 5 δεύτερη περίπτωση,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

(5) Ο στόχος της διασφάλισης καλύτερης πρόσβασης στη δικαιοσύνη, ο οποίος αποτελεί μέρος της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, θα πρέπει να περιλαμβάνει την πρόσβαση στις δικαστικές καθώς και τις εξωδικαστικές μεθόδους επίλυσης των διαφορών. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμβάλει στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, κυρίως όσον αφορά την ύπαρξη διαθέσιμων υπηρεσιών διαμεσολάβησης.

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Κοινότητα όρισε ως στόχο τη διατήρηση και την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, εντός του οποίου εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων. Για τον σκοπό αυτό, η Κοινότητα πρέπει να θεσπίσει, μεταξύ άλλων, μέτρα στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις, τα οποία είναι αναγκαία για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(6) Η διαμεσολάβηση μπορεί να προσφέρει οικονομικά αποδοτική και ταχεία εξωδικαστική επίλυση των διαφορών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις μέσω διαδικασιών προσαρμοσμένων στις ανάγκες των διαδίκων. Οι συμφωνίες που επιτυγχάνονται μέσω διαμεσολάβησης προσφέρονται περισσότερο για εκούσια εκτέλεση και επιτρέπουν να διατηρηθεί φιλική και βιώσιμη σχέση μεταξύ των μερών. Τα προτερήματα αυτά είναι εντονότερα στις καταστάσεις που περιλαμβάνουν διασυνοριακά στοιχεία.

(2) Η αρχή της πρόσβασης στη δικαιοσύνη είναι θεμελιώδης και, με στόχο τη διευκόλυνση καλύτερης πρόσβασης στη δικαιοσύνη, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999, κάλεσε τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν εναλλακτικές εξωδικαστικές διαδικασίες.

(7) Προκειμένου να ενθαρρυνθεί περαιτέρω η χρήση της διαμεσολάβησης και να εξασφαλιστεί ότι οι διάδικοι που προσφεύγουν στη διαμεσολάβηση μπορούν να βασίζονται σε ένα προβλέψιμο νομικό πλαίσιο, είναι απαραίτητο να θεσπιστεί νομοθεσία-πλαίσιο, η οποία να καλύπτει ειδικότερα βασικές πτυχές της πολιτικής δικονομίας.

(3) Τον Μάιο του 2000, το Συμβούλιο υιοθέτησε συμπεράσματα για τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών στο αστικό και εμπορικό δίκαιο και δήλωσε ότι ο καθορισμός βασικών αρχών στον συγκεκριμένο τομέα αποτελεί ουσιαστικό στάδιο για να καταστεί δυνατή η δέουσα επεξεργασία και λειτουργία εξωδικαστικών διαδικασιών για την επίλυση των διαφορών σε αστικές και εμπορικές υποθέ-

(8) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στη διαμεσολάβηση σε διασυνοριακές διαφορές, αλλά τα κράτη μέλη μπορούν κάλλιστα να εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές και σε εσωτερικές διαδικασίες διαμεσολάβησης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 286 της 17.11.2005, σ. 1.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Μαρτίου 2007 (ΕΕ C 27 Ε της 31.1.2008, σ. 129), κοινή θέση του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Απριλίου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(9) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εμποδίζει με κανένα τρόπο τη χρήση σύγχρονων τεχνολογιών επικοινωνίας στη διαδικασία διαμεσολάβησης.

- (10) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαδικασίες στις οποίες δύο ή περισσότερα μέρη μιας διασυνοριακής διαφοράς επιχειρούν εκουσίως να καταλήξουν σε φιλική συμφωνία σχετικά με την επίλυση της διαφοράς τους με τη βοήθεια διαμεσολαβητή. Θα πρέπει να εφαρμόζεται στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να τυγχάνει εφαρμογής όσον αφορά δικαιώματα και υποχρεώσεις ως προς τα οποία τα μέρη δεν έχουν την ελευθερία να αποφασίζουν βάσει του οικείου εφαρμοστέου δικαίου. Τέτοια δικαιώματα και υποχρεώσεις αποτελούν ιδιαίτερα συχνό φαινόμενο στο οικογενειακό και το εργατικό δίκαιο.
- (11) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διαπραγματεύσεις προ της συνάψεως συμβάσεων ή τις οιοσδήποτε δικαστικές διαδικασίες, όπως ορισμένα δικαστικά συστήματα συμβιβασμού, καταγγελίες καταναλωτών, διατησία, αποφάσεις εμπειρογνομόνων και διαδικασίες στις οποίες πρόσωπα ή φορείς εκδίδουν τυπική σύσταση, δεσμευτική ή μη, όσον αφορά την επίλυση της διαφοράς.
- (12) Η παρούσα οδηγία ισχύει για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες το δικαστήριο παραπέμπει τα μέρη σε διαμεσολάβηση ή η εθνική νομοθεσία προβλέπει διαμεσολάβηση. Επιπλέον, εφόσον ένας δικαστής μπορεί να ενεργεί ως διαμεσολαβητής κατά το εθνικό δίκαιο, η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να διέπει τη διαμεσολάβηση εκ μέρους δικαστή που δεν έχει επιληφθεί οιασδήποτε δικαστικής διαδικασίας σχετικής με τη διαφορά ή τις διαφορές. Δεν θα πρέπει, εντούτοις, να επεκτείνεται σε προσπάθειες που καταβάλλει το δικαστήριο ή ο δικαστής που έχει επιληφθεί της διευθέτησης διαφοράς, στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας σχετικής με την εν λόγω διαφορά ή σε υποθέσεις στις οποίες το επιληφθέν δικαστήριο ή ο επιληφθείς δικαστής ζητεί τη συνδρομή ή τη γνωμοδότηση αρμόδιου προσώπου.
- (13) Η διαμεσολάβηση που προβλέπει η παρούσα οδηγία θα πρέπει να αποτελεί εκουσία διαδικασία υπό την έννοια ότι τα μέρη έχουν την ευθύνη της διαδικασίας και μπορούν να την οργανώσουν κατά την επιθυμία τους και να την ολοκληρώσουν οποιαδήποτε στιγμή. Ωστόσο, η εθνική νομοθεσία θα πρέπει να δίνει τη δυνατότητα στα δικαστήρια να ορίζουν προθεσμίες για τη διαδικασία διαμεσολάβησης. Επίσης, τα δικαστήρια έχουν τη δυνατότητα να εφιστούν την προσοχή των διαδίκων στη δυνατότητα διαμεσολάβησης, εφόσον είναι σκόπιμο.
- (14) Η οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τυχόν εθνική νομοθεσία η οποία καθιστά την προσφυγή στη διαμεσολάβηση υποχρεωτική ή τη συνδέει με κίνητρα ή κυρώσεις, εφόσον η εν λόγω νομοθεσία δεν εμποδίζει τα μέρη να ασκήσουν το δικαίωμα πρόσβασης στο δικαστικό σύστημα. Η οδηγία δεν θα πρέπει επίσης να θίγει τα υφιστάμενα αυτορρυθμιζόμενα συστήματα διαμεσολάβησης, εφόσον αφορούν πτυχές οι οποίες δεν καλύπτονται από την οδηγία.
- (15) Για λόγους νομικής ασφάλειας η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ορίζει ποια ημερομηνία θα πρέπει να καθορίζεται για να διαπιστώνεται αν μια διαφορά την οποία τα μέρη επιδιώκουν να επιλύσουν με τη διαμεσολάβηση είναι διασυνοριακή.
- Ελλείψει γραπτής συμφωνίας πρέπει να θεωρηθεί ότι τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση τη στιγμή κατά την οποία αναλαμβάνουν ειδική δράση για να αρχίσει η διαδικασία της διαμεσολάβησης.
- (16) Για να εξασφαλιστεί η απαραίτητη αμοιβαία εμπιστοσύνη σχετικά με την τήρηση του απορρήτου, με τις επιπτώσεις στις προθεσμίες παραγραφής και με τις αποσβεστικές προθεσμίες, καθώς και όσον αφορά την αναγνώριση και την εκτέλεση συμφωνιών που προκύπτουν από διαμεσολάβηση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν, με κάθε μέσο που κρίνουν σκόπιμο, την κατάρτιση διαμεσολαβητών και την καθιέρωση αποτελεσματικών μηχανισμών ελέγχου της ποιότητας στην παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης.
- (17) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίζουν τους μηχανισμούς αυτούς, οι οποίοι ενδέχεται να περιλαμβάνουν την προσφυγή σε λύσεις με βάση την αγορά, αλλά δεν θα πρέπει να αναμένεται να παράσχουν οιαδήποτε χρηματοδότηση εν προκειμένω. Οι μηχανισμοί θα πρέπει να φροντίζουν να διατηρούν την ευελιξία της διαδικασίας διαμεσολάβησης και την αυτονομία των μερών και να εξασφαλίζουν ότι η διαμεσολάβηση διεξάγεται με κατάλληλο αποτελεσματικό και αμερόληπτο τρόπο. Οι διαμεσολαβητές ενημερώνονται για την ύπαρξη του ευρωπαϊκού κώδικα δεοντολογίας για τους διαμεσολαβητές, ο οποίος θα πρέπει επίσης να διατίθεται και στο ευρύ κοινό μέσω του Διαδικτύου.
- (18) Στον τομέα της προστασίας του καταναλωτή, η Επιτροπή εξέδωσε σύσταση⁽¹⁾ η οποία καθορίζει τα ελάχιστα κριτήρια ποιότητας τα οποία θα πρέπει να προσφέρουν στους χρήστες τους τα εξωδικαστικά όργανα που είναι επιφορτισμένα με τη συναινετική επίλυση καταναλωτικών διαφορών. Κάθε διαμεσολαβητής ή οργανισμός που καλύπτεται από την εν λόγω σύσταση ενθαρρύνεται να τηρεί τις αρχές της. Προκειμένου να διευκολυνθεί η διάδοση πληροφοριών σχετικά με αυτά τα όργανα, η Επιτροπή θα πρέπει να δημιουργήσει βάση δεδομένων των εξωδικαστικών συστημάτων τα οποία συμμορφώνονται, κατά τα κράτη μέλη, με τις αρχές της εν λόγω σύστασης.
- (19) Η διαμεσολάβηση δεν θα πρέπει να θεωρείται ως δευτερεύουσα λύση σε σχέση με τη δικαστική διαδικασία υπό την έννοια ότι η τήρηση των συμφωνιών που προκύπτουν από διαμεσολάβηση εξαρτάται από την καλή θέληση των μερών. Τα κράτη μέλη θα πρέπει επομένως να εξασφαλίζουν ότι τα μέρη έγγραφης συμφωνίας που προκύπτει από διαμεσολάβηση μπορούν να ζητούν την εκτέλεση του περιεχομένου της συμφωνίας. Τα κράτη μέλη μπορούν να αρνούνται την αναγνώριση της συμφωνίας ως εκτελεστής μόνον εφόσον το περιεχόμενο της αντιβαίνει στο εθνικό τους δίκαιο, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς ιδιωτικού τους δικαίου, ή εφόσον δεν προβλέπεται στο εν λόγω δίκαιο η εκτελεστότητα του περιεχομένου της συγκεκριμένης συμφωνίας. Αυτό θα μπορούσε να συμβαίνει, αν η υποχρέωση που προβλέπεται στη συμφωνία δεν μπορεί να καταστεί εκτελεστή λόγω της φύσεώς της.

(¹) Σύσταση 2001/310/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2001, σχετικά με τις αρχές που εφαρμόζονται στα εξωδικαστικά όργανα συναινετικής επίλυσης καταναλωτικών διαφορών (ΕΕ L 109 της 19.4.2001, σ. 56).

- (20) Το περιεχόμενο συμφωνίας που προκύπτει από διαμεσολάβηση η οποία κηρύσσεται εκτελεστή σε ένα κράτος μέλος θα πρέπει να αναγνωρίζεται και να θεωρείται εκτελεστό στα λοιπά κράτη μέλη σύμφωνα με την εφαρμοστέα κοινοτική νομοθεσία ή το εθνικό δίκαιο. Τούτο μπορεί, λόγω χάρη, να στηριχθεί στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾ ή στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε συζυγικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας⁽²⁾.
- (21) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 ορίζει συγκεκριμένα ότι οι συμφωνίες μεταξύ των μερών, προκειμένου να είναι εκτελεστές σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να είναι εκτελεστές στο κράτος μέλος στο οποίο συνήφθησαν. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία, εάν το περιεχόμενο συμφωνίας που προκύπτει από διαμεσολάβηση σε υπόθεση οικογενειακού δικαίου δεν είναι εκτελεστό στο κράτος μέλος στο οποίο συνήφθη η συμφωνία και στο οποίο ζητείται να κηρυχθεί εκτελεστή η συμφωνία, δεν θα πρέπει να ενθαρρύνει τα μέρη να παρακάμψουν το δικαιο του εν λόγω κράτους μέλους επιδιώκοντας να κηρυχθεί η συμφωνία τους εκτελεστή σε άλλο κράτος μέλος.
- (22) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τους κανόνες των κρατών μελών σχετικά με την εκτέλεση συμφωνιών που προκύπτουν από διαμεσολάβηση.
- (23) Η εμπιστευτικότητα της διαδικασίας διαμεσολάβησης είναι σημαντική και η παρούσα οδηγία θα πρέπει, ως εκ τούτου, να προβλέπει ελάχιστο βαθμό συμβατότητας των κανόνων πολιτικής δικονομίας όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο προστατεύεται ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της διαμεσολάβησης σε κάθε μεταγενέστερη αστική και εμπορική δίκη ή διαιτησία.
- (24) Προκειμένου να ενθαρρυνθούν τα μέρη να χρησιμοποιούν τη διαμεσολάβηση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι κανόνες τους περί παραγραφής και αποσβεστικών προθεσμιών δεν εμποδίζουν τα μέρη να προσφύγουν σε δικαστήριο ή διαιτησία σε περίπτωση αποτυχίας της προσπάθειάς τους για διαμεσολάβηση. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν την επίτευξη του αποτελέσματος αυτού, ακόμη και αν η παρούσα οδηγία δεν εναρμονίζει τους εθνικούς κανόνες περί παραγραφής και αποσβεστικών προθεσμιών. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις διατάξεις σχετικά με τις προθεσμίες παραγραφής και τις αποσβεστικές προθεσμίες που προβλέπουν διεθνείς συμφωνίες,
- λόγου χάρη στον τομέα των μεταφορών, όπως αυτές εφαρμόζονται στα κράτη μέλη.
- (25) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν την παροχή πληροφοριών στο ευρύ κοινό σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο δύνανται να έλθουν σε επαφή με τους διαμεσολαβητές ή τους οργανισμούς που παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης. Θα πρέπει επίσης να ενθαρρύνουν τους ασκούντες νομικό επάγγελμα να ενημερώνουν τους πελάτες τους σχετικά με τη δυνατότητα διαμεσολάβησης.
- (26) Σύμφωνα με το σημείο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας⁽³⁾, τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίζουν και να δημοσιοποιούν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι αποτυπώνουν στο μέτρο του δυνατού την αντιστοιχία της οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο.
- (27) Η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην προώθηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων και λαμβάνει υπόψη τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (28) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς, λόγω των διαστάσεων ή των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου της μέτρο.
- (29) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία γνωστοποίησαν την επιθυμία τους να μετάσχουν στη θέσπιση και την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (30) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

⁽¹⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 338 της 23.12.2003, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2116/2004 (ΕΕ L 367 της 14.12.2004, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

Άρθρο 1

Στόχος και πεδίο εφαρμογής

1. Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να διευκολύνει την πρόσβαση στην εναλλακτική επίλυση των διαφορών και να προαγάγει τον φιλικό διακανονισμό τους, ενθαρρύνοντας την προσφυγή στη διαμεσολάβηση και φροντίζοντας για τη δημιουργία ισόρροπης σχέσης μεταξύ της διαμεσολάβησης και των δικαστικών διαδικασιών.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε περίπτωση διασυνοριακών διαφορών στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις εκτός ορισμένων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων για τα οποία τα μέρη δεν έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν βάσει του εφαρμοστέου δικαίου. Δεν καλύπτει ιδίως φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις, ή την ευθύνη του κράτους λόγω πράξεων ή παραλείψεων κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας («acta jure imperii»).

3. Στην παρούσα οδηγία, με τον όρο «κράτος μέλος» νοούνται τα κράτη μέλη με εξαίρεση τη Δανία.

Άρθρο 2

Διασυνοριακές διαφορές

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ως διασυνοριακή διαφορά νοείται εκείνη κατά την οποία τουλάχιστον ένα από τα μέρη κατοικεί μόνιμος ή διαμένει συνήθως σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο οποιουδήποτε άλλου μέρους κατά την ημερομηνία στην οποία:

- α) τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης αφότου ανέκυψε η διαφορά·
- β) διετάχθη η διαμεσολάβηση από το δικαστήριο·
- γ) υφίσταται υποχρέωση διαμεσολάβησης δυνάμει του εθνικού δικαίου ή
- δ) κληθούν τα μέρη για τους σκοπούς του άρθρου 5.

2. Ανεξαρτήτως της παραγράφου 1, για τους σκοπούς των άρθρων 7 και 8, ως διασυνοριακή διαφορά νοείται επίσης εκείνη για την οποία αρχίζουν δικαστικές διαδικασίες ή διαίτησία έπειτα από διαμεσολάβηση μεταξύ των μερών σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο της μόνιμης κατοικίας ή συνήθους διαμονής των μερών κατά την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 στοιχεία α), β) ή γ) ημερομηνία.

3. Για τους σκοπούς των παραγράφων 1 και 2, η κατοικία προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 60 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

α) ως «διαμεσολάβηση» νοείται διαρθρωμένη διαδικασία ανεξαρτήτως ονομασίας, στην οποία δύο ή περισσότερα μέρη μιας διαφοράς επιχειρούν εκουσίως να καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με την επίλυση της διαφοράς τους, με τη βοήθεια διαμεσολαβητή. Η διαδικασία αυτή μπορεί να κινηθεί με πρωτοβουλία των μερών, να προταθεί ή να διαταχθεί από δικαστήριο ή να προβλέπεται από το δίκαιο κράτους μέλους.

Η έννοια αυτή περιλαμβάνει τη διαμεσολάβηση εκ μέρους δικαστή που δεν έχει επιληφθεί τυχόν δικαστικών διαδικασιών σχετικών με την εν λόγω διαφορά. Δεν περιλαμβάνει τις απόπειρες που γίνονται από το δικαστήριο ή τον δικαστή που έχει επιληφθεί της υπόθεσης για την επίλυση διαφοράς κατά τη διάρκεια της σχετικής με την εν λόγω διαφορά δίκης·

β) ως «διαμεσολαβητής» νοείται οιοσδήποτε τρίτος από τον οποίο ζητείται να αναλάβει διαμεσολάβηση με κατάλληλο, αποτελεσματικό και αμερόληπτο τρόπο, ανεξαρτήτως της ονομασίας του ή του επαγγέλματός του στο αντίστοιχο κράτος μέλος και ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ορίστηκε ή ανέλαβε να τελέσει την εν λόγω διαμεσολάβηση.

Άρθρο 4

Διασφάλιση της ποιότητας της διαμεσολάβησης

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν, με όποια μέσα κρίνουν σκόπιμα, την εκπόνηση προαιρετικών κωδικών δεοντολογίας και την τήρησή τους εκ μέρους των διαμεσολαβητών και των οργανισμών που παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης, καθώς και άλλων αποτελεσματικών μηχανισμών ελέγχου της ποιότητας σχετικά με την παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης.

2. Τα κράτη μέλη προωθούν τη βασική και περαιτέρω εκπαίδευση διαμεσολαβητών, ώστε να εξασφαλίζεται ότι η διαμεσολάβηση διεξάγεται με κατάλληλο, αποτελεσματικό και αμερόληπτο τρόπο έναντι των μερών.

Άρθρο 5

Προσφυγή στη διαμεσολάβηση

1. Δικαστήριο επιλαμβανόμενο υπόθεσης δύναται, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, να καλέσει τα μέρη να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση για να επιλύσουν τη διαφορά. Το δικαστήριο μπορεί, επίσης, να καλέσει τα μέρη να μετάσχουν σε ενημερωτική συνάντηση σχετικά με την προσφυγή στη διαμεσολάβηση, εφόσον πραγματοποιούνται τέτοιες συναντήσεις και είναι εύκολη η πρόσβασή τους.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη τυχόν εθνικής νομοθεσίας η οποία καθιστά την προσφυγή στη διαμεσολάβηση υποχρεωτική ή τη συνδέει με κίνητρα ή κυρώσεις, ανεξάρτητα αν γίνεται πριν από ή μετά την έναρξη της δίκης, στον βαθμό που η νομοθεσία αυτή δεν εμποδίζει την εκ μέρους των μερών άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης στο δικαστικό σύστημα.

Άρθρο 6

Εκτελεστότητα των συμφωνιών που προκύπτουν από διαμεσολάβηση

1. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε τα μέρη, ή ένα εξ αυτών με τη ρητή συναίνεση των υπολοίπων, να έχουν τη δυνατότητα να ζητούν να καταστεί εκτελεστό το περιεχόμενο έγγραφης συμφωνίας που έχει προκύψει από διαμεσολάβηση. Το περιεχόμενο αυτής της συμφωνίας κηρύσσεται εκτελεστό εκτός εάν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, είτε το περιεχόμενο της εν λόγω συμφωνίας αντιβαίνει στο δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η σχετική αίτηση είτε το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους δεν προβλέπει την εκτελεστότητά της.

2. Το περιεχόμενο της συμφωνίας μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστό από δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή με δικαστική ή άλλη απόφαση, ή με δημόσιο έγγραφο σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

3. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τα δικαστήρια ή άλλες αρχές που είναι αρμόδιες να λαμβάνουν αιτήσεις σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.

4. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τους κανόνες που ισχύουν για την αναγνώριση και την εφαρμογή σε άλλο κράτος μέλος συμφωνίας η οποία έχει κηρυχθεί εκτελεστή σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 7

Απόρρητο της διαμεσολάβησης

1. Δεδομένου ότι η διαμεσολάβηση θα πρέπει να διεξάγεται κατά τρόπο που να μην παραβιάζει το απόρρητο, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν άλλως, ούτε οι διαμεσολαβητές ούτε όσοι άλλοι εμπλέκονται διοικητικά στη διαδικασία διαμεσολάβησης να υποχρεώνονται να προσκομίσουν, σε αστικές και εμπορικές δίκες ή διατησίες, στοιχεία που προκύπτουν από διαδικασία διαμεσολάβησης ή έχουν σχέση με αυτήν, παρά μόνο:

α) εφόσον τούτο είναι αναγκαίο για επιτακτικούς λόγους δημόσιας τάξης του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, κυρίως για να εξασφαλιστεί η προστασία των πρωταρχικών συμφερόντων των παιδιών ή να αποφευχθεί ο κίνδυνος να θιγεί η σωματική ή ψυχολογική ακεραιότητα προσώπου, ή

β) όταν η κοινολόγηση του περιεχομένου της συμφωνίας που προέκυψε από τη διαμεσολάβηση είναι απαραίτητη για την εφαρμογή ή την εκτέλεση αυτής της συμφωνίας.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εμποδίζουν την εκ μέρους των κρατών μελών θέσπιση αυστηρότερων μέτρων για την προστασία του απόρρητου της διαμεσολάβησης.

Άρθρο 8

Αποτελέσματα της διαμεσολάβησης στην παραγραφή και τις αποσβεστικές προθεσμίες

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα μέρη που επιλέγουν να επιχειρήσουν τον διακανονισμό διαφοράς με διαμεσολάβηση, δεν κωλύονται στη συνέχεια να κινήσουν δικαστικές διαδικασίες ή διαιτησία σε σχέση με την εν λόγω διαφορά, λόγω παραγραφής ή λήξεως αποσβεστικής προθεσμίας διαρκούς της διαδικασίας διαμεσολάβησης.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις περί παραγραφής ή λήξεως αποσβεστικής προθεσμίας διατάξεις των διεθνών συμφωνιών στις οποίες είναι συμβαλλόμενα τα κράτη μέλη.

Άρθρο 9

Ενημέρωση του κοινού

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν, με κάθε πρόσφορο κατά την κρίση τους μέσο, την παροχή πληροφόρησης στο ευρύ κοινό σχετικά με τον τρόπο πρόσβασης σε διαμεσολαβητές και οργανισμούς παροχής υπηρεσιών διαμεσολάβησης, ιδίως στο Διαδίκτυο.

Άρθρο 10

Ενημέρωση σχετικά με τα αρμόδια δικαστήρια και αρχές

Η Επιτροπή δημοσιοποιεί, με όλα τα κατάλληλα μέσα, τις πληροφορίες σχετικά με τα αρμόδια δικαστήρια ή αρχές, τις οποίες κοινοποιούν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3.

Άρθρο 11

Επανεξέταση

Το αργότερο στις 21 Μαΐου 2016, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, έκθεση ως προς την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η έκθεση λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη της διαμεσολάβησης σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις επιπτώσεις της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη. Η έκθεση αυτή συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις αναπροσαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 12

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από τις 21 Μαΐου 2011, με εξαίρεση το άρθρο 10, για το οποίο ως προθεσμία συμμόρφωσης ορίζεται η 21η Νοεμβρίου 2010 το αργότερο. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή.

Οι θεσπιζόμενες από τα κράτη μέλη ανωτέρω διατάξεις περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στο πεδίο το οποίο διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 14

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 21 Μαΐου 2008.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-G. PÖTTERING

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. LENARČIČ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 211

16 Δεκεμβρίου 2010

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3898

Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1 Σκοπός

Ο νόμος αυτός έχει σκοπό: α) την προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 2008 για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις διασυνοριακών διαφορών και β) τη θεσμοθέτηση εθνικών διαδικασιών διαμεσολάβησης.

Άρθρο 2 Υπαγόμενες διαφορές

Διαφορές ιδιωτικού δικαίου μπορούν να υπαχθούν σε διαμεσολάβηση με συμφωνία των μερών, αν αυτά έχουν την εξουσία να διαθέτουν το αντικείμενο της διαφοράς. Η συμφωνία υπαγωγής της διαφοράς στη διαμεσολάβηση αποδεικνύεται με έγγραφο ή από τα πρακτικά του δικαστηρίου στην περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 3 και διέπεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου για τις συμβάσεις.

Άρθρο 3 Προσφυγή στη διαμεσολάβηση

1. Διαμεσολάβηση είναι δυνατή:

α) αν τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης πριν ή κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας,

β) αν κληθούν να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου,

γ) αν διαταχθεί διαμεσολάβηση από δικαστήριο άλλου κράτους-μέλους ή

δ) αν επιβάλλεται υποχρεωτικά διαμεσολάβηση με νόμο.

Η προσφυγή στη διαμεσολάβηση αποκλείει προσωρινά και μέχρι περατώσεώς της, τη διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων.

2. Το δικαστήριο στο οποίο είναι εκκρεμής η υπόθεση μπορεί σε κάθε στάση της δίκης, ανάλογα με την πε-

ρίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, να καλεί τα μέρη να προσφύγουν στη διαμεσολάβηση για να επιλύσουν τη διαφορά. Εφόσον τα μέρη συμφωνούν το δικαστήριο αναβάλλει υποχρεωτικά τη συζήτηση της υπόθεσης σε δικάσιμο μετά την πάροδο τριμήνου και όχι πέραν του εξαμήνου.

Άρθρο 4 Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) Ως διασυνοριακή διαφορά νοείται εκείνη κατά την οποία τουλάχιστον ένα από τα μέρη κατοικεί μόνιμως ή διαμένει συνήθως σε κράτος-μέλος διαφορετικό από εκείνο οποιουδήποτε άλλου μέρους κατά την ημερομηνία στην οποία:

αα) τα μέρη συμφωνούν να προσφύγουν σε διαδικασία διαμεσολάβησης αφότου ανέκυψε η διαφορά·

ββ) διετάχθη η διαμεσολάβηση από δικαστήριο κράτους-μέλους·

γγ) υφίσταται υποχρέωση διαμεσολάβησης δυνάμει του εθνικού δικαίου ή

δδ) κληθούν τα μέρη για τους σκοπούς της παραγράφου 2 του άρθρου 3.

Για τους σκοπούς των άρθρων 10 και 11, ως διασυνοριακή διαφορά νοείται και εκείνη για την οποία αρχίζουν δικαστικές διαδικασίες ή διαιτησία ύστερα από διαμεσολάβηση μεταξύ των μερών σε κράτος-μέλος άλλο από εκείνο της μόνιμης κατοικίας ή συνήθους διαμονής των μερών, κατά την προβλεπόμενη στην κατά τα ανωτέρω περίπτωση α' υποστοιχεία αα, ββ ή γγ ημερομηνία.

Η έννοια της κατοικίας προσδιορίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 60 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

β) Ως διαμεσολάβηση νοείται διαρθρωμένη διαδικασία ανεξαρτήτως ονομασίας, στην οποία δύο ή περισσότερα μέρη μιας διαφοράς επιχειρούν εκουσίως να επιλύσουν με συμφωνία τη διαφορά αυτή με τη βοήθεια διαμεσολαβητή. Στην έννοια αυτή δεν περιλαμβάνεται η απόπειρα συμβιβασμού που γίνεται από τον ειρηνοδίκη ή το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της δίκης, σύμφωνα με τα άρθρα 208 επ. και 233 παράγραφος 2 ΚΠολΔ.

γ) Ως διαμεσολαβητής νοείται τρίτο σε σχέση με τους διαδίκους πρόσωπο, από το οποίο ζητείται να αναλάβει διαμεσολάβηση με κατάλληλο, αποτελεσματικό και αμερόληπτο τρόπο, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο

ορίστηκε ή ανέλαβε να τελέσει την εν λόγω διαμεσολάβηση. Ο διαμεσολαβητής πρέπει να είναι δικηγόρος διαπιστευμένος ως διαμεσολαβητής κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 7. Αν πρόκειται για διασυννοριακή διαφορά κατά την έννοια της περίπτωσης α' του παρόντος άρθρου, τα μέρη μπορούν να ορίσουν διαπιστευμένο διαμεσολαβητή που δεν έχει τη δικηγορική ιδιότητα.

Άρθρο 5 **Φορείς κατάρτισης**

1. Φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών μπορούν να είναι αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρείες που συνιστούν από κοινού ένας τουλάχιστον δικηγορικός σύλλογος και ένα τουλάχιστον από τα επιμελητήρια της Χώρας και λειτουργούν μετά τη χορήγηση άδειας από την υπηρεσία του άρθρου 7.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Παιδείας, Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, καθορίζονται ειδικότερα οι όροι και προϋποθέσεις αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, το περιεχόμενο των σχετικών προγραμμάτων βασικής εκπαίδευσης, κατάρτισης και μετεκπαίδευσης, η διάρκειά τους, ο τόπος διεξαγωγής τους, τα προσόντα των εκπαιδευτών, ο αριθμός των συμμετεχόντων, καθώς και οι κυρώσεις που επιβάλλονται στους φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών, σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεών τους. Οι κυρώσεις αυτές είναι χρηματικό πρόστιμο ή προσωρινή ή οριστική ανάκληση της άδειας λειτουργίας τους. Τα κριτήρια επιλογής και επιμέτρησης των κυρώσεων θα καθορισθούν με το ανωτέρω προεδρικό διάταγμα.

3. Για τη χορήγηση άδειας ίδρυσης, οι φορείς κατάρτισης της παραγράφου 1 καταθέτουν παράβολο υπέρ του Δημοσίου, το ύψος και η αναπροσαρμογή του οποίου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 6 **Φορέας πιστοποίησης**

1. Συνιστάται «Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών» υπό την εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στην αρμοδιότητα της Επιτροπής υπάγονται ιδίως η πιστοποίηση των υποψήφιων διαμεσολαβητών, ο έλεγχος για την τήρηση των υποχρεώσεων των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, ο έλεγχος της συμμόρφωσης των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών προς τον Κώδικα Δεοντολογίας, καθώς και η εισήγηση προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 7. Η Επιτροπή συγκροτείται από τον πρόεδρο και τέσσερα (4) μέλη, καθώς και από ισάριθμους αναπληρωτές τους. Η θητεία τους είναι τριετής.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορίζονται ως πρόεδρος και μέλη της Επιτροπής με τους αναπληρωτές τους, τρεις (3) διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές με άρτια εκπαίδευση και επαρκή εμπειρία σε θέματα διαμεσολάβησης και δύο (2) δικηγόροι, που υποδεικνύονται από την

ολομέλεια των προέδρων των δικηγορικών συλλόγων. Ο πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής λαμβάνουν αποζημίωση ανά συνεδρίαση που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

3. Η πιστοποίηση των υποψήφιων διαμεσολαβητών γίνεται ύστερα από εξετάσεις ενώπιον επιτροπής εξετάσεων, στην οποία συμμετέχουν δύο μέλη της Επιτροπής της παραγράφου 1, τα οποία ορίζει ο πρόεδρος αυτής, και ένας δικαστικός λειτουργός, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 41 του ν. 1756/1988 και προεδρεύει της εν λόγω επιτροπής. Αυτή ελέγχει αν ο υποψήφιος διαθέτει τις γνώσεις, δεξιότητες και επαρκή εκπαίδευση από τους φορείς κατάρτισης του άρθρου 5, για να παρέχει υπηρεσίες διαμεσολάβησης και η απόφασή της είναι έγγραφη και πλήρως αιτιολογημένη. Για τη γραμματειακή υποστήριξη του έργου της Επιτροπής της παραγράφου 1 και της επιτροπής εξετάσεων, η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων υποχρεούται να διαθέτει το προσωπικό που προβλέπεται στον Κανονισμό της παραγράφου 5 του παρόντος άρθρου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται:

α) ο τρόπος και το ύψος της αμοιβής των μελών της επιτροπής εξετάσεων,

β) τα εξέταστρα που προκαταβάλλονται με παράβολο από τους υποψηφίους στην επιτροπή εξετάσεων.

4. Η απόφαση της Επιτροπής της παραγράφου 1 για την πιστοποίηση ή μη των διαμεσολαβητών είναι έγγραφη και εκδίδεται σύμφωνα με την απόφαση της επιτροπής εξετάσεων.

5. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

α) εγκρίνεται ο Κανονισμός λειτουργίας της Επιτροπής της παραγράφου 1 και της επιτροπής εξετάσεων,

β) καθορίζονται ειδικότερα η διαδικασία, ο τρόπος, τα κριτήρια, οι όροι και οι προϋποθέσεις εξέτασης των υποψήφιων διαμεσολαβητών ενώπιον της επιτροπής εξετάσεων,

γ) καθορίζεται η διαδικασία ελέγχου των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και

δ) ρυθμίζεται κάθε σχετικό θέμα.

Άρθρο 7 **Διαπίστευση**

1. Το Τμήμα Δικηγορικού Λειτουργήματος και Δικαστικών Επιμελητών που ανήκει στη Γενική Διεύθυνση Διοίκησης Δικαιοσύνης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι αρμόδιο για τη διαπίστευση των διαμεσολαβητών και την έκδοση των διοικητικών πράξεων που είναι αναγκαίες για τη διαπίστευση, μεριμνά δε για τη σύνταξη πινάκων των αδειοδοτούμενων φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και τη διανομή των πινάκων αυτών στα δικαστήρια.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

α) καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις για τη διαπίστευση των διαμεσολαβητών, καθώς και η διαδικασία αναγνώρισης του τίτλου διαπίστευσης που έχουν λάβει οι διαμεσολαβητές σε άλλο κράτος-μέλος

της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για την αναγνώριση αυτή, καθώς και για την προσωρινή ή οριστική ανάκληση της διαπίστευσης απαιτείται προηγουμένως η σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 6 παράγραφος 1,

β) θεσπίζεται Κώδικας Δεοντολογίας για τους διαπιστευμένους διαμεσολαβητές,

γ) προβλέπονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις για την επιβολή κυρώσεων από την παράβαση των ρυθμίσεων του ανωτέρου Κώδικα. Οι κυρώσεις αυτές που επιβάλλονται ύστερα από τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής του άρθρου 6 παράγραφος 1, είναι η προσωρινή ή οριστική ανάκληση της διαπίστευσης και

δ) ρυθμίζεται κάθε σχετικό θέμα.

Άρθρο 8 **Διαδικασία**

1. Στη διαδικασία της διαμεσολάβησης τα μέρη ή ο νόμιμος αντιπρόσωπος ή ο εκπρόσωπός τους, όταν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, παρίστανται με πληρεξούσιο δικηγόρο.

2. Ο διαμεσολαβητής ορίζεται από τα μέρη ή από τρίτο πρόσωπο της επιλογής τους.

3. Η διαδικασία της διαμεσολάβησης καθορίζεται από τον διαμεσολαβητή σε συνεννόηση με τα μέρη, τα οποία μπορούν να τερματίσουν τη διαδικασία διαμεσολάβησης οποτεδήποτε επιθυμούν. Η διαδικασία της διαμεσολάβησης έχει εμπιστευτικό χαρακτήρα και δεν τηρούνται πρακτικά. Ο διαμεσολαβητής μπορεί να επικοινωνεί και να συναντάται στο πλαίσιο της διαμεσολάβησης με καθένα από τα μέρη. Πληροφορίες που αντλεί ο διαμεσολαβητής κατά τις επαφές αυτές με το ένα μέρος δεν κοινολογούνται στο άλλο μέρος χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του.

4. Ο διαμεσολαβητής δεν είναι υποχρεωμένος να δεχθεί το διορισμό του και ευθύνεται κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης μόνο για δόλο.

Άρθρο 9 **Εκτελεστότητα των συμφωνιών που προκύπτουν από διαμεσολάβηση**

1. Ο διαμεσολαβητής συντάσσει πρακτικό διαμεσολάβησης που πρέπει να περιέχει:

α) το όνομα και το επώνυμο του διαμεσολαβητή,

β) τον τόπο και το χρόνο της διαμεσολάβησης,

γ) τα ονόματα και τα επώνυμα εκείνων που έλαβαν μέρος στη διαδικασία της διαμεσολάβησης,

δ) τη συμφωνία για τη διαμεσολάβηση, με βάση την οποία διεξήχθη η διαμεσολάβηση,

ε) τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν τα μέρη κατά τη διαμεσολάβηση ή τη διαπίστωση της αποτυχίας της διαμεσολάβησης, καθώς και την αιτία της διαφοράς.

2. Μετά το πέρας της διαδικασίας διαμεσολάβησης το πρακτικό υπογράφεται από τον διαμεσολαβητή, τα μέρη και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους. Το πρωτότυπο αυτού κατατίθεται, εφόσον ένα τουλάχιστον των μερών το ζητήσει, με επιμέλεια του διαμεσολαβητή στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας, όπου διεξήχθη η διαμεσολάβηση. Κατά την κατάθεση, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει παράβολο υπέρ του Δημοσίου, το ύψος και η αναπροσαρμογή του οποίου καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπι-

ων Δικαιωμάτων. Σε περίπτωση αποτυχίας της διαμεσολάβησης το πρακτικό μπορεί να υπογράφεται μόνο από τον διαμεσολαβητή.

3. Από την κατάθεση στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου το πρακτικό διαμεσολάβησης, εφόσον περιέχει συμφωνία των μερών για ύπαρξη αξίωσης που μπορεί να εκτελεσθεί αναγκαστικά, αποτελεί εκτελεστό τίτλο σύμφωνα με το άρθρο 904 παράγραφος 2 εδάφιο γ'ΚΠολΔ.

Άρθρο 10 **Απόρρητο της διαμεσολάβησης**

Η διαμεσολάβηση πρέπει να διεξάγεται κατά τρόπο που να μην παραβιάζει το απόρρητο αυτής, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν άλλως. Πριν από την έναρξη της διαδικασίας όλοι οι συμμετέχοντες δεσμεύονται εγγράφως να τηρήσουν το απόρρητο της διαδικασίας. Τα μέρη, εφόσον το επιθυμούν, δεσμεύονται εγγράφως να τηρήσουν και το απόρρητο του περιεχομένου της συμφωνίας, στην οποία ενδέχεται να καταλήξουν κατά τη διαμεσολάβηση, εκτός αν η κοινολόγηση του περιεχομένου της εν λόγω συμφωνίας είναι απαραίτητη για την εκτέλεση αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 3.

Οι διαμεσολαβητές, τα μέρη, οι πληρεξούσιοι αυτών και όσοι άλλοι συμμετέχουν στη διαδικασία διαμεσολάβησης δεν εξετάζονται ως μάρτυρες. Όλοι οι ανωτέρω δεν υποχρεούνται να προσκομίσουν σε επακολουθούσες δίκες ή διαιτησίες στοιχεία που προκύπτουν από διαδικασία διαμεσολάβησης ή έχουν σχέση με αυτήν, παρά μόνο εφόσον τούτο επιβάλλεται από κανόνες δημόσιας τάξης, κυρίως για να εξασφαλιστεί η προστασία των ανηλίκων ή για να αποφευχθεί ο κίνδυνος να θιγεί η σωματική ακεραιότητα ή ψυχική υγεία προσώπου.

Άρθρο 11 **Αποτελέσματα της διαμεσολάβησης στην παραγραφή και τις αποσβεστικές προθεσμίες**

Η προσφυγή στη διαμεσολάβηση κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 διακόπτει την παραγραφή και την αποσβεστική προθεσμία ασκήσεως των αξιώσεων, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 261 επ. ΑΚ η παραγραφή και η αποσβεστική προθεσμία που διακόπηκαν αρχίζουν και πάλι από τη σύνταξη του πρακτικού αποτυχίας της διαμεσολάβησης ή από την επίδοση δήλωσης αποχώρησης από τη διαμεσολάβηση από εκάτερο των μερών στο άλλο μέρος και τον διαμεσολαβητή ή της με οποιοδήποτε τρόπο κατάργησης της διαμεσολάβησης.

Άρθρο 12 **Αμοιβές**

1. Ο διαμεσολαβητής αμείβεται με ωριαία αντιμισθία και για 24 κατ' ανώτατο όριο ώρες, στις οποίες περιλαμβάνεται και ο χρόνος προετοιμασίας του για τη διαδικασία της διαμεσολάβησης. Τα μέρη και ο διαμεσολαβητής μπορούν να συμφωνήσουν διαφορετικό τρόπο αμοιβής.

2. Η αμοιβή του διαμεσολαβητή βαρύνει τα μέρη κατ' ισομοιρία, εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Κάθε μέρος βαρύνεται με την αμοιβή του πληρεξούσιου δικηγόρου του.

3. Το ύψος της ωριαίας αντιμισθίας της παραγράφου 1 καθορίζεται και αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 13
Ενημέρωση κοινού

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων φροντίζει με κάθε πρόσφορο μέσο, ιδίως μέσω του Διαδικτύου, να παρέχεται πληροφόρηση στο ευρύ κοινό σχετικά με τον τρόπο πρόσβασης σε διαμεσολαβητές.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 15 Δεκεμβρίου 2010

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ
Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 16 Δεκεμβρίου 2010

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 237

5 Δεκεμβρίου 2012

ΠΡΑΞΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Ρυθμίσεις κατεπειγόντων θεμάτων αρμοδιότητας των Υπουργείων Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και λοιπές διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Την παράγραφο 1 του άρθρου 44 του Συντάγματος.
2. Την έκτακτη περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης για την αντιμετώπιση κατεπειγόντων θεμάτων που αφορούν την ορθή εφαρμογή και τη διόρθωση αβλεψιών και παραλείψεων των νομοθετικών διατάξεων που αποτελούν προαπαιτούμενες ενέργειες στο πλαίσιο του εγκεκριμένου Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016.
3. Τη σχετική πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίζουμε:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Άρθρο 1

Μισθολογικές διατάξεις

1. Ο μηνιαίος βασικός μισθός του Συνεργάτη Β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του ν. 3205/2003 (Α΄ 297), όπως αντικαταστάθηκε με την περ. 23 α της υποπαραγράφου Γ1 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 (Α΄ 222), ορίζεται σε εννιακόσια δέκα ευρώ (910 €).
2. Οι αποδοχές του καλλιτεχνικού προσωπικού του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των Ν.Π.Ι.Δ. και των Ο.Τ.Α., καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Από τα ανωτέρω εξαιρείται το μόνιμο καλλιτεχνικό προσωπικό της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών (Κ.Ο.Α.), της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.) και της Ορχήστρας της Λυρικής Σκηνής (Ο.Λ.Σ.), το οποίο εξακολουθεί να αμείβεται με τις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 3205/2003, όπως ισχύει.

3. Ο αριθμός «30» που αναφέρεται στο άρθρο 14 του ν. 4024/2011 (Α΄ 226) αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, με τον αριθμό «29».

4. Στην περ. 7 γ της υποπαραγράφου Γ1 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, διαγράφεται η φράση «Εθνικής Άμυνας».

Άρθρο 2

1. Στην υποπαραγράφο Γ.2. του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, η υφιστάμενη περίπτωση 6 αναριθμείται ως περίπτωση 7 και προστίθεται περίπτωση 6 ως εξής: «6. Κατά την εξόφληση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του Δημοσίου προς τρίτους παρακρατούνται κατά προτεραιότητα οι βεβαιωμένες υπέρ του Δημοσίου και των Ασφαλιστικών φορέων οφειλές των τρίτων.»

2. Στον τίτλο του άρθρου 5 και στο εδάφιο του ίδιου άρθρου της από 18.11.2012 ΠΝΠ «Δημοσιονομικοί κανόνες και άλλες διατάξεις» (Α΄ 228) οι λέξεις «τέλος Νοεμβρίου» και «το τέλος Νοεμβρίου» αντικαθίστανται με τις λέξεις «15 Δεκεμβρίου» και «15 Δεκεμβρίου» αντίστοιχα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

Άρθρο 3

Ρυθμίσεις για την επιτάχυνση των διαδικασιών ΕΣΠΑ

1. Στο τέλος της παραγράφου (ιδ) του άρθρου 2 του ν. 3614/2007 (Α΄ 267) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η χρήση του πληροφοριακού συστήματος παρακολούθησης της σύρρευσης κρατικών ενισχύσεων της παραγράφου αυτής είναι υποχρεωτική για το σύνολο των φορέων που χορηγούν κρατικές ενισχύσεις στη χώρα. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια σχετικά με την εφαρμογή του.»

2. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 3614/2007 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αναπόσπαστο τμήμα της απόφασης ένταξης πράξης, εξαιρουμένων των πράξεων κρατικών ενισχύσεων, αποτελεί το σύμφωνο αποδοχής των όρων της απόφασης ένταξης.»

3. Στο άρθρο 14 του ν. 3614/2007 προστίθενται παράγραφοι 13 και 14 ως εξής:

«Σε περιπτώσεις που οι παραπάνω υπηρεσίες του Σ.Ε.Π.Ε. στεγάζονται σε κτίρια Οργανισμών ή Νομικών Προσώπων Εποπτευομένων από το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.»

9. Στο πρώτο εδάφιο της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΑ.13 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 η φράση «Η υπέρβαση του ωραρίου εργασίας για περιπτώσεις που δεν υπάγονται στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1 του ν.δ. 515/1970 (ΦΕΚ Α'95)...» αντικαθίσταται ως εξής:

«Η υπέρβαση του νομίμου ωραρίου εργασίας για περιπτώσεις που δεν υπάγονται στα προβλεπόμενα στις σχετικές διατάξεις του άρθρου 3 του ν.δ. 515/1970 (ΦΕΚ Α'95...)»

10. Η διάταξη του άρθρου 14 του ν. 4075/2012 (89 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 14

Χρόνος υποβολής Αναλυτικών Περιοδικών Δηλώσεων Κοινών Επιχειρήσεων.

1. Η Αναλυτική Περιοδική Δήλωση των εργοδοτών που απασχολούν προσωπικό που υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή στην ασφάλιση των φορέων ή Κλάδων και λογαριασμών των Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής, τις εισφορές των οποίων εισπράττει ή συνεισπράττει το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και προβλέπεται από την παρ. 1 του ν. 2972/2001(Α' 291), υποβάλλεται μέσω διαδικτύου από την 1η έως την τελευταία ημέρα του μήνα που έπεται του ημερολογιακού μήνα απασχόλησης, ανεξαρτήτως του αριθμού μητρώου.

2. Η ΑΠΔ του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού υποβάλλεται μέσω διαδικτύου από την 1η έως την τελευταία ημέρα του μεθεπόμενου της μισθολογικής περιόδου απασχόλησης μήνα, ανεξαρτήτως του αριθμού μητρώου.

3. Ως ημερομηνία υποβολής θεωρείται η ημερομηνία αποδοχής και επιτυχούς καταχώρησης στο δικτυακό τόπο (web-site) του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν για μισθολογικές περιόδους από 1/1/2013 και εφεξής.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 16

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 του ν. 2830/2000 (Α' 96) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν μεταβληθεί η έδρα του ειρηνοδικείου, δεν μεταβάλλεται αυτοδικαίως και η έδρα του Συμβολαιογράφου, αλλά η τυχόν υπάρχουσα θέση Συμβολαιογράφου παραμένει εφεξής στην έδρα του καταργούμενου ειρηνοδικείου. Από την εφαρμογή των διατάξεων του π.δ. 110/2012 (Α'193) δεν θίγονται οι υφιστάμενες θέσεις των Συμβολαιογράφων στις έδρες ή στις περιφέρειες των συγχωνευομένων ειρηνοδικείων, η έδρα και η κατά τόπο αρμοδιότητα.»

2. Στο τέλος του άρθρου 3 του ν. 2830/2000 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Εξαιρείται η διενέργεια αναγκαστικού ή εκούσιο πλειστηριασμού, ο οποίος διενεργείται στο κατάστημα του κατά τόπον αρμόδιου Ειρηνοδικείου.»

3. Στο ν. 2830/2000 προστίθεται μεταβατική διάταξη, η οποία διαλαμβάνει ως εξής:

«Οι πλειστηριασμοί, που ήδη έχουν προσδιορισθεί προς διενέργεια σε υπό συγχώνευση Ειρηνοδικείου μεταφέρονται και διενεργούνται στο κατάστημα του Ειρηνοδικείου στο οποίο συγχωνεύεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο π.δ. 110/2012 (Α'193) και κατά την ήδη προσδιορισθείσα ημερομηνία.»

4. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του ν. 1756/1988 (Α'35) προστίθενται δύο εδάφια ως εξής:

«Στην περίπτωση συγχώνευσης δικαστηρίων, οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργιών διατηρούνται και μεταφέρονται αυτοδικαίως στο δικαστήριο, το οποίο προκύπτει από την εν λόγω συγχώνευση. Οι ως άνω θέσεις καταλαμβάνονται από τους υπηρετούντες στα συγχωνευόμενα δικαστήρια δικαστικούς λειτουργούς.»

5. Στο άρθρο 18 του ν. 2812/2000 (Α'67) προστίθεται παράγραφος 3, ως εξής:

«Στην περίπτωση συγχώνευσης δικαστηρίων οι υφιστάμενες οργανικές θέσεις των δικαστικών υπαλλήλων όλων των κλάδων διατηρούνται και μεταφέρονται αυτοδικαίως στο δικαστήριο το οποίο προκύπτει από την εν λόγω συγχώνευση. Οι ανωτέρω θέσεις καταλαμβάνονται από τους υπηρετούντες στα συγχωνευόμενα δικαστήρια δικαστικούς υπαλλήλους υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 33 του ν. 4024/2011.»

6. Η παράγραφος 7 του άρθρου 9 του ν. 3910/2011 (Α'11) αντικαθίσταται ως εξής:

«7. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο γραμματέας κάθε επιτροπής και ο αναπληρωτής του. Καθήκοντα γραμματέα ανατίθενται σε υπάλληλο της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργιών, εφόσον ο διαγωνισμός διενεργείται στην έδρα της Σχολής. Σε περίπτωση που ο διαγωνισμός διενεργείται εκτός της έδρας της, ανατίθενται σε υπάλληλο της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης ή σε δικαστικό υπάλληλο, ο οποίος υπηρετεί σε μια από τις δικαστικές υπηρεσίες του τόπου όπου διενεργείται ο διαγωνισμός.»

7. Παρατείνεται έως την 31-12-2013 η ισχύς των πινάκων κατάταξης των υποψηφίων του διαγωνισμού για την πλήρωση κενών οργανικών θέσεων δικαστικών υπαλλήλων, που προκηρύχθηκε με την απόφαση 5223/23-1-2009 του Υπουργού Δικαιοσύνης (τεύχος προκηρύξεων ΑΣΕΠ 23).

8. Η ισχύς του πίνακα επιτυχόντων υποψηφίων δοκίμων Ειρηνοδικών Δ' τάξεως (Γ' 1046), που λήγει την 31-12-2012 παρατείνεται έως την 31-12-2013.

9. Στο άρθρο 14 του ν. 3898/2010 (Α'211), προστίθενται παράγραφοι 2 και 3 ως εξής:

«2. Επιτρέπεται η αναγνώριση τίτλου διαπίστευσης διαμεσολαβητή που έχει αποκτηθεί από φορέα κατάρτισης αλλοδαπής προέλευσης κατόπιν εκπαίδευσης παρασχεθείσας στην Ελλάδα, εφόσον ο τίτλος αυτός αποκτήθηκε μέχρι την αδειοδότηση και έναρξη λειτουργίας φορέα ή φορέων κατάρτισης του άρθρου 5 του ν. 3898/2010 και σε κάθε περίπτωση μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 2012.»

«3. Αιτήσεις αναγνώρισης τίτλων διαπίστευσης διαμεσολαβητών, που έχουν υποβληθεί στην Επιτροπή

του άρθρου 6 του ν. 3898/2010 και εκκρεμούν κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης θα εξετασθούν, σύμφωνα με το νόμο.»

10. Στην παράγραφο 8 του άρθρου 54 του ν. 2776/1999 η φράση «πριν από την πάροδο ενός έτους» αντικαθίσταται με τη φράση «πριν από την πάροδο τριών ετών».

11. Στα υφιστάμενα κλειστά τμήματα των αγροτικών καταστημάτων κράτησης, μπορεί να μετράγονται κατάδικοι που εκτίουν ποινές έως δέκα ετών, χωρίς τις προϋποθέσεις της υπουργικής απόφασης για την κράτηση στις αγροτικές φυλακές, εφόσον υπάρχει επαρκής χώρος και συντρέχουν λόγοι αποσυμφόρησης των υπολοίπων καταστημάτων κράτησης της χώρας, λόγω υπερσυνωστισμού κρατουμένων.

12. Στο άρθρο 13 του ν. 3772/2009 (Α' 112) προστίθεται παράγραφος «4» ως εξής:

«4. Μέχρι την ολοκλήρωση των διαδικασιών ένταξης στο Ε.Σ.Υ. των ανωτέρω θεραπευτικών καταστημάτων, οι ανάγκες κάλυψης ιατρικών και νοσηλευτικών υπηρεσιών των καταστημάτων κράτησης της χώρας θα καλύπτονται από τα αντίστοιχα νοσοκομεία του Ε.Σ.Υ. με ευθύνη των αρμοδίων διοικητών Υγειονομικών Περιφερειών (Υ.Π.Ε.) και την υποχρεωτική παροχή τέτοιων υπηρεσιών από το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό των νοσοκομείων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι παροχής των ανωτέρω υπηρεσιών και κάθε σχετικό θέμα.»

13. Η παράγραφος 1 του άρθρου 18 του ν. 2776/1999 (Α 291) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η ίδρυση, κατάργηση ή συγχώνευση όλων των κατηγοριών και τύπων καταστημάτων κράτησης πραγματοποιείται με προεδρικό διάταγμα, με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων η δε μετατροπή, μετεγκατάσταση, μετονομασία και μεταβολή της έδρας τους γίνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Για τη σύσταση θεραπευτικού καταστήματος του άρθρου 19 παράγραφος 4 του παρόντος, συναρμόδιος για την έκδοση του παραπάνω προεδρικού διατάγματος, εκτός από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι και ο Υπουργός Υγείας, επιφυλασσομένης της διατάξεως του άρθρου 3 παράγραφος 2 του ν. 1729/1987 (144 Α'), όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 6 του ν. 2161/1993 (119 Α'). Σε περίπτωση σύστασης, μέσα ή έξω από το κατάστημα κράτησης, ειδικού, κατά το άρθρο 6 του ν. 2345/1995 (213 Α'), κέντρου υγείας ή ειδικού περιφερειακού ιατρείου, αυτό διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος ως προς τη διοίκηση και φύλαξη των κρατουμένων και στελεχώνεται, ως προς μόνο το φυλακτικό και διοικητικό προσωπικό, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

14. Η περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 17 του ν. 3772/2009 (Α 112) αντικαθίσταται ως εξής:

«1) α. τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Σωφρονιστικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αναπληρούμενο από τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών-Διοικητικών Υπηρεσιών και Ηλεκτρονικής

Διακυβέρνησης του ίδιου υπουργείου ως πρόεδρο. Σε περίπτωση έλλειψης κάποιου εξ' αυτών το Συμβούλιο συγκροτείται από το νόμιμο αναπληρωτή του στα κύρια υπηρεσιακά του καθήκοντα.»

15. Στο εδάφιο α) της παραγράφου 10 του άρθρου 1 του ν. 4043/2012 (Α 25) η φράση «και σε χρονικό διάστημα μέχρι δέκα (10) μήνες» αντικαθίσταται με τη φράση «και σε χρονικό διάστημα μέχρι την 30η Ιουνίου 2013».

16. Το εδάφιο (β) της περίπτωσης 6 της παραγράφου ΙΓ του ν. 4093/2012 αντικαθίσταται ως εξής:

«Επί πλέον αυτού, καταβάλλεται ποσοστό οκτώ τοις χιλίοις (8/οο) υπέρ του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Τομέας Ασφάλισης Νομικών), ποσοστό οκτώ τοις χιλίοις (8/οο) υπέρ του οικείου Ταμείου Υγείας Δικηγόρων και χαρτόσημο ποσοστού 2,4% επί του ως άνω ποσοστού (8/οο) του δικαστικού ενσήμου.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' **ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ** **ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ** **ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

Άρθρο 17

Στο προτελευταίο εδάφιο της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Ζ.4 της παραγράφου Ζ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012 μετά τη φράση «μόνιμοι πολιτικοί υπάλληλοι» προστίθεται η φράση «δημόσιοι λειτουργοί».

Άρθρο 18

Μετά το πέμπτο εδάφιο της περίπτωσης β' της παραγράφου 1 του άρθρου δεύτερου του ν. 3845/2010 (Α' 65), όπως ισχύει, προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

«Η διαρκής επικαιροποίηση και συμπλήρωση των στοιχείων των υπαλλήλων, οι οποίοι περιλαμβάνονται στο Μητρώο Ανθρώπινου Δυναμικού, προκειμένου για μεταβολές της υπηρεσιακής τους κατάστασης που επέρχονται αυτοδικαίως από τυπικό νόμο, γίνεται από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, εφόσον δεν πραγματοποιηθεί από το αρμόδιο όργανο και εντός της προθεσμίας που προβλέπεται από το νόμο.

Για την επέλευση των πάσης φύσεως συνεπειών της ανωτέρω υπηρεσιακής μεταβολής δεν είναι αναγκαία η έκδοση σχετικής πράξης.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' **ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 19

Πολυεδομικό γραφείο Ε.Ο.Τ.

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 12 του ν. 4002/2011 (Α' 180), όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 46 του ν. 4030/2011 (Α' 249) και αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 148 του ν. 4070/2012 (Α' 82), προστίθεται περίπτωση γ' ως εξής:

«γ. Για την εφαρμογή των προηγούμενων περιπτώσεων απαιτείται προηγούμενη χορήγηση έγκρισης δόμηση από την Υπηρεσία Δόμησης του οικείου δήμου, η οποία χορηγείται με αίτηση του ενδιαφερόμενου μέσω του Πολυεδομικού Γραφείου του Ε.Ο.Τ. συνοδευόμενη από τα κατά νόμο προβλεπόμενα δικαιολογητικά. Η Υπηρεσία Δόμησης του οικείου δήμου υποχρεούται να χορηγήσει την έγκριση δόμησης εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών (3) εργάσιμων ημερών.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 255

9 Δεκεμβρίου 2011

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 123

Καθορισμός όρων και προϋποθέσεων αδειοδότησης και λειτουργίας των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του άρθρου 1 παρ. 1, 2 και 3 του ν. 1338/1983 (Α' 34), όπως η παράγραφος 1 του άρθρου 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν. 1440/1984 (Α' 70).

β) Του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 3898/2010 (Α' 211).

γ) Του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ/τος 63/2005 (Α' 98).

δ) Του άρθρου 4 παρ. 1, 2 και 3 του π.δ/τος 65/2011 (Α' 147).

2. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

3. Την υπ' αριθμ. 288/2011 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε:

ΑΡΘΡΟ 1 ΦΟΡΕΑΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

1. Φορέας κατάρτισης διαμεσολαβητών που εφεξής καλείται στο παρόν «Φορέας» μπορεί να είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία που συνιστούν από κοινού ένας τουλάχιστον δικηγορικός σύλλογος και ένα τουλάχιστον από τα επιμελητήρια της Χώρας και λειτουργεί μετά τη χορήγηση άδειας από το Τμήμα Δικηγορικού Λειτουργήματος και Δικαστικών Επιμελητών που ανήκει στη Γενική Διεύθυνση Διοίκησης Δικαιοσύνης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 3898/2010).

2. Ο Φορέας έχει διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια.

3. Ο Φορέας υποχρεούται να απασχολεί κατ' ελάχιστον το ακόλουθο διευθυντικό προσωπικό: α) ένα Διευθυντή του Φορέα, β) ένα Διευθυντή Κατάρτισης και γ) έναν Συντονιστή Ενεργειών Κατάρτισης, ο οποίος δύναται να εκτελεί και χρέη Υπεύθυνου κοινωνικά ευάλωτων ομάδων. Οι ανωτέρω πρέπει να κατέχουν τίτλο σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της ημεδαπής ή αντίστοιχο τίτλο σπουδών σχολής

της αλλοδαπής, συνοδευόμενο από πράξη αναγνώρισης του ΔΙ.Κ.Α.Τ.Σ.Α. ή από πιστοποιητικό αναγνώρισης του Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. για την ισοτιμία ή/και την αντιστοιχία.

4. Ο Φορέας υποχρεούται να απασχολεί διοικητικό προσωπικό για γραμματειακή υποστήριξη.

ΑΡΘΡΟ 2

ΣΚΟΠΟΙ - ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΦΟΡΕΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

1. Ο σκοπός του Φορέα είναι:

α) Η παροχή υπηρεσιών βασικής εκπαίδευσης στους υποψήφιους διαμεσολαβητές και μετεκπαίδευσης στους διαμεσολαβητές για την απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων που είναι αναγκαίες για την άσκηση της διαμεσολάβησης,

β) Ο σχεδιασμός προγραμμάτων εκπαίδευσης, κατά τα αναφερόμενα στο Παράρτημα Α του παρόντος, και μετεκπαίδευσης,

γ) Η δημοσιότητα και προβολή του θεσμού της διαμεσολάβησης και η παροχή κάθε σχετικής πληροφορίας στο ευρύ κοινό.

2. Για την υλοποίηση των σκοπών του ο Φορέας πραγματοποιεί κάθε αναγκαίο έργο και ιδίως συνεργάζεται με αντίστοιχους αναγνωρισμένους φορείς της αλλοδαπής, αλλά και με πρόσωπα αναγνωρισμένου επιστημονικού κύρους για θέματα της αρμοδιότητάς τους, διοργανώνει συνέδρια, ημερίδες και σεμινάρια.

ΑΡΘΡΟ 3

ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΦΟΡΕΑ

1. Ο Φορέας υποβάλλει στην υπηρεσία του άρθρου 1 παράγραφος 1 του παρόντος σφραγισμένο φάκελο που περιλαμβάνει σε δύο αντίτυπα (πρωτότυπο, αντίγραφο) και σε ηλεκτρονική μορφή την αίτησή του για αδειοδότηση, συνοδευόμενη από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α) Κατάθεση παραβόλου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 5 παράγραφος 3 του νόμου 3898/2010,

β) Επικυρωμένο αντίγραφο του καταστατικού του Φορέα, από το οποίο προκύπτει με σαφήνεια ο σκοπός αυτού και το πιστοποιητικό εγγραφής του στο Πρωτοδικείο της περιφέρειας της έδρας του,

γ) Θεωρημένο αντίγραφο βεβαίωσης έναρξης εργασιών του Φορέα από την αρμόδια ΔΟΥ,

δ) Υπεύθυνη Δήλωση του νόμου 1599/1986 υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπο του Φορέα, στην οποία βεβαιώνεται ότι ο Φορέας διαθέτει το απαιτούμενο διευθυντικό και διοικητικό προσωπικό, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφοι 3 και 4 του παρόντος,

ε) Κατάλογο εκπαιδευτών διαμεσολαβητών μαζί με επικυρωμένα αποδεικτικά τίτλων σπουδών και εκπαιδευτικής ή επαγγελματικής εμπειρίας των εν λόγω εκπαιδευτών, όπως πιστοποιητικά προϋπηρεσίας, βεβαιώσεις φορέων, επίσημα έγγραφα σχετικά με επαγγελματική εμπειρία,

στ) Οποιοδήποτε νόμιμο δικαιολογητικό που αποδεικνύει νομή, κατοχή, χρήση ή κυριότητα του χώρου εκπαίδευσης, όπως παραχωρητήριο χρήσης ή άλλο ιδιωτικό συμφωνητικό,

ζ) Διάγραμμα κάτοψης του χώρου εκπαίδευσης υπογεγραμμένο από πολιτικό μηχανικό, στο οποίο εμφανίζεται ότι ο εν λόγω χώρος διαθέτει τουλάχιστον τρεις χωριστές αίθουσες διδασκαλίας και ειδικότερα δύο αίθουσες κατάλληλες για τη διεξαγωγή των μαθημάτων και προσομοιώσεων και μία αίθουσα διαλέξεων,

η) Υπεύθυνη Δήλωση του νόμου 1599/1986 υπογεγραμμένη από τον νόμιμο εκπρόσωπο του Φορέα, στην οποία βεβαιώνεται ότι οι τρεις αίθουσες διδασκαλίας έχουν επαρκή υλικοτεχνική υποδομή και είναι κατάλληλες για το σκοπό της εκπαίδευσης και ειδικότερα διαθέτουν τον κατ' ελάχιστον απαιτούμενο εξοπλισμό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 7 του παρόντος,

θ) Αναλυτικό πρόγραμμα σπουδών για τα μαθήματα της βασικής εκπαίδευσης, όπως ορίζεται στο Παράρτημα, και μετεκπαίδευσης,

ι) Υπεύθυνη δήλωση του νόμου 1599/1986 υπογεγραμμένη από το Διευθυντή Κατάρτισης ή τον Συντονιστή Ενεργειών Κατάρτισης, στην οποία βεβαιώνεται ο αριθμός των υποψήφιων διαμεσολαβητών που θα συμμετέχουν σε κάθε εκπαιδευτική περίοδο στα προγράμματα βασικής εκπαίδευσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του παρόντος.

2. Ο φάκελος μετά την κατάθεσή του στην υπηρεσία του άρθρου 1 παράγραφος 1 του παρόντος αποσφραγίζεται και ελέγχεται η πληρότητά του όσον αφορά στα συνημμένα δικαιολογητικά. Σε περίπτωση που τα δικαιολογητικά είναι ελλιπή ζητείται εγγράφως από τον αντίστοιχο Φορέα να αποστείλει, εντός τριάντα (30) ημερών από τη γνωστοποίηση, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά. Μετά την παραλαβή, τα δικαιολογητικά εξετάζονται εκ νέου και η ανωτέρω υπηρεσία αποφαινεται για την πληρότητα και συμβατότητά τους.

3. Σε περίπτωση που ο Φορέας είτε δεν προσκομίζει τα δικαιολογητικά εντός της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, είτε αυτά που θα προσκομίσει δεν είναι πλήρη, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1, η αίτηση χαρακτηρίζεται ελλιπής και απορρίπτεται.

4. Ο Φορέας, του οποίου ο φάκελος κρίνεται πλήρης και συμβατός υπόκειται στη συνέχεια σε αξιολόγηση και βαθμολόγηση, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 8 του παρόντος. Προς τούτο ο σχετικός φάκελος διαβιβάζεται στην Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 του νόμου 3898/2010.

5. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας απαιτείται ο Φορέας να συγκεντρώνει για κάθε άξονα κριτηρίων τουλάχιστον το ήμισυ του σχετικού συντελεστή βαρύτητας και συνολική βαθμολογία ίση ή μεγαλύτερη του 60.

6. Εφόσον πληρούνται οι κατά τα ανωτέρω όροι και προϋποθέσεις, χορηγείται στον Φορέα η σχετική άδεια λειτουργίας του. Διαφορετικά, η αίτησή του απορρίπτεται.

ΑΡΘΡΟ 4

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΒΑΣΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

1. Η βασική εκπαίδευση και κατάρτιση περιλαμβάνει θεωρία της διαμεσολάβησης και εφαρμογές πρακτικής των

θεωρητικών γνώσεων υπό την καθοδήγηση, υποστήριξη και επίβλεψη εκπαιδευτή διαμεσολάβησης, όπως το περιεχόμενο του προγράμματος αναφέρεται στο Παράρτημα Α του παρόντος, με ελάχιστο αριθμό ακέραιων μονάδων εκπαίδευσης σαράντα (40) ωρών (εκπαιδευτική περίοδος).

2. Η μετεκπαίδευση των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών συνίσταται στην τακτική προαγωγή των γνώσεών τους ανά διετία και με ελάχιστο αριθμό ακέραιων μονάδων εκπαίδευσης δέκα (10) ωρών.

ΑΡΘΡΟ 5

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ

Ο εκπαιδευτής διαμεσολαβητών πρέπει να είναι είτε διαπιστευμένος εκπαιδευτής διαμεσολαβητών με διεθνή αναγνώριση και εμπειρία συμμετοχών σε διαδικασία διαμεσολάβησης σύμφωνα με την αιτιολογημένη γνώμη του Φορέα, είτε να διαθέτει σωρευτικά τα ακόλουθα προσόντα:

- 1) Να είναι διαπιστευμένος ως διαμεσολαβητής,
- 2) Να έχει εκπαιδευτεί και πιστοποιηθεί ως εκπαιδευτής διαμεσολαβητών σε αναγνωρισμένου κύρους φορέα κατάρτισης εκπαιδευτών διαμεσολαβητών της ημεδαπής ή αλλοδαπής, με χρόνο εκπαίδευσης τουλάχιστον σαράντα (40) ωρών,
- 3) Να έχει εμπειρία συμμετοχών σε διαδικασίες διαμεσολάβησης ως διαμεσολαβητής ή βοηθός διαμεσολαβητή ή νομικός παραστάτης ενός εκ των μερών,
- 4) Να έχει πενταετή επαγγελματική εμπειρία στο γνωστικό του αντικείμενο και
- 5) Να κατέχει μεταπτυχιακό ή διδακτορικό δίπλωμα στον επιστημονικό του κλάδο ή να έχει τουλάχιστον διακόσιες (200) ώρες πιστοποιημένης εκπαίδευσης διαμεσολάβησης.

ΑΡΘΡΟ 6

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

1. Οι υποψήφιοι δικηγόροι διαμεσολαβητές υποβάλλουν αίτηση στον Φορέα για τη συμμετοχή τους σε προγράμματα βασικής εκπαίδευσης, εφόσον α) δεν έχουν καταδικασθεί αμετάκλητα για κακούργημα ή πλημμέλημα, που κωλύουν το διορισμό τους ως δικηγόρων, σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 1 του ΝΔ 3026/1954 (Κώδικα Περί Δικηγόρων), όπως αποδεικνύεται με την προσκόμιση αποσπάσματος ποινικού μητρώου και β) προσκομίσουν βεβαίωση από τον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο ότι ασκούν το δικηγορικό επάγγελμα και ότι δεν έχουν καταδικασθεί πειθαρχικά με ποινή προσωρινής ή οριστικής παύσης.

2. Οι υποψήφιοι διαμεσολαβητές που δεν είναι δικηγόροι υποβάλλουν την ανωτέρω αίτηση, εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Είναι κάτοχοι τίτλου σπουδών ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της ημεδαπής ή αντίστοιχου τίτλου σπουδών σχολών της αλλοδαπής, που συνοδεύεται από πράξη αναγνώρισης του Δ.Κ.Α.Τ.Σ.Α. ή από πιστοποιητικό αναγνώρισης του Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. για την ισοτιμία ή/και την αντιστοιχία και

β) Δεν συντρέχουν τα κωλύματα του άρθρου 8 του νόμου 3528/2007, όπως αποδεικνύεται με την προσκόμιση αποσπάσματος ποινικού μητρώου.

3. Ο αριθμός των υποψήφιων διαμεσολαβητών που συμμετέχουν σε κάθε εκπαιδευτική περίοδο στα προγράμματα βασικής εκπαίδευσης δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 18. Οι εκπαιδευτές δεν δύνανται να είναι λιγότεροι από δύο για κάθε εκπαιδευτική περίοδο.

ΑΡΘΡΟ 7 ΧΩΡΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

1. Τα προγράμματα βασικής εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης γίνονται σε ειδικό χώρο, ο οποίος διαθέτει τουλάχιστον τρεις χωριστές αίθουσες διδασκαλίας και ειδικότερα δύο αίθουσες κατάλληλες για τη διεξαγωγή των μαθημάτων και προσομοιώσεων και μία αίθουσα διαλέξεων.

2. Οι εν λόγω αίθουσες διδασκαλίας πρέπει να έχουν επαρκή υλικοτεχνική υποδομή και να είναι κατάλληλες για το σκοπό της εκπαίδευσης, ειδικότερα πρέπει να διαθέτουν κατ' ελάχιστον τον παρακάτω εξοπλισμό:

α) ένα διαφανοσκόπιο (overhead projector) και μία οθόνη προβολής για δυναμικότητα 15 καταρτιζομένων ή οποιοδήποτε άλλο μέσο προβολής ήχου και εικόνας.

β) Πίνακα ανά αίθουσα.

γ) Φωτοαντιγραφικό Μηχάνημα.

δ) Μία τηλεόραση και ένα μαγνητοσκόπιο ή μία συσκευή αναπαραγωγής ψηφιακών δίσκων(video ή DVD player).

ε) Τραπέζια και καθίσματα ανά αίθουσα, αναλόγου αριθμού με τη δυναμικότητα της αίθουσας.

ΑΡΘΡΟ 8 ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

1. Η αξιολόγηση και βαθμολόγηση του υπό αδειοδότηση Φορέα γίνεται με απόφαση της Επιτροπής Πιστοποίησης

Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 του νόμου 3898/2010, βάσει των ακόλουθων τεσσάρων αξόνων κριτηρίων:

A. Οργάνωση, Λειτουργία - Παρεχόμενη Κατάρτιση
B. Διευθυντικό, Διοικητικό & Επιστημονικό Προσωπικό
Γ. Υλικοτεχνική Υποδομή

Δ. Συνέντευξη με τον Διευθυντή Κατάρτισης

2. Κάθε άξονας κριτηρίων αποτελείται από επί μέρους παραμέτρους με διαφορετικούς συντελεστές βαρύτητας και κλίμακα βαθμολογίας από 1 έως 100. Τα κριτήρια, οι παράμετροι, οι αντίστοιχοι συντελεστές βαρύτητας και ο τρόπος βαθμολόγησης αποτυπώνονται στο Έντυπο Ελέγχου, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 του νόμου 3898/2010.

3. Η συνολική βαθμολογία συντίθεται από τέσσερις επιμέρους βαθμούς, οι οποίοι αποτυπώνουν την αξιολόγηση:

- οργάνωσης, λειτουργίας/παρεχόμενης κατάρτισης,
- του διευθυντικού, διοικητικού και επιστημονικού προσωπικού

- της επάρκειας και ποιότητας της υλικοτεχνικής υποδομής,

- της συνέντευξης.

4. Οι τέσσερις βαθμοί συμμετέχουν στη συνολική βαθμολογία με συντελεστές βαρύτητας που αποτυπώνονται στον επόμενο πίνακα:

ΑΞΟΝΑΣ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΒΑΡΥΤΗΤΑΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ - ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ	0,35
ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΟ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ & ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ	0,3
ΥΛΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ	0,3
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ	0,05
ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΒΑΘΜΟΣ ΦΟΡΕΑ	$M = 0,35A + 0,3B + 0,3\Gamma + 0,05\Delta$

5. Τα κριτήρια αξιολόγησης ελέγχονται, αποτυπώνονται και βαθμολογούνται κατά περίπτωση, σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:

ΑΞΟΝΑΣ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΒΑΘΜΟΥ
A. ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ	A.1. Οργάνωση και λειτουργία A.2. Παρεχόμενη κατάρτιση
B. ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΟ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ	B. 1. Διευθυντής Φορέα B. 2. Διευθυντής Κατάρτισης B. 3. Συντονιστής Ενεργειών Κατάρτισης B. 3. Συντονιστής Ενεργειών Κατάρτισης B. 4. Υπεύθυνος κοινωνικά ευάλωτων ομάδων
Γ. ΥΛΙΚΟΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ	Γ. Κτιριακή υποδομή/εξοπλισμός
Δ. ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ	Δ. Συνέντευξη

6. Ο τελικός βαθμός κάθε άξονα κριτηρίων προκύπτει από το μέσο όρο των βαθμών των μελών της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, ύστερα από τη διενέργεια επιτόπιου ελέγχου στον Φορέα και συνέντευξη με τον Διευθυντή Κατάρτισης.

ΑΡΘΡΟ 9 ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΛΛΑΓΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΦΟΡΕΑ

1. Ως αλλαγή ή μεταβολή ορίζεται κάθε τροποποίηση, αντικατάσταση, μετατροπή ή συμπλήρωση των επιμέρους στοιχείων των νομικών και λοιπών υποχρεώσεων, της κτιριακής και υλικοτεχνικής υποδομής, του διευθυντικού, επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού του Φορέα.

2. Ο Φορέας που έχει ήδη αδειοδοτηθεί υποβάλλει στην υπηρεσία του άρθρου 7 του νόμου 3898/2010 αίτηση με τις αιτούμενες αλλαγές ή μεταβολές, η οποία συνοδεύεται με τα αντίστοιχα δικαιολογητικά, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 του παρόντος.

3. Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 του νόμου 3898/2010 προβαίνει σε σχετικό έλεγχο και βαθμολόγηση της νέας κατάστασης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 του παρόντος.

ΑΡΘΡΟ 10 ΚΥΡΩΣΕΙΣ

1. Αν διαπιστωθεί ότι, προκειμένου να επιτευχθεί η αδειοδότηση και λειτουργία του Φορέα, στον φάκελο του άρθρου 3 του παρόντος δηλώθηκαν ή κατατέθηκαν στοιχεία ψευδή ή αποκρύφθηκαν τα αληθή, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από εισήγηση της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 του νόμου 3898/2010, ανακαλεί οριστικά την άδεια λειτουργίας του Φορέα. Στην περίπτωση δε που η ως άνω παράβαση θα είχε μεν ως συνέπεια τη χορήγηση της άδειας, αλλά με βαθμολογία χαμηλότερη της επιτευχθείσας, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από εισήγηση της ίδιας Επιτροπής, ανακαλεί οριστικά ή προσωρινά την άδεια λειτουργίας.

2. Σε περίπτωση μη τήρησης των νόμιμων υποχρεώσεων του Φορέα κατά το στάδιο λειτουργίας του, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ύστερα από εισήγηση της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 του νόμου 3898/2010, δύναται να επιβάλλει για κάθε παράβαση, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης, το βαθμό υπαιτιότητας των οργάνων του και την τυχόν ύπαρξη υποτροπής, μία από τις παρακάτω κυρώσεις:

α) χρηματικό πρόστιμο από 5.000 μέχρι 30.000 ευρώ ή β) προσωρινή ή οριστική ανάκληση της άδειας του Φορέα.

3. Οι ανωτέρω διοικητικές κυρώσεις επιβάλλονται με αιτιολογημένη απόφαση μετά από έγγραφη κλήτευση του Φορέα για παροχή εξηγήσεων.

ΑΡΘΡΟ 11

Προσαρτάται και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος διατάγματος το κάτωθι παράρτημα:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Περιεχόμενο βασικής εκπαίδευσης - κατάρτισης διαμεσολαβητών

ΜΕΡΟΣ Α΄ ΘΕΩΡΙΑ

I. Εισαγωγή και Γενικές Αρχές της διαμεσολάβησης
1. Αναφορά στον ορισμό και σε κοινοτικά και αλλοδαπά κείμενα.

2. Γενικά για τη σημασία της διαμεσολάβησης, το σκοπό της ως διαδικασίας, τις φάσεις αυτής και το ρόλο του διαμεσολαβητή.

3. Διάκριση της διαμεσολάβησης από μορφές δικαστικών διαδικασιών και άλλους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών.

4. Πεδίο εφαρμογής της διαμεσολάβησης - Νομικό πλαίσιο, εθνικό, κοινοτικό.

II. Εξέλιξη της διαδικασίας

1. Προετοιμασία (δημιουργία φακέλου)

2. Φάσεις της διαμεσολάβησης (Σύμβαση - συλλογή στοιχείων - ανάλυση συμφερόντων - εκτίμηση των εναλλακτικών λύσεων - τελική συμφωνία).

3. Ενδιάμεσες διαδικαστικές ιδιαιτερότητες (διάλογος με κάθε μέρος - διάλογος με όλα τα μέρη - συμμετοχή τρίτων).

III. Τεχνικές διαπραγμάτευσης και επικοινωνίας

1. Γενικές αρχές ανάλυσης της διαπραγμάτευσης

2. Μέθοδος διαπραγμάτευσης, όπως διαισθητική, διανεμητική, ολοκληρωμένη βάσει συμφερόντων και θέσεων αξιώσεων.

3. Εισαγωγικά περί επικοινωνίας.

4. Τεχνικές επικοινωνίας και παρέμβασης, όπως ακρόαση, παράφραση, υποβολή ερωτήσεων, πλαισίωση.

5. Τεχνικές ανάπτυξης και αξιολόγησης γνώσεων, όπως τεχνική δημιουργικότητας, ανάλυση κινδύνων, υπερπήδηση καταστάσεων και αντιστάσεων, φραγμών, ανισότητα δυνάμεων, κλιμάκωση έντασης).

IV. Ανάλυση συγκρούσεων

1. Θεωρία των συγκρούσεων.

2. Τύπος συγκρούσεων.

3. Παράγοντες, δυναμική και ανάλυση συγκρούσεων.

4. Φάσεις κλιμάκωσης.

5. Τεχνικές παρέμβασης.

V. Το δίκαιο της διαμεσολάβησης

1. Προϋποθέσεις πλαισίου (συμφωνία διαμεσολάβησης, ζητήματα ευθύνης, ζητήματα αμοιβής).

2. Δεοντολογία και εμπιστευτικότητα.

3. Διάκριση καθηκόντων μεσολαβητή και νομικού συμπαραστάτη μερών. Συνεργασία.

VI. Εισαγωγή στη θεωρία της προσωπικότητας

1. Δομές.

2. Βασικές αρχές ατομικής και ομαδικής ψυχολογίας.

VII. Επίγνωση ίδιου ρόλου

1. Θεωρία του ρόλου

2. Η διαμεσολάβηση ως συμπεριφορά (αξιολόγηση, σεβασμός, επαγγελματική αποστασιοποίηση, ουδετερότητα στη σύγκρουση, παραμερισμός ίδιων συναισθημάτων, διασύνδεση).

3. Επιλογή μορφής διαμεσολάβησης όπως συνδρομής, κατεύθυνσης, διαμόρφωσης, εκτίμησης.

4. Η ισχύς και το έλλογο στη διαμεσολάβηση.

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

1. Προσωπική και ομαδική εμπειρία

2. Πρακτική επί τεχνικών.

3. Χρησιμοποίηση ρόλων. Προσομοίωση.

4. Ομαδική εργασία.

5. Επεξεργασία υπόθεσης.

6. Εξετάσεις.

ΜΕΡΟΣ Γ΄ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Πιστοποίηση γνώσεων - Προφορικές και γραπτές εξετάσεις.

ΑΡΘΡΟ 12

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Οι διατάξεις του παρόντος ισχύουν από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 2011

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ,
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

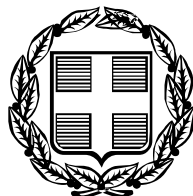
ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004

* 0 1 0 0 2 5 5 0 9 1 2 1 1 0 0 0 4 *

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 2824

14 Δεκεμβρίου 2011

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Τροποποίηση της Φ.10021/14771/2610/05-08-2011 (ΦΕΚ Β' 1808) υπουργικής απόφασης κατανομής διοικητικών και υγειονομικών υπαλλήλων των υπηρεσιών Νοσοκομειακής Υποστήριξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μεταξύ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και των Νοσοκομείων του ΕΣΥ..... 1
- Διαδικασία αναγνώρισης τίτλων διαπίστευσης διαμεσολαβητών - Θέσπιση Κώδικα Δεοντολογίας διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και Καθορισμός κυρώσεων για παραβάσεις αυτού..... 2
- Διαπίστωση αυτοδίκαιης κατάργησης οργανικών θέσεων που κενώνονται λόγω θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που τις κατείχαν, κατ' εφαρμογή των παρ. 1γ και 2 του άρθρου 33 του Ν. 4024/2011..... 3
- Σύσταση Εκκλησιαστικού Ιδρύματος με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ»..... 4

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Αριθμ. Φ.10021/25074/4055 (1)
Τροποποίηση της Φ.10021/14771/2610/05-08-2011 (ΦΕΚ Β' 1808) υπουργικής απόφασης κατανομής διοικητικών και υγειονομικών υπαλλήλων των υπηρεσιών Νοσοκομειακής Υποστήριξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μεταξύ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και των Νοσοκομείων του ΕΣΥ.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 2 του ν.3918/2011 «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 31 Α') και του άρθρου 72 παρ. 28 του ν.3984/2011 «Δωρεά και μεταμόσχευση οργάνων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 150 Α').
2. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του «Κώδικα νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα» που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 63/2005 (ΦΕΚ 98 Α').

3. Τα με αριθ. Γ23/35/08-09-2011, Γ23/38/20-09-2011, Γ23/41/04-10-2011 και Γ23/105/06-10-2011 έγγραφα του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

4. Την ανάγκη απρόσκοπτης λειτουργίας των Νοσοκομείων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που θα λειτουργούν από 01-06-2011 ως Παραρτήματα Νοσοκομείων του ΕΣΥ.

5. Τις αιτήσεις των υπηρετούντων υπαλλήλων στα Νοσοκομεία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

6. Το γεγονός ότι η δαπάνη μισθοδοσίας θα βαρύνει μέχρι 31-12-2011 τις εγγεγραμμένες πιστώσεις στον προϋπολογισμό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έτους 2011.

7. Την Φ.10021/14771/2610/05-08-2011 (ΦΕΚ Β' 1808) υπουργική απόφαση «Κατανομή διοικητικών και υγειονομικών υπαλλήλων των υπηρεσιών Νοσοκομειακής Υποστήριξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μεταξύ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και των Νοσοκομείων του ΕΣΥ», αποφασίζουμε:

Τροποποιείται η Φ.10021/14771/2610/05-08-2011 (ΦΕΚ Β' 1808) απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, με την οποία κατανέμονται, από 01-06-2011, οι διοικητικοί και υγειονομικοί υπάλληλοι, που υπηρετούν στις υπηρεσίες Νοσοκομειακής Υποστήριξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι οποίες εντάσσονται ως παραρτήματα σε Νοσοκομεία του ΕΣΥ, μεταξύ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και των Νοσοκομείων του ΕΣΥ, ως εξής:

α) Στην περίπτωση Α2β στην οποία αναγράφονται οι υπηρετούντες υγειονομικοί υπάλληλοι του 2ου Νοσοκομείου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Θεσσαλονίκης, οι οποίοι μεταφέρονται με την ίδια εργασιακή σχέση, οργανική θέση, κλάδο, ειδικότητα και βαθμό που κατέχουν, στο Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης «Αγ. Παύλος» διαγράφεται η ΧΑΣΙΩΤΗ ΑΝΝΑ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ με α/α 120, λόγω της μετάθεσης της από το 2008 στη ΝΜΥ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Κατερίνης.

β) Στην περίπτωση Α2β στην οποία αναγράφονται οι υπηρετούντες υγειονομικοί υπάλληλοι του 2ου Νοσοκομείου ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Θεσσαλονίκης, οι οποίοι μεταφέρονται με την ίδια εργασιακή σχέση, οργανική θέση, κλάδο, ειδικότητα και βαθμό που κατέχουν, στο Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης «Αγ. Παύλος» προστίθεται στο τέλος, η παρακάτω υπάλληλος, η οποία είχε μετατεθεί από το 1ο Νοσοκομείο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στο 2ο Νοσοκομείο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Θεσσαλονίκης, ως εξής:

A/A	Όνοματεπώνυμο	Πατρώνυμο	Κλάδος	Σχέση Εργασίας
223	ΣΑΛΑΒΑΘΗ ΕΥΦΡΑΞΙΑ	του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	ΔΕ ΒΟΗΘΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ	Μόνιμος

γ) Στην περίπτωση Α5β στην οποία αναγράφονται οι υπηρετούντες υγειονομικοί υπάλληλοι του Νοσοκομείου Βραχείας Νοσηλείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Θεσσαλονίκης, οι οποίοι μεταφέρονται με την ίδια εργασιακή σχέση, οργανική θέση, κλάδο, ειδικότητα και βαθμό που κατέχουν, στο

Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Πολυκλινική» προστίθεται στο τέλος, η παρακάτω υπάλληλος, η οποία είχε μετατεθεί από το 1ο Νοσοκομείο του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στο Νοσοκομείο Βραχείας Νοσηλείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως εξής:

A/A	Όνοματεπώνυμο	Πατρώνυμο	Κλάδος	Σχέση Εργασίας
128	ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	ΤΕ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗΣ - ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ	Μόνιμος

δ) Στην περίπτωση Β5α στην οποία αναγράφονται οι υπηρετούντες διοικητικοί υπάλληλοι του Νοσοκομείου Βραχείας Νοσηλείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι οποίοι παραμένουν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι ΒΑΚΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ με α/α 5, ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ με α/α 6, ΖΑΒΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ του ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ με α/α 9, ΜΠΟΥΤΑΛΑΣ ΒΑΙΟΣ του ΣΕΡΑΦΕΙΜ με α/α 10, ΣΤΑΥΡΟΥΛΙ-

ΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ με α/α 11 και ΣΑΡΡΗΜΙΧΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ του ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ με α/α 15, μεταφέρονται με την ίδια εργασιακή σχέση, οργανική θέση, κλάδο, ειδικότητα και βαθμό που κατέχουν, στο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών «Πολυκλινική», προκειμένου να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία του Νοσοκομείου και προστίθενται στον πίνακα Α5α, ως εξής:

A/A	Όνοματεπώνυμο	Πατρώνυμο	Κλάδος/ Ειδικότητα	Βαθμός	Σχέση Εργασίας
27	ΒΑΚΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ	του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	ΔΕ-ΤΕΧΝΙΚΟΣ	Α	Μόνιμος
28	ΠΑΡΑΣΧΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ	του ΚΩΝ/ΝΟΥ	ΔΕ-ΤΕΧΝΙΚΟΣ	Α	Μόνιμος
29	ΖΑΒΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	του ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ	ΔΕ-ΤΕΧΝΙΚΟΣ	Γ	Μόνιμος
30	ΜΠΟΥΤΑΛΑΣ ΒΑΙΟΣ	του ΣΕΡΑΦΕΙΜ	ΔΕ-ΤΕΧΝΙΚΟΣ	Γ	Μόνιμος
31	ΣΤΑΥΡΟΥΛΙΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	του ΙΩΑΝΝΗ	ΔΕ-ΤΕΧΝΙΚΟΣ	Γ	Μόνιμος
32	ΣΑΡΡΗΜΙΧΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	του ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ	ΥΕ-ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ	Β	Μόνιμος

Η δαπάνη μισθοδοσίας των ανωτέρω μεταφερομένων στα Νοσοκομεία του ΕΣΥ υπαλλήλων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εξακολουθεί να βαρύνει, από 01-06-2011 μέχρι 31-12-2011, τον προϋπολογισμό του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η απόφαση αυτή ισχύει από 01-06-2011, κατά τα λοιπά ισχύει η Φ.10021/14771/2610/05-08-2011 (ΦΕΚ Β' 1808) υπουργική απόφαση.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 2011

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

Αριθμ. 109088 οικ.

(2)

Διαδικασία αναγνώρισης τίτλων διαπίστευσης διαμεσολαβητών - Θέσπιση Κώδικα Δεοντολογίας διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και Καθορισμός κυρώσεων για παραβάσεις αυτού.

των πραγματικών γεγονότων που αναφέρονται σ' αυτήν. Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών μπορεί να ζητεί πρόσθετα στοιχεία και να καλεί τον ενδιαφερόμενο για συμπληρωματικές επεξηγήσεις.

2. Το έντυπο της αίτησης συνοδεύεται από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

α) Επικυρωμένο αντίγραφο του τίτλου πιστοποίησης,

β) Αναλυτικό βιογραφικό σημείωμα, με εκτενή αναφορά στις σπουδές, ξένες γλώσσες, συμμετοχές σε σεμινάρια, συνέδρια, ερευνητικά προγράμματα κλπ, καθώς και σε τυχόν περαιτέρω εκπαίδευση και εμπειρία σε διαδικασίες διαμεσολάβησης.

γ) Πιστοποιητικό του φορέα κατάρτισης που απευθύνεται στην Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 παρ. 1 του νόμου 3898/2010, με το οποίο βεβαιώνεται:

αα) ο συνολικός αριθμός των ωρών εκπαίδευσης,

ββ) η διδαχθείσα ύλη,

γγ) ο τόπος διεξαγωγής της εκπαίδευσης,

δδ) ο αριθμός των συμμετεχόντων,

εε) ο αριθμός και τα προσόντα των εκπαιδευτών,

ζζ) η διαδικασία εξέτασης και αξιολόγησης των υποψηφίων και ο τρόπος κατοχύρωσης του αδιάβλητου χαρακτήρα αυτών,

3. Εάν η εκπαίδευση και αξιολόγηση έγινε στην ημε-

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1 Τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 2 του νόμου 3898/2010 (Α' 211).

2. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Α. Καθορίζουμε τη διαδικασία αναγνώρισης τίτλων διαπίστευσης διαμεσολαβητών από φορέα κατάρτισης της αλλοδαπής ως εξής:

Οι τίτλοι διαπιστευμένου διαμεσολαβητή από φορέα κατάρτισης της αλλοδαπής αναγνωρίζονται ως ισότιμοι από την Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών κατά την ακόλουθη διαδικασία:

1. Οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν αίτηση για αναγνώριση τίτλου διαπιστευμένου διαμεσολαβητή. Η εν λόγω αίτηση υποβάλλεται σε ειδικό έντυπο, το οποίο καθορίζεται από την Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών και αποτελεί υπεύθυνη δήλωση για την ακρίβεια

δαπή από φορέα αλλοδαπής προέλευσης, πέραν των ανωτέρω δικαιολογητικών, απαιτείται και πιστοποιητικό του φορέα κατάρτισης που απευθύνεται στην Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 παρ. 1 του νόμου 3898/2010, με το οποίο βεβαιώνεται ότι η ποιότητα της παρασχεθείσας εκπαίδευσης και αξιολόγησης είναι εφάμιλλη εκείνων που θα παρείχοντο, εάν η εκπαίδευση είχε γίνει στο κράτος προέλευσης του φορέα κατάρτισης.

4. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής αναθέτει το φάκελο του ενδιαφερόμενου σε μέλος της Επιτροπής, το οποίο, μετά τη συγκέντρωση των απαραίτητων στοιχείων, συντάσσει εισήγηση που την υποβάλλει στον Πρόεδρο. Η εισήγηση με το σχετικό φάκελο εισάγεται από τον Πρόεδρο προς συζήτηση ενώπιον της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών εντός 15 ημερών από την υποβολή της εισήγησης και η απόφαση τη Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών λαμβάνεται εντός 15 ημερών.

5. Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών δέχεται την ισοτιμία του τίτλου διαπίστευσης, εφόσον ο εν λόγω τίτλος προέρχεται από αναγνωρισμένου κύρους φορέα της αλλοδαπής και ο ενδιαφερόμενος έχει αποδεδειγμένη εμπειρία τριών τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασίες διαμεσολάβησης ως διαμεσολαβητής ή βοηθός διαμεσολαβητή ή νομικός παραστάτης ενός εκ των μερών. Διαφορετικά, η Επιτροπή μπορεί, κατά την κρίση της, να ζητήσει από τον ενδιαφερόμενο την υποβολή του σε συμπληρωματική εξέταση, ιδίως στην περίπτωση που η κατάρτιση του πραγματοποιήθηκε στην ημεδαπή από φορέα αλλοδαπής προέλευσης.

6. Με την υποβολή της αίτησης καταβάλλεται παράβολο υπέρ του Δημοσίου που καθορίζεται στο ποσό των εκατόν πενήντα (150) Ευρώ.

Β. Θεσιάζουμε Κώδικα Δεοντολογίας διαπιστευμένων διαμεσολαβητών ως εξής:

Άρθρο 1

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΚΑΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ

1.1 Προσόντα

Οι διαμεσολαβητές πρέπει να είναι διαπιστευμένοι από έγκυρο φορέα εκπαίδευσης και διαπίστευσης διαμεσολαβητών. Στους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται η κατάλληλη επαγγελματική κατάρτιση και η διαρκής ενημέρωση της εκπαίδευσης και της πρακτικής τους εξάσκησης όσον αφορά τις δεξιότητες διαμεσολάβησης, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν σχετικών προτύπων ή συστημάτων διαπίστευσης.

2. Διορισμός

Ο διαμεσολαβητής συνεννοείται με τα μέρη σχετικά με τις κατάλληλες ημερομηνίες για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης. Πριν αποδεχθεί τον διορισμό του, ο διαμεσολαβητής πρέπει να βεβαιωθεί ότι διαθέτει τις γνώσεις και τα προσόντα που απαιτούνται για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης και, εφόσον του ζητηθεί, παρέχει στα μέρη πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την πείρα του.

1.3 Διαφήμιση/προώθηση των υπηρεσιών του διαμεσολαβητή

Οι διαμεσολαβητές δύνανται να προωθούν τις υπηρεσίες που προσφέρουν, κατά τρόπο επαγγελματικό, ειλικρινή και αξιοπρεπή.

Άρθρο 2

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑ

2.1 Ανεξαρτησία και ουδετερότητα

Ο διαμεσολαβητής δεν επιτρέπεται να αναλάβει εργασία και, αν την έχει ήδη αναλάβει, δεν επιτρέπεται να τη συνεχίσει εάν προηγουμένως δεν καταστήσει γνωστές τις τυχόν περιστάσεις οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν ή να δώσουν την εντύπωση ότι επηρεάζουν την ανεξαρτησία του το ίδιο ισχύει για κάθε σύγκρουση συμφερόντων. Η υποχρέωση γνωστοποίησης τέτοιων περιστάσεων ισχύει εις το διηνεκές και καθ' όλη τη διάρκεια της διαμεσολάβησης.

Περιστάσεις που αναφέρεται πιο πάνω περιλαμβάνουν:

α) κάθε προσωπική ή επαγγελματική σχέση με ένα από τα μέρη

β) οποιοδήποτε οικονομικό ή άλλο συμφέρον, άμεσο ή έμμεσο, από την έκβαση της διαμεσολάβησης

γ) το γεγονός ότι ο διαμεσολαβητής ή άλλο στέλεχος της εταιρείας για την οποία εργάζεται έχει ενεργήσει κατά το παρελθόν υπό άλλη ιδιότητα πλην του διαμεσολαβητή για κάποιο από τα μέρη.

Σε τέτοιες περιπτώσεις ο διαμεσολαβητής επιτρέπεται να αποδεχθεί να αναλάβει καθήκοντα διαμεσολαβητή ή να εξακολουθήσει να τα ασκεί μόνον εφόσον είναι βέβαιος ότι είναι σε θέση να διεξαγάγει τη διαμεσολάβηση με πλήρη ανεξαρτησία και ουδετερότητα, ούτως ώστε να διασφαλίζεται πλήρης αμεροληψία, και με τη ρητή συγκατάθεση των μερών.

2.2 Αμεροληψία

Ο διαμεσολαβητής ενεργεί και πρέπει και προς οποιονδήποτε τρίτο να δίνει την εντύπωση ότι ενεργεί σε μόνιμη βάση με αμεροληψία έναντι των μερών και μεριμνά για την ισότιμη εξυπηρέτηση όλων των μερών στο πλαίσιο της διαμεσολάβησης.

Άρθρο 3

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ, ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΗ

3.1 Διαδικασία

Ο διαμεσολαβητής λαμβάνει μέριμνα ούτως ώστε τα μέρη της διαμεσολάβησης να κατανοούν τα χαρακτηριστικά της διαδικασίας που πρόκειται να ακολουθηθεί, καθώς και τον ρόλο του διαμεσολαβητή και των μερών.

Ο διαμεσολαβητής βεβαιώνεται, ιδίως, ότι πριν από την έναρξη της διαμεσολάβησης τα μέρη έχουν κατανοήσει και συμφωνήσει ρητώς τους όρους και τις προϋποθέσεις της συμφωνίας διαμεσολάβησης, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των διατάξεων που ενδεχομένως διέπουν τις υποχρεώσεις εχεμύθειας που βαρύνουν τον διαμεσολαβητή και τα μέρη.

Κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε των μερών, η συμφωνία διαμεσολάβησης καταρτίζεται γραπτώς.

Ο διαμεσολαβητής φροντίζει για την προσήκουσα διεξαγωγή της διαδικασίας, λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα της εκάστοτε υπόθεσης, π.χ. τις πιθανές ανισορροπίες ισχύος, τυχόν επιθυμίες που έχουν εκφράσει τα μέρη και την ανάγκη για ταχεία επίλυση της διαφοράς. Τα μέρη είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν με τον διαμεσολαβητή τον τρόπο διεξαγωγής της όλης διαδικασίας είτε με παραπομπή σε κάποιο σύνολο κανόνων ή με άλλον τρόπο.

Αν το κρίνει σκόπιμο, ο διαμεσολαβητής δύναται να ακροασθεί έκαστο μέρος χωριστά.

3.2 Ευθυδικία

Ο διαμεσολαβητής διασφαλίζει ότι όλα τα μέρη έχουν επαρκή δυνατότητα συμμετοχής στη διαδικασία.

Ο διαμεσολαβητής, αν το κρίνει σκόπιμο, ενημερώνει τα μέρη και δύναται να περατώσει τη διαμεσολάβηση εφόσον:

α) επέρχεται διευθέτηση της διαφοράς η οποία, κατά την κρίση του φαίνεται μη εκτελεστή ή παράνομη, με γνώμονα τα δεδομένα της υπόθεσης και την ικανότητα του διαμεσολαβητή να διατυπώσει μια τέτοια κρίση ή
β) ο διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η συνέχιση της διαμεσολάβησης είναι απίθανο να οδηγήσει στη διευθέτηση της διαφοράς.

3.3 Περάτωση της διαδικασίας

Ο διαμεσολαβητής λαμβάνει κάθε πρόσφορο μέτρο προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η διευθέτηση που ενδεχομένως θα εξευρεθεί για την επίλυση της διαφοράς είναι προϊόν γνώσης και εμπειριστατωμένης συναίνεσης όλων των μερών, καθώς επίσης ότι όλα τα μέρη κατανοούν τους όρους της συμφωνίας.

Τα μέρη είναι ελεύθερα ανά πάσα στιγμή να αποχωρήσουν από διαδικασία διαμεσολάβησης χωρίς αιτιολογία.

Ο διαμεσολαβητής δύναται, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε των μερών και εντός των ορίων της εντολής του, να ενημερώσει τα μέρη για το πώς μπορούν να επισημοποιήσουν τη μεταξύ τους συμφωνία και για το πώς μπορούν να την καταστήσουν εκτελεστή.

3.4 Αμοιβή

Ο διαμεσολαβητής οφείλει σε κάθε περίπτωση να παρέχει στα μέρη πλήρη ενημέρωση για τον τρόπο αμοιβής του που σκοπεύει να εφαρμόσει, εκτός αν οι σχετικές πληροφορίες έχουν ήδη παρασχεθεί. Ο διαμεσολαβητής δεν αποδέχεται την αποστολή του προτού όλα τα μέρη της εκάστοτε διαφοράς συμφωνήσουν με τις αρχές που ισχύουν για την αμοιβή του.

**Άρθρο 4
ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ**

Ο διαμεσολαβητής τηρεί απόρρητες όλες τις πληροφορίες, οι οποίες έχουν προκύψει εκ της διαμεσολάβησης ή σε σχέση με αυτήν, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι πρόκειται να διεξαχθεί ή έχει διεξαχθεί διαμεσολάβηση, εκτός αν είναι υποχρεωμένος να πράξει άλλως εξαιτίας διάταξης νόμου ή για λόγους δημόσιας τάξης.

Κάθε πληροφορία η οποία κοινολογείται εμπιστευτικά στον διαμεσολαβητή από ένα μέρος δεν επιτρέπεται να κοινολογείται στα άλλα μέρη, εκτός αν παρέχεται σχετική συγκατάθεση ή η κοινολόγηση της εκάστοτε πληροφορίας είναι υποχρεωτική βάσει του νόμου.

**Άρθρο 5
ΚΥΡΩΣΕΙΣ**

Σε περίπτωση παραβίασης των υποχρεώσεων του διαμεσολαβητή που επιβάλλονται από τον Κώδικα Δεοντολογίας, ο Υπουργός Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αφού λάβει τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, δύναται να προβεί σε οριστική ή προσωρινή ανάκληση της διαπίστευσης, ανάλογα με τη βαρύτητα της παράβασης ή την καθ' υποτροπή συμπεριφορά του διαμεσολαβητή.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Δεκεμβρίου 2011

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

Αριθμ. 109615

(3)

Διαπίστωση αυτοδίκαιης κατάργησης οργανικών θέσεων που κενώνονται λόγω θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που τις κατείχαν, κατ' εφαρμογή των παρ. 1γ και 2 του άρθρου 33 του Ν. 4024/2011

**Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις

α) των παρ. 1γ, 2 και 8 του άρθρου 33 του ν. 4024/2011 «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολογιο-βαθμολογιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» (ΦΕΚ 226 Α'),

β) του π.δ. 36/2000 «Οργανισμός Υπουργείου Δικαιοσύνης» (ΦΕΚ 29 Α), όπως τροποποιήθηκε, συμπληρώθηκε και ισχύει

2. Την αριθ. ΔΙΔΑΔ/φ.26.14/756/οίκ. 21872/4-11-2011 κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών με θέμα: «Καθορισμός του περιεχομένου των διαπιστωτικών πράξεων... β) θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που πληρούν τις προϋποθέσεις και του τρόπου διαπίστωσης των εξαιρέσεων... από την προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα» (ΦΕΚ 2619/Β'), διαπιστώνουμε:

Την αυτοδίκαιη κατάργηση από 27/11/2011 τριών (3) οργανικών θέσεων ανά κλάδο και κατηγορία προσωπικού που κενώθηκαν λόγω θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των υπαλλήλων που τις κατείχαν, κατ' εφαρμογή των παρ. 1γ και 2 του άρθρου 33 του ν. 4024/2011, ως ακολούθως:

Αριθμός καλυμμένων οργανικών θέσεων			Σύνολο οργανικών θέσεων μετά την κατάργηση
ΜΟΝΙΜΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΜΕ ΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ	Καλυμμένες	Καταργούμενες θέσεις (Λόγω θέσης σε προσυνταξιοδοτική διαθεσιμότητα των κατεχόντων τις καταργούμενες θέσεις υπαλλήλων κατ' εφαρμογή των παρ. 1 γ και 2 του άρ. 33 του Ν. 4024/2011)	
Κατηγορία ΠΕ Μηχανικών	7	1	6
Κατηγορία ΔΕ Διοικητικού-Λογιστικού	69	2	67

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 2011

Ο Γενικός Γραμματέας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 3417

21 Δεκεμβρίου 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Τροποποίηση της με αριθμ. 109088 οικ./12.12.2011 υπουργικής απόφασης.....	1
Καθιέρωση απογευματινής υπερωριακής εργασίας στο προσωπικό που υπηρετεί εντός των Καταστημάτων Κράτησης και στην Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης αυτών για το μήνα Δεκέμβριο του έτους 2012.....	2
Έγκριση τροποποίησης του Κανονισμού του Χρηματιστηρίου Αθηνών Α.Ε.....	3
Έγκριση τροποποίησης του Κανονισμού Εκκαθάρισης Συνεργαζομένων επί Παραγώγων.....	4
Αναστολή εξαγοράς μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων.....	5

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 107309 οικ. Τροποποίηση της με αριθμ. 109088 οικ./12.12.2011 υπουργικής απόφασης.	(1)
---	-----

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 2 του Ν. 3898/2010 «Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις» (Α' 211).
2. Την υπ' αριθμ. 109088 οικ./12.12.2011 απόφασή μας «Διαδικασία αναγνώρισης τίτλων διαπίστευσης διαμεσολαβητών - Θέσπιση Κώδικα Δεοντολογίας διαπιστευμένων διαμεσολαβητών και Καθορισμός κυρώσεων για παραβάσεις αυτού» (Β' 2824) και
3. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Τροποποιούμε την παράγραφο 5 του κεφαλαίου Α' της υπ' αριθμ. 109088 οικ./12.12.2011 απόφασής μας, ως εξής:

«5. Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών δέχεται την ισοτιμία του τίτλου διαπίστευσης, εφόσον ο εν λόγω τίτλος προέρχεται από αναγνωρισμένου κύρους φορέα της αλλοδαπής και ο ενδιαφερόμενος έχει αποδεδειγμένη εμπειρία τριών τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασίες διαμεσολάβησης ως διαμεσολαβητής ή βοηθός διαμεσολαβητής ή νομικός παραστάτης ενός εκ των μερών. Η Επιτροπή μπορεί, κατά την κρίση της, να ζητήσει από τον ενδιαφερόμενο την υποβολή του σε συμπληρωματική εξέταση, ιδίως στην περίπτωση που η κατάρτιση του πραγματοποιήθηκε στην ημεδαπή από φορέα αλλοδαπής προέλευσης.

Αναφορικά με την αναγνώριση ισοτιμίας τίτλου διαπίστευσης που έχει αποκτηθεί στην αλλοδαπή ή από αναγνωρισμένου κύ-

ρους φορέα κατάρτισης αλλοδαπής προέλευσης κατόπιν εκπαίδευσης παρασχεθείσας στην Ελλάδα, η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών δύναται να δέχεται την ισοτιμία του τίτλου διαπίστευσης, ακόμη και εάν ο ενδιαφερόμενος δεν έχει αποδεδειγμένη εμπειρία τριών τουλάχιστον συμμετοχών σε διαδικασίες διαμεσολάβησης ως διαμεσολαβητής ή βοηθός διαμεσολαβητή ή νομικός παραστάτης ενός εκ των μερών, εφόσον από τα εν γένει στοιχεία του φακέλου του ενδιαφερομένου προκύπτει αναμφισβήτητη η συνεχής επιμόρφωση του και η συστηματική του ενασχόληση με το θεσμό της διαμεσολάβησης και εφόσον ο τίτλος αυτός αποκτήθηκε μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2012».

Κατά τα λοιπά ισχύει η εν λόγω απόφασή μας.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 20 Δεκεμβρίου 2012

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ

F

Αριθμ. 105965 Καθιέρωση απογευματινής υπερωριακής εργασίας στο προσωπικό που υπηρετεί εντός των Καταστημάτων Κράτησης και στην Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης αυτών για το μήνα Δεκέμβριο του έτους 2012	(2)
--	-----

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

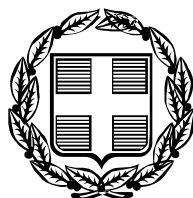
α) του άρθρου 20 του Ν. 4024/2011 (ΦΕΚ 226/Α') «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο - βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015», όπως ισχύει,

β) των άρθρων 48 και 49 του Ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α') «Τροποποίηση και αντικατάσταση διατάξεων των Νόμων 1756/1988 (ΦΕΚ 35 Α'), 1729/1987 (ΦΕΚ 144 Α') του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις», όπως αντικαταστάθηκαν και προστέθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 3388/2005 (ΦΕΚ 225 Α') «Θέματα εξωτερικών φρουρών και άλλες διατάξεις»,

γ) του άρθρου 41 του Ν. 3979/2011 (ΦΕΚ 138 Α') σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 33 του Ν. 1419/1984 (ΦΕΚ 28 Α') και της κοινής υπουργικής απόφασης 30482/223.1984 (ΦΕΚ 200 Β') και δ) του άρθρου 19 παρ. 1 του Ν. 3918/2011 (ΦΕΚ 39 Α'/23.2011).

2. Την απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, υπ' αριθμ. 62897/6.7.2012

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 281

13 Φεβρουαρίου 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Ανάθεση έργων στην Εταιρεία «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥ-
ΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.» 1
- Καθορισμός αμοιβής του διαμεσολαβητή 2
- Έγκριση για τη σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου
στο Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ) του Δή-
μου Καστοριάς της Περιφερειακής Ενότητας Κα-
στοριάς (ΚΕΠ πρώην Κοινότητας Καστρακίου)..... 3
- Έγκριση για τη σύναψη δύο (2) συμβάσεων μίσθωσης
έργου στο Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ)
του Δήμου Πρεσπών της Περιφερειακής Ενότη-
τας Φλώρινας (ΚΕΠ πρώην Κοινότητας Κρυσταλ-
λοπηγής)..... 4
- Έγκριση για τη σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου
στο Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ) του Δή-
μου Φλώρινας της Περιφερειακής Ενότητας Φλώ-
ρινας (ΚΕΠ πρώην Δήμου Μελίτης)..... 5
- Έγκριση για τη σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου στο
Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ) του Δήμου
Εορδαίας της Περιφερειακής Ενότητας Κοζάνης
(ΚΕΠ πρώην Δήμου Αγ. Παρασκευής)..... 6
- Έγκριση για τη σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου
στο Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ) του Δή-
μου Βοΐου της Περιφερειακής Ενότητας Κοζάνης
(ΚΕΠ πρώην Κοινότητας Πενταλόφου)..... 7
- Έγκριση για τη σύναψη τεσσάρων (4) συμβάσεων μί-
σθωσης έργου στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολι-
τών (ΚΕΠ) του Δήμου Γρεβενών της Περιφερεια-
κής Ενότητας Γρεβενών (ΚΕΠ πρώην Κοινοτήτων
Δοτσικού, Σαμαρίνης, Φιλιππαιών, Αβδέλλας)..... 8

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. 145

(1)

Ανάθεση έργων στην Εταιρεία
«ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1) Την περίπτωση α' της παρ. 7 του άρθρου 5 του ν.
2408/1996 (ΦΕΚ 104/Α'/4-6-1996), όπως έχει αντικατα-
σταθεί με την παρ. 15 του άρθρου 3 του ν. 2749/1997
(ΦΕΚ 67 Α/6-5-1997) και την παρ. 1 του άρθρου 31 του ν.
2664/1998 (ΦΕΚ 275/Α'/3-12-1998).

2) Την περίπτωση β' της παρ. 7 του άρθρου 5 του ν.
2408/1996 (ΦΕΚ 104/Α'/4-6-1996) όπως έχει αντικαταστα-
θεί με την παρ. 15 του άρθρου 3 του ν. 2479/1997 (ΦΕΚ
67/Α'/6-5-1997) και την περίπτωση β' της παρ. 5 του
άρθρου 21 του ν. 2521/1997 (ΦΕΚ 174/Α'/1-9-1997).

3) Την περίπτωση γ' της παρ. 7 του άρθρου 5 του ν.
2408/1996 (ΦΕΚ 104/Α'/4-6-1996) όπως έχει αντικαταστα-
θεί με την περίπτωση γ' της παρ. 5 του άρθρου 21 του
ν. 2521/1997 (ΦΕΚ 174/Α'/1-9-1997) και έχει συμπληρωθεί
με την παρ. 3 του άρθρου 31 του ν. 2664/1998 (ΦΕΚ
275/Α'/3-12-1998).

4) Την περίπτωση ιβ' της παρ. 7 του άρθρου 5 του ν.
2408/1996 (ΦΕΚ 104/Α'/4-6-1996) όπως έχει προστεθεί
με την παρ. 6 του άρθρου 60 του ν. 3160/2003 (ΦΕΚ
165/Α'/30-6-2003).

5) Το Ειδικό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και
Αειφόρου Ανάπτυξης Καταστημάτων Κράτησης (ΦΕΚ
1575/Β'/28-11-2001).

6) Την αριθμ. 205/2004 γνωμοδότηση του Γ Τμήματος
του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

7) Την υπ' αριθμ. 166/22-1-2010 γνωμοδότηση του Νομι-
κού Συμβούλου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνει-
ας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αποφασίζουμε:

Αναθέτουμε στην Εταιρεία «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.» τη:

1. Μελέτη, δημοπράτηση, επίβλεψη και παραλαβή του έργου «Ανέγερση κτιρίου πειθαρχικών κελιών στην Κλειστή Φυλακή Πάτρας» και

2. Μελέτη, δημοπράτηση, επίβλεψη και παραλαβή του έργου «Ενίσχυση στεγών σε θαλάμους που θα υποδειχθούν από τη διεύθυνση της Αγροτικής Φυλακής Τίρυνθας για την αποφυγή αποδράσεων».

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 16 Ιανουαρίου 2012

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

F

Αριθ. 1460 οικ. (2)

Καθορισμός αμοιβής του διαμεσολαβητή.

**Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 1 και 3 του ν. 3898/2010 «Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις» (Α' 211) και

2. Το γεγονός ότι με την απόφαση αυτή δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Καθορίζουμε το ύψος της ωριαίας αντιμισθίας για την αμοιβή του διαμεσολαβητή, στο ποσό των εκατό (100) ευρώ.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 27 Ιανουαρίου 2012

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

F

Αριθμ. ΟΙΚ. 3991/273 (3)

Έγκριση για τη σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου στο Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΚΕΠ) του Δήμου Καστοριάς της Περιφερειακής Ενότητας Καστοριάς (ΚΕΠ πρώην Κοινότητας Καστρακίου).

**Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ
ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ- ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**

Έχοντας υπόψη:

α) Των άρθρων 1 και 280 του Νόμου 3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α'7-6-2010) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης».

β) Του άρθρου 10 του Νόμου 3812/2009 (ΦΕΚ 234/Α'28-12-2009) «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις».

γ) Του άρθρου 5 του Ν. 3469/06 (ΦΕΚ 131/Α'28-06-2006) «Εθνικό Τυπογραφείο, Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και λοιπές διατάξεις».

δ) Του άρθρου 6 του Ν. 2527/97 (ΦΕΚ 206 Α') «Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του Ν. 2190/94 και άλλες διατάξεις».

ε) Του άρθρου 21 του Ν. 2190/94 (ΦΕΚ 28 Α') «Σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης».

στ) Του π.δ/τος 141/2010 (ΦΕΚ 234/Α'27-12-2010) «Οργανισμός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου - Δυτικής Μακεδονίας».

2. Την υπ' αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 1/66/26001/30-12-2011 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 1 της ΠΥΣ/33/27-12-2006, όπως ισχύει, με την οποία εγκρίθηκαν έντεκα (11) συμβάσεις μίσθωσης έργου δωδεκάμηνης χρονικής διάρκειας για τους ΟΤΑ Α' βαθμού χωρικής μας αρμοδιότητας (Δυτικής Μακεδονίας), μεταξύ των οποίων και μία (1) σύμβαση μίσθωσης έργου για το ΚΕΠ του Δήμου Καστοριάς της Περιφερειακής Ενότητας Καστοριάς (ΚΕΠ πρώην Κοινότητας Καστρακίου).

3. Το υπ' αριθμ. ΔΟΛΚΕΠ/Φ12-4/27681/30-12-2011/σε ορθή επανάληψη της 9^{ης}-1-2012 έγγραφο της Διεύθυνσης Οργάνωσης και Λειτουργίας ΚΕΠ, του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, με το οποίο μας γνωστοποιήθηκε ότι εγκρίθηκαν έντεκα (11) συμβάσεις μίσθωσης έργου, για τους ΟΤΑ Α' βαθμού χωρικής μας αρμοδιότητας (Δυτικής Μακεδονίας), μεταξύ των οποίων και μία (1) σύμβαση μίσθωσης έργου για το ΚΕΠ του Δήμου Καστοριάς της Περιφερειακής Ενότητας Καστοριάς (ΚΕΠ πρώην Κοινότητας Καστρακίου).

4. Οι υπ' αριθμ. ΔΟΛΚΕΠ/Φ4/289/21116/16-8-2007 και ΔΟΛΚΕΠ/Φ4/204/23751/10-9-2007 εγκύκλιοι της Διεύθυνσης Οργάνωσης και Λειτουργίας ΚΕΠ, του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με τις οποίες οι συμβάσεις που θα συναφθούν βάσει των ανωτέρω εγκρίσεων λύνονται αυτοδίκαια με την ολοκλήρωση της διαδικασίας στελέχωσης των ΚΕΠ με μόνιμο προσωπικό.

5. Τα υπ' αριθμ. 40739/27-9-2011 και 46352/4-11-2011 έγγραφα του Τμήματος Οικονομικής Διοίκησης ΟΤΑ της Διεύθυνσης Οικονομικών ΟΤΑ του Υπουργείου Εσωτερικών, περί κάλυψης δαπάνης για τη σύναψη συμβάσεων μίσθωσης έργου στα ΚΕΠ.

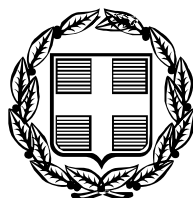
6. Το γεγονός ότι η από την απόφαση αυτή προκαλείται δαπάνη για τις μισθώσεις έργου των ΚΕΠ, για το έτος 2012, η οποία θα καλυφθεί από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους (ΚΑΠ) του Υπουργείου Εσωτερικών, αποφασίζουμε:

Την έγκριση της σύναψης μίας (1) σύμβασης μίσθωσης έργου με το ΚΕΠ του Δήμου Καστοριάς της Περιφερειακής Ενότητας Καστοριάς (ΚΕΠ πρώην Κοινότητας Καστρακίου), δωδεκάμηνης (12) διάρκειας, με την προϋπόθεση εφαρμογής των παρακάτω όρων:

1. Η σύμβαση που θα συναφθεί βάσει της ανωτέρω έγκρισης λύεται αυτοδίκαια με την ολοκλήρωση της διαδικασίας στελέχωσης των ΚΕΠ με μόνιμο προσωπικό σύμφωνα και με τις αριθ. ΔΟΛΚΕΠ/Φ4/289/21116/16-08-2007 και ΔΟΛΚΕΠ/Φ4/204/23751/10-09-2007 εγκυκλίους της υπηρεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

2. Σύμφωνα με τα οριζόμενα με το άρθρο 10 του Ν. 3812/2009 η σύναψη των συμβάσεων αυτών θα πραγματοποιείται από τον οικείο φορέα με βάση τη διαδικασία και τα κριτήρια του άρθρου 21 του Ν. 2190/94 (ΦΕΚ 28 Α') όπως ισχύουν. Είναι προφανές ότι η ανακοίνωση για τη σύναψη των συμβάσεων αυτών, οι πίνακες κατάταξης των υποψηφίων και οι ενστάσεις που ενδέχεται να υποβληθούν υπάγονται στον έλεγχο νομιμότητας του ΑΣΕΠ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 1363

26 Απριλίου 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Συγκρότηση της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, καθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης αυτής, κατανομή και εξειδίκευση των αρμοδιοτήτων της και μεταφορά των αρμοδιοτήτων που αφορούν στην εκτέλεση του προϋπολογισμού και των προμηθειών από άλλες Γενικές Διευθύνσεις του Υπουργείου Οικονομικών..... 1
- Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εκτύπωσης Εντύπων και Αξιών του Δημοσίου (Υ.Ε.Α.Δ.) του Υπουργείου Οικονομικών, μεταφορά σε αυτήν των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Διαχείρισης Εντύπων και Αξιών του Δημοσίου (Υ.Δ.Ε.Α.Δ.) και ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης των Γενικών Διευθύνσεων Διοικητικής Υποστήριξης και ΚΕ.Π.Υ.Ο..... 2
- Καθορισμός λεπτομερειών για την εφαρμογή της υπ' αριθμ. 726/17829/14.2.2012 (ΦΕΚ 610Β'/2012) κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Παιδείας Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, όσον αφορά στους ελέγχους και στα δικαιολογητικά πληρωμής για την παράδοση των οπωροκηπευτικών προϊόντων στα σχολεία για το σχολικό έτος 2011-2012..... 3
- Κανονισμός λειτουργίας της επιτροπής εξετάσεων υποψήφιων διαμεσολαβητών και καθορισμός της διαδικασίας ελέγχου των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών..... 4
- Κανονισμός λειτουργίας της επιτροπής πιστοποίησης διαμεσολαβητών..... 5
- Μεταφορά στην εταιρεία «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου» περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου..... 6

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Αριθμ. Δ6Α 1066361 ΕΞ2012 (1)
Συγκρότηση της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, καθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης αυτής, κατανομή και εξειδίκευση των αρμοδιοτήτων της και μεταφορά των αρμοδιοτήτων που αφορούν στην εκτέλεση του προϋπολογισμού και των προμηθειών από άλλες Γενικές Διευθύνσεις του Υπουργείου Οικονομικών.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

- α) Του άρθρου 32 του Ν. 1828/1989 (Α'2) «Αναμόρφωση της φορολογίας εισοδήματος και άλλες διατάξεις», όπως έχει αντικατασταθεί και συμπληρωθεί με την παρ. 3 του άρθρου 19 του Ν. 2443/1996 (Α'265) «Τροποποίηση και συμπλήρωση του Τελωνιακού Κώδικα και άλλες διατάξεις» και της παρ. 12 του άρθρου 55 του Ν. 4002/2011 (Α' 180) «Τροποποίηση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του δημοσίου - Ρυθμίσεις για την ανάπτυξη και τη δημοσιονομική εξυγίανση - Θέματα αρμοδιότητας Υπουργείων Οικονομικών, Πολιτισμού και Τουρισμού και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης».
- β) Της υποπαραγράφου γ' της παρ. 5 του άρθρου 55 του Ν. 4002/2011, όπως προστέθηκε με την παρ. 9 του άρθρου 4 του Ν. 4038/2012 (Α' 14) «Επείγουσες ρυθμίσεις που αφορούν την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015».
- γ) Της παρ. 2 του άρθρου 20 του Ν. 2469/1997 (Α'38) «Περιορισμός και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κρατικών δαπανών και άλλες διατάξεις».
- δ) Της παρ. 10 του άρθρου 16 του Ν. 2873/2000 (Α'285) «Φορολογικές ελαφρύνσεις και απλουστεύσεις και άλλες διατάξεις».

Άρθρο 3

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 26 Μαρτίου 2012

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

F

Αριθμ. 34802 οικ (4)
Κανονισμός λειτουργίας της επιτροπής εξετάσεων υποψηφίων διαμεσολαβητών και καθορισμός της διαδικασίας ελέγχου των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 3898/2010 (Α' 211).
2. Την με αριθμό 109087/12.11.2011 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Συγκρότηση Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 παρ. 1 του Ν. 3898/2010. (ΦΕΚ Υ.Ο.Δ.Δ. 436/2011).

3. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Α. Εγκρίνουμε τον Κανονισμό Λειτουργίας της επιτροπής εξετάσεων του άρθρου 6 παρ. 3 του νόμου 3898/2010 ως εξής:

Άρθρο 1

Σύνθεση

Η επιτροπή εξετάσεων αποτελείται από δύο μέλη της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, τα οποία ορίζει ο Πρόεδρος της τελευταίας, και έναν δικαστικό λειτουργό, ο οποίος ορίζεται σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 41 του Ν. 1756/1988 και προεδρεύει της εν λόγω επιτροπής.

Άρθρο 2

Συγκρότηση - Γραμματειακή υποστήριξη

Η επιτροπή εξετάσεων συνεδριάζει κατά την περίοδο των εξετάσεων. Για τη γραμματειακή υποστήριξη του έργου της επιτροπής εξετάσεων η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων ή κατόπιν εξουσιοδότησεως αυτής, ο Πρόεδρος της διαθέτει τουλάχιστον έναν υπάλληλο με τον αναπληρωτή του. Σε κάθε συνεδρίαση η γραμματεία μεριμνά για τη σύνταξη της ημερήσιας διάταξης και των πρακτικών των συνεδριάσεων, στα οποία καταγράφονται οι απόψεις της μειοψηφίας και είναι αρμόδια για την τήρηση αρχείου σε ηλεκτρονική ή άλλη μορφή των αποφάσεων της επιτροπής εξετάσεων και του πάσης φύσεως υλικού.

Άρθρο 3

Αρμοδιότητες

Η επιτροπή εξετάσεων είναι αρμόδια και έχει την ευθύνη για τη διεξαγωγή των γραπτών και προφορικών εξετάσεων και τη βαθμολόγηση των εξεταζομένων προς το σκοπό της πιστοποίησης των υποψηφίων διαμεσολαβητών.

Άρθρο 4

Τρόπος, κριτήρια, προϋποθέσεις και όροι εξετάσεων ενώπιον της επιτροπής εξετάσεων

1. Οι εξετάσεις των υποψηφίων διαμεσολαβητών διενεργούνται σε πανελλήνιο επίπεδο τουλάχιστον μία φορά ετησίως κατά την κρίση της Επιτροπής. Ο τόπος ο χρόνος και ο τρόπος διεξαγωγής των εξετάσεων καθορίζονται με απόφαση της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, η οποία κοινοποιείται στους αδειοδοτούμενους φορείς κατάρτισης και δημοσιεύεται στην οικεία ιστοσελίδα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

2. Προϋπόθεση για τη συμμετοχή των υποψηφίων στις εξετάσεις είναι η υποβολή ενώπιον της επιτροπής εξετάσεων σχετικής αίτησης, η οποία πρέπει να συνοδεύεται από πιστοποιητικό του φορέα κατάρτισης, στο οποίο βεβαιώνεται ότι οι υποψήφιοι διαμεσολαβητές έχουν λάβει τη βασική εκπαίδευση και κατάρτιση, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του π.δ. 123/2011.

3. Στις γραπτές εξετάσεις οι υποψήφιοι διαγωνίζονται σε ανάλυση υπόθεσης διαμεσολάβησης ή σε πολλαπλής επιλογής ερωτηματολόγιο επί της ύλης που καθορίζεται στο Παράρτημα Α, Μέρος Α' Θεωρία του π.δ. 123/2011. Εάν ένας από τους υποψηφίους δεν είναι παρών στην αίθουσα κατά την στιγμή της έναρξης εκφώνησης των θεμάτων αποκλείεται από την εξέταση. Οι υποψήφιοι γράφουν σε ομοιόμορφο χαρτί, που τους χορηγείται από την επιτροπή εξετάσεων και φέρει τη μονογραφή ενός εκ των μελών της επιτροπής. Το γραπτό δεν πρέπει να φέρει στο σώμα αυτού υπογραφή ή άλλο διακριτικό γνώρισμα πλην των ατομικών στοιχείων του υποψηφίου στο πάνω αριστερό μέρος της πρώτης σελίδας του γραπτού. Αφού γίνει η παραβολή με επίδειξη του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας ή άλλου αποδεικτικού ταυτοπροσωπίας, οι ενδείξεις των ατομικών στοιχείων του καλύπτονται με αδιαφανή ταινία, η οποία δεν αφαιρείται παρά με την οριστικοποίηση της βαθμολογίας. Οι υποψήφιοι πρέπει να συγκεντρώσουν βαθμολογία άνω των εξήντα πέντε (65) μονάδων (σε κλίμακα 100), η οποία προκύπτει από τον μέσο όρο της βαθμολογίας των τριών μελών της επιτροπής εξετάσεων. Η βαθμολόγηση ολοκληρώνεται σε εύλογο χρόνο από την παράδοση των γραπτών.

4. Μετά την ολοκλήρωση των γραπτών εξετάσεων κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, οι επιτυχόντες σε αυτές υποψήφιοι καλούνται σε προφορικές εξετάσεις ενώπιον της επιτροπής εξετάσεων προς διαπίστωση της διαμεσολαβητικής ικανότητας. Οι προφορικές εξετάσεις συνίστανται στην εξέταση των υποψηφίων επί των τεχνικών της διαμεσολάβησης με χρησιμοποίηση ρόλων και προσομοιώσεων κατά τα συνήθη πρότυπα που εφαρμόζονται διεθνώς. Η επίδοση των υποψηφίων στις προφορικές εξετάσεις αξιολογείται με συγκεκριμένο «μοντέλο» αξιολόγησης (Assessment Instrument), το οποίο είναι ειδικό έντυπο, που συντάσσει η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών και περιλαμβάνει πίνακες, στους οποίους αποτυπώνονται αναλυτικά οι μορφές απαγορευμένης συμπεριφοράς στη διαμεσολάβηση, οι απαιτούμενες διαμεσολαβητικές ικανότητες και δεξιότητες που πρέπει να διαθέτουν οι υποψήφιοι και η επαρκής ή μη

ανταπόκριση του υποψηφίου σε κάθε μία από αυτές. Επάρκεια συντρέχει, όταν ο υποψήφιος διαμεσολαβητής έχει ανταποκριθεί επιτυχώς σε πλέον του ημίσεως των απαιτούμενων διαμεσολαβητικών ικανοτήτων και δεξιοτήτων βάσει του μοντέλου αξιολόγησης και δεν έχει επιδείξει ουδεμία μορφή απαγορευμένης συμπεριφοράς.

5. Η απόφαση της Επιτροπής Εξετάσεων γνωστοποιείται στην Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών, στην οποία υποβάλλεται και ο σχετικός φάκελος του κάθε υποψηφίου.

6. Ο κάθε υποψήφιος διαμεσολαβητής, μετά από σχετική αίτηση που υποβάλλεται ενώπιον της επιτροπής εξετάσεων, μπορεί να λάβει γνώση των γραπτών του και των αποτελεσμάτων των προφορικών εξετάσεων, χωρίς να έχει δικαίωμα αναβαθμολόγησης.

7. Για την επίλυση οποιουδήποτε ζητήματος ανακύπτει σχετικά με την εφαρμογή ή ερμηνεία του παρόντος άρθρου αρμοδιότητα έχει η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών.

Άρθρο 5 Τήρηση αρχείων

Η επιτροπή πιστοποίησης διαμεσολαβητών τηρεί σε ηλεκτρονική ή άλλη μορφή αρχείο των αποφάσεων της Επιτροπής εξετάσεων και του πάσης φύσεως υλικού.

Β. Καθορίζουμε τη διαδικασία ελέγχου των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών και των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών ως εξής:

Άρθρο 1 Έλεγχος φορέων κατάρτισης

1. Ο φορέας κατάρτισης διαμεσολαβητών υποβάλλει στην Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών κάθε έτος έκθεση αναφορικά με τη βασική εκπαίδευση και κατάρτιση των υποψηφίων διαμεσολαβητών, τη μετεκπαίδευση των διαμεσολαβητών, τον αριθμό των συμμετεχόντων, επιτυχόντων και αποτυχόντων στις εξετάσεις, καθώς και τα ονοματεπώνυμα, τις ιδιότητες και τα αποδεικτικά τίτλων σπουδών και εκπαιδευτικής ή επαγγελματικής εμπειρίας των εκπαιδευτών διαμεσολαβητών. Επίσης υποβάλλει βεβαίωση ότι τηρεί κατά τη λειτουργία του τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο πδ 123/2011.

2. Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών μπορεί να ζητεί την παροχή πληροφοριών για τα θέματα της πρώτης παραγράφου και να προβαίνει σε επιτόπιο έλεγχο προς διαπίστωση της καλής λειτουργίας των φορέων κατάρτισης.

Άρθρο 2 Έλεγχος διαπιστευμένων διαμεσολαβητών

Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών μπορεί να ζητεί από τους διαπιστευμένους διαμεσολαβητές στοιχεία σχετικά με την δραστηριότητα τους.

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 24 Απριλίου 2012

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Αριθμ. 34801 οικ.

(5)

Κανονισμός λειτουργίας της επιτροπής πιστοποίησης διαμεσολαβητών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 3898/2010 (Α' 211).

2. Την με αριθμό 109087/12.11.2011 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Συγκρότηση Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 παρ. 1 του Ν. 3898/2010. (ΦΕΚ Υ.Ο.Δ.Δ. 436/2011).

3. Την υπ' αριθμ. 1/16.2.2012 απόφαση της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 παρ. 1 του Ν. 3898/2010.

4. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Εγκρίνουμε τον Κανονισμό Λειτουργίας της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών του άρθρου 6 παρ. 1 του Ν. 3898/2010 ως εξής:

Άρθρο 1 Σύνθεση - Προσόντα μελών

Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών συγκροτείται από τον πρόεδρο και τέσσερα μέλη, καθώς και από ισάριθμους αναπληρωτές τους. Από αυτούς τρεις είναι διαπιστευμένοι διαμεσολαβητές με άρτια εκπαίδευση και επαρκή εμπειρία σε θέματα διαμεσολάβησης και δύο δικηγόροι, που υποδεικνύονται από την Ολομέλεια των Προέδρων των δικηγορικών συλλόγων.

Άρθρο 2 Συγκρότηση - Γραμματειακή υποστήριξη

Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών συνεδριάζει ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, τακτικά μία φορά κάθε μήνα, και εκτάκτως, ύστερα από πρόταση του Προέδρου ή των 2/3 των μελών της Επιτροπής, καθώς και κάθε φορά που ανακύπτει, ύστερα από σχετική καταγγελία, ζήτημα ελέγχου συμμόρφωσης των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών προς τον Κώδικα Δεοντολογίας ή ζητείται η εισήγηση της από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την επιβολή κυρώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 7 του νόμου 3898/2010. Η πρόσκληση για συνεδρίαση της Επιτροπής γίνεται εγγράφως με επιστολή, τηλεομοιοτυπία, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ή τηλεφωνική υπηρεσία σύντομου μηνύματος.

Για τη γραμματειακή υποστήριξη του έργου της Επιτροπής, η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων, ή κατόπιν εξουσιοδότησεως αυτής, ο Πρόεδρος της διαθέτει τουλάχιστον έναν υπάλληλο με τον αναπληρωτή του. Σε κάθε συνεδρίαση η γραμματεία μεριμνά για τη σύνταξη της ημερήσιας διάταξης και των πρακτικών των συνεδριάσεων, στα οποία καταγράφονται οι απόψεις της μειοψηφίας και είναι αρμόδια για την τήρηση σε ηλεκτρονική ή άλλη μορφή των αναγκαίων κατά την κρίση της Επιτροπής αρχείων.

Άρθρο 3 Θητεία

Η θητεία των μελών της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών είναι τριετής με δυνατότητα ανανέωσης.

Άρθρο 4 Αρμοδιότητες

Οι αρμοδιότητες της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών είναι:

- α) η πιστοποίηση των υποψήφιων διαμεσολαβητών,
- β) η σύνταξη ειδικού εντύπου αξιολόγησης εξετάσεων των υποψήφιων διαμεσολαβητών,
- γ) ο έλεγχος για την τήρηση των υποχρεώσεων των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, καθώς και η αξιολόγηση και βαθμολόγηση των υπό αδειοδότηση φορέων κατάρτισης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 του π.δ/τος 123/2011,
- δ) ο έλεγχος της συμμόρφωσης των διαπιστευμένων διαμεσολαβητών προς τον Κώδικα Δεοντολογίας και
- ε) η εισήγηση προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την επιβολή κυρώσεων που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 7 του νόμου 3898/2010.

Άρθρο 5 Αρμοδιότητες Προέδρου της Επιτροπής

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών εκπροσωπεί την Επιτροπή ενώπιον τρίτων, έχει την ευθύνη της λειτουργίας αυτής και ασκεί προς τούτο τις αρμοδιότητες που ορίζει ο νόμος 3898/2010 και ιδίως:

- α) συγκαλεί τις συνεδριάσεις της Επιτροπής, στις οποίες και προεδρεύει,
- β) καθορίζει την ημερήσια διάταξη, γνωστοποιεί αυτήν στα μέλη της Επιτροπής τουλάχιστον μία ημέρα πριν τη συνεδρίαση της Επιτροπής και την υποβάλλει για έγκριση στα μέλη κατά την έναρξη της συνεδρίασης της Επιτροπής. Τα μέλη πριν τη σύγκληση της μπορούν να υποβάλουν γραπτούς στον Πρόεδρο θέματα, προκειμένου να περιληφθούν στην ημερήσια διάταξη. Κατ'εξαίρεση, θέματα που τίθενται προς συζήτηση από τα μέλη της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, συζητούνται με τη σύμφωνη γνώμη όλων των μελών,
- γ) συντονίζει και κατευθύνει το έργο της Επιτροπής,
- δ) αναθέτει επιμέρους αρμοδιότητες στα μέλη της Επιτροπής,
- ε) ορίζει δύο από τα μέλη της Επιτροπής, τα οποία συμμετέχουν στην επιτροπή εξετάσεων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 6 παρ. 3 του νόμου 3898/2010,
- στ) μεριμνά για την υπογραφή των αποφάσεων της Επιτροπής για την πιστοποίηση των υποψήφιων διαμεσολαβητών και τη γνωστοποίηση των αποφάσεων αυτών, όπως απαιτείται,
- ζ) έχει την ευθύνη για την εφαρμογή του Κανονισμού Λειτουργίας της Επιτροπής.

Άρθρο 6 Πιστοποίηση διαμεσολαβητών

Η απόφαση της Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών για την πιστοποίηση ή μη των διαμεσολαβητών είναι έγγραφη, υπογράφεται από τον Πρόεδρο της Επιτροπής και ένα τακτικό μέλος αυτής οριζόμενο από τον Πρόεδρο και εκδίδεται σύμφωνα με την απόφαση της

επιτροπής εξετάσεων.

Η εν λόγω απόφαση κοινοποιείται σε κάθε ενδιαφερόμενο υποψήφιο διαμεσολαβητή.

Άρθρο 7 Τήρηση αρχείων

Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών τηρεί τα αναγκαία κατά την κρίση της αρχεία σε ηλεκτρονική ή άλλη μορφή.

Άρθρο 8 Συνεδριάσεις - Απαρτία - Πλειοψηφία

Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών συνεδριάζει στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, εκτός εάν με απόφαση του Προέδρου αυτής οριστεί και άλλος τόπος συνεδρίασης. Οι συνεδριάσεις της είναι μυστικές. Οι αναπληρωτές του Προέδρου και των τακτικών μελών μετέχουν στις συνεδριάσεις της Επιτροπής χωρίς δικαίωμα ψήφου, εκτός εάν αναπληρώνουν τα αντίστοιχα τακτικά μέλη, όταν αυτά απουσιάζουν ή κωλύονται.

Όταν με απόφαση του Προέδρου έχουν ανατεθεί ειδικά καθήκοντα στους αναπληρωτές για θέματα της ημερήσιας διάταξης, οι αναπληρωτές μετέχουν στη συνεδρίαση με δικαίωμα ψήφου ανεξάρτητα από την παράλληλη παρουσία των αντίστοιχων μελών.

Απαιτούμενη απαρτία για τη λήψη των αποφάσεων της είναι η παρουσία τουλάχιστον τριών μελών της. Η παρουσία του Προέδρου είναι πάντοτε υποχρεωτική. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών, ενώ σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η γνώμη του Προέδρου της Επιτροπής.

Άρθρο 9

Υποβολή ετήσιας έκθεσης περί πεπραγμένων

Η Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών υποχρεούται στο τέλος κάθε έτους να υποβάλει στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έκθεση περί των πεπραγμένων της.

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 24 Απριλίου 2012

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

F

(6)

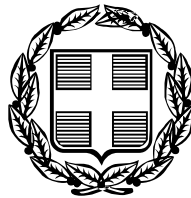
ΑΠΟΦΑΣΗ 206/25.4.2012

Μεταφορά στην εταιρεία «Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου» περιουσιακών στοιχείων του Δημοσίου.

Η ΔΙΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

Αποτελούμενη από τους Υπουργούς Οικονομικών, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, και Πολιτισμού και Τουρισμού κατά τη συνεδρίαση της την 25.4.2012 με θέμα την μεταφορά στην

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 2693

4 Οκτωβρίου 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Καθορισμός αρμοδιοτήτων Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών 1
- Παράταση της προθεσμίας για την έκδοση και καταχώριση της προβλεπόμενης στην παράγραφο 6 του άρθρου 2 του Ν. 3986/2011 απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ Α.Ε.», αναφορικά με τα ακίνητα που περιήλθαν σε αυτή με την υπ' αριθμ. 202/2012 (ΦΕΚ Β' 656/7.3.2012) απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιάρθρωσεων και Αποκρατικοποιήσεων..... 2
- Προκήρυξη διενέργειας στην Π.Α. Γραπτών εξετάσεων για τη μονιμοποίηση των Επαγγελματιών Οπλιτών (ΕΠ.ΟΠ) (Ανδρών-Γυναικών) της τρίτης σειράς κατάταξης έτους 2005..... 3
- Καθορισμός παραβόλων διαμεσολάβησης 4
- Τροποποίηση της υπ' αριθμ. 7016/4/12-ε' από 20-4-1992 απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης «Διάρθρωση Υπηρεσιών εξουδετέρωσης εκρηκτικών μηχανισμών-Προσόντα, επιλογή, εκπαίδευση, ειδικά καθήκοντα προσωπικού - Χρησιμοποιούμενα μέσα» (Β' 309)..... 5

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

- Διόρθωση σφάλματος στο Φ.Ε.Κ. 1470/τ.Β'/17-06-2011, στη σελίδα 19975, στη στήλη Α' και στον δέκατο έβδομο στίχο εκ των κάτω (παραγρ.7), που δημοσιεύθηκε η υπ' αριθμ. 5839/07-06-2011 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης..... 6

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Αριθμ. Π23ΓΥΓΓ-38458 (1)

Καθορισμός αρμοδιοτήτων Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 2 και της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 3566/2007 «Κύρωση ως Κώδικα του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών» (Α' 117).
2. Τις διατάξεις του Π.Δ. 230/1998 «Αρμοδιότητες και διάρθρωση της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών» (Α' 177), όπως τροποποιηθέν ισχύει.
3. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 54 και της παραγράφου 2 του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα, που κωδικοποιήθηκε με το άρθρο πρώτο του Π.Δ. 63/2005 «Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα» (Α' 98).
4. Το Π.Δ. 86/2012 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (Α' 141).
5. Την υπ' αριθμ. Π7Κ21β-34308/20.08.2012 (Υ.Ο.Δ.Δ. 439) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εξωτερικών περί τοποθέτησης, από 20-08-2012 του Βασιλείου-Στυλιανού Κασκαρέλη του Διονυσίου, «Πρέσβευς εκ προσωπικοτήτων», στη θέση του Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών.
6. Το γεγονός ότι από την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:
Α. Καθορίζουμε τις αρμοδιότητες του Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών, Βασιλείου-Στυλιανού Κασκαρέλη, «Πρέσβευς εκ προσωπικοτήτων», ως εξής:

9. Η Επιτροπή Βαθμολόγησης:

α. Βαθμολογεί τα έντυπα απαντήσεων ερωτηματολογίων με τη χρήση των ορθών φύλλων απαντήσεων (κλείδες), χωρίς να αποκαλύψει τα στοιχεία των εξεταζόμενων.

β. Προβαίνει στο μηδενισμό των εντύπων απαντήσεων ερωτηματολογίου που φέρουν χαρακτηριστικά σημάδια αναγνώρισης.

γ. Αναγράφει σε κάθε έντυπο απαντήσεων το συνολικό αριθμό των σωστών απαντήσεων και το σύνολο της βαθμολογίας. Κάθε φύλλο υπογράφεται από τον βαθμολογητή.

δ. Παραδίδει τα βαθμολογημένα έντυπα στην Επιτροπή Διενέργειας Εξετάσεων.

10. Η Επιτροπή Διενέργειας Εξετάσεων παραλαμβάνει τα βαθμολογημένα έντυπα, προβαίνει στην αποκάλυψη των στοιχείων των εξεταζόμενων και συντάσσει πρακτικό Επιτυχόντων - Αποτυχόντων για κάθε ειδικότητα ΕΠ.ΟΠ, το οποίο υποβάλει στο ΓΕΑ/Β1 για κύρωση από τον Α/ΓΕΑ.

11. Τα βαθμολογημένα έντυπα απαντήσεων φυλάσσονται στη ΔΑΕ για χρονικό διάστημα δώδεκα (12) μηνών και στη συνέχεια καταστρέφονται.

Άρθρο 5

1. Οι ΕΠ.ΟΠ που θα κληθούν για συμμετοχή στις εξετάσεις μονιμοποίησης και δεν παρουσιαστούν θεωρούνται ΑΠΟΤΥΧΟΝΤΕΣ, εκτός εάν η απουσία τους οφείλεται σε λόγους «ανωτέρας βίας», όπως αυτοί ενδεικτικά ορίζονται παρακάτω:

α. Νοσηλεία σε στρατιωτικό ή δημόσιο νοσοκομείο κατά την ημερομηνία των εξετάσεων, αποδεικνυόμενη με βεβαίωση του οικείου νοσοκομείου.

β. Αναρρωτική άδεια, με βεβαίωση του στρατιωτικού νοσοκομείου ή της στρατιωτικής αρχής που τη χορήγησε.

γ. Θάνατο συγγενούς Α΄ βαθμού του υπόχρεου ή της συζύγου του, βεβαιούμενο με ληξιαρχική πράξη θανάτου από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

δ. Αποκοπή συγκοινωνιακών αξόνων για οποιαδήποτε λόγο, με βεβαίωση αστυνομικής αρχής.

ε. Άδεια κύησης - τοκετού ή ανατροφής τέκνου, με βεβαίωση της οικείας Διεύθυνσης, στην οποία να φαίνεται και η ημερομηνία κατά την οποία οι υπόχρεοι θα αναλάβουν εκ νέου υπηρεσία.

στ. Η εγγράφως βεβαιούμενη καθυστέρηση ή ακύρωση δρομολογίου συγκοινωνιακών μέσων, με την προϋπόθεση ότι είχε ληφθεί από τον εξεταζόμενο κάθε δυνατός τρόπος μετακίνησης.

ζ. Οποιοσδήποτε άλλος λόγος που θα κριθεί από την Υπηρεσία ότι δύναται να αποτελέσει λόγο «ανωτέρας βίας».

2. Οι παραπάνω λόγοι πρέπει να αποδεικνύονται με έγγραφα δικαιολογητικά (πρωτότυπα ή φωτοαντίγραφα) θεωρημένα από τον εκδότη και να κατατίθενται από τον υπόχρεο εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία εξέτασης στη Μονάδα του, προκειμένου να υποβληθούν άμεσα στο ΓΕΑ/Β2.

3. Τυχόν νέα εξέταση των δικαιολογημένως μη παρουσιασθέντων στην αρχική ημερομηνία εξετάσεων θα διεξαχθεί σε τόπο και ημερομηνία που θα καθορισθεί με διαταγή του ΓΕΑ/Β2.

4. Οι προβαλλόμενοι λόγοι «ανωτέρας βίας» εξετάζονται σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην παράγραφο πέντε (5) του άρθρου επτά (7), της (β) σχετικής Υπουργικής απόφασης.

Άρθρο 6

1. Τα αντικείμενα και η ύλη των εξετάσεων, περιλαμβάνονται σε γενικά ερωτηματολόγια στρατιωτικών θεμάτων, καθώς και θεμάτων ειδικότητας (ξεχωριστά για κάθε μία), τα οποία έχουν κοινοποιηθεί στους υποψήφιους για μονιμοποίηση στην ΠΑ ΕΠ.ΟΠ, με μέριμνα των ΓΕΑ/Β2 και ΔΑΕ/Α3.

2. Το ερωτηματολόγιο αξιολόγησης περιλαμβάνει πενήντα (50) ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής, εκ των οποίων οι τριάντα πέντε (35) αφορούν στα θέματα της κάθε ειδικότητας και οι δεκαπέντε (15) στα γενικά στρατιωτικά θέματα. Οι ερωτήσεις των γενικών στρατιωτικών θεμάτων είναι κοινές για όλες τις συμμετέχουσες ειδικότητες.

3. Κάθε σωστή απάντηση βαθμολογείται με δυο (2) βαθμούς. Επιτυχών θεωρείται όποιος συγκεντρώσει βαθμολογία μεγαλύτερη ή ίση του 70% (τουλάχιστον 35 σωστές απαντήσεις).

Άρθρο 7

Λόγω της φύσεως των ερωτημάτων (πολλαπλής επιλογής) και του τρόπου βαθμολόγησης, όπου δεν υπεισέρχεται η προσωπική γνώμη των βαθμολογητών, δεν επιτρέπεται αναβαθμολόγηση.

Άρθρο 8

Τυχόν απαιτούμενες διοικητικές και ερμηνευτικές οδηγίες για την εφαρμογή της παρούσας θα εκδοθούν, από το ΓΕΑ.

Άρθρο 9

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα 3 Οκτωβρίου 2012

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

F

Αριθμ. 85485

(4)

Καθορισμός παραβόλων διαμεσολάβησης.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ - ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 3, 6 παρ. 3 και 9 παρ. 2 εδάφιο γ΄ του ν. 3898/2010 (Α΄ 211).

2. Του άρθρου 22 του ν. 2362/1995 «Περί Δημόσιου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις» (Α΄ 247), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

3. Τις διατάξεις του π.δ. 86/2012 «Διορισμός Υπουργών, Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών» (Α΄ 141)

4. Τις διατάξεις της με αριθ. Υ48/09.07.2012 απόφασης του Πρωθυπουργού «Καθορισμός αρμοδιοτήτων του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών Χρήστου Σταϊκούρα» (Β΄ 2105).

5. Το γεγονός ότι η απόφαση δεν προκαλεί δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Καθορίζουμε το παράβολο που καταβάλλεται υπέρ του Δημοσίου για: α) τη χορήγηση άδειας ίδρυσης των φορέων κατάρτισης διαμεσολαβητών, στο ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ, β) την κατάθεση του πρακτικού διαμεσολάβησης στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου της περιφέρειας, όπου έχει διεξαχθεί η διαμεσολάβηση, στο ποσό των εκατό (100) ευρώ και γ) την προκαταβολή των εξετάστρων από κάθε υποψήφιο στην επιτροπή εξετάσεων, στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 18 Σεπτεμβρίου 2012

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ

Γ

Αριθμ. 7016/4/12-κδ' (5)
Τροποποίηση της υπ' αριθμ. 7016/4/12-ε' από 20-4-1992 απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης «Διάρθρωση Υπηρεσιών εξουδετέρωσης εκρηκτικών μηχανισμών-Προσόντα, επιλογή, εκπαίδευση, ειδικά καθήκοντα προσωπικού - Χρησιμοποιούμενα μέσα» (Β' 309).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 11 παρ. 2 του ν. 1481/1984 «Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης» (Α' 152), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 ν. 1590/1986 (Α' 49).
2. Τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 3 και 2 του π.δ. 357/1986 «Σύσταση, οργάνωση και λειτουργία υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, για την εξουδετέρωση εκρηκτικών μηχανισμών και αυτοσχέδιων βομβών» (Α' 157).
3. Τις διατάξεις του π.δ. 85/2012 «Ίδρυση και μετονομασία Υπουργείων, μεταφορά και κατάργηση υπηρεσιών» (Α' 141), όπως τροποποιήθηκε με τα π.δ. 88/2012 (Α' 143), 94/2012 (Α' 149) και 98/2012 (Α' 160).
4. Τις διατάξεις του π.δ. 184/2009 «Σύσταση Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και καθορισμός των αρμοδιοτήτων του» (Α' 213).
5. Τις διατάξεις του άρθρου 90 του Κώδικα Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα, που κωδικοποιήθηκε με το άρθρο πρώτο του π.δ/τος 63/2005 (Α' 98).
6. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης δεν προκαλούνται δαπάνες σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 15 της 7016/4/12-ε' από 20-4-1992 απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης (Β' 309), αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Για την υποβολή και τον έλεγχο των δικαιολογητικών, τις προτάσεις ικανότητας των υποψηφίων και τους πίνακες ικανών και αποκλειστέων, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του π.δ. 82/2006 (Α'

86), με τη διαφορά ότι κατά τη σύνταξη των προτάσεων ικανότητας λαμβάνονται υπόψη τα προσόντα του άρθρου 14 της παρούσας».

2. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 16 της ως άνω απόφασης αντικαθίστανται ως εξής:

«3. Οι υποψήφιοι υποβάλλονται σε συνέντευξη ενώπιον της Επιτροπής Εξετάσεων, η οποία ελέγχει τα ιδιαίτερα προσόντα των παρ. 1 και 2 του άρθρου 14, καθώς και την εν γένει προσωπικότητα των υποψηφίων, χωρίς να τους βαθμολογεί και συντάσσει πίνακες ικανών και μη ικανών, οι οποίοι ανακοινώνονται με τοιχοκόλληση στο εξεταστικό κέντρο. Όσοι περιλαμβάνονται στους πίνακες ικανών καλούνται να συμμετάσχουν σε γραπτή δοκιμασία (εξετάσεις) σε θέματα που αφορούν γνώσεις σχετικά με τις εκρηκτικές ύλες. Το είδος της γραπτής δοκιμασίας και η εξεταστέα ύλη καθορίζονται κάθε φορά από την προκήρυξη, με βάση τα δεδομένα της επιστήμης στον οικείο τομέα. Η Επιτροπή Εξετάσεων έχει την ευθύνη διεκπεραίωσης της διαδικασίας των εξετάσεων.

4. Ο βαθμός της γραπτής δοκιμασίας αποτελεί και την τελική βαθμολογία του υποψηφίου, η οποία καθορίζει τη σειρά επιτυχίας του. Επιτυχών θεωρείται ο υποψήφιος που συγκεντρώνει το 50% της συνολικής βαθμολογίας στη γραπτή δοκιμασία. Σε περίπτωση ισοβαμίας στην τελευταία θέση, διενεργείται με μέριμνα της Επιτροπής Εξετάσεων κλήρωση, στην οποία καλούνται να παραστούν οι ισοβαθμούντες υποψήφιοι».

3. Μετά την παράγραφο 4 του άρθρου 16 της ίδιας ως άνω απόφασης προστίθενται παράγραφοι 5 έως και 7 ως εξής:

«5. Η Επιτροπή με βάση τα αποτελέσματα της γραπτής δοκιμασίας, καταρτίζει πίνακες επιτυχόντων, κατά σειρά επιτυχίας, καθώς και αποτυχόντων κατ' αλφαβητική σειρά».

6. Οι παραπάνω πίνακες υπογράφονται από τα μέλη της Επιτροπής και με μέριμνα του Προέδρου της υποβάλλονται μαζί με τα ατομικά δελτία των υποψηφίων και τα λοιπά δικαιολογητικά στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης/Α.Ε.Α.

7. Ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας κυρώνει τους ανωτέρω πίνακες, εντός δέκα ημερών, από την υποβολή τους και καλεί για εκπαίδευση ονομαστικά τους επιτυχόντες, κατά σειρά επιτυχίας και σε αριθμό ίσο με αυτόν που καθορίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 15. Ο κυρούμενος πίνακας επιτυχόντων, ισχύει για ένα χρόνο από την κύρωσή του».

4. Η περίπτωση ε' της παρ. 5 του άρθρου 19 της ίδιας ως άνω απόφασης αντικαθίσταται ως εξής:

«ε. Τα προσόντα που περιλαμβάνονται στο άρθρο 14».

5. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 20 της ως άνω απόφασης αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τη βαθμολόγηση της πρακτικής εξέτασης συνεκτιμώνται τα προσόντα του άρθρου 14 και η ικανότητα πρακτικής εφαρμογής των διδαχθέντων».

6. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 21 της ως άνω απόφασης αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν το κώλυμα οφείλεται σε λόγους υγείας ή υπηρεσίας, ο διακόπτων την εκπαίδευση δικαιούται να συμμετάσχει στην εκπαίδευση της επομένης εκπαιδευτικής σειράς, εφόσον αυτή πραγματοποιηθεί εντός 2ετίας από τη διακοπή και ο ίδιος δεν απώλεσε κάποιο από τα προσόντα του άρθρου 14, πλην του ορίου ηλικίας».

7. Η παράγραφος 3 του άρθρου 24 της ως άνω απόφασης αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Κατά τα λοιπά έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 63 και 64 του π.δ. 190/1996 (Α' 153)».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ*

ΑΡΘΡΟ 1

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Οι κανόνες του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται στη διαδικασία διαμεσολάβησης που διεξάγεται υπό την εποπτεία του Ελληνικού Κέντρου Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας (εφεξής το Κέντρο), το οποίο εδρεύει στην Αθήνα, ανήκει οργανικά στο Σύνδεσμο Αωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε. και ιδρύθηκε με την από 30.03.2006 απόφαση της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης. Οι κανόνες αυτοί οφείλουν να γίνουν αποδεκτοί από τα μέρη που προσφεύγουν στο Κέντρο.

ΑΡΘΡΟ 2

ΟΡΙΣΜΟΙ

Διαμεσολάβηση

Διαμεσολάβηση είναι η διαδικασία στην οποία δύο ή περισσότερα διαφορετικά μέρη μιας επιχειρηματικής διαφοράς επικουρούνται / διευκολύνονται από ένα ή περισσότερα πρόσωπα για να επιτύχουν συναινετικό διακανονισμό για την επίλυση της διαφοράς τους. Η διαμεσολάβηση στηρίζεται στις αρχές της καλής πίστωσης, της ίσης μεταχείρισης των μερών και της εμπιστευτικότητας.

Υπαγωγή διαφοράς σε διαμεσολάβηση

Η υπαγωγή διαφοράς σε διαμεσολάβηση είναι η συμφωνία των μερών να υπαγάγουν σε διαμεσολάβηση τη διαφορά που θα ανακύψει ή έχει ανακύψει από τη μεταξύ τους σχέση. Η συμφωνία μπορεί να έχει και τη μορφή ρήτρας διαμεσολάβησης σε σύμβαση πριν ή μετά τη γένεση της διαφοράς.

Διαμεσολαβητής

Διαμεσολαβητής είναι το αμερόληπτο και ανεξάρτητο πρόσωπο που διευκολύνει στην επίτευξη συναινετικού διακανονισμού μεταξύ των μερών μεταξύ των οποίων υφίσταται η διαφορά. Ο Διαμεσολαβητής θα πρέπει να έχει διαπιστευθεί από το Κέντρο και να έχει διοριστεί για να ενεργεί ως Διαμεσολαβητής. Οι Διαμεσολαβητές ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Κέντρου μετά από πρόταση δύο μελών αυτού. Ο διορισμός τους ισχύει για δύο έτη με δυνατότητα ανανέωσης σύμφωνα με την ως άνω διαδικασία. Τα αυτά ισχύουν και για τους βοηθούς του Διαμεσολαβητή ή τους εκπαιδευόμενους διαμεσολαβητές.

Έγγραφο

Ως έγγραφο νοείται η με οποιονδήποτε τρόπο αποτύπωση πληροφοριών.

ΑΡΘΡΟ 3

ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Έναρξη διαδικασίας

Το μέρος που επιθυμεί να κινήσει τη διαδικασία διαμεσολάβησης υποβάλλει γραπτώς αίτηση διαμεσολάβησης στο Κέντρο. Η αίτηση συνοδεύεται από τα απαραίτητα στοιχεία επικοινωνίας των μερών ή/και των εκπροσώπων τους και από μια σύντομη περιγραφή της διαφοράς. Εάν απαιτείται, το Κέντρο προσεγγίζει το άλλο μέρος και επιδιώκει τη συναίνεση του για την προτεινόμενη διαδικασία. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται η συναίνεση των μερών για την έναρξη και την πρόοδο της διαδικασίας διαμεσολάβησης.

Η συμφωνία διαμεσολάβησης

Το Κέντρο υποβάλλει στα μέρη τη Συμφωνία Υπαγωγής της Διαφοράς σε Διαμεσολάβηση και διαπραγματεύεται τους όρους της με τα μέρη. Μετά την οριστικοποίησή του περιεχομένου της, η Συμφωνία Υπαγωγής της Διαφοράς σε Διαμεσολάβηση καθαρογράφεται από το Κέντρο και τα μέρη λαμβάνουν από ένα αντίγραφο προς υπογραφή. Η Συμφωνία Υπαγωγής της Διαφοράς σε Διαμεσολάβηση παραδίδεται υπογεγραμμένη από τα μέρη τουλάχιστον δέκα πέντε ημέρες πριν από την προσδιορισθείσα ημέρα για την έναρξη της κύριας διαδικασίας της διαμεσολάβησης. Η Συμφωνία Υπαγωγής της Διαφοράς σε Διαμεσολάβηση υπογράφεται επίσης από το Κέντρο, το Διαμεσολαβητή και τον εκπαιδευόμενο ή βοηθό του που τυχόν θα παρευρεθεί στη συζήτηση.

* Ο Κανονισμός εκπονήθηκε από το Επιστημονικό Συμβούλιο του Κέντρου, στο οποίο προεδρεύει ο επιτ. Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ. Κωνσταντίνος Ρίζος, και συμμετέχουν ο κ. Νικόλαος Κλαμαρής, Καθηγητής της Πολιτικής Δικονομίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, η κα Πελαγία Γέσιου - Φαλτσή, ομ. Καθηγήτρια της Πολιτικής Δικονομίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, ο κ. Αργύριος Φατούρος, ομ. Καθηγητής του Διεθνούς Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, η κα Ιωάννα Αναστασοπούλου, Δ.Ν., Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, η κα Χριστίνα Σαραντοπούλου, Δικηγόρος, και ο κ. Απόστολος Γιαννακούλιας, πτυχιούχος Νομ. Σχολής Παν. Αθηνών.

Επιλογή του Διαμεσολαβητή

Ο Διαμεσολαβητής επιλέγεται από το Κέντρο με βάση τη συγκεκριμένη εμπειρία και την ειδική γνώση επί του νομικού και τεχνικού πλαισίου του αντικειμένου της διαφοράς. Η οριστική του επιλογή προϋποθέτει τη μη ύπαρξη αντίρρησης ενός τουλάχιστον εκ των μερών. Επιλέγεται μόνον ένας Διαμεσολαβητής, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά. Κατόπιν συμφωνίας των μερών, τον Διαμεσολαβητή δύνανται να επικουρούν και άλλα πρόσωπα (βοηθός ή εκπαιδευόμενος ή υπάλληλος του Κέντρου), τα οποία δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό και υποχρεούνται να τηρούν τον ισχύοντα Κώδικα Δεοντολογίας.

Αμεροληψία του Διαμεσολαβητή

Ο Διαμεσολαβητής οφείλει να είναι ανεξάρτητος και αμερόληπτος. Ο Διαμεσολαβητής υποχρεούται να γνωρίσει στα μέρη και στο Κέντρο γεγονότα που ενδέχεται να επηρεάσουν την αμεροληψία του. Αν διαπιστωθούν τέτοια γεγονότα σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, ο Διαμεσολαβητής, με απόφαση των μερών, εξαιρείται της διαμεσολάβησης μετά από γνώμη του Κέντρου. Παρά ταύτα, τα μέρη δύνανται με ρητή έγγραφη συμφωνία τους να επιτρέψουν στο Διαμεσολαβητή τη συνέχιση της αποστολής του. Άλλως, επιλέγεται άλλος Διαμεσολαβητής σε αντικατάσταση του εξαιρεθέντος.

Συγκέντρωση στοιχείων

Στο Διαμεσολαβητή παραδίδεται ο φάκελος της διαφοράς, ο οποίος, ανάλογα με το χαρακτήρα της, θα πρέπει να περιέχει ενδεικτικά τα κατωτέρω στοιχεία:

- ♦ ιστορικό και περίληψη της διαφοράς
- ♦ τα έγγραφα στα οποία αναφέρεται η περίληψη και άλλα στοιχεία στα οποία τα μέρη επιθυμούν να αναφερθούν κατά τη διαμεσολάβηση,
- ♦ αντίγραφο των προτάσεων / ισχυρισμών των μερών σε δικαστήριο ή διαιτησία,
- ♦ τα ζητήματα όπου διαφωνούν τα μέρη.

Εκπροσώπηση των μερών και συμμετοχή στις συναντήσεις

Τα διαφορετικά μέρη εμφανίζονται και συμμετέχουν στη διαδικασία ή διορίζουν εκπρόσωπο με ειδική εξουσιοδότηση διαθέσεως του αντικειμένου της διαφοράς. Τα μέρη δύνανται να παρίστανται με δικηγόρο ή άλλο σύμβουλο της επιλογής τους, υποχρεούμενα εγγράφως να ενημερώνουν σχετικά το Κέντρο πριν από την ημερομηνία της συνάντησης για διαμεσολάβηση.

Τόπος και χρόνος διαμεσολάβησης

Το Κέντρο σε συνεργασία με το Διαμεσολαβητή καθορίζει τις λεπτομέρειες διεξαγωγής των συναντήσεων (ημέρα, ώρα, τόπος κ.λπ.). Η διαμεσολάβηση λαμβάνει χώρα στο Κέντρο ή σε περιφερειακό παράρτημα του Κέντρου ή σε άλλο κατάλληλο χώρο προτεινόμενο από τα μέρη ή το Διαμεσολαβητή, με τη συναίνεση του Κέντρου.

Προκαταρκτική συνάντηση

Αν ο Διαμεσολαβητής το κρίνει αναγκαίο, διεξάγεται προκαταρκτική συνάντηση με τα μέρη ή/και τους εκπροσώπους τους με σκοπό, ιδίως:

- ♦ να τους ενημερώσει για τους κανόνες της διαμεσολάβησης,
- ♦ να δώσει τις αναγκαίες κατευθύνσεις,
- ♦ να προσδιορίσει το χώρο διεξαγωγής της διαμεσολάβησης και το χρονοδιάγραμμα των εργασιών,
- ♦ να ασχοληθεί με οποιοδήποτε άλλο σχετικό θέμα.

ΑΡΘΡΟ 4

Η ΚΥΡΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Οι αρμοδιότητες του Κέντρου

Το Κέντρο εποπτεύει τη διαδικασία διαμεσολάβησης. Ιδιαίτερα βοηθεί στην ανεύρεση του κατάλληλου τόπου και χρόνου και γενικά σε όλα τα ζητήματα που αφορούν στη διαδικασία.

Ο ρόλος του Διαμεσολαβητή

Ο Διαμεσολαβητής δεσμεύεται από τον Κώδικα Δεοντολογίας του Κέντρου (και μέχρι της συντάξεώς του από τον Ευρωπαϊκό Κώδικα Δεοντολογίας) για Διαμεσολαβητές, ο οποίος προσαρτάται στο παρόν ως παράρτημα 1. Τα μέρη αναγνωρίζουν, ότι ούτε το Κέντρο Διαμεσολάβησης, ούτε ο Διαμεσολαβητής προσφέρουν νομικές συμβουλές ή ενεργούν ως νομικοί σύμβουλοι των μερών.

Διεξαγωγή της διαμεσολάβησης

Ο Διαμεσολαβητής κατευθύνει τη διαδικασία, δίνει τον λόγο στα μέρη, απευθύνει ερωτήσεις και γενικά διευθύνει τη συζήτηση. Ο Διαμεσολαβητής αποφασίζει για την διεξαγωγή της διαμεσολάβησης σε κοινές ή χωριστές συναντήσεις με τα μέρη ή/και τους αντιπροσώπους τους, ή/και τους συμβούλους τους, καθώς και με οποιαδήποτε άλλα πρόσωπα είναι παρόντα σε αυτή.

Όποτε χρειάζεται, ο Διαμεσολαβητής ζητεί γνώμη ειδικού ως προς τεχνικές πλευρές της διαφοράς, εφόσον τα μέρη συμφωνούν και αναλαμβάνουν τα έξοδα μιας τέτοιας γνωμάτευσης.

Μυστικότητα

Οι συναντήσεις της διαμεσολάβησης είναι μυστικές. Πρόσωπα άλλα από τα μέρη και τους αντιπροσώπους τους μπορούν να τις παρακολουθούν μόνο με την άδεια των μερών και τη συγκατάθεση του Διαμεσολαβητή.

Καταγραφή

Κατά την διαδικασία της διαμεσολάβησης δεν τηρούνται πρακτικά. Εφόσον τα μέρη δεν έχουν αντίρρηση στην παρουσία υπαλλήλου του Κέντρου κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης, ο τελευταίος δύνανται, υπό τις εντολές του Διαμεσολαβητή, να τηρεί πρακτικά ή σημειώσεις ή άλλο υλικό που θα χρησιμοποιηθεί στη συνέχιση της διαδικασίας.

Διακοπή και επανάληψη της διαμεσολάβησης

Ο Διαμεσολαβητής δύναται να διακόψει τη διαμεσολάβηση, προκειμένου να επιτρέψει στα μέρη να εξετάσουν συγκεκριμένες προτάσεις, να αναζητήσουν οποιαδήποτε πληροφορία, ή για όποιον άλλο λόγο, εφόσον το κρίνει αναγκαίο για να προχωρήσει η διαδικασία. Η διαμεσολάβηση επαναλαμβάνεται με την έγγραφη συμφωνία των μερών.

ΑΡΘΡΟ 5

ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Πέρασ της διαμεσολάβησης

Η διαμεσολάβηση περατώνεται όταν:

- ♦ συνταχθεί και υπογραφεί γραπτή συμφωνία συναινετικής επίλυσης της διαφοράς,
- ♦ ο Διαμεσολαβητής συντάξει πρακτικό αποτυχίας,
- ♦ ο Διαμεσολαβητής ή ένα από τα μέρη ή το Κέντρο δηλώσει εγγράφως προς όλους τους παράγοντες της διαμεσολάβησης ότι η διαδικασία διαμεσολάβησης δεν μπορεί πλέον να συνεχιστεί με την απαραίτητη ηρεμία και αμεροληψία,
- ♦ ένα μέρος αποσύρεται από τη διαμεσολάβηση ή δηλώσει εγγράφως ότι η διαμεσολάβηση περατώθηκε χωρίς να υποχρεώνεται να εκθέσει κάποιο συγκεκριμένο λόγο,
- ♦ ο Διαμεσολαβητής, κατά τη διακριτική του ευχέρεια, αποσύρεται από τη διαμεσολάβηση με έγγραφη δήλωσή του προς το Κέντρο.

Σε κάθε περίπτωση, ο Διαμεσολαβητής ενημερώνει εγγράφως το Κέντρο για το πέρας της δικής του αποστολής και αναφέρει αν η διαδικασία έληξε ή όχι επιτυχώς.

Επιτυχής κατάληξη διαμεσολάβησης – Η συμφωνία συναινετικής επίλυσης της διαφοράς.

Καμιά συμφωνία δεν είναι νομικά δεσμευτική μέχρι να αποτυπωθεί εγγράφως και να υπογραφεί από όλα τα μέρη. Καθένα εκ των μερών λαμβάνει από ένα θεωρημένο αντίγραφο της συμφωνίας. Η εκτελεστότητα της συμφωνίας δύναται να επιτευχθεί, αναλόγως της περιπτώσεως, είτε δια συμβολαιογραφικού εγγράφου είτε δια δικαστικού συμβιβασμού.

Γνώμη του Διαμεσολαβητή για επίλυση της διαφοράς

Αν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των μερών, κάθε μέρος δικαιούται να ζητήσει από το Διαμεσολαβητή να διατυπώσει γραπτή γνώμη για την επίλυση της διαφοράς. Ο Διαμεσολαβητής δεν είναι υποχρεωμένος προς τούτο.

Εμπιστευτικότητα και απόρρητο πληροφοριών

Κάθε επικοινωνία μεταξύ των μερών ή των μερών με το Διαμεσολαβητή, τα έγγραφα και οι συναντήσεις στα πλαίσια της διαδικασίας διαμεσολάβησης είναι ιδιωτικές και εμπιστευτικές. Ο Διαμεσολαβητής καθώς και οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, που συμμετέχει στην παροχή υπηρεσιών διαμεσολάβησης, καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο θεωρούμενος ως τεχνικός σύμβουλος (βλ. άρθρο 212 Κ.Π.Δ.) των μερών επί της υποθέσεως που υφίσταται η διαφορά.

Απαγορεύεται ιδίως η αποκάλυψη στοιχείων που αφορούν:

- ♦ την αίτηση ενός εκ των μερών να προσφύγει σε διαμεσολάβηση ή την πρόθεση ενός εκ των μερών να συμμετέχει σε διαμεσολάβηση,
- ♦ τις γνώμες που εκφράζονται ή τις υποδείξεις που διατυπώνονται από ένα εκ των μερών σε διαμεσολάβηση,
- ♦ τις δηλώσεις ή τις ομολογίες που γίνονται από ένα εκ των μερών κατά τη διαμεσολάβηση,
- ♦ τις προτάσεις που ενδεχομένως γίνονται από τον Διαμεσολαβητή,
- ♦ δήλωση ενός εκ των μερών της πρόθεσής του να δεχθεί πρόταση διακανονισμού της διαφοράς που γίνεται από τον Διαμεσολαβητή,
- ♦ κάθε έγγραφο το οποίο έχει συνταχθεί αποκλειστικά για τους σκοπούς της διαμεσολάβησης,
- ♦ ισχυρισμοί, πληροφορίες, έγγραφα και άλλα αποδεικτικά στοιχεία παραδεκτά ως αποδεικτικό υλικό σε διαιτητική, δικαστική ή άλλη διαδικασία δεν καθίστανται अपαράδεκτα εκ της χρήσεως ή εμφανίσεώς τους σε διαμεσολάβηση.

Το Κέντρο διατηρεί το δικαίωμα να χρησιμοποιεί ορισμένες πληροφορίες, όπως για το αντικείμενο της διαφοράς, το αποτέλεσμα της διαμεσολάβησης, το σύνολο του ποσού που εκτιμάται ότι εξοικονομήθηκε με τη διαδικασία αυτή κ.ά. αυτού του είδους, με σκοπό τη συγκέντρωση στατιστικών στοιχείων και τη σύνταξη ενημερωτικών εκδόσεων, αυστηρώς υπό τον όρο διατήρησης της ανωνυμίας των μερών που αφορούν.

Από τα ανωτέρω εξαιρούνται:

- α. οι πασίγνωστες ή δημόσια προσιτές πληροφορίες,
- β. οι πληροφορίες ή τα γεγονότα για την αποκάλυψη των οποίων συμφωνούν τα μέρη,
- γ. οι πληροφορίες ή τα γεγονότα στο μέτρο που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή ή την εκτέλεση συμφωνίας διακανονισμού, η οποία προκύπτει άμεσα από τη διαμεσολάβηση,
- δ. οι πληροφορίες των οποίων η χρησιμοποίηση επιβάλλεται από λόγους δημόσιας τάξης (ιδίως για να εξασφαλιστεί η προστασία παιδιών),
- ε. οι πληροφορίες των οποίων η απόκρυψη θα προκαλέσει, κατά την κρίση του Διαμεσολαβητή, σοβαρό κίνδυνο σπουδαίας βλάβης στη ζωή ή την ασφάλεια κάποιου, αν η πληροφορία δεν αποκαλυφθεί,
- στ. οι πληροφορίες των οποίων η απόκρυψη αποτελεί κατά την κρίση του Διαμεσολαβητή σοβαρό κίνδυνο εμπλοκής του σε παράνομες διαδικασίες.

Σε περίπτωση που η διαμεσολάβηση αποτύχει και ακολουθήσει συζήτηση της διαφοράς ενώπιον των δικαστηρίων, ο Διαμεσολαβητής, ο βοηθός του ή ο εκπαιδευόμενος Διαμεσολαβητής κωλύεται να εξετασθεί ως μάρτυρας ή να οριστεί ως πραγματογνώμονας ή τεχνικός σύμβουλος ή να μετάσχει στην εκδίκαση με οποιαδήποτε ιδιότητα (βλ. και άρθρο 214 Κ.Πολ.Δ.).

Καταστροφή έγγραφων στοιχείων

Με τη λήξη της διαδικασίας διαμεσολάβησης, είτε επιτευχθεί συμφωνία είτε όχι, ο Διαμεσολαβητής επιστρέφει όλα τα έγγραφα στα μέρη και καταστρέφει ενώπιον εκπροσώπου του Κέντρου τα τυχόν τηρηθέντα πρακτικά και όλες τις σημειώσεις του, συντασσομένων σχετικών πρωτοκόλλων παραδόσεως και καταστροφής. Το Κέντρο κρατεί το πρωτότυπο της συμφωνίας διακανονισμού και δίδει ένα θεωρημένο αντίγραφο σε κάθε μέρος. Κάθε τέτοια έγγραφη συμφωνία διατηρείται για πέντε (5) χρόνια και μετά καταστρέφεται.

ΑΡΘΡΟ 6

ΑΜΟΙΒΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ

Η αμοιβή του Κέντρου και η αμοιβή του Διαμεσολαβητή και του βοηθού αυτού είναι καθορισμένες, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τον πίνακα αμοιβών που συνιστά παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Η αμοιβή του Διαμεσολαβητή περιλαμβάνει ενδεικτικά τη μελέτη του φακέλου και την προετοιμασία του, τις επαφές (e-mail, τηλεφωνήματα) και τις συναντήσεις με τα μέρη. Σε περίπτωση ιδιαίτερα περίπλοκων διαφορών και, ιδίως, όταν τα μέρη παρέχουν μεγάλο όγκο τεκμηρίωσης, επιβάλλεται πρόσθετη αμοιβή για την προετοιμασία. Το ίδιο συντρέχει στις ως άνω περιπτώσεις και για την αμοιβή του βοηθού.

Έκτακτες δαπάνες κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που προκύπτουν κατόπιν αιτήματος των μερών επιβαρύνουν αυτά κατ' ισομοιρία (μεταφορικά, σπίση, μίσθωση άλλου χώρου συναντήσεων, μεταφραστικά κλπ.)

Οι αμοιβές του Κέντρου και του Διαμεσολαβητή καθώς και οι υπόλοιπες δαπάνες της διαδικασίας βαρύνουν εξίσου τα μέρη, ακόμη και αν το ένα μέρος μεταγενεστέρως αποσυρθεί. Η πληρωμή των αμοιβών και των εξόδων γίνεται μέσω του Κέντρου.

Για να οριστεί ο Διαμεσολαβητής, πρέπει να καταβληθεί στο Κέντρο προκαταβολή, όπως αυτή ορίζεται στο συνημμένο τιμοκατάλογο.

ΑΡΘΡΟ 7

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ερμηνεία του Κανονισμού

Το δικαίωμα ερμηνείας του παρόντος Κανονισμού ανήκει στο Κέντρο.

Κρίσιμος χρόνος για την εφαρμογή του Κανονισμού

Η διαμεσολάβηση διέπεται από τον Κανονισμό και τον Τιμοκατάλογο που ισχύουν κατά την ημέρα υποβολής της αίτησης για διαμεσολάβηση.

Αποκλεισμός ευθύνης

Ούτε το Κέντρο, ούτε ο Διαμεσολαβητής (ή ο βοηθός του) υπέχουν ευθύνη για ο,τιδήποτε έγινε ή παρελήφθη σε σχέση με τη διαδικασία διαμεσολάβησης, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη αυτή έγινε εν γνώσει του γεγονότος ότι συνιστά παράβαση καθήκοντος ή έγινε με κακή πίστη.

Το Κέντρο δεν ευθύνεται για οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη του Διαμεσολαβητή που γίνεται κατά παράβαση της εντολής του.

Παράβαση κανόνων – Παραίτηση δικαιώματος

Αν κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης ένα μέρος λάβει γνώση της παραβάσεως των ως άνω κανόνων, αλλά συνεχίσει χωρίς να διατυπώσει επιφυλάξεις ή να γνωστοποιήσει τη διαφωνία του, το μέρος αυτό θεωρείται ότι έχει παραιτηθεί από το δικαίωμα να επικαλεσθεί την παραβίαση αυτή.

Εφαρμοστέο δίκαιο – Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία ελληνικών δικαστηρίων

Το ελληνικό δίκαιο εφαρμόζεται στη διαμεσολάβηση, ανεξάρτητα από τον τόπο της συναντήσεως και το εφαρμοστέο ουσιαστικό δίκαιο επί της διαφοράς.

Τα δικαστήρια της Ελλάδος έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία να δικάζουν οποιαδήποτε διαφορά που ενδεχομένως ανακύψει εξαιτίας ή σε συνδυασμό με τη διαδικασία διαμεσολάβησης κατά τον παρόντα κανονισμό.

Γλώσσα

Η συζήτηση και όλα τα έγγραφα της διαδικασίας διαμεσολάβησης θα είναι στην ελληνική γλώσσα, εκτός και αν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα μέρη και το Διαμεσολαβητή.

Διάρκεια

Η διάρκεια της διαμεσολάβησης δεν μπορεί να υπερβεί τους δυο μήνες από το διορισμό του Διαμεσολαβητή. Η διάρκεια αυτή μπορεί να παραταθεί από το Κέντρο με τη συμφωνία του Διαμεσολαβητή και όλων των μερών.

Επιφύλαξη δικαιωμάτων

Τακτική δίκη ή διαιτησία σε σχέση με τη διαφορά δεν εμποδίζεται να αρχίσει ή να συνεχιστεί παρά την ύπαρξη διαμεσολάβησης.

Η υπαγωγή της διαφοράς σε διαμεσολάβηση δεν θίγει τα δικαιώματα που προστατεύει το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Αν η διαφορά δεν διευθετηθεί με τη διαμεσολάβηση, τα μέρη εξακολουθούν να διαθέτουν άθικτο το δικαίωμα σε μια δίκαιη δίκη.

Έκδοση Φεβρουαρίου 2007

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ & Ε.Π.Ε.

Πανεπιστημίου 16 & Αμερικής 106 72 Αθήνα

Τηλ.: 210 36 20 274 - 210 36 36 326, Fax: 210 36 26 610

http:// www.sae-epe.gr, e-mail: sae@hol.gr

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

εκπονήθηκε από το Επιστημονικό Συμβούλιο του Κέντρου, του οποίου προεδρεύει ο επιτ. Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου κ. Κωνσταντίνος Ρίζος, και μέλη είναι ο Καθηγητής της Πολιτικής Δικονομίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Νικόλαος Κλαμαρής, η ομ. Καθηγήτρια της Πολιτικής Δικονομίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης Κα Πελαγία Γέσσιου - Φαλτσή, ο ομ. Καθηγητής του Διεθνούς Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών κ. Αργύριος Φατούρος, η Κα Ιωάννα Αναστασοπούλου, Δ.Ν., Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω, η Κα Χριστίνα Σαραντοπούλου, Δ.Ν., Δικηγόρος, και ο κ. Απόστολος Γιαννακούλιας, πτυχιούχος Νομικής Σχολής.

Παραθέτουμε κατωτέρω το πλήρες κείμενο του προαναφερόμενου Κώδικα.

Διάγραμμα

Α. Γενικές διατάξεις	κότητα και Αμεροληψία	- Καλή πίστη
Β. Βεβαιότητα, Εμπιστοσύνη, Αξιοπιστία	Ε. Πολιτική Ουδετερότητα	Η. Αρμοδιότητες
Γ. Ακεραιότητα	ΣΤ. Συγκρούσεις συμφερόντων - καθηκόντων	Θ. Αμοιβές
Δ. Ανεξαρτησία, Αντικειμενικότητα	Ζ. Επαγγελματική εχεμύθεια	Ι. Επαγγελματική ικανότητα, εμπειρία και θελτικότητα

Α' Γενικές διατάξεις

1. Ο παρών Κώδικας Δεοντολογίας (εφεξής: ο Κώδικας) αποτελεί περιεκτική έκθεση αξιών και αρχών, που θα καθοδηγούν το έργο των Διαμεσολαβητών του Ελληνικού Κέντρου Διαμεσολάβησης και Διαιτησίας (εφεξής: το Κέντρο), ώστε το έργο αυτό να ανταποκρίνεται αφ' ενός προς τις ηθικές απαιτήσεις ενός δημόσιου κριτή και αφετέρου προς τις ειδικές προς τούτο απαιτήσεις των Διαμεσολαβητών καθώς και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Διαμεσολάβηση.

Το Κέντρο οφείλει να απαιτεί από τους Διαμεσολαβητές την εφαρμογή των υψηλών αρχών δεοντολογίας, που περιέχει ο Κώδικας, και ιδίως να ασκούν το έργο τους με τη μεγαλύτερη δυνατή ανεξαρτησία και αμεροληψία.

2. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να έχουν εξοικειωθεί, πριν αναλάβουν οποιοδήποτε έργο διαμεσολάβησης, με τον Κανονισμό Διαμεσολάβησης του Κέντρου και με τις αξίες και αρχές, που περιλαμβάνονται στον Κώδικα προκειμένου να δρουν αναλόγως.

3. Οι Διαμεσολαβητές είναι υποχρεωμένοι να ελέγχουν με βάση τις προηγούμενες γνώσεις και την εμπειρία τους καθώς και τις ικανότητές τους, αν έχουν τη δυνατότητα να διεξάγουν την συγκεκριμένη Διαμεσολάβηση πριν να αποδεχθούν τον διορισμό τους.

4. Η συμπεριφορά των Διαμεσολαβητών πρέπει να είναι άμεμπτη σε κάθε στιγμή και σε όλες τις περιστάσεις. Οφείλουν να αποφεύγουν κάθε ενέργεια σχετικά με την επαγγελματική ή προσωπική τους διαγωγή, που όταν έλθει στην επιφάνεια, θα πλήξει κατά τρόπο δυσμενή την ακεραι-

Σημείωση: Θεωρούμε, ότι θα ήταν ιδιαίτερος χρήσιμο, στη περίπτωση που το τεύχος του «Δελτίου Α.Ε. και Ε.Π.Ε.» παραδίδεται στο Λογιστήριο της Α.Ε. ή της Ε.Π.Ε., να παραδίδεται φωτοτυπία των ένθετων σελίδων (29 - 32) στη Νομική Υπηρεσία / στο Νομικό Σύμβουλο / στο Διευθύνοντα Σύμβουλο / στο Γενικό Διευθυντή / στον Οικονομικό Διευθυντή προς ενημέρωσή του / της και να αρχειοθετούνται για μελλοντική χρήση.

ότητα των Διαμεσολαβητών, ή το Κέντρο, ή την ποιότητα και την εγκυρότητα του διαμεσολαβητικού τους έργου.

Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να γνωρίζουν ότι η αποδοχή και η εφαρμογή του Κώδικα ενισχύει τη βεβαιότητα και την εμπιστοσύνη προς το έργο τους.

5. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να υιοθετούν και να εφαρμόζουν τις ηθικές αξίες που απορρέουν από τις έννοιες: Ακεραιότητα, Ανεξαρτησία, Αμεροληψία, Εμπιστοσύνη, Εχεμύθεια, Καλή πίστη, Επαγγελματική Ικανότητα και Εμπειρία στη Διαμεσολάβηση.

Β΄ Βεβαιότητα, Εμπιστοσύνη, Αξιοπιστία

6. Το Κέντρο πρέπει να εμπνέει στους προσφεύγοντες στη Διαμεσολάβηση τη βεβαιότητα ότι η επικοινωνία και η προσέγγιση με αυτό θα απολαμβάνει εξαιρετικής αποδοχής και θα είναι άξια μεγάλης εκτίμησης και σεβασμού από την κοινότητα των επιχειρήσεων και την κοινωνία γενικότερα.

7. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να συμπεριφέρονται με τέτοιο τρόπο, ώστε να προάγουν την εμπιστοσύνη του κοινού στο πρόσωπό τους διασφαλίζοντας τη συνεργασία και τις καλές σχέσεις μεταξύ τους.

Η δημόσια εμπιστοσύνη και εκτίμηση που ένας Διαμεσολαβητής απολαμβάνει πρέπει να είναι κατά μέγα μέρος το αθροιστικό αποτέλεσμα όλων των Διαμεσολαβητών, προηγούμενων και παρόντων, διατελεσάντων και διατελούντων.

8. Όλο το έργο, που εκτελείται από τους Διαμεσολαβητές υπό την αιγίδα του Κέντρου πρέπει να περνά επιτυχώς τον κριτικό έλεγχο των Δημοσίων Αρχών και της Δημόσιας Διοίκησης, αλλ' ιδίως της κριτικής του κοινού για ευπρέπεια και πλήρη εφαρμογή του Κώδικα.

Γ΄ Ακεραιότητα

9. Οι Διαμεσολαβητές έχουν καθήκον να εφαρμόζουν υψηλά πρότυπα συμπεριφοράς (ειλικρίνειας, τιμιότητας, ευθύτητας) στο έργο τους και στις σχέσεις τους με τους προστρέχοντες στη βοήθειά τους, ή με τους επιζητούντες τις υπηρεσίες τους. Η συμπεριφορά των Διαμεσολαβητών θα πρέπει να είναι υπεράνω κάθε υποψίας ή υπόνοιας, ώστε να διαφυλάττουν σε υψηλό επίπεδο τη δημόσια εικόνα της ακεραιότητάς τους.

Η ακεραιότητα επιβάλλει στους Διαμεσολαβητές να τηρούν τον τύπο και ιδίως το πνεύμα της Διαμεσολάβησης, καθώς και των αντίστοιχων κανόνων δεοντολογίας του Κώδικα.

10. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να παίρνουν αμερόληπτες αποφάσεις, επιδιώκοντας να προσφέρουν το δυνατό καλύτερο και ωφελιμότερο για τα μέρη αποτέλεσμα με τα ολιγότερα μέσα, εκτελώντας με απόλυτη εντιμότητα

και εγκυρότητα το έργο τους και συμπεριφερόμενοι με ισότητα απέναντι στους προστρέχοντες στη βοήθειά τους.

11. Οι Διαμεσολαβητές θα πρέπει να προστατεύουν το προσωπικό τους κύρος και να αποφεύγουν κάθε πιθανό πλήγμα της εντιμότητάς τους. Προς το σκοπό αυτό οφείλουν να αρνούνται δώρα ή παροχές δωρεάν υπηρεσιών, και να αποφεύγουν καταστάσεις που θα μπορούσαν να επηρεάζουν ή να θεωρηθούν ότι επηρεάζουν την κρίση τους και την ακεραιότητά τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

12. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να πληροφορούν τα μέρη, ότι ενδέχεται να ματαιώσουν τη Διαμεσολάβηση, εφ' όσον:

I) έχει μεν επιτευχθεί συμφωνία, πλην όμως την θεωρούν ανεκτέλεστη ή παράνομη ή αντίθετη προς τα χρηστά ήθη ή τη δημόσια τάξη, λαμβανομένων υπόψη των περιστατικών της υποθέσεως, ή

II) θεωρούν, ότι η εξακολούθηση της Διαμεσολάβησης δεν πρόκειται να καταλήξει σε ρύθμιση της διαφοράς.

13. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να διασφαλίζουν, ότι τα μέρη έχουν πλήρως κατανοήσει τα χαρακτηριστικά της διαμεσολαβητικής διαδικασίας, του ρόλου του Διαμεσολαβητή καθώς και του ρόλου των μερών καθώς τους όρους του Συμφωνητικού Διαμεσολάβησης και ειδικά την υποχρέωση τήρησης της αρχής της Εχεμύθειας.

14. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν κατά την διεξαγωγή της Διαμεσολάβησης να λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα περιστατικά της υποθέσεως και ιδίως να μην επιτρέψουν η πιθανή διαφορά ισχύος μεταξύ των μερών να λειτουργήσει εις βάρος του αδύνατου μέρους.

15. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να γνωστοποιούν προς τα μέρη την δυνατότητά τους να έχουν ιδιαίτερες συναντήσεις με το καθένα από αυτά προς ευόδωση του έργου της Διαμεσολάβησης.

16. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν, κατόπιν αιτήματος των μερών και εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων τους, να πληροφορούν τα μέρη σχετικά με την διατύπωση της Συμφωνίας Διαμεσολάβησης και των διαθέσιμων μέσων, ώστε να καταστεί αυτή δεσμευτική.

17. Οι Διαμεσολαβητές καθιστούν γνωστό στα μέρη ότι αυτά δικαιούνται να ματαιώνουν τη Διαμεσολάβηση οποτεδήποτε, χωρίς καμία δικαιολογία, επιφυλασσομένων των σχετικών διατάξεων περί αμοιβής του Διαμεσολαβητή, των συνεργατών του και λοιπών δαπανών.

Δ΄ Ανεξαρτησία, Αντικειμενικότητα και Αμεροληψία

18. Η ανεξαρτησία των Διαμεσολαβητών είναι πρωταρχική προϋπόθεση για τους προσφεύγοντες στη Διαμεσολάβηση. Οι Διαμεσολαβητές θα πρέπει να συμπεριφέρονται με τρόπο, που να επιβεβαιώνει την ανεξαρτησία τους και οπωσδήποτε να αποφεύγει τον κλονισμό της.

Οι Διαμεσολαβητές δεν πρέπει να ενεργούν χωρίς να

έχουν προηγουμένως γνωστοποιήσει κάθε περιστατικό το οποίο ενδέχεται να θεωρηθεί ότι επηρεάζει την ανεξαρτησία τους ή ότι μπορεί να οδηγήσει σε σύγκρουση συμφερόντων. Τέτοιο περιστατικό συνιστά ιδίως:

I. κάθε προσωπική ή επαγγελματική σχέση με οποιοδήποτε από τα μέρη,

II. κάθε συμφέρον οικονομικής φύσεως, ή άλλο, άμεσο ή έμμεσο, που εξαρτάται από το αποτέλεσμα της Διαμεσολάβησης (βλ. ειδικ. Κεφ. ΣΤ' Σύγκρουση Συμφερόντων - Καθηκόντων ιδίως παρ. 26 - 28),

III. κάθε ενέργεια ή δραστηριότητα των Διαμεσολαβητών, πέραν αυτής του Διαμεσολαβητή, υπέρ ή εις βάρος ενός εκ των μερών μεταξύ των οποίων διεξάγεται ή θα διεξαχθεί η Διαμεσολάβηση. Σε αυτήν την περίπτωση οι Διαμεσολαβητές δικαιούνται να αποδεχθούν τη Διαμεσολάβηση ή να την συνεχίσουν μόνον εφ' όσον έχουν την ασφαλή βεβαιότητα, ότι θα διεξαχθεί με τη δέουσα ανεξαρτησία, αντικειμενικότητα και αμεροληψία και τα μέρη συναινούν εγγράφως.

19. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να είναι ανεξάρτητοι, όχι μόνο σε σχέση με τους προσφεύγοντες στη Διαμεσολάβηση, αλλά και σε σχέση με άλλα τυχόν ενδιαφερόμενα μέρη.

20. Σε όλα τα θέματα που σχετίζονται με τη Διαμεσολάβηση, η ανεξαρτησία των Διαμεσολαβητών δεν θα πρέπει να παραβλάπτεται από προκαταλήψεις, ιδεολογήματα ή ιδεοληψίες, φιλίες ή έχθρες. Η ανεξαρτησία αυτή δεν πρέπει να κάμπτεται από προσωπικές πιέσεις ή άλλου είδους επιρροές τρίτων προς τον Διαμεσολαβητή.

21. Η ανάγκη για αντικειμενικότητα και αμεροληψία υπάρχει σε κάθε μορφή εργασίας που σχετίζεται με το έργο της Διαμεσολάβησης, ιδιαίτερα όμως στις έγγραφες γνώμες, που τυχόν διατυπώνουν οι Διαμεσολαβητές. Οι γνώμες αυτές θα πρέπει να είναι αιτιολογημένες, ακριβείς και αντικειμενικές και τα συμπεράσματά τους να βασίζονται αποκλειστικά σε στοιχεία που συλλέχθηκαν σύμφωνα με τους υφιστάμενους κανόνες Διαμεσολάβησης του Κέντρου.

22. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να κάνουν προσεκτική χρήση των πληροφοριών, που δίδονται από τους προσφεύγοντες ή τρίτους.

Οι Διαμεσολαβητές επίσης μπορούν, τηρώντας τον Κώδικα, να συλλέγουν πληροφορίες επί των ισχυρισμών των προσφευγόντων, όχι μόνον από τα προσκομιζόμενα από αυτούς στοιχεία, αλλά και από κάθε άλλη πηγή, αφού προηγουμένως ελέγξουν επανειλημμένως την αξιοπιστία της.

Ε' Πολιτική ουδετερότητα

23. Το Κέντρο πρέπει να είναι, αλλά και να φαίνεται πολιτικά ουδέτερο. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να

προστατεύουν την ανεξαρτησία τους από πολιτικές και πολύ περισσότερο από κομματικές επιρροές και παρεμβάσεις.

24. Όταν οι Διαμεσολαβητές αναλαμβάνουν ή σκέπτονται ν' αναλάβουν πολιτικές δραστηριότητες, οφείλουν να έχουν κατά νου τον αντίκτυπο που μια τέτοια ανάμειξη θα έχει, ή που θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι θα έχει, στην δυνατότητά τους να εκτελέσουν τα επαγγελματικά τους καθήκοντα αμερόληπτα.

Εάν οι Διαμεσολαβητές συμμετέχουν σε πολιτικές δραστηριότητες θα πρέπει να συνειδητοποιούν, ότι αυτές ενδέχεται να τους οδηγήσουν σε επαγγελματικές συγκρούσεις και να μειώσουν το προσωπικό τους κύρος ως Διαμεσολαβητές.

ΣΤ' Συγκρούσεις συμφερόντων – καθηκόντων

25. Όταν οι Διαμεσολαβητές παρέχουν συμβουλές ή υπηρεσίες διαφορετικές από εκείνες της Διαμεσολάβησης σε επιχειρήσεις ή επιχειρηματίες, θα πρέπει να φροντίζουν ιδιαίτερα, ώστε αυτές οι υπηρεσίες να μην οδηγούν σε σύγκρουση καθηκόντων ακόμη και ενδεχόμενη.

26. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να αποφεύγουν κάθε προσωπική ή κοινωνική σχέση με τα διευθύνοντα στελέχη ή με άλλους τρίτους που διατηρούν δεσμούς επιρροής με τη προσφεύγουσα σε διαμεσολάβηση επιχείρηση ή με τα προσφεύγοντα σε Διαμεσολάβηση φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που ενδέχεται να επηρεάσει ή να απειλήσει τη δυνατότητα των Διαμεσολαβητών να δράσουν ή να δημιουργεί την εντύπωση ότι αυτοί δεν θα δράσουν με ανεξαρτησία γνώμης κατά την Διαμεσολάβηση.

27. Οι Διαμεσολαβητές δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν τη θέση τους προς ίδιο όφελος ή προς όφελος τρίτου. Οφείλουν να αποφεύγουν σχέσεις που ενέχουν τον κίνδυνο να προκαλέσουν σε βάρος τους κατηγορία, μομφή για διαπλοκή, ή πολύ περισσότερο για διαφθορά, ή από τις οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν αμφιβολίες για την αμεροληψία και ανεξαρτησία τους.

28. Οι Διαμεσολαβητές δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν πληροφορίες, προερχόμενες από την εκτέλεση των καθηκόντων τους, ως μέσα εξασφάλισης οφέλους προσωπικού ή τρίτων.

Ζ' Επαγγελματική εχεμύθεια – Καλή πίστη

29. Οι Διαμεσολαβητές δεν πρέπει ν' αποκαλύπτουν πληροφορίες προερχόμενες από ή σχετιζόμενες με τη διαδικασία Διαμεσολάβησης, περιλαμβανομένης και της πληροφορίας ότι πρόκειται να λάβει χώρα Διαμεσολάβηση ή ότι έχει ήδη λάβει χώρα, είτε προφορικά είτε γραπτά, παρά μόνο στα πλαίσια που υποχρεούνται από την εθνική νομοθεσία.

30. Οι Διαμεσολαβητές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους πρέπει να γνωρίζουν και να ακολουθούν τον Κανονισμό Διαμεσολάβησης, όπως και τις αποδεκτές μεθόδους και πρακτικές της Διαμεσολάβησης, ώστε να προσφέρουν έργο ταχύ, οικονομικό, αποδοτικό και αποτελεσματικό. Επίσης θα πρέπει να γνωρίζουν καλά και να εφαρμόζουν τις συνταγματικές και νομοθετικά καθιερωμένες αρχές του Δικαίου και ιδίως τις αρχές της καλής πίστης, της μη καταχρήσεως δικαιώματος και της επιείκειας που ισχύουν για όλους τους πολίτες.

Η' Αρμοδιότητες

31. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν να εκτελούν τα καθήκοντά τους εντός του κύκλου των αρμοδιοτήτων τους και δεν πρέπει να αναλαμβάνουν εργασία, που δεν έχουν την αρμοδιότητα να εκτελέσουν.

Θ' Αμοιβές

32. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει πάντοτε να παρέχουν στα μέρη πλήρη πληροφόρηση σχετικά με την εφαρμοστέα μέθοδο αμοιβών και δαπανών. Οι Διαμεσολαβητές δεν πρέπει να δέχονται να ενεργούν ως Διαμεσολαβητές, αν δεν έχουν γίνει προηγουμένως δε-

κτές οι αρχές και οι κανόνες υπολογισμού της αμοιβής τους και των δαπανών από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

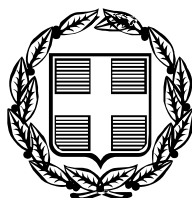
Γ' Επαγγελματική ικανότητα, εμπειρία και βελτίωση

33. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να επιδεικνύουν επαγγελματικό ενδιαφέρον και ιδιαίτερες ικανότητες και δεξιότητες για τη διεξαγωγή και εποπτεία των Διαμεσολαβήσεων, που τους ανατίθενται, καθώς και για τη σύνταξη των τυχόν γνωμών, που αναλαμβάνουν.

34. Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να ανταποκρίνονται στις υψηλότερες δυνατές προδιαγραφές και απαιτήσεις Διαμεσολάβησης, αλλά και στις πιο απαιτητικές προσδοκίες των προσφευγόντων στη διαδικασία αυτή.

35. Οι Διαμεσολαβητές οφείλουν συνεχώς να εκσυγχρονίζουν και να βελτιώνουν τις δεξιότητες, που απαιτούνται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του έργου τους με συνεχή επιμόρφωση, καθώς και πρακτική εξάσκηση στις διαμεσολαβητικές τεχνικές, σύμφωνα με τα σχετικά πρότυπα ή συστήματα πιστοποίησης, και, εφόσον τους ζητηθεί, να παρέχουν στα μέρη πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και τις εμπειρίες τους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΦΟΡΕΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΕΡΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ

Αρ. Φύλλου 436

14 Δεκεμβρίου 2011

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	1
» Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και	
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	2
Περιφέρειες	3

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

(1)

Με την υπ' αριθμ. 196778/12-12-11 κοινή απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 1, 2, 3, 5, 6, και 8, καθώς και των άρθρων 56 και 57 του Π.Δ. 63/05 (ΦΕΚ 98Α'), του Π.Δ. 189/09 και την αριθμ. 84/13.6.86 (ΦΕΚ 78Α') Π.Υ.Σ., αποσπάται, από 11-11-2011 ο υπάλληλος, Πινακούλας Δημήτριος του Σωτηρίου, Α.Δ.Τ.- Κ 685559, από τη Δ.Ε.Η. Α.Ε., στο Πολιτικό Γραφείο του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Κώστα Σκανδαλίδη σε προσωρινή θέση που συνιστάται με την απόφαση αυτή.

(Αριθμ. βεβ. Υ.Δ.Ε./Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων 3579/2011).

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

Με την υπ' αριθμ. 198514/6-12-2011 απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55 παρ. 1, 2, 3, 5, 6, και 8 και των άρθρων 56 και 57 του Π.Δ. 63/2005 (ΦΕΚ 98 Α'), καθώς και τις αριθμ. 84/13-6-86 (ΦΕΚ 78 Α') και 22/8-2-90 (ΦΕΚ 16 Α') Π.Υ.Σ. διορίζεται ο Αράπης Νικόλαος του Ιωάννη, Α.Δ.Τ. - ΑΕ 979801, σε κενή θέση Ειδικού Συνεργάτη στο Πολιτικό Γραφείο του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Κώστα Σκανδαλίδη.

Οι αποδοχές του ανωτέρω καθορίζονται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην αριθμ. οικ2/8098/0022/9.2.04 κοινή υπουργική απόφαση, στο βασικό μισθό του μισθολογικού κλιμακίου 7ου κατηγορίας ΠΕ, του Ν. 3205/03.

(Αριθμ. βεβ. Υ.Δ.Ε./Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων 3560/2011).

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ

F

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

(2)

Αριθμ. 109087

Συγκρότηση Επιτροπής Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 2 του ν. 3898/2010 (Α' 211).

2. Το με αριθμό 17/22-10-2011 έγγραφο της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων.

3. Το γεγονός ότι από τις διατάξεις αυτής της απόφασης δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

Συγκροτούμε την Επιτροπή Πιστοποίησης Διαμεσολαβητών που προβλέπεται από το άρθρο 6 παρ. 1 του νόμου 3898/2010, αποτελούμενη από τους:

1. Λάμπρο Κοτσίρη του Ευσταθίου, (Α.Δ.Τ ΑΚ 031796/4.5.2011), Ομότιμο καθηγητή της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Διαπιστευμένο Διαμεσολαβητή ως Πρόεδρο, με αναπληρώτρια του την Αλεξάνδρα Ματαράγκα-Σέππαρντ του Δημητρίου (Α.Δ.Τ. Θ 000492/16.8.1997), Δ.Ν./ Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια,

2. Αντώνιο Αργυρό του Παναγιώτη, (Α.Δ.Τ. ΑΖ 086373/13.12.2007), Δικηγόρο Αθηνών, ως τακτικό μέλος, με αναπληρώριά του την Δέσποινα Στεεροπούλου του Νικολάου (Α.Δ.Τ. Ξ 433257/4-6-1985), Δικηγόρο Αθηνών.

3. Καλλιόπη Ευαγγέλου του Βασιλείου, (Α.Δ.Τ. ΑΕ 106386/20-6-2007), Δικηγόρο Αθηνών, ως τακτικό μέλος, με αναπληρωτή της τον Σπυρίδωνα Αντωνέλο του Δημητρίου (Α.Δ.Τ. ΑΕ 140281/9-3-2007), Δικηγόρο Αθηνών.

4. Δήμητρα Τριανταφύλλου του Κωνσταντίνου, (Α.Δ.Τ. ΑΕ 644471/30-3-2007), Δικηγόρο Θεσσαλονίκης, Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια, ως τακτικό μέλος, με αναπληρώτρια της τη Δέσποινα Παπαδογεωργάκη του Κωνσταντίνου (Α.Δ.Τ. ΧΟ 75251/21-3-2002), Δικηγόρο Αθηνών, Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια και

5. Μαρία Αδαμοπούλου του Γεωργίου, (Α.Δ.Τ. Ν.155395/24-2-1986), Δ.Ν. Νομική Σχολή Αθηνών, Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια, ως τακτικό μέλος, με αναπληρώτρια της τη Βασιλική Σκορδάκη του Δημοσθένους (Α.Δ.Τ. ΕΟ 14490/11-10-1985), Δικηγόρο Αθηνών, Διαπιστευμένη Διαμεσολαβήτρια.

Η αποζημίωση του Προέδρου και των μελών της ως άνω Επιτροπής θα καθορισθεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12 Δεκεμβρίου 2011

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

F

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ

(3)

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ

Αριθμ. 19916

Καθορισμός Ονομαστικού Πίνακα Υπαλλήλων για συμμετοχή στα Μικτά κλιμάκια ελέγχου οχημάτων Περιφερειακής Ενότητας Δράμας για το έτος 2012.

Ο ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΔΡΑΜΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/2010) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πρόγραμμα Καλλικράτης».

2. Το Π.Δ. 144/2010 (ΦΕΚ 237/Α/2010) «Οργανισμός των Υπηρεσιών της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης».

3. Την με αριθμό οικ. 39 /14.1.2011 απόφαση μεταβίβασης αρμοδιοτήτων στους άμεσα εκλεγμένους Αντιπεριφερειάρχες της Περιφέρειας ΑΝΑΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ (ΦΕΚ Β' 122/2011).

4. Τον Ν. 2696/99 (Φ.Ε.Κ. 57/Α/23.3.99) «Κύρωση Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

5. Τις διατάξεις του Ν. 3446/06 (ΦΕΚ 49 Α'/10.3.2006) «Οργάνωση και λειτουργία αρχών ελέγχου κυκλοφορίας των οχημάτων-Ρυθμίσεις για τις επιβατικές μεταφορές και άλλες διατάξεις.» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει και ιδίως το άρθρο 1 αυτού.

6. Τις διατάξεις της με αριθμό Φ2/55009/4626/7.8.2002 (ΦΕΚ 1028/Β/7.8.2002), κοινή υπουργική απόφαση «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας 2000/30/ΕΚ της 6ης Ιουνίου 2000 σχετικά με τον οδικό Τεχνικό Έλεγχο των Οχημάτων επαγγελματικής χρήσεως που κυκλοφορούν στην κοινότητα.» όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

7. Την προηγούμενη απόφασή μας Σ3778/31.03.2011 (ΦΕΚ 185 Υ.Ο.Δ.Δ./16-6-2011) με το ίδιο θέμα.

8. Το γεγονός ότι αποχώρησαν με συνταξιοδότηση ή μετακινήθηκαν μέλη του Μικτού Κλιμακίου και απαιτείται επικαιροποίηση του πίνακα των συμμετεχόντων υπαλλήλων της Περιφερειακής Ενότητας και του Πίνακα των συμμετεχόντων αστυνομικών της Αστυνομικής Δ/σης Δράμας.

9. Την ανάγκη ανασυγκρότησης των Μικτών Κλιμακίων α) Νομιμότητας και ασφάλειας της κυκλοφορίας όλων των οχημάτων, Ελληνικών και αλλοδαπών που κυκλοφορούν στη χώρα (σε εφαρμογή του Ν. 3446/06), και β) για τον Οδικό Τεχνικό Έλεγχο των Οχημάτων επαγγελματικής χρήσεως που κυκλοφορούν (σε εφαρμογή της Κοινής Υπουργική Φ2/55009/4626/02) για το έτος: 2012, αποφασίζουμε:

Α. Καθορίζουμε για το έτος 2012 ονομαστικό πίνακα υπαλλήλων των αρμοδίων υπηρεσιών που θα συμμετέχουν στα Μικτά Κλιμάκια Ελέγχου ως εξής:

1. Δύο υπάλληλοι της Δ/σης Μεταφορών - Επικοινωνιών Π.Ε. Δράμας από τον ονομαστικό πίνακα του Παραρτήματος Α'.

2. Τροχονόμος από το Τμήμα Τροχαίας Δράμας ή περιφερειακών Α.Τ. της Π.Ε. Δράμας από τον ονομαστικό πίνακα του Παραρτήματος Β'.

3. Υπάλληλος άλλης υπηρεσίας της Π.Ε. Δράμας από τον ονομαστικό πίνακα του Παραρτήματος Γ'.

Β. Το μέγιστο αριθμό των Μικτών Κλιμακίων Ελέγχου σε έξι (6) ανά εικοσιτετράωρο.

Γ. Η συγκρότηση των Μικτών Κλιμακίων Ελέγχου θα γίνεται κάθε φορά από τους παρακάτω αναφερόμενους υπαλλήλους και εκπροσώπους της Π.Ε. με εντολή του Δ/ντή της υπηρεσίας ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ - ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ Π.Ε. Δράμας σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του Ν. 3446/2006 (ΦΕΚ 49Α'/10.3.2006). Οι επικεφαλές των Μικτών Κλιμακίων Ελέγχου, ορίζονται από το Δ/ντή της υπηρεσίας ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ - ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ Π.Ε. Δράμας και είναι υπεύθυνοι για την επιβολή των προστίμων, τη διαχείριση των στοιχείων κυκλοφορίας των ελεγχόμενων οχημάτων, της αντίστοιχης αλληλογραφίας και την υποδοχή και την υποδοχή των πολιτών για έκφραση τυχόν ενστάσεων στις επιβαλλόμενες παραβάσεις.

Δ. Έργο των Μικτών Κλιμακίων Ελέγχου (Μ.Κ.Ε.) είναι αυτό που ορίζεται από το άρθρο 1 του Ν. 3446/06 καθώς και η διενέργεια οδικών τεχνικών ελέγχων σύμφωνα με την κοινή υπουργική απόφαση Φ2/55009/4626/02 των οχημάτων επαγγελματικής χρήσης ελληνικών και αλλοδαπών που κυκλοφορούν στην περιοχή της αρμοδιότητας Περιφερειακής Ενότητας Δράμας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α'

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

της Δ/σης Μεταφορών - Επικοινωνιών»

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΚΛΑΔΟΣ

Α.Δ.Τ.

Τεχνικοί με ισχύον πιστοποιητικό Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων

1. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΠΕ	T- 874773
2. ΛΟΥΛΟΥΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΔΕ	ΑΒ-917759
3. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΔΕ	ΑΖ-897545
4. ΘΩΔΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΔΕ	ΑΕ-401499

Τεχνικοί

1. ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΠΕ	ΑΒ-133149
2. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΠΕ	Ξ-585001
3. ΤΟΠΑΛΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΤΕ	ΑΖ-389019

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙΙΙ

ΣΩΜΑΤΕΙΟ
με την επωνυμία
«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ»

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Α'

Ά ρ θ ρ ο 1

Ε Π Ω Ν Υ Μ Ι Α - Ε Δ Ρ Α

1. Συνιστάται Σωματείο με την επωνυμία “ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ” (Ε.Ε.Δ.) (εφεξής και «το Σωματείο» ή/και «η Ένωση»), για τις σχέσεις δε αυτού με την αλλοδαπή η επωνυμία του μπορεί να χρησιμοποιείται στην αγγλική γλώσσα και θα είναι «HELLENIC MEDIATORS’ ASSOCIATION» (HelMA).

2. Έδρα του Σωματείου ορίζεται ο Δήμος Αθηναίων.

Ά ρ θ ρ ο 2

Σ Κ Ο Π Ο Σ - Μ Ε Σ Α

1. Η Ένωση λειτουργεί με βάση τον εθελοντισμό και την αλληλεγγύη με σκοπό την ανάπτυξη του πνεύματος της Διαμεσολάβησης σε κοινωνικό, πολιτιστικό και οικονομικό επίπεδο.

2. Συγκεκριμένα, η Ένωση έχει ως σκοπό, μεταξύ άλλων, τα εξής:

α) να φέρει σε επαφή τους πολίτες, τις επιχειρήσεις και το Ελληνικό Δικαστικό σύστημα με τη Διαμεσολάβηση και να τους επιτρέψει να την κατανοήσουν και να την αποδεχθούν ως ένα εναλλακτικό και παραγωγικό τρόπο για την επίλυση διαφορών,

β) να δημιουργήσει ένα ευνοϊκό κλίμα για τη Διαμεσολάβηση αποτελώντας ένα χώρο ανταλλαγής ιδεών για διαμεσολαβητές και όσους ενδιαφέρονται για την προώθηση του θεσμού της Διαμεσολάβησης, ώστε να επωφελούνται αμοιβαία από την εμπειρία ο ένας του άλλου,

γ) να σφυρηλατήσει δεσμούς μεταξύ εκείνων που ενδιαφέρονται για το θεσμό της Διαμεσολάβησης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, αλλά και εκείνων που προωθούν ιδέες και θεσμούς που σχετίζονται με άλλους, επίσης εναλλακτικούς,

τρόπους επίλυσης διαφορών και να τους παροτρύνει σε δράσεις με σκοπό την προώθησή της,

δ) να προάγει θεσμούς και πρακτικές που θα βοηθήσουν γενικότερα την ανάπτυξη συνθηκών διαλόγου και συμφιλίωσης στην ελληνική κοινωνία,

ε) να εκπαιδεύσει τους εμπλεκόμενους και εν γένει την κοινωνία (και ιδίως τη νεολαία) στην επίλυση των διαφορών με διάλογο, αλληλοκατανόηση και συνεργασία, προσδίδοντας με τον τρόπο αυτό στη δραστηριότητά της φιλανθρωπικό στόχο και κοινωφελή σκοπό,

στ) να μελετήσει τις επιστημονικές, νομοθετικές και νομολογιακές εξελίξεις στην Ελλάδα και στην αλλοδαπή και ιδίως την ανάπτυξη της Διαμεσολάβησης στο εξωτερικό, έτσι ώστε να αντλήσει συμπεράσματα για την Ελληνική πραγματικότητα, καταθέτοντας ιδέες και προτάσεις επ' αυτού, και

ζ) να αναλαμβάνει και να υλοποιεί ελληνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα που αφορούν τις Εναλλακτικές Μεθόδους Επίλυσης Διαφορών.

3. Μέσα. Τους σκοπούς, οι οποίοι αναφέρονται στις δύο προηγούμενες παραγράφους, η Ένωση επιδιώκει με κάθε νόμιμο μέσο, που θα κριθεί πρόσφορο από τα όργανα διοίκησης της Ένωσης.

Στα μέσα αυτά περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

α) η διενέργεια πρωτότυπων εκδόσεων πάσης φύσεως εντύπων (βιβλίων, φυλλαδίων, περιοδικών, εφημερίδων, ημερολογίων, καρτών), η επιμέλεια της εκτύπωσης και κυκλοφορίας αυτών, πώληση ή / και δωρεάν παραχώρησή τους,

β) η διοργάνωση εκπαιδευτικών σεμιναρίων με θέμα τη Διαμεσολάβηση, τις Εναλλακτικές Μεθόδους Επίλυσης Διαφορών και συναφείς τεχνικές και θέματα,

γ) η οργάνωση συνεδρίων, περιοδειών και αποστολών εκπροσώπων της Ένωσης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό,

δ) η συγκέντρωση των γνώμων και απόψεων των μελών της, η επεξεργασία τους και η προβολή τους δια του τύπου και των ΜΜΕ και η συζήτησή τους σε Γενικές Συνελεύσεις και Συνέδρια,

ε) η οργάνωση εκπαιδευτικών εκδρομών, αθλητικών εκδηλώσεων, χοροεσπερίδων και η πραγματοποίηση εκδηλώσεων με επιστημονικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και φιλανθρωπικό περιεχόμενο, με σκοπό αφενός μεν την επιμόρφωση και ψυχαγωγία των μελών της και την ανάπτυξη δεσμών μεταξύ αυτών, αφετέρου δε την προβολή και στήριξη των σκοπών της,

ζ) η ενημέρωση της κοινής γνώμης στην Ελλάδα και των οργάνων της Πολιτείας για το ρόλο και την κοινωνική αποστολή των εκπαιδευμένων και διαπιστευμένων Διαμεσολαβητών, με διαλέξεις, δημοσιεύματα σε εφημερίδες και περιοδικά, με συνέδρια, δημόσιες συζητήσεις, με ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές, με βιβλία, φυλλάδια και εγκυκλίους και με άλλα πρόσφορα μέσα,

η) η ανάπτυξη και υλοποίηση διακρατικών προγραμμάτων με οργανώσεις και φορείς άλλων χωρών και κυρίως αναπτυσσόμενων χωρών, ιδίως της ευρύτερης περιοχής της Νοτιανατολικής Ευρώπης,

θ) η συνεργασία με Σωματεία, που επιδιώκουν συναφείς σκοπούς, και ιδιωτικές οργανώσεις (Συλλόγους, Συνδέσμους, Ενώσεις, Επιτροπές κ.λπ.) στην Ελλάδα και το εξωτερικό για την προώθηση θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος, καθώς και την ανάπτυξη σχέσεων συνεργασίας με Δημόσιους Φορείς,

ι) η εγγραφή της Ένωσης ως μέλους σε εκπαιδευτικές και επιστημονικές οργανώσεις της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Άρθρο 3

1. Σφραγίδα. Η Ένωση έχει σφραγίδα, στην οποία αναγράφεται κυκλικά η επωνυμία της Ένωσης και στο μέσον “Έτος Ίδρυσης 2009”.

2. Έμβλημα. Η Ένωση έχει έμβλημα, το οποίο θα οριστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Άρθρο 4

Τα μέλη της Ένωσης διακρίνονται σε ιδρυτικά, τακτικά, μη τακτικά και επίτιμα.

1. Ιδρυτικά μέλη είναι όσα υπογράφουν το παρόν καταστατικό, έχουν αποδεδειγμένα ασχοληθεί με τη Διαμεσολάβηση από την αρχή της ανάπτυξης του θεσμού στην Ελλάδα και έχουν εκπαιδευθεί ως Διαμεσολαβητές, πρόκειται δε να συνεχίσουν να εργάζονται για την περαιτέρω προώθηση του θεσμού στην Ελληνική κοινωνία.

2. Τακτικά μέλη μπορεί να γίνουν όσοι έχουν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο (18ο) έτος της ηλικίας τους, μετά από πρόταση δύο ήδη τακτικών μελών της Ένωσης και απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, εφόσον έχουν εκπαιδευθεί και πιστοποιηθεί ως διαμεσολαβητές από αρμόδιο Οργανισμό Πιστοποίησης είτε στην Ελλάδα είτε εκτός Ελλάδος, με την απαραίτητη προϋπόθεση ότι αποδέχονται

ανεπιφύλακτα τις διατάξεις του Καταστατικού της Ένωσης και τις νόμιμες αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης.

3. Μη τακτικά Μέλη είναι εκείνα τα μέλη που έχουν εκπαιδευθεί ως διαμεσολαβητές αλλά δεν έχουν λάβει ακόμη την Πιστοποίηση του διαμεσολαβητή. Τα μέλη αυτά γίνονται τακτικά με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, εφόσον λάβουν τη Πιστοποίηση και πληρούν τις λοιπές προϋποθέσεις των παραγράφων 1 και 7 του παρόντος άρθρου.

4. Επίτιμα μέλη μπορούν να ανακηρυχθούν όσα πρόσωπα έχουν προσφέρει εξαιρετικές υπηρεσίες στην Ένωση ή την κοινωνία και την επιστήμη αναφορικά με το θεσμό της Διαμεσολάβησης. Η ανάδειξη των επιτίμων μελών προτείνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης ή το ένα πέμπτο (1/5) τουλάχιστον των τακτικών μελών και αποφασίζεται από τη Γενική Συνέλευση.

5. Τα τακτικά Μέλη δικαιούνται να εκλεγούν ή να εκλέγονται ως μέλη των αιρετών οργάνων της Ένωσης μετά από τη συμπλήρωση τριών (3) ετών από την εγγραφή τους στα Μητρώα της Ένωσης ως τέτοια εφ'όσον είναι ενήμερα ως προς τις οικονομικές τους υποχρεώσεις.

Τόσο τα Μη Τακτικά όσο και τα Επίτιμα μέλη δεν δικαιούνται να εκλεγούν ή να εκλέγονται ως μέλη των αιρετών οργάνων της Ένωσης. Παρίστανται στις συνεδριάσεις της Γενικής Συνέλευσης και δικαιούνται (αλλά και ενθαρρύνονται) να διατυπώνουν απόψεις και κρίσεις, δεν έχουν όμως δικαίωμα ψήφου.

6. Τα μέλη της Ένωσης πρέπει να έχουν ικανότητα για δικαιοπραξία.

7. Η ιδιότητα μέλους είναι προσωποπαγής και αποκτάται από την ημέρα της εγγραφής στα Μητρώα της Ένωσης, παύει δε να υφίσταται με το θάνατο του Μέλους ή την απώλεια της ιδιότητάς του αυτής με κάποιον από τους τρόπους που ρητά προβλέπονται στο παρόν Καταστατικό.

8. Κάθε εγγραφή αποφασίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης μετά από έγγραφη αίτηση του ενδιαφερόμενου, στην οποία ο ενδιαφερόμενος δηλώνει: α) τα στοιχεία της ταυτότητας του και τα στοιχεία επικοινωνίας μαζί του και β) ότι αποδέχεται ανεπιφύλακτα τις διατάξεις του Καταστατικού της Ένωσης. Ταυτόχρονα με την υποβολή της αίτησης, ο ενδιαφερόμενος καταβάλλει και το τέλος εγγραφής.

Άρθρο 5

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

1. Δικαιώματα Μελών – Ισοτιμία.

Τα Μέλη της Ένωσης έχουν ίσα δικαιώματα, όταν έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις τους προς την Ένωση. Μετέχουν των συγκεντρώσεων και των λοιπών εκδηλώσεων της Ένωσης, στις οποίες πρέπει να καλούνται αρμοδίως και γενικά απολαμβάνουν όλων των ωφελημάτων από την δράση της Ένωσης. Τα ιδρυτικά και τακτικά Μέλη, που έχουν εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις τους προς την Ένωση, συγκροτούν την Γενική Συνέλευση της Ένωσης, όπως ειδικότερα ορίζεται στα άρθρα 4 και 8 του παρόντος Καταστατικού, δικαιούνται να εκλέγουν τα μέλη των αιρετών οργάνων της Ένωσης, αλλά και να εκλέγονται ως Μέλη αυτών. Τα λοιπά Μέλη δικαιούνται να μετέχουν των συνεδριάσεων των Γενικών Συνελεύσεων και να λαμβάνουν μέρος στις συζητήσεις, που διεξάγονται σε αυτές, δεν έχουν, όμως, δικαίωμα ψήφου.

2. Υποχρεώσεις Μελών: Τα Μέλη έχουν την υποχρέωση:

α) να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για την πραγμάτωση των σκοπών της Ένωσης και να συμμορφώνονται προς τις διατάξεις του Καταστατικού της και προς τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, της Εκτελεστικής Επιτροπής και των Γενικών Συνελεύσεων των Μελών της,

β) να καταβάλλουν εντός του μηνός Ιανουαρίου κάθε ημερολογιακού έτους τις προβλεπόμενες από το άρθρο 21 του παρόντος Καταστατικού συνδρομές και να εκπληρώνουν τις λοιπές οικονομικές υποχρεώσεις τους από τον χρόνο της εγγραφής τους ως Μελών.

3. Μέλη, που καθυστερούν την καταβολή στο Ταμείο της Ένωσης της συνδρομής, που κάθε φορά ορίζεται, σύμφωνα με το άρθρο 20 του παρόντος Καταστατικού, καθώς και τις λοιπές οικονομικές υποχρεώσεις τους προς την Ένωση, δεν έχουν το δικαίωμα να συμμετέχουν στις Γενικές Συνελεύσεις των Μελών αυτής, ούτε να εξυπηρετούνται από τις υπηρεσίες της μέσα στα πλαίσια των υπό του άρθρου 2 του παρόντος καθοριζόμενων σκοπών της Ένωσης, ούτε να απολαμβάνουν των υπό του παρόντος άρθρου 5 οριζόμενων δικαιωμάτων.

4. Κάθε Μέλος δικαιούται να αποχωρήσει από την Ένωση οποτεδήποτε.

Άρθρο 6

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΓΓΡΑΦΗ ΜΕΛΩΝ

1. Διαγραφή. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, είναι δυνατό να διαγράφεται οποιοδήποτε Μέλος της Ένωσης:

α) προσωρινά μεν, όταν αρνείται ή καθυστερεί την εμπρόθεσμη εκπλήρωση των οικονομικών και λοιπών υποχρεώσεων του προς την Ένωση,

β) οριστικά δε:

i. όταν δεν συμμορφώνεται προς τις αποφάσεις των οργάνων Διοίκησης της Ένωσης, σχετικά με την δράση, που πρέπει να αναπτύσσει και με τα μέσα, που πρέπει να χρησιμοποιεί για την εμβάθυνση, την προστασία, την διαφύλαξη, την προαγωγή, την διάδοση και την κατοχύρωση των ηθικών αξιών και των επιδιώξεων, στόχων, σκοπών και συμφερόντων της Ένωσης και

ii. που έχει αποδεδειγμένα επιδείξει συμπεριφορά, η οποία είτε έρχεται σε αντίθεση με τις αρχές και τα συμφέροντα της Ένωσης, αλλά και τις αρχές που διέπουν το θεσμό της Διαμεσολάβησης, είτε δεν συνάδει με το κοινωνικό ρόλο του λειτουργήματος του διαμεσολαβητή.

Κατά τη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου, κατά την οποία λαμβάνεται η ως άνω απόφαση περί διαγραφής, καλείται υποχρεωτικά και το ενδιαφερόμενο Μέλος, το οποίο δικαιούται να εκθέσει – πριν από τη λήψη της απόφασης – τις απόψεις του και τα τυχόν επιχειρήματά του προς απόκρουση όσων του καταλογίζονται και, σε περίπτωση άρνησης ή καθυστέρησης στην εκπλήρωση των οικονομικών υποχρεώσεων του προς την Ένωση, τους λόγους αυτής.

2. Επανεγγραφή.

α) Τα Μέλη, που έχουν διαγραφεί προσωρινά για άρνηση ή καθυστέρηση εκπλήρωσης των οικονομικών υποχρεώσεών τους προς την Ένωση επανεγγράφονται, έπειτα από την υποβολή σχετικής γραπτής αίτησής τους και έπειτα από την πλήρη και ολοσχερή καταβολή όλων των οφειλομένων ποσών, καθώς και της προσαύξησης, που ορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και δεν δύναται να υπερβαίνει το ήμισυ της συνολικής οφειλής τους.

β) Τα Μέλη, που έχουν οριστικά διαγραφεί είναι δυνατόν να επανεγγράφονται, έπειτα από γραπτή αίτησή τους προς το Διοικητικό Συμβούλιο και εφόσον υπάρχει θετική εισήγηση αυτού, με απόφαση της αμέσως επόμενης Γενικής Συνέλευσης ς από την ανακοίνωση της οριστικής διαγραφής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Άρθρο 7

1. Τα όργανα της Ένωσης είναι:

α) Η Γενική Συνέλευση των Μελών της

β) Τα όργανα διοίκησης της Ένωσης, δηλαδή το Διοικητικό Συμβούλιο και η Εκτελεστική Επιτροπή.

2. Η συμμετοχή στις συνεδριάσεις της Γενικής Συνέλευσης, του Διοικητικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής δεν δημιουργούν δικαίωμα για την είσπραξη οποιασδήποτε αμοιβής ή άλλης αποζημίωσης.

Άρθρο 8

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

1. **Γενική Συνέλευση.** Η Γενική Συνέλευση αποτελεί το ανώτατο όργανο της Ένωσης και αποφασίζει για κάθε υπόθεσή της, που δεν υπάγεται ρητά από το Νόμο ή με το παρόν Καταστατικό στην αρμοδιότητα άλλου οργάνου αυτής. Οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης, που λαμβάνονται σύμφωνα με το Νόμο, δεσμεύουν όλα τα Μέλη της Ένωσης, έστω και αν αυτά απουσιάζουν ή αν (τα τακτικά από αυτά, που έχουν δικαίωμα ψήφου) διαφώνησαν κατά τη λήψη της απόφασης.

2. **Συγκρότηση.** Η Γενική Συνέλευση απαρτίζεται από όλα τα ιδρυτικά Μέλη και τα τακτικά Μέλη της Ένωσης, τα οποία έχουν εκπληρώσει τις οικονομικές τους υποχρεώσεις προς την Ένωση. Τα μη Τακτικά Μέλη και τα επίτιμα Μέλη δικαιούνται να παρίστανται στις Γενικές Συνελεύσεις μόνον αυτοπροσώπως και χωρίς δικαίωμα ψήφου. Τα ιδρυτικά και τα τακτικά Μέλη δύνανται να εκπροσωπούνται στην Γενική Συνέλευση μόνο από άλλο ιδρυτικό ή τακτικό Μέλος, βάσει γραπτής εξουσιοδότησης, αντίγραφο της οποίας αποστέλλεται από το εκπροσωπούμενο τακτικό Μέλος προς το Διοικητικό Συμβούλιο τρεις (3) τουλάχιστον ημέρες πριν από την ημέρα κατά την οποία συνέρχεται η Γενική Συνέλευση, το δε πρωτότυπο αυτής της εξουσιοδότησης κατατίθεται στον Πρόεδρο της Γενικής Συνέλευσης από το τακτικό Μέλος που εκπροσωπεί άλλο τακτικό Μέλος, το οποίο απουσιάζει. Κάθε τακτικό Μέλος δύναται να εκπροσωπεί μόνο μέχρι δυο (2) άλλα τακτικά Μέλη.

3. **Αρμοδιότητες.** Η Γενική Συνέλευση έχει την εποπτεία και τον έλεγχο των οργάνων της Διοίκησης και έχει το δικαίωμα να ανακαλεί ή να παύει

οποτεδήποτε τα Μέλη αυτών.

Ειδικότερα, στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Γενικής Συνελεύσεως ανήκει:

α) η εκλογή των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής καθώς και των Ελεγκτών,

β) η έγκριση της Έκθεσης Πεπραγμένων και του Απολογισμού εσόδων και εξόδων του Διοικητικού Συμβουλίου κατά το αμέσως προηγούμενο λήξαν έτος, καθώς και της ετήσιας Εκθέσεως των Ελεγκτών,

γ) η έγκριση του Προϋπολογισμού εσόδων και εξόδων της Ένωσης για το τρέχον έτος

δ) η ανάκληση των Μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής

ε) η ανάδειξη Επιτίμων Μελών της Ένωσης σύμφωνα προς το άρθρο 4 παράγραφος 4 του παρόντος Καταστατικού,

στ) η τροποποίηση οποιασδήποτε διάταξης του Καταστατικού της Ένωσης και

ζ) η λήψη απόφασης περί διάλυσης της Ένωσης και θέσης αυτής υπο εκκαθάριση, καθώς και για την τύχη της καθαρής περιουσίας της μετά το τέλος της διαδικασίας της εκκαθάρισης, σύμφωνα με το άρθρο 18 του παρόντος.

4. Λειτουργία της Συνέλευσης

α) Σύγκληση. Η Γενική Συνέλευση των Μελών της Ένωσης συγκαλείται από το Διοικητικό Συμβούλιο: α) τακτικά μία φορά το χρόνο και μέχρι το τέλος του μηνός Απριλίου για να ακούσει το Διοικητικό Συμβούλιο, που είναι υποχρεωμένο να εκθέσει τα κατά τη διάρκεια του χρόνου που έληξε πεπραγμένα του και να υποβάλει προς έγκριση τον Απολογισμό του έτους που έληξε και τον Προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους και β) έκτακτα, όσες φορές κρίνει σκόπιμο το Διοικητικό Συμβούλιο ή ζητηθεί τούτο από το ένα δέκατο, ή τουλάχιστον πέντε, από τα ιδρυτικά και τακτικά Μέλη της Ένωσης, που έχουν εμπρόθεσμα εκπληρώσει τις οικονομικές και λοιπές υποχρεώσεις τους προς την Ένωση, με έγγραφη αίτησή τους προς τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, στην οποία (αίτηση) πρέπει να αναγράφονται και τα προτεινόμενα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

β) Πρόσκληση. Τα Μέλη προσκαλούνται στις Τακτικές και Έκτακτες Γενικές Συνελεύσεις με πρόσκληση, που αποστέλλεται σ' αυτά ταχυδρομικά ή ηλεκτρονικά ή με τηλεομοιοτυπία δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη Γενική Συνέλευση. Στις προσκλήσεις πρέπει να καθορίζεται με σαφήνεια: α) ο τόπος, η ημέρα και η ώρα της Γενικής Συνέλευσης, β) τα θέματα που θα συζητηθούν, γ) αν η Γενική Συνέλευση, που καλείται, είναι πρώτη, δεύτερη ή τρίτη, καθώς και το ποσοστό του συνολικού αριθμού των ιδρυτικών και τακτικών Μελών, που απαιτείται

για να υπάρξει απαρτία, όπως ορίζεται κατωτέρω .

γ) Ημερησία Διάταξη. Η ημερησία διάταξη της Γενικής Συνέλευσης καταρτίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο. Στην περίπτωση σύγκλησης Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης μετά από αίτηση ενός δεκάτου (1/10) των ιδρυτικών και τακτικών Μελών ή τουλάχιστον πέντε (5) εξ αυτών, η ημερησία διάταξη δεν είναι δυνατό να περιλαμβάνει άλλα θέματα εκτός από εκείνα, που αναγράφονται στην σχετική αίτηση των τακτικών Μελών, που την υπέβαλαν προς τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης. Καμία Γενική Συνέλευση δεν δικαιούται να αποφασίζει έγκυρα επί θεμάτων, που δεν περιλαμβάνονται στην ημερησία διάταξή της.

δ) Απαρτία.

i. Η Γενική Συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία όταν παρίστανται ή εκπροσωπούνται σε αυτήν ιδρυτικά και τακτικά Μέλη με δικαίωμα ψήφου, ο αριθμός των οποίων είναι ίσος τουλάχιστον προς το ένα τρίτο (1/ 3) του συνολικού αριθμού των ιδρυτικών και τακτικών Μελών, που έχουν δικαίωμα ψήφου (δηλαδή όσων εκ των τακτικών έχουν συμπληρώσει τριετία από την εγγραφή τους στα Μητρώα της Ένωσης).

ii. Αν δεν επιτευχθεί απαρτία κατά την πρώτη συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης, καλείται νέα Γενική Συνέλευση, με τα ίδια θέματα ημερήσιας διάταξης, μέσα σε προθεσμία δέκα πέντε (15) ημερών, με πρόσκληση που αποστέλλεται πέντε (5), τουλάχιστον, ημέρες πριν από αυτή τη Γενική Συνέλευση. Η δεύτερη αυτή Γενική Συνέλευση βρίσκεται σε απαρτία εάν παρίστανται ή εκπροσωπούνται σε αυτήν ιδρυτικά και τακτικά Μέλη με δικαίωμα ψήφου, ο αριθμός των οποίων είναι ίσος τουλάχιστον προς το ένα τέταρτο (1/4) του συνολικού αριθμού των τακτικών με δικαίωμα ψήφου Μελών.

iii. Η τρίτη Γενική Συνέλευση που καλείται με τα ίδια θέματα ημερήσιας διάταξης, μέσα σε προθεσμία δέκα πέντε (15) ημερών, με πρόσκληση που αποστέλλεται πέντε (5), τουλάχιστον, ημέρες πριν από αυτή, βρίσκεται σε απαρτία και δικαιούται να προβεί στην συζήτηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης οποιοσδήποτε και αν είναι ο αριθμός των παρισταμένων και εκπροσωπούμενων ιδρυτικών και τακτικών με δικαίωμα ψήφου Μελών.

iv. Εξαιρετικά, για τη λήψη απόφασης περί τροποποίησης οποιασδήποτε διάταξης του Καταστατικού της Ένωσης, περί αποδοχής κληροδοσιών και δωρεών υπό τρόπο ή περί διάλυσης της Ένωσης και θέσης της υπο εκκαθάριση απαιτείται να παρίστανται η να εκπροσωπούνται στην Γενική Συνέλευση ιδρυτικά και τακτικά με δικαίωμα ψήφου Μέλη ίσα τουλάχιστον προς το ήμισυ πλέον ενός του συνόλου των ιδρυτικών και τακτικών με δικαίωμα ψήφου Μελών της Ένωσης.

ε) Πλειοψηφία

i. Οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των ιδρυτικών και τακτικών με δικαίωμα ψήφου Μελών (δηλαδή, που, κατά τα προαναφερθέντα έχουν συμπληρώσει τριετία από την εγγραφή τους), που παρίστανται ή εκπροσωπούνται σε αυτήν.

ii. Η απόφαση σχετικά με την τροποποίηση οποιασδήποτε διάταξης του Καταστατικού της Ένωσης (περί αποδοχής κληροδοσιών και δωρεών υπο τρόπο), καθώς και η απόφαση περί διάλυσης της Ένωσης και θέσης της υπο εκκαθάριση λαμβάνονται με πλειοψηφία των τριών τετάρτων (3/4) των παρισταμένων και εκπροσωπούμενων ιδρυτικών και τακτικών με δικαίωμα ψήφου Μελών. Κατ'εξαίρεση, απόφαση για την αλλαγή του σκοπού της Ένωσης λαμβάνεται με συναίνεση όλων των ιδρυτικών και τακτικών με δικαίωμα ψήφου Μελών. (Σημ.: Σύμφωνα προς το άρθρο 100 Α.Κ.)

στ) Διαδικασία.

Της Γενικής Συνέλευσης προεδρεύει ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης ή, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματός του, ο Α' Αντιπρόεδρος αυτού ή, σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος και του Α' Αντιπροέδρου, ο Β' Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης. Ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης κηρύσσει την έναρξη των εργασιών της αφού διαπιστωθεί από εκείνον ότι τηρήθηκαν οι νόμιμες διατυπώσεις για την σύγκλησή της και ότι αυτή συγκεντρώνει την απαιτούμενη απαρτία. Ευθύς μόλις αρχίσουν οι εργασίες της Γενικής Συνέλευσης, ο Πρόεδρος καλεί τα παριστάμενα και εκπροσωπούμενα ιδρυτικά Μέλη καθώς και τακτικά με δικαίωμα ψήφου Μέλη να εκλέξουν με ανάταση της χειρός, ένα Γραμματέα της Γενικής Συνέλευσης και τρεις Εφόρους, που θα συγκροτήσουν την Εφορευτική Επιτροπή. Ο Γραμματέας της Γενικής Συνέλευσης μπορεί να εκλεγεί και ως Μέλος της Εφορευτικής Επιτροπής. Πρόεδρος της Εφορευτικής Επιτροπής εκλέγεται από τα Μέλη της ένα από αυτά.

Ο Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης διευθύνει τις συζητήσεις, θέτει τα θέματα σε ψηφοφορία και, όταν εξαντληθούν αυτά, κηρύσσει τη λήξη των εργασιών της.

Οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης είναι έγκυρες εφόσον λαμβάνονται με ψηφοφορία, η οποία γίνεται με ανάταση της χειρός ή με ονομαστική κλήση, ουδέποτε όμως διά βοής. Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, που αναφέρεται σε εκλογή μελών συλλογικών οργάνων της Ένωσης, σε θέματα εμπιστοσύνης προς τα διοικητικά όργανα αυτής, σε έγκριση της Έκθεσης Πεπραγμένων και του απολογισμού του Διοικητικού Συμβουλίου, σε οριστική διαγραφή Μέλους της Ένωσης και, γενικά, σε θέματα προσωπικού χαρακτήρα, λαμβάνεται υποχρεωτικά με μυστική ψηφοφορία, η οποία διενεργείται με ψηφοδέλτια, άλλως η σχετική απόφαση είναι άκυρη.

ζ) Ανακήρυξη υποψηφίων – Εφορευτική Επιτροπή:

Όσα τακτικά Μέλη επιθυμούν να εκλεγούν Μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, πρέπει να υποβάλλουν μέχρι το μεσημέρι της δεύτερης ημέρας πριν από τη Γενική Συνέλευση, σχετική γραπτή αίτηση προς το υπάρχον Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο και τους ανακηρύσσει υποψηφίους.

Η Εφορευτική Επιτροπή μεριμνά για την τήρηση της τάξης, εποπτεύει τη διαδικασία έτσι ώστε οι αρχαιρεσίες ή οι εκλογές να διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου και του παρόντος Καταστατικού, με βάση το Μητρώο των τακτικών Μελών, που έχουν δικαίωμα ψήφου και αποφαινεται προσωρινά για κάθε αμφισβήτηση, που προκύπτει ή για κάθε ένσταση που υποβάλλεται. Για τη διεξαγωγή των αρχαιρεσιών ή εκλογών και του αποτελέσματος αυτών, η Εφορευτική Επιτροπή συντάσσει Πρακτικό, στο οποίο αναφέρεται ο αριθμός των τακτικών Μελών, που παρίσταντο η εκπροσωπούντο και εκείνων που εψήφισαν. Το Πρακτικό αυτό, αφού υπογραφεί από όλα τα Μέλη της Εφορευτικής Επιτροπής, παραδίδεται από τον Πρόεδρο αυτής στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης. Αντίγραφο του Πρακτικού της Εφορευτικής Επιτροπής χορηγείται υποχρεωτικά από το Διοικητικό Συμβούλιο σε όποιο τακτικό Μέλος το ζητήσει, εντός τριών ημερών από την υποβολή σχετικής για το σκοπό αυτό γραπτής αιτήσεώς του.

η) Ακυρότητα αποφάσεων.

i. Απόφαση Γενικής Συνέλευσης που λαμβάνεται με μυστική ψηφοφορία κηρύσσεται άκυρη από το αρμόδιο Δικαστήριο, όπως ορίζεται στο επόμενο εδάφιο της παρούσης παραγράφου, αν συμμετείχαν στην ψηφοφορία πρόσωπα, που δεν έχουν δικαίωμα ψήφου.

ii. Απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, που αντίκειται στο Νόμο ή στο Καταστατικό της Ένωσης κηρύσσεται άκυρη από το αρμόδιο Δικαστήριο, έπειτα από αίτηση τακτικών Μελών, που αποτελούν το ένα δέκατο (1/10) των ιδρυτικών καθώς και των με δικαίωμα ψήφου τακτικών Μελών ή τουλάχιστον πέντε (5) τακτικών με δικαίωμα ψήφου Μελών. Η αίτηση υποβάλλεται, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της Γενικής Συνέλευσης, στο Μονομελές Πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η έδρα της Ένωσης. Κατά της απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου μπορεί να ασκήσουν έφεση οι αρχικώς αιτούντες ή το Σωματείο, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την επίδοση σε αυτούς της πρωτόδικης απόφασης.

θ) Πρακτικά.

Τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Γενικής Συνέλευσης καταχωρίζονται, με μηχανογραφικά, αν είναι δυνατό, μέσα, στο τηρούμενο για το σκοπό αυτό Βιβλίο, που έχει αριθμηθεί και έχει νόμιμα θεωρηθεί πριν από τη χρήση του από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου και υπογράφεται από τον Πρόεδρο και το

Γραμματέα της Γενικής Συνέλευσης.

Άρθρο 9

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Σύνοψη. Η Εκτελεστική Επιτροπή αποτελείται από είκοσι πέντε (25) τακτικά μέλη, τα οποία, με την εξαίρεση των ιδρυτικών μελών που διορίζονται με τη μεταβατική διάταξη του παρόντος ως μέλη της πρώτης Εκτελεστικής Επιτροπής, είναι αιρετά και εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση των τακτικών μελών της Ένωσης. Αυτοί, που εκλέγονται ως μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής πρέπει να είναι ιδρυτικά ή τακτικά με δικαίωμα ψήφου μέλη της Ένωσης.

2. Θητεία. Η θητεία των αιρετών τακτικών και αναπληρωματικών μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής, που εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση, είναι (κατ' ανώτατο όριο, και υπό τους παρακάτω περιορισμούς με σκοπό την ανανέωση της Επιτροπής) τετραετής, αρχίζει δε από της αναλήψεως των καθηκόντων τους και λήγει μόλις αναλάβουν τα νέα εκλεγμένα μέλη. Κάθε δύο χρόνια γίνεται ανανέωση των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής κατά το ήμισυ, ήτοι δώδεκα (12) μέλη κατά τη μία διετία και δεκατρία (13) μέλη κατά την αμέσως επόμενη διετία, εναλλάξ.

3. Αυτοί, που εξέρχονται, είναι δυνατόν να εκλεγούν και πάλι.

4. Έκπτωση μελών. Εκπίπτει αυτοδικαίως από την ιδιότητα του μέλους της Εκτελεστικής Επιτροπής της Ένωσης α) εκείνος που διαγράφεται, προσωρινά ή οριστικά, από τακτικό Μέλος της Ένωσης και β) εκείνος που ανακλήθηκε από τη Γενική Συνέλευση για οποιαδήποτε αιτία.

5. Παραίτηση. Κάθε μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής μπορεί να παραιτηθεί οποτεδήποτε και χωρίς να χρειάζεται να αιτιολογήσει την σχετική απόφασή του, με έγγραφη δήλωσή του προς τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου. Εκείνος που παραιτείται, παύει να είναι μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής από την επόμενη ημέρα από εκείνη, που η δήλωσή του θα περιέλθει στην Ένωση κατά τα προαναφερθέντα.

6. Έλλειψη προσώπων. Εάν για οποιοδήποτε λόγο (έκπτωση ή παραίτηση) δεν υπάρχουν τα απαιτούμενα για η Εκτελεστική Επιτροπή αιρετά πρόσωπα, η Εκτελεστική Επιτροπή, υπό την προϋπόθεση ότι τα εναπομένοντα μέλη της είναι αρκετά για να σχηματισθεί απαρτία, εκλέγει αντικαταστάτη ή αντικαταστάτες του ελλείποντος μέλους ή των ελλειπόντων μελών της, για τον υπόλοιπο χρόνο της θητείας του ελλείποντος Μέλους ή των ελλειπόντων Μελών, η εκλογή δε αυτή υποβάλλεται προς έγκριση στην πρώτη (τακτική ή έκτακτη) Γενική Συνέλευση. Όταν διανύεται το τελευταίο έτος της θητείας, συνέρχεται η Εκτελεστική Επιτροπή νόμιμα με τα εναπομείναντα μέλη της, (χωρίς δηλαδή να χρειάζεται

αντικατάσταση ελλείποντος μέλους ή ελλειπόντων μελών της) εφόσον αυτά αρκούν για να συντελεστεί απαρτία.

7. Α ρ μ ο δ ι ό τ η τ α. Η Εκτελεστική Επιτροπή, εφόσον δεν δεσμεύεται από απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως, αποφασίζει για την εκλογή των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου κατά τα ειδικά οριζόμενα στην επόμενη παράγραφο και, στη συνέχεια, για κάθε θέμα, που παραπέμπεται σ' αυτή ρητά από το Διοικητικό Συμβούλιο.

8. Η Λειτουργία της Εκτελεστικής Επιτροπής

α) Συγκρότηση – Εκλογή μελών Διοικητικού Συμβουλίου. Τα μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής, μετά από τις αρχαιρεσίες, καλούνται σε συνεδρίαση από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή από τον Α' ή Β' Αντιπρόεδρο αυτού (όταν αναπληρώνεται ο Πρόεδρος) και εφόσον (σε περίπτωση λήξης της θητείας τους) επανεκλεγούν, αλλιώς από τον πλειοψηφίσαντα ή (επί ισοψηφίας) από τον πρώτο (κατ' αλφαβητική σειρά του επωνύμου) από τα ισοψηφίσαντα μέλη, και εκλέγουν με ψηφοφορία το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης και συγκεκριμένα τον Πρόεδρο, τον Α' Αντιπρόεδρο, τον Β' Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα, τον Ταμία, τον Αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα και τον Αναπληρωτή Ταμία, οι οποίοι διατηρούν το αξίωμά τους καθ' όλο το χρονικό διάστημα μέχρι ανανεώσεως της θητείας τους. Η εκλογή του Διοικητικού Συμβουλίου γίνεται αποκλειστικά μεταξύ των προσώπων που έχουν οριστεί στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ως μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής. Οι ιδιότητες Προέδρου, Α' και Β' Αντιπροέδρου, Γενικού Γραμματέα, Ταμία, Αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα και Αναπληρωτή Ταμία δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να συμπίπτουν στο ίδιο πρόσωπο. Από της παραπάνω συνεδριάσεως οι εκλεγόμενοι Σύμβουλοι θεωρούνται, ότι αναλαμβάνουν τα καθήκοντά τους.

β) Πρόσκληση. Η Εκτελεστική Επιτροπή συνέρχεται έπειτα από έγγραφη πρόσκληση, που υπογράφεται από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου ή, αν αυτός κωλύεται ή ελλείπει, από τους αναπληρωτές του, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 9 του παρόντος και στην οποία πρέπει να αναγράφονται απαραίτητα τα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης

γ) Συνεδριάσεις - Απαρτία και πλειοψηφία. Η Εκτελεστική Επιτροπή συνέρχεται τακτικά μεν μία φορά, κάθε τρίμηνο, εφόσον υπάρχει θέμα προς συζήτηση και λήψη αποφάσεως, εκτάκτως δε όσες φορές κρίνει ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου, ότι είναι αναγκαίο. Η Εκτελεστική Επιτροπή ευρίσκεται σε απαρτία, εφόσον παρίστανται ή αντιπροσωπεύονται τα μισά πλέον ενός τουλάχιστον από τα Μέλη της, μεταξύ των οποίων πρέπει απαραίτητα να είναι ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου (ή ένας από τους Αντιπροέδρους), ο οποίος προεδρεύει των συνεδριάσεων της Εκτελεστικής Επιτροπής, καθώς και ο Γενικός Γραμματέας (ή ο Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας). Η αντιπροσώπευση στην

Εκτελεστική Επιτροπή ανατίθεται με επιστολή που απευθύνεται στο Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, μόνο στα Μέλη αυτής, από τα οποία το καθένα είναι δυνατό να εκπροσωπεί μόνο ένα άλλο μέλος.

Οι αποφάσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των μελών, που παρίστανται, σε περίπτωση δε ισοψηφίας η ψήφος του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου λογίζεται διπλή.

δ) Πρακτικά. Οι αποφάσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής καταχωρούνται (με μηχανογραφικά, αν είναι δυνατό, μέσα) στο Βιβλίο Πρακτικών των συνεδριάσεών του, που είναι αριθμημένο και νόμιμα θεωρημένο από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, προτού χρησιμοποιηθεί, υπογράφονται δε από τον Πρόεδρο και τον Γενικό Γραμματέα ή (σε απουσία του τελευταίου) από τον Αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα. Η γνώμη των Συμβούλων, που ενδεχομένως μειονογηθούν, καταχωρείται στα Πρακτικά, εφόσον ζητηθεί από αυτούς η καταχώρησή της.

ε) Παρουσία άλλων προσώπων. Στις συνεδριάσεις της Εκτελεστικής Επιτροπής είναι δυνατό, εφόσον κληθούν από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, να είναι παρόντα (χωρίς ψήφο) και άλλα (εκτός από εκείνα, που την αποτελούν) πρόσωπα, προκειμένου να αναπτύξουν τις απόψεις τους επί θέματος της ημερησίας διατάξεως

Άρθρο 10

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

1. Σύνοψη. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από εννέα (9) μέλη τα οποία εκλέγονται από την Εκτελεστική Επιτροπή με την προαναφερθείσα διαδικασία, και συγκροτείται από τον Πρόεδρο, τον Α' Αντιπρόεδρο, τον Β' Αντιπρόεδρο, τον Γενικό Γραμματέα, τον Ταμία, τον Αναπληρωτή Γενικό Γραμματέα, τον Αναπληρωτή Ταμία και τα δυο (2) Μέλη του.

2. Αρμοδιότητες. Το Διοικητικό Συμβούλιο, εφόσον δεν δεσμεύεται από αντίθετη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης, έχει την εξουσία και την αρμοδιότητα να αποφασίζει και να ενεργεί γενικά για κάθε ζήτημα, που αφορά στη διοίκηση της Ένωσης και στη διαχείριση της περιουσίας της, καθώς και, γενικά, να λαμβάνει όλες τις αποφάσεις για την εκπλήρωση των σκοπών της Ένωσης, εκτός από τις αποφάσεις εκείνες, που, είτε από το Νόμο, είτε από το παρόν Καταστατικό, έχουν επιφυλαχθεί στη Γενική Συνέλευση των Μελών της Ένωσης.

Ειδικότερα, το Διοικητικό Συμβούλιο: α) μεριμνά για την ακριβή εφαρμογή των διατάξεων των Νόμων, καθορίζει τα θέματα, που πρόκειται να εισαχθούν στις Γενικές Συνελεύσεις και στην Εκτελεστική Επιτροπή και ετοιμάζει εισηγήσεις γι' αυτά, γ) ενεργεί, με κάθε νόμιμο τρόπο και με κάθε νόμιμο μέσο, που κρίνει

σκοπιμότερο, σχετικά με κάθε αίτηση, που υποβάλλεται από οποιοδήποτε Μέλος, δ) προτείνει στην Γενική Συνέλευση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του παρόντος, την ανακήρυξη επιτίμων Μελών και αποφασίζει την εγγραφή των τακτικών και των μη τακτικών Μελών της Ένωσης, ε) καθορίζει τα τέλη εγγραφής και τις συνδρομές των Μελών, όπως ειδικότερα προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 15 του παρόντος Καταστατικού στ) συντάσσει τον Απολογισμό και τον Προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων της Ένωσης, τους οποίους υποβάλλει προς έγκριση στη Γενική Συνέλευση, ζ) συντάσσει και υποβάλλει προς έγκριση στη Γενική Συνέλευση την ετησία Έκθεση περί των πεπραγμένων του για λογαριασμό της Ένωσης και η) γενικά διοικεί την Ένωση και διαχειρίζεται την περουσία της και έχει όλες τις αρμοδιότητες, που από άλλες διατάξεις του Καταστατικού ή του Νόμου παρέχονται στο Διοικητικό Συμβούλιο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο δικαιούται να παραπέμπει στην Εκτελεστική Επιτροπή κάθε ζήτημα που, κατά την κρίση του, είναι γενικότερης σημασίας, για να ληφθεί απόφαση επ' αυτού.

3. Συνεδριάσεις – Απαρτία και Λήψη αποφάσεων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται σε τακτική συνεδρίαση μία φορά, τουλάχιστον, κάθε ημερολογιακό μήνα (εκτός από τους μήνες Ιούλιο και Αύγουστο) και εκτάκτως όσες φορές κρίνει ο Πρόεδρος ότι είναι αναγκαίο ή ζητηθεί εγγράφως από δύο, τουλάχιστον, μέλη του, τα οποία θα πρέπει απαραίτητα να αναφέρουν στην αίτησή τους και τα θέματα, που προτείνουν να συζητηθούν. Το Διοικητικό Συμβούλιο θεωρείται ότι ευρίσκεται σε απαρτία όταν είναι παρόντα περισσότερα από τα μισά, τουλάχιστον, μέλη του, από τα οποία ένα μπορεί να αντιπροσωπεύεται από άλλο μέλος του, που παρίσταται αυτοπροσώπως.

Οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των Μελών που είναι παρόντα ή αντιπροσωπεύονται. Σε περίπτωση ισοψηφίας η ψήφος του Προέδρου λογίζεται διπλή.

4. Πρακτικά. Οι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου καταχωρούνται (με μηχανογραφικά, αν είναι δυνατόν, μέσα) στο Βιβλίο Πρακτικών των συνεδριάσεών του, που είναι αριθμημένο και νόμιμα θεωρημένο, από τον Πρόεδρο του, προτού χρησιμοποιηθεί, υπογράφονται δε από όλους όσους είναι παρόντες στη συνεδρίαση. Η γνώμη εκείνων, που μειοψηφούν, καταχωρείται στα Πρακτικά μόνον, εφόσον ζητηθεί από αυτούς η καταχώρησή της.

5. Έκπτωση μελών. Εκπίπτει αυτοδικαίως από την ιδιότητα του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης α) εκείνος που διαγράφεται, προσωρινά ή οριστικά, από τακτικό Μέλος της Ένωσης και β) εκείνος που ανακλήθηκε από τη Γενική Συνέλευση για οποιαδήποτε αιτία.

6. Παραίτηση. Κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μπορεί να

παραιτηθεί ελεύθερα και οποτεδήποτε από την ιδιότητά του, με έγγραφη δήλωσή του προς τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου. Εκείνος που παραιτείται, παύει να είναι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου από την επόμενη ημέρα από εκείνη, που η δήλωσή του θα περιέλθει στην Ένωση κατά τα προαναφερθέντα.

7. Παρουσία άλλων προσώπων. Στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου είναι δυνατόν, εφόσον κληθούν από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, να είναι παρόντα (χωρίς ψήφο) και άλλα (εκτός από εκείνα, που τα αποτελούν) πρόσωπα, προκειμένου να αναπτύξουν τις απόψεις τους επί θέματος της ημερησίας διατάξεως

Άρθρο 11

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

1. Αρμοδιότητες. Ο Πρόεδρος, επιπλέον των λοιπών από το Νόμο ή από το παρόν Καταστατικό αρμοδιοτήτων του, προεδρεύει του Διοικητικού Συμβουλίου, της Εκτελεστικής Επιτροπής καθώς και των Γενικών Συνελεύσεων, διευθύνει τις συνεδριάσεις τους, κατευθύνει, παρακολουθεί και ελέγχει τις εργασίες της Ένωσης, εκτελεί τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, της Εκτελεστικής Επιτροπής και της Γενικής Συνέλευσης, υπογράφει κάθε έγγραφο δυνάμει του οποίου η Ένωση αποκτά δικαιώματα ή αναλαμβάνει υποχρεώσεις έναντι τρίτων σύμφωνα με σχετική προηγούμενη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου ή της Γενικής Συνέλευσης, εκπροσωπεί την Ένωση δικαστικά και εξώδικα ενώπιον οποιασδήποτε Αρχής και ενώπιον οποιουδήποτε Δικαστηρίου κάθε βαθμού και δικαιοδοσίας χορηγώντας τα αναγκαία προς τούτο δικαστικά πληρεξούσια σε δικηγόρους, που επιλέγονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, και, γενικά, εκπροσωπεί την Ένωση σε όλες τις σχέσεις της με οποιοδήποτε τρίτο φυσικό ή νομικό πρόσωπο Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου.

2. Αναπλήρωση. Τον Πρόεδρο – όταν απουσιάζει ή κωλύεται ή ελλείπει – αναπληρώνει στα καθήκοντά του ο Α' Αντιπρόεδρος και – αν και αυτός απουσιάζει ή κωλύεται ή ελλείπει – ο Β' Αντιπρόεδρος. Με γενική ή ειδική εξουσιοδότηση, που χορηγείται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, είναι δυνατό να ανατεθεί η αναπλήρωση του Προέδρου και των Αντιπροέδρων κατά το χειρισμό οποιωνδήποτε θεμάτων, που ενδιαφέρουν την Ένωση, καθώς και η υπογραφή εγγράφων σε Μέλη ή μη της Εκτελεστικής Επιτροπής ή τρίτα πρόσωπα.

3. Επίτιμος Πρόεδρος. Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης είναι δυνατό να απονεμηθεί ο τίτλος του επίτιμου Προέδρου της Ένωσης, σε τρίτα πρόσωπα, που δεν είναι Μέλη της Ένωσης λόγω των πολυτίμων υπηρεσιών τους προς την Ένωση και εν γένει το θεσμό της Διαμεσολάβησης. Ο επίτιμος Πρόεδρος μετέχει στις συνεδριάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και της Εκτελεστικής Επιτροπής χωρίς όμως δικαίωμα ψήφου.

Άρθρο 12

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

1. Αρμοδιότητες. Ο Γενικός Γραμματέας εποπτεύει και επιμελείται την οργάνωση και την διενέργεια της εσωτερικής διοίκησης της Ένωσης, φυλάττει τα αρχεία και τη σφραγίδα της Ένωσης και μεριμνά για τη διεξαγωγή της αλληλογραφίας. Σημειώνεται ότι όλα τα έγγραφα της Ένωσης, τα οποία απευθύνονται προς τρίτους, πρέπει να περιέχουν: α) την επωνυμία της Ένωσης, β) την έδρα και την ακριβή διεύθυνσή της και γ) τον αριθμό εγγραφής της στο Βιβλίο Σωματείων.

2. Αναπλήρωση. Το Γενικό Γραμματέα – όταν απουσιάζει ή κωλύεται – αναπληρώνει προσωρινά στα καθήκοντά του ο Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας.

3. Βιβλία. Από την Ένωση τηρούνται, με ηλεκτρονικά μέσα, υποχρεωτικά και τα εξής βιβλία, που είναι αριθμημένα και νόμιμα θεωρημένα από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, πριν χρησιμοποιηθούν: α) το Βιβλίο Πρακτικών Συνεδριάσεων των Γενικών Συνελεύσεων, β) το Βιβλίο Πρακτικών Συνεδριάσεων της Εκτελεστικής Επιτροπής και γ) Πρακτικών Συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 13

ΤΑΜΙΑΣ

1. Αρμοδιότητες. Ο Ταμίας έχει την οικονομική διαχείριση της Ένωσης, φροντίζει για την κατάθεση των χρημάτων του Ταμείου της Ένωσης σε τραπεζικό λογαριασμό αυτής, κινεί τους τραπεζικούς λογαριασμούς της Ένωσης ενεργώντας από κοινού με τον Πρόεδρο ή τον Α' Αντιπρόεδρο ή τον Β' Αντιπρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, φροντίζει για την τοποθέτησή των χρημάτων της Ένωσης σε ομόλογα, κατά προτίμηση, κρατικά ενεργώντας από κοινού με ένα από τα τρία πιο πάνω αναφερόμενα πρόσωπα, έχει την ευθύνη για τη διαφύλαξη της περιουσίας της Ένωσης, προβαίνει στην είσπραξη των συνδρομών των Μελών και άλλων χρηματικών οφειλών προς την Ένωση από Μέλη της και μη υπογράφοντας τις σχετικές αποδείξεις, προβαίνει στην εξόφληση υποχρεώσεων της Ένωσης με χρήματα αυτής, που αναλαμβάνει από τραπεζικό λογαριασμό της ενεργώντας από κοινού με ένα από τα τρία πιο πάνω αναφερόμενα πρόσωπα συνυπογράφει συναλλαγματικές, τραπεζικές επιταγές και γραμμάτια για λογαριασμό της Ένωσης ως εκδότη, αποδέκτη ή οπισθογράφου, τα οποία δεσμεύουν και υποχρεώνουν την Ένωση, εφόσον έχουν υπογραφεί και από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης.

2. Αναπλήρωση. Τον Ταμία – όταν απουσιάζει ή κωλύεται – αναπληρώνει προσωρινά στα καθήκοντά του ο Αναπληρωτής Ταμίας.

3. Βιβλία Ταμείου. Ο Ταμίας τηρεί, με ηλεκτρονικά και με συμβατικά μέσα και με προσωπική του ευθύνη – εκτός από άλλα βοηθητικά Βιβλία – και το Βιβλίο Εισπράξεων και Πληρωμών, στο οποίο καταχωρούνται με τάξη, κατά χρονολογική σειρά, όλες οι εισπράξεις και πληρωμές, και το οποίο είναι αριθμημένο και νόμιμα θεωρημένο, προτού χρησιμοποιηθεί, από τον Πρόεδρο τού Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης. Ειδικά τα γραμμάτια εισπράξεως και πληρωμών, προτού χρησιμοποιηθούν, αριθμούνται και θεωρούνται από τον Πρόεδρο και τον Γενικό Γραμματέα.

4. Κάθε Μέλος της Ένωσης έχει το δικαίωμα, έπειτα από έγγραφη αίτησή του, να λαμβάνει γνώση του παραπάνω Βιβλίου, εφόσον έχει εμπρόθεσμα εκπληρώσει όλες τις οικονομικές και λοιπές υποχρεώσεις του προς την Ένωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

Άρθρο 14

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ

Για την πραγμάτωση των σκοπών της Ένωσης, το Διοικητικό Συμβούλιο είναι δυνατόν να αποφασίσει την ίδρυση και λειτουργία Παραρτημάτων, Γραφείων και Υπηρεσιών της Ένωσης εκτός έδρας και σε άλλους Δήμους εντός Αττικής ή σε Δήμους άλλων πόλεων καθώς και σε πόλεις του εξωτερικού, αυτοτελώς ή σε συνεργασία και από κοινού με άλλες Οργανώσεις, και ειδικότερα την σύσταση Παραρτημάτων, Γραφείων και Υπηρεσιών στην έδρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε οποιαδήποτε άλλη πόλη τής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περαιτέρω, Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να αποφασίσει την συμμετοχή της Ένωσης στην σύσταση και στην λειτουργία μη Κυβερνητικού Οργανισμού ή άλλης Οργάνωσης, που επιδιώκουν σκοπούς παρεμφερείς με εκείνους της Ένωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Άρθρο 15

ΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

1. Πόροι της Ένωσης είναι:

α) Τα τέλη εγγραφής και οι τακτικές ετήσιες συνδρομές των Μελών της.

β) Οι έκτακτες συνδρομές των μελών της που τυχόν θα επιβληθούν με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

γ) Οι τυχόν δωρεές των μελών της.

δ) Τα εισοδήματα που προέρχονται από περιουσία της Ένωσης, οι τόκοι και πρόσοδοι των κεφαλαίων της.

ε) Οι δωρεές τρίτων και οποιεσδήποτε άλλες χορηγίες προς την Ένωση.

στ) Τα έσοδα από εκδηλώσεις που διοργανώνονται από την Ένωση.

ζ) Οι χορηγίες, επιχορηγήσεις και παροχές από το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες, τους Δημόσιους Οργανισμούς και άλλες Αρχές, Σωματεία και Ιδρύματα και οποιονδήποτε τρίτο, είτε φυσικό είτε νομικό πρόσωπο.

η) Κάθε πρόσοδος που προέρχεται από οποιαδήποτε νόμιμη αιτία.

2. Ύψος εισφοράς και συνδρομής.

α) Τα τέλη εγγραφής και η συνδρομή των Μελών της, για κάθε ημερολογιακό έτος, ορίζεται κάθε φορά με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

β) Έκτακτες εισφορές, που βαρύνουν τα Μέλη, αποφασίζονται μόνον από τη Γενική Συνέλευση.

3. Χρόνος καταβολής συνδρομής.

α) Κάθε Μέλος είναι υποχρεωμένο να καταβάλλει τη συνδρομή του προς την Ένωση μέσα στον πρώτο μήνα κάθε μιάς χρήσης ή, σε περίπτωση που αποκτά αργότερα την ιδιότητα αυτή, κατά την εισδοχή του ως Μέλους της Ένωσης.

β) Το έτος λογίζεται ενιαίο, ανεξάρτητα από το χρόνο εισδοχής του Μέλους ή από το χρόνο διαγραφής ή παραίτησής του.

Άρθρο 16

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οικονομικό Έτος. Το οικονομικό έτος της Ένωσης αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31 Δεκεμβρίου κάθε ημερολογιακού έτους.

2. Τραπεζικοί Λογαριασμοί. Η Ένωση τηρεί σε Τράπεζες ένα ή περισσότερους λογαριασμούς, στους οποίους πρέπει να κατατίθεται από τον Ταμία κάθε ταμειακό υπόλοιπο, που υπερβαίνει το ποσό των εκατό (100) Ευρώ. Το ποσό

αυτό είναι δυνατό να αυξομειώνεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης.

3. Κληρονομίες - Κληροδοσίες - Δωρεές α) Κληρονομίες που αφήνονται στην Ένωση γίνονται δεκτές με ωφέλεια απογραφής. β) Κληρονομίες, κληροδοσίες και δωρεές υπέρ της Ένωσης, για τις οποίες έχουν τεθεί από το διαθέτη ή το δωρητή ειδικοί όροι, τελούν υπό ιδιαίτερη διαχείριση μέσα στον Προϋπολογισμό της, οι πρόσοδοι δε που ενδεχόμενα προέρχονται από αυτές, διατίθενται αποκλειστικά σύμφωνα με τους όρους που έχει θέσει ο διαθέτης ή ο δωρητής, και γ) οι δωρεές προς την Ένωση γίνονται πάντοτε επώνυμα.

Άρθρο 17

ΕΛΕΓΚΤΕΣ

1. Ελεγκτές. Ο έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Ένωσης, που αναφέρεται σε όλα τα πραγματοποιηθέντα έσοδα και στις πηγές τους, καθώς και στις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν, διενεργείται κάθε χρόνο από δύο Ελεγκτές. Οι Ελεγκτές, καθώς και δύο αναπληρωματικοί τους, εκλέγονται από την Τακτική Γενική Συνέλευση και πρέπει να είναι οπωσδήποτε επαγγελματίες λογιστές κατ'ελάχιστο όριο.

2. Έλεγχος. Οι Ελεγκτές, για την άσκηση των καθηκόντων τους, έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν γνώση όλων των στοιχείων, σχετικά με την οικονομική κατάσταση της Ένωσης, των Πρακτικών των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου, της Εκτελεστικής Επιτροπής και των Γενικών Συνελεύσεων, της αλληλογραφίας και γενικά του αρχείου της Ένωσης. Το Διοικητικό Συμβούλιο οφείλει να θέτει στη διάθεση των Ελεγκτών όλα τα παραπάνω στοιχεία μέσα σε τρεις ημέρες, αφότου του ζητηθούν.

3. Έκθεση Ελεγκτών. Οι Ελεγκτές υποβάλλουν κάθε χρόνο στη τακτική Γενική Συνέλευση των Μελών της Ένωσης έγγραφη Έκθεση περί της διαχείρισης της περιουσίας της Ένωσης για το προηγούμενο οικονομικό έτος, η οποία αναφέρεται σε όλα τα έσοδα και στις πηγές τους, καθώς και σε όλα τα έξοδα που πραγματοποιήθηκαν κατά το εν λόγω οικονομικό έτος. Η Γενική Συνέλευση δεν είναι δυνατό να αποφασίσει έγκυρα για τον ετήσιο απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης, χωρίς την Έκθεση των Ελεγκτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

Άρθρο 18

ΔΙΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

1. Εκούσια Διάλυση. Η Ένωση είναι δυνατόν να διαλυθεί οποτεδήποτε με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των ιδρυτικών και τακτικών με δικαίωμα ψήφου Μελών της, που λαμβάνεται σύμφωνα με τις περί απαρτίας και πλειοψηφίας εξαιρετικές διατάξεις του άρθρου 8 του παρόντος. Αντίγραφο της απόφασης αυτής υποβάλλεται, με φροντίδα του Προέδρου της Γενικής Συνέλευσης, μέσα σε ένα μήνα από τότε που λήφθηκε, στο Πρωτοδικείο Αθηνών για να ενημερωθεί ο σχετικός φάκελος, που τηρείται σ' αυτό. Η διάλυση επέρχεται από την εγγραφή της σχετικής απόφασης της Γενικής Συνέλευσης στο οικείο Βιβλίο του Πρωτοδικείου Αθηνών.

2. Εκκαθάριση και Εκκαθαριστές. Η Ένωση, όταν διαλυθεί, αυτοδίκαια ευρίσκεται υπό εκκαθάριση, λογίζεται δε ότι εξακολουθεί να υπάρχει για τις ανάγκες της εκκαθάρισης, μέχρις ότου τελειώσουν οι εργασίες της. Η εκκαθάριση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, που ασκούν τη διοίκηση της Ένωσης κατά το χρόνο της επέλευσης της διάλυσης, τα οποία ενεργούν, κατά πλειοψηφία, εκτός εάν η Γενική Συνέλευση, με την απόφασή της περί διάλυσης της Ένωσης και θέσης της υπο εκκαθάριση, αποφάσισε ότι η εκκαθάριση θα διενεργηθεί από έναν ή περισσότερους εκκαθαριστές, τους οποίους και διορίζει με την ίδια απόφαση, προσδιορίζοντας – εάν είναι περισσότεροι του ενός – εάν θα ενεργούν κάθε ένας χωριστά ή από κοινού. Οι εκκαθαριστές είναι υποχρεωμένοι μετά το τέλος του έργου τους να υποβάλλουν στην Εποπτεύουσα Αρχή Έκθεση περί των ενεργειών τους για την εκκαθάριση της περιουσίας της Ένωσης.

3. Διάρκεια της εκκαθάρισης. Η διάρκεια της εκκαθάρισης δεν είναι δυνατό να υπερβεί το έτος, εκτός εάν το αρμόδιο Δικαστήριο επιτρέψει με απόφασή του την παράταση της εκκαθάρισης για ένα ακόμη εξάμηνο.

4. Τύχη περιουσίας μετά από την εκκαθάριση.

α) Το μετά την εκκαθάριση ενδεχομένως εναπομένον υπόλοιπο της περιουσίας της Ένωσης, που διαλύθηκε, περιέρχεται, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής, σε άλλο Σωματείο, Ίδρυμα ή Ινστιτούτο των αυτών ή παρεμφερών σκοπών με αυτούς της Ένωσης.

β) Όσες φορές με κληρονομία, κληροδοσία ή δωρεά έχει καταλειφθεί στην Ένωση περιουσία, για να εξυπηρετηθούν από τις προσόδους της οι σκοποί της Ένωσης, αν η Ένωση διαλυθεί, η περιουσία αυτή, εφόσον στην πράξη περί διαθέσεώς της δεν ορίζεται διαφορετικά, διατίθεται με απόφαση του αρμόδιου Δικαστηρίου για την εξυπηρέτηση σκοπών παρεμφερών με εκείνων της Ένωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Με Κανονισμούς, που καταρτίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και εγκρίνονται από τη Γενική Συνέλευση, είναι δυνατό να ρυθμίζονται θέματα, τα οποία ανάγονται αποκλειστικά στην εσωτερική λειτουργία της Ένωσης.

Άρθρο 20

1. Για κάθε τι, που δεν προβλέπεται από το Νόμο ή από το παρόν Καταστατικό, αποφασίζει το Διοικητικό Συμβούλιο.

2. Ειδικότερα, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, που καθορίζει το αντικείμενό τους, τη σύνθεσή τους και τον τρόπο λειτουργίας τους, είναι δυνατόν να συνιστώνται εκάστοτε:

- α) Συμβουλευτικά Όργανα,
 - β) Συντονιστικά Συμβούλια,
 - γ) Ινστιτούτα,
 - δ) Επιτροπές και
 - ε) Ομάδες Εργασίας,
- και να καταργούνται αυτά.

Άρθρο 21

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Ως Διοικούσα Επιτροπή με αρμοδιότητα την διεκπεραίωση όλων των αναγκαίων διαδικασιών και πράξεων και την υπογραφή όλων των απαραίτητων εγγράφων για την ολοκλήρωση της έγκρισης της Ένωσης από τις αρμόδιες Αρχές ορίζονται οι εκ των ιδρυτικών Μελών Αικατερίνη Κωτσάκη, Γεώργιος Γραβιάς και Μπερναντέτ Παπαβασιλείου-Σρέκενμπεργκ.

2. Μέλη της πρώτης Εκτελεστικής Επιτροπής ορίζονται με το παρόν όλα τα

ιδρυτικά μέλη που έχουν υπογράψει κατωτέρω. Για την εκλογή του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης μετά από τη σύσταση αυτής, η Εκτελεστική Επιτροπή θα συνέλθει σε πρώτη συνεδρίαση μετά από πρόσκληση ενός εκ των μελών της Διοικούσας Επιτροπής.

3. Κατ' εξαίρεση των διατάξεων του άρθρου 9 παράγρ. 2 του παρόντος, οι αρχαιρεσίες για την ανανέωση 13 μελών της πρώτης Εκτελεστικής Επιτροπής, θα γίνουν μετά 3 έτη τουλάχιστον από την έγκριση του παρόντος και το αργότερο μέχρι την 30η Απριλίου 2013. Τα προς ανανέωση μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής θα αναδειχθούν με κλήρωση.

Ά ρ θ ρ ο 22

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από την έγκρισή του από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και την καταχώρησή του στο οικείο Βιβλίο, που τηρείται σ' αυτό.

Αθήνα, 29 Ιουνίου 2009

ΟΙ ΙΔΡΥΤΕΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙΥ

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΕΣ

Στον παρόντα κώδικα δεοντολογίας καθορίζονται ορισμένες αρχές, τις οποίες οι επιμέρους διαμεσολαβητές μπορούν να επιλέξουν οικειοθελώς να τηρούν, υπό δική τους ευθύνη. Ο παρών κώδικας μπορεί να τηρείται σε κάθε είδους διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Οι φορείς που παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης δύνανται ομοίως να δεσμευθούν ότι θα τηρούν τον παρόντα κώδικα, ζητώντας από τους διαμεσολαβητές που ενεργούν υπό την αιγίδα τους να τον εφαρμόζουν. Οι εν λόγω φορείς έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν πληροφορίες για τα μέτρα που λαμβάνουν προκειμένου να προάγουν την τήρηση του κώδικα από επιμέρους διαμεσολαβητές με διάφορους τρόπους, όπως επιμόρφωση, αξιολόγηση και παρακολούθηση.

Για τους σκοπούς του παρόντος κώδικος, η διαμεσολάβηση ορίζεται ως κάθε διαρθρωμένη διαδικασία, ανεξαρτήτως ονομασίας, κατά την οποία δύο ή περισσότερα μέρη συμφωνούν να αναθέσουν σε κάποιον τρίτο, ο οποίος εφεξής καλείται «διαμεσολαβητής», να τα βοηθήσει να επιλύσουν μία διαφορά που έχει ανακύψει μεταξύ τους.

Η τήρηση του κώδικα δεοντολογίας δεν θίγει την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας και των κανόνων που διέπουν την άσκηση επιμέρους επαγγελματών.

Οι φορείς που παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης ενδέχεται να επιθυμούν να επεξεργασθούν λεπτομερέστερους κώδικες, προσαρμοσμένους στις ειδικές περιστάσεις ή στα είδη διαμεσολάβησης που προσφέρουν, καθώς επίσης για ειδικούς τομείς διαμεσολάβησης, όπως οι οικογενειακές ή καταναλωτικές διαφορές.

1. ΠΡΟΣΟΝΤΑ, ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΗ ΤΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥΣ

1.1. Προσόντα

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να είναι κατηρτισμένος και να διαθέτει ειδικές γνώσεις σε θέματα διαμεσολάβησης. Στους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται η κατάλληλη επαγγελματική κατάρτιση και η διαρκής ενημέρωση της εκπαίδευσης και της πρακτικής τους εξάσκησης όσον αφορά τις δεξιότητες διαμεσολάβησης, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν σχετικών προτύπων ή συστημάτων διαπίστευσης.

1.2. Διορισμός

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να συνεννοείται με τα μέρη σχετικά με τις κατάλληλες ημερομηνίες για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης. Πριν αποδεχθεί τον διορισμό του, ο διαμεσολαβητής πρέπει να βεβαιωθεί ότι διαθέτει τις γνώσεις και τα προσόντα που απαιτούνται για τη διεξαγωγή της διαμεσολάβησης και, εφόσον του ζητηθεί, παρέχει στα μέρη πληροφορίες σχετικά με τις γνώσεις και την πείρα του.

1.3. Αμοιβή

Ο διαμεσολαβητής οφείλει σε κάθε περίπτωση να παρέχει στα μέρη πλήρη ενημέρωση για τον τρόπο αμοιβής του που σκοπεύει να εφαρμόσει, εκτός αν οι σχετικές πληροφορίες έχουν ήδη παρασχεθεί. Ο διαμεσολαβητής δεν αποδέχεται την αποστολή του προτού όλα τα μέρη της εκάστοτε διαφοράς συμφωνήσουν με τις αρχές που ισχύουν για την αμοιβή του.

1.4. Προώθηση των υπηρεσιών του διαμεσολαβητή

Ο διαμεσολαβητής δύναται να προάγει τις υπηρεσίες που προσφέρει, υπό τον όρο ότι ενεργεί κατά τρόπο επαγγελματικό, ειλικρινή και αξιοπρεπή.

2. ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑ

2.1. Ανεξαρτησία

Τυχόν περιστάσεις οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν ή εγείρουν υπόνοιες ότι επηρεάζουν την ανεξαρτησία του διαμεσολαβητή ή δημιουργούν σύγκρουση συμφερόντων πρέπει να γνωστοποιούνται από τον διαμεσολαβητή στα μέρη πριν την ανάληψη των καθηκόντων του ή την συνέχιση της άσκησης αυτών.

Οι εν λόγω περιστάσεις περιλαμβάνουν:

- κάθε προσωπική ή επαγγελματική σχέση με ένα ή περισσότερα από τα μέρη·
- οποιοδήποτε οικονομικό ή άλλο συμφέρον, άμεσο ή έμμεσο, από την έκβαση της διαμεσολάβησης·
- το γεγονός ότι ο διαμεσολαβητής ή άλλο στέλεχος της εταιρείας για την οποία εργάζεται έχει ενεργήσει κατά το παρελθόν υπό άλλη ιδιότητα πλην του διαμεσολαβητή για ένα ή περισσότερα από τα μέρη.

Σε τέτοιες περιπτώσεις ο διαμεσολαβητής επιτρέπεται να αποδεχθεί να αναλάβει καθήκοντα διαμεσολαβητή ή να εξακολουθήσει να τα ασκεί μόνον εφόσον είναι βέβαιος ότι είναι σε θέση να διεξαγάγει τη διαμεσολάβηση με πλήρη ανεξαρτησία, ούτως ώστε να διασφαλίζεται πλήρης αμεροληψία, και με τη ρητή συγκατάθεση των μερών.

Η υποχρέωση γνωστοποίησης τέτοιων περιστάσεων ισχύει καθ' όλη τη διάρκεια της διαμεσολάβησης.

2.2. Αμεροληψία

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να ενεργεί διαρκώς και να δίδει την εντύπωση ότι ενεργεί με αμεροληψία έναντι των μερών και να μεριμνά για την ισότιμη εξυπηρέτηση όλων των μερών στο πλαίσιο της διαμεσολάβησης.

3. ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΚΑΙ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

3.1. Διαδικασία

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να λαμβάνει μέριμνα ούτως ώστε τα μέρη της διαμεσολάβησης να κατανοούν τα χαρακτηριστικά της διαδικασίας, καθώς και τον ρόλο του διαμεσολαβητή και των μερών.

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να βεβαιωθεί, ιδίως, ότι πριν από την έναρξη της διαμεσολάβησης τα μέρη έχουν κατανοήσει και συμφωνήσει ρητώς τους όρους και τις προϋποθέσεις της συμφωνίας διαμεσολάβησης, συμπεριλαμβανομένων ιδίως των διατάξεων που ενδεχομένως διέπουν τις υποχρεώσεις εχεμύθειας που βαρύνουν τον διαμεσολαβητή και τα μέρη.

Κατόπιν αιτήσεως των μερών, η συμφωνία διαμεσολάβησης μπορεί να καταρτισθεί γραπτώς.

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να φροντίζει για την προσήκουσα διεξαγωγή της διαδικασίας, λαμβάνοντας υπόψη τα δεδομένα της εκάστοτε υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών ανισορροπιών ισχύος, τυχόν επιθυμιών που έχουν εκφράσει τα μέρη, των εφαρμοστέων κανόνων και της ανάγκης για ταχεία επίλυση της διαφοράς. Τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν με τον διαμεσολαβητή, με παραπομπή σε κάποιο σύνολο κανόνων ή με άλλον τρόπο, τον τρόπο διεξαγωγής της όλης διαδικασίας.

Αν το κρίνει σκόπιμο, ο διαμεσολαβητής δύναται να ακροασθεί έκαστο μέρος χωριστά.

3.2. Ευθυδικία

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να διασφαλίζει ότι όλα τα μέρη έχουν επαρκείς δυνατότητες συμμετοχής στη διαδικασία.

Ο διαμεσολαβητής, πρέπει να ενημερώσει τα μέρη και δύναται να περατώσει τη διαμεσολάβηση εφόσον:

- επέρχεται διευθέτηση της διαφοράς η οποία, κατά την κρίση του διαμεσολαβητή, φαίνεται -ανεφάρμοστη ή παράνομη, με γνώμονα τα δεδομένα της υπόθεσης και την ικανότητα του διαμεσολαβητή να διατυπώσει μια τέτοια κρίση· ή
- ο διαμεσολαβητής θεωρεί ότι η συνέχιση της διαμεσολάβησης είναι απίθανο να οδηγήσει σε διευθέτηση της διαφοράς.

3.3. Περάτωση της διαδικασίας

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να λάβει κάθε πρόσφορο μέτρο προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η διευθέτηση που ενδεχομένως θα εξευρεθεί για την επίλυση της διαφοράς είναι προϊόν γνώσης και εμπεριστατωμένης συναίνεσης όλων των μερών, καθώς επίσης ότι όλα τα μέρη κατανοούν τους όρους της συμφωνίας.

Τα μέρη είναι ελεύθερα ανά πάσα στιγμή να αποχωρήσουν από την διαδικασία διαμεσολάβησης χωρίς αιτιολογία.

Ο διαμεσολαβητής πρέπει, κατόπιν αιτήσεως των μερών και εντός των ορίων της εντολής του, να ενημερώσει τα μέρη για το πώς μπορούν να επισημοποιήσουν τη μεταξύ τους συμφωνία και για το πώς μπορούν να την καταστήσουν εκτελεστή.

4. ΕΧΕΜΥΘΕΙΑ

Ο διαμεσολαβητής πρέπει να τηρεί απόρρητες όλες τις πληροφορίες οι οποίες έχουν προκύψει εκ της διαμεσολάβησης ή σε σχέση με αυτήν, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι πρόκειται να διεξαχθεί ή έχει διεξαχθεί διαμεσολάβηση, εκτός αν είναι υποχρεωμένος να πράξει άλλως δυνάμει διάταξης νόμου ή για λόγους δημόσιας τάξης. Κάθε πληροφορία η οποία κοινοлогείται εμπιστευτικά στον διαμεσολαβητή από ένα μέρος δεν επιτρέπεται να κοινοлогείται στα άλλα μέρη, εκτός αν παρέχεται σχετική συγκατάθεση ή η κοινολόγηση της εκάστοτε πληροφορίας είναι υποχρεωτική βάσει του νόμου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XV

Τρίτη 25 Οκτωβρίου 2011

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών σε υποθέσεις του αστικού, εμπορικού και οικογενειακού δικαίου

P7_TA(2011)0449

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών σε υποθέσεις του αστικού, εμπορικού και οικογενειακού δικαίου (2011/2117(INI))

(2013/C 131 E/01)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 3 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΕ και τα άρθρα 67 και 81 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη το έγγραφο διαβούλευσης της Επιτροπής με τίτλο «Η χρήση της εναλλακτικής επίλυσης διαφορών ως μέσο για την επίλυση διαφορών που αφορούν εμπορικές συναλλαγές και πρακτικές στην Ευρωπαϊκή Ένωση» της 18ης Ιανουαρίου 2011 και το έγγραφο με τίτλο «Σύνοψη των απαντήσεων που έχουν ληφθεί» το οποίο δημοσιεύθηκε τον Απρίλιο του 2011,
- έχοντας υπόψη το έγγραφο διαβούλευσης της Επιτροπής με τίτλο «Εναλλακτική επίλυση διαφορών στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών» της 11ης Δεκεμβρίου 2008 και το έγγραφο με τίτλο «Σύνοψη των απαντήσεων που ελήφθησαν στη δημόσια διαβούλευση για την εναλλακτική χρήση της επίλυσης διαφορών στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών» της 14ης Σεπτεμβρίου 2009,
- έχοντας υπόψη την Πράσινη Βίβλο σχετικά με τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών αστικού και εμπορικού δικαίου της 19ης Απριλίου 2002 (COM(2002)0196),
- έχοντας υπόψη τις συστάσεις της Επιτροπής της 30ής Μαρτίου 1998 σχετικά με τις αρχές που εφαρμόζονται στα εξωδικαστικά όργανα συναινετικής επίλυσης καταναλωτικών διαφορών ⁽¹⁾ και της 4ης Απριλίου 2001 σχετικά με τις αρχές για τα εξωδικαστικά όργανα που εμπλέκονται στη συναινετική επίλυση καταναλωτικών διαφορών ⁽²⁾,
- έχοντας υπόψη την από 13 Απριλίου 2011 Ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Η Πράξη για την Ενιαία αγορά - Δώδεκα δράσεις για την τόνωση της ανάπτυξης και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης – “Μαζί για μια νέα ανάπτυξη”» (COM(2011)0206),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμα του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 2000 σχετικά με δίκτυο σε κοινοτικό επίπεδο εθνικών οργάνων επιφορτισμένων με την εξώδικη ρύθμιση των καταναλωτικών διαφορών ⁽³⁾ και το Ευρωπαϊκό Εξωδικαστικό Δίκτυο (EEJ-Net) που άρχισε να λειτουργεί στις 16 Οκτωβρίου 2001,

⁽¹⁾ ΕΕ L 115 της 17.4.1998, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ L 109 της 19.4.2001, σ. 56.

⁽³⁾ ΕΕ C 155 της 6.6.2000, σ. 1.

Τρίτη 25 Οκτωβρίου 2011

- έχοντας υπόψη το Μνημόνιο Συμφωνίας για τη σύσταση Διασυνοριακού Δικτύου Εξωδικαστικής Επίλυσης Διαφορών για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό χώρο της 30ής Μαρτίου 1998 και το FIN-NET,
 - έχοντας υπόψη την απόφαση 2001/470/EK του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 σχετικά με τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου για αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽¹⁾,
 - έχοντας υπόψη τον Ευρωπαϊκό Κώδικα Δεοντολογίας για τους Διαμεσολαβητές (εφεξής: «Κώδικας Δεοντολογίας») που τέθηκε σε ισχύ το 2004,
 - έχοντας υπόψη την οδηγία 2008/52/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις ⁽²⁾,
 - έχοντας υπόψη τη μελέτη με τίτλο «Το κόστος μη ύπαρξης εναλλακτικής επίλυσης διαφορών - επισκόπηση και εμφάνιση πραγματικών δαπανών σε ενδοκοινοτικές εμπορικές διαφορές», με ημερομηνία 9 Ιουνίου 2010, από το Κέντρο ΕΕΔ, Ρώμη, Ιταλία,
 - έχοντας υπόψη τα πορίσματα της Ευρωπαϊκής Ομάδας Ελέγχου Επιχειρήσεων (EBTP) σχετικά με την «Εναλλακτική Επίλυση Διαφορών», που καλύπτει την περίοδο από 17 Δεκεμβρίου 2010 έως 17 Ιανουαρίου 2011,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 12 Μαρτίου 2003 σχετικά με την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής για την εναλλακτική επίλυση διαφορών σε ζητήματα αστικού και εμπορικού δικαίου ⁽³⁾,
 - έχοντας υπόψη την από 19 Ιουνίου 2007 σύστασή του με βάση την έκθεση της εξεταστικής επιτροπής για την οικονομική κρίση της εταιρείας Equitable Life Assurance Society ⁽⁴⁾,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 25ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο – ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην υπηρεσία των πολιτών – το πρόγραμμα της Στοκχόλμης ⁽⁵⁾,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 6ης Απριλίου 2011 σχετικά με τη διακυβέρνηση και την εταιρική σχέση στην ενιαία αγορά ⁽⁶⁾,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 13ης Σεπτεμβρίου 2011 σχετικά με την εφαρμογή στα κράτη μέλη της οδηγίας για τη διαμεσολάβηση, τις συνέπειές της στη διαμεσολάβηση και την επίκλησή της από τα δικαστήρια ⁽⁷⁾,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών (A7-0343/2011),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πρόσβαση στη δικαιοσύνη αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, όπως κατοχυρώνεται στις συνθήκες, πρέπει να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των πολιτών και των επιχειρήσεων, δημιουργώντας π.χ. απλούστερες και σαφέστερες διαδικασίες, ενώ ταυτόχρονα θα πρέπει να διευκολύνει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η δικαστική διαδικασία και η εναλλακτική επίλυση διαφορών έχουν στόχους στενά συνδεδεμένους και αποσκοπούν στην ταχεία αποκατάσταση της δικαιοσύνης μεταξύ των διαδίκων, στην δέουσα προστασία ενός υποκειμενικού ουσιαστικού δικαιώματος και στη διευθέτηση των διαφορών μεταξύ των διαδίκων·

⁽¹⁾ ΕΕ L 174 της 27.6.2001, σ. 25.

⁽²⁾ ΕΕ L 136 της 24.5.2008, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ C 61 E της 10.3.2004, σ. 256.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 146 E της 12.6.2008, σ. 110.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 285 E της 21.10.2010, σ. 12.

⁽⁶⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0144.

⁽⁷⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2011)0361.

Τρίτη 25 Οκτωβρίου 2011

- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η εναλλακτική επίλυση διαφορών (ΕΕΔ), η οποία βοηθάει τα μέρη να αποφύγουν παραδοσιακές δικαστικές διαδικασίες, μπορεί να αποτελέσει μια ταχεία και αποτελεσματική από απόψεως κόστους εναλλακτική δυνατότητα επίλυσης διαφορών·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι ΕΕΔ συνιστά ένα μηχανισμό εξωδικαστικής διευθέτησης που βοηθά τους καταναλωτές και τους εμπόρους να επιλύσουν μια διαφορά με την παρέμβαση τρίτων (διαμεσολαβητή, διαιτητή)·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι σε πολλές χώρες οι δημόσιες αρχές - συμπεριλαμβανομένων των διαμεσολαβητών και των ρυθμιστικών αρχών - διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στην ενθάρρυνση της επίλυσης διαφορών·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι με την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών στην εσωτερική αγορά, η πεποίθηση στην επιβολή των δικαιωμάτων σε διασυνοριακές διαμάχες μπορεί να συμβάλει στην τόνωση της οικονομίας της ΕΕ·
- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γνώσεις και η κατανόηση των συστημάτων ΕΕΔ από τους πολίτες της ΕΕ στην Ευρώπη είναι περιορισμένες και συγκεχυμένες, ενώ ένα μικρό μόνο ποσοστό των πολιτών γνωρίζει πώς να προβάλει αξίωση ενώπιον μιας αρχής ΕΕΔ·
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ευρύτερη γνωστοποίηση των διαδικασιών ΕΕΔ και να ενθαρρυνθούν περισσότερο οι καταναλωτές και οι επαγγελματίες να προσφεύγουν εναλλακτικά σε αυτές, αντί σε δικαστικές διαδικασίες, ούτως ώστε να μπορεί να αποφευχθεί η λογική της αντιπαράθεσης και να εξασφαλιστεί μια επωφελής για όλους προοπτική·
- Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι θα πρέπει να αναζητηθεί μια εξισορροπημένη προσέγγιση που θα λαμβάνει υπόψη τόσο την ευελξία των συστημάτων ΕΕΔ όσο και την ανάγκη να εξασφαλιστεί προστασία των καταναλωτών και οι δίκαιες διαδικασίες·
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένα ζητήσει να καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες για την ανάπτυξη της ΕΕΔ· λαμβάνοντας υπόψη ότι με το ψήφισμά του της 6ης Απριλίου 2011 σχετικά με τη διακυβέρνηση και την εταιρική σχέση στην ενιαία αγορά κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει έως το τέλος του 2011 νομοθετική πρόταση σχετικά με τη χρήση εναλλακτικών τρόπων επίλυσης των διαφορών στην ΕΕ·
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή συμπεριέλαβε μια νομοθετική πρόταση για την ΕΕΔ ως μία στρατηγική πρωτοβουλία στο πρόγραμμα εργασίας της για το 2011 και στην ανακοίνωσή της της 13ης Απριλίου 2011 σχετικά με την «Πράξη για την Ενιαία Αγορά» ως αναπόσπαστο μέρος των δώδεκα δράσεων για την τόνωση της ανάπτυξης και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των πολιτών, με σκοπό την ενίσχυση των δικαιωμάτων των καταναλωτών·
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η προθεσμία για την εφαρμογή της οδηγίας 2008/52/ΕΚ έχει λήξει στις 21 Μαΐου 2011·

Οριζόντια προσέγγιση όσον αφορά την ΕΕΔ

1. χαιρετίζει την πρόσφατη διαβούλευση της Επιτροπής για ΕΕΔ η οποία, παρά τον ευρύ τίτλο της, στοχεύει αποκλειστικά συναλλαγές καταναλωτών·
2. πιστεύει, όμως, ότι η ΕΕΔ αποτελεί μέρος μιας γενικότερης διακλαδικής ατζέντας «Δικαιοσύνη για την Ανάπτυξη»· υποστηρίζει ότι οποιαδήποτε προσέγγιση στην ΕΕΔ θα πρέπει να προχωρεί πέρα από τις διαμάχες καταναλωτών έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνει αστικές και εμπορικές συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων – ανεξάρτητα από το εάν αυτές πραγματοποιούνται μεταξύ ιδιωτικών ή δημοσίων επιχειρήσεων – διαφορές οικογενειακού δικαίου, περιπτώσεις δυσφήμισης και τις άλλες διαφορές γενικού ενδιαφέροντος ή διαφορές που αφορούν διαδικούς με διαφορετικό νομικό καθεστώς·
3. χαιρετίζει το γεγονός ότι η οδηγία 2008/52/ΕΚ έχει εναρμονίσει ορισμένα πρότυπα για τη διαμεσολάβηση· υπογραμμίζει ότι σε όλους τους τομείς της ΕΕΔ πρέπει να ορισθούν κοινές έννοιες και να διατηρηθούν διαδικαστικές εγγυήσεις· θεωρεί ότι απαιτείται να επανεξεταστούν οι συστάσεις της Επιτροπής του 1998 και 2001 καθώς και ο Κώδικας Δεοντολογίας·

Τρίτη 25 Οκτωβρίου 2011

4. εκφράζει την άποψη ότι, ενώ η αυτορρύθμιση παραμένει ένα σημαντικό παράγων, απαιτείται νομοθετική δράση που θεσπίζει ελάχιστα πρότυπα επί των οποίων μπορεί να βασιστεί η ΕΕΔ, με σκοπό να παρασχεθεί ένα πλαίσιο για την ΕΕΔ στην έννομη τάξη των κρατών μελών, όπως δείχνει το παράδειγμα της οδηγίας 2008/52/ΕΚ· υπογραμμίζει ότι στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα προκειμένου να διατηρηθεί η πολυμορφία στον τομέα της ΕΕΔ, διότι δεν υπάρχει μια λύση που καλύπτει όλες τις περιπτώσεις, η οποία θα μπορούσε να αντιμετωπίσει την ποικιλομορφία των προβλημάτων που προκύπτουν σε διαφορετικούς νομικούς κλάδους·

5. υπογραμμίζει την ανάγκη για καλύτερη κατανόηση των πολυάριθμων και διαφορετικών ειδών μηχανισμών και διαδικασιών (συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων των δημόσιων αρχών όπως οι διαμεσολαβητές) που συχνά αναφέρονται συλλήβδην ως ΕΕΔ· θεωρεί ότι ενώ υπάρχουν κοινά στοιχεία όσον αφορά τις τεχνικές διαπραγμάτευσης και επίλυσης διαφορών που απαντώνται στα συστήματα ΕΕΔ, ωστόσο η δομή και η αρχιτεκτονική της ΕΕΔ διαφοροποιείται σημαντικά μεταξύ των επιμέρους κρατών μελών·

6. εκτιμά ότι νομοθετικά μέτρα λαμβανόμενα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης θα διευκολύνουν την εφαρμογή της ΕΕΔ και θα ενθαρρύνουν τα φυσικά και νομικά πρόσωπα να προσφεύγουν συχνότερα σε αυτή, ιδιαίτερα σε περίπτωση διασυννοριακών διαφορών, καθώς οι δικαστικές διαδικασίες για την επίλυση των διαφορών αυτών είναι περισσότερο πολύπλοκες, δαπανηρές και χρονοβόρες·

7. καλεί στη συνάρτηση αυτή την Επιτροπή να υποβάλει έως το τέλος του 2011 νομοθετική πρόταση σχετικά με τη χρήση εναλλακτικών τρόπων επίλυσης των διαφορών που αφορούν δικαιώματα καταναλωτών στην ΕΕ και υπογραμμίζει πόσο σημαντική είναι η ταχεία έγκρισή της·

Κοινά πρότυπα για την ΕΕΔ

8. πιστεύει ότι τα πρότυπα της ΕΕΔ θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν: τήρηση της ΕΕΔ/συμφωνία σχετικά με την ΕΕΔ· ανεξαρτησία, διαφάνεια, αποτελεσματικότητα, δικαιοσύνη, αμεροληψία και εμπιστευτικότητα· συνέπειες για τις προθεσμίες παραγραφής και τις αποσβεστικές προθεσμίες· εκτελεστότητα των συμφωνιών που προκύπτουν από διαμεσολάβηση· δέσμευση τρίτων μερών·

9. εκφράζει την άποψη ότι οι φορείς ΕΕΔ θα πρέπει να ελέγχονται και να αξιολογούνται τακτικά από ανεξάρτητους εκτιμητές·

10. απορρίπτει – προκειμένου να μην εμποδίζεται η πρόσβαση στη δικαιοσύνη – την καθολική θέσπιση ενός υποχρεωτικού συστήματος ΕΕΔ σε επίπεδο ΕΕ, φρονεί, ωστόσο, ότι θα μπορούσε να εξεταστεί ένα υποχρεωτικό σύστημα να επισημαίνεται στα μέρη η δυνατότητα προσφυγής σε ΕΕΔ·

11. σημειώνει το παράδειγμα της «κοινής συνδιαλλαγής» στη Ιταλία ως ένα μοντέλο βέλτιστης πρακτικής, το οποίο βασίζεται σε ένα πρωτόκολλο που έχει συμφωνηθεί και υπογραφεί από την εταιρεία και τις ενώσεις καταναλωτών, σύμφωνα με το οποίο η εταιρεία συμφωνεί εκ των προτέρων σε διαδικασία ΕΕΔ με σκοπό να επιλυθούν τυχόν διαφορές που προκύπτουν στον τομέα που καλύπτεται από το πρωτόκολλο·

12. τονίζει ότι τυχόν ρήτρα ΕΕΔ δεν θα πρέπει να εμποδίζει την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, ειδικότερα από την πλευρά του ασθενέστερου μέρους, που σε ορισμένες περιπτώσεις, μπορεί να είναι επίσης μια ΜΜΕ·, και θεωρεί, για το σκοπό αυτό, ότι οι αποφάσεις στο πλαίσιο ΕΕΔ θα πρέπει να είναι δεσμευτικές μόνο με ρητή συμφωνία όλων των-ενεχομένων μερών·

13. εκφράζει την άποψη ότι η υποχρέωση για την γνωστοποίηση περιστατικών που επηρεάζουν την ανεξαρτησία του τρίτου μέρους ή που οδηγούν σε σύγκρουση συμφερόντων καθώς και το καθήκον ισότιμης μεταχείρισης όλων των μερών, όπως καθορίζεται στον Κώδικα Δεοντολογίας, θα πρέπει να ισχύει γενικώς όσον αφορά την ΕΕΔ·

14. ζητεί, όπως προβλέπεται στον Κώδικα Δεοντολογίας, να υπάρχει υποχρέωση για τα μέρη και ενδεχομένως για το τρίτο μέρος, να κρατούν εμπιστευτικές τις πληροφορίες σχετικά με την ΕΕΔ· εξετάζει επίσης πλέον φιλόδοξα μέτρα, όπως τη δημιουργία ενός επαγγελματικού προνομίου, παράλληλα με αυτό το οποίο προβλέπει το άρθρο 7 της οδηγίας 2008/52/ΕΚ·

15. σημειώνει όμως, ότι ενώ ο σεβασμός του εμπιστευτικού χαρακτήρα των προσωπικών δεδομένων είναι σημαντικός, θα πρέπει όμως να υφίσταται ένα επίπεδο εγγυημένης διαφάνειας στη διαδικασία ΕΕΔ, που θα επιτρέπει στα κράτη μέλη και στους φορείς ΕΕΔ να αναγνωρίζουν και να ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές, καθώς και να δίνουν σε ανεξάρτητες ρυθμιστικές αρχές τη δυνατότητα να ελέγχουν τη διαδικασία σε περιπτώσεις για τις οποίες έχουν υποβληθεί καταγγελίες·

Τρίτη 25 Οκτωβρίου 2011

16. πιστεύει ότι όχι μόνο η διαμεσολάβηση αλλά η διαδικασία ΕΕΔ γενικώς (άρθρο 8 της οδηγίας 2008/52/ΕΚ) θα πρέπει να έχει συνέπειες στις προθεσμίες παραγραφής και τις αποσβεστικές προθεσμίες· αναγνωρίζει τον κίνδυνο που δημιουργείται από τις πολλές μορφές ΕΕΔ καθώς και τον κίνδυνο καταχρηστικών καθυστερήσεων των δικαστικών διαδικασιών· σημειώνει ότι η μελέτη εφικτότητας σχετικά με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο των Συμβάσεων ⁽¹⁾ προβλέπει την αναστολή παραγραφής σε περίπτωση διαδικασίας διατησίας και διαμεσολάβησης, καθώς και σε ορισμένες άλλες καταστάσεις ΕΕΔ· καλεί την Επιτροπή να συνεχίσει την εργασία της στον εν λόγω τομέα·

17. είναι πεπεισμένο ότι είναι απαραίτητη η ταχεία και μη δαπανηρή επιβολή των συμφωνιών που προκύπτουν από διαδικασία ΕΕΔ, ακόμη και σε διασυννοριακό επίπεδο· ζητεί να υπάρξουν νομοθετικά μέτρα για το σκοπό αυτό·

18. υπενθυμίζει ότι είναι απαραίτητη ειδική εκπαίδευση για ουδέτερα τρίτα μέρη· καλεί την Επιτροπή να συγκεντρώσει δεδομένα για το είδος και την έκταση της εκπαίδευσης που απαιτείται, και να βοηθήσει τους κλάδους για την ανάπτυξη προγραμμάτων εκπαίδευσης και ελέγχου ποιότητας·

ΕΕΔ σε διάφορους τομείς

19. συμεριζεται την πρόθεση της Επιτροπής να ενθαρρύνει τη χρήση προσιτών, ταχέων, αποτελεσματικών και οικονομικών εναλλακτικών τρόπων επίλυσης διαφορών, ικανών να επιτρέψουν την καθιέρωση και τη διατήρηση ποιοτικών και βασισμένων στην εμπιστοσύνη εμπορικών, οικονομικών, κοινωνικών σχέσεων και σχέσεων γειτονίας και να συμβάλουν στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, σε μία κατάσταση που θα είναι επωφελής για αμφότερες τις πλευρές σε σύγκριση με την υφιστάμενη δικαστική πρακτική·

20. τονίζει ότι, αν και υπάρχουν σήμερα πολλά συστήματα ΕΕΔ που λειτουργούν αποτελεσματικά στην Ευρώπη, ένα από τα βασικά εμπόδια που δυσχεραίνουν τη χρήση τους είναι η έλλειψη ομοιόμορφης ανάπτυξης των συστημάτων αυτών στην επικράτεια της ΕΕ, τόσο από γεωγραφικής όσο και από τομεακής άποψης· προτείνει, ως εκ τούτου, την ταχεία κάλυψη των υφιστάμενων κενών όσον αφορά τη γεωγραφική κάλυψη της ΕΕΔ στην Ευρώπη, αποδοκιμάζει τα σημαντικά τομεακά κενά που εξακολουθούν να υπάρχουν στα περισσότερα κράτη μέλη, υποστηρίζοντας παράλληλα τη βελτίωση μιας τομεακής κάλυψης που θα εξασφαλίζει τη συμμετοχή φορέων που γνωρίζουν τους μηχανισμούς λειτουργίας του κάθε κλάδου· προτρέπει τα κράτη μέλη να εξετάσουν το ενδεχόμενο θέσπισης ενιαίων θυρίδων ανά τομέα για την παροχή πληροφοριών σχετικά με τις διαδικασίες κίνησης ΕΕΔ·

21. υπενθυμίζει ότι η ΕΕΔ έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις ΜΜΕ· επαναλαμβάνει εκ νέου την έκκλησή του προς την Επιτροπή να εξετάσει συνέργειες μεταξύ ΕΕΔ και ενός μέσου στο δίκαιο των συμβάσεων της ΕΕ· θα χαιρέτιζε επίσης την ύπαρξη επισημάνσεων όσον αφορά τις ρήτρες ΕΕΔ σε τυποποιημένες συμβάσεις·

22. αναγνωρίζει τα επιτεύγματα του FIN-NET, του ECC-Net και του SOLVIT, αλλά πιστεύει ότι υφίστανται περιθώρια βελτίωσης όσον αφορά την πληροφόρηση των μερών και τη χρηματοδότησή· καλεί την Επιτροπή να προωθήσει, να ενισχύσει και να βελτιώσει την ικανότητα δράσης των υφιστάμενων οργάνων που έχουν κατορθώσει να αποδείξουν την αποτελεσματικότητά και την αξία τους·

23. διαβλέπει μεγάλες δυνατότητες για επιγραμμικές διαδικασίες ΕΕΔ, ειδικότερα για μικρές απαιτήσεις· επισημαίνει ότι οι παραδοσιακές διαδικασίες ΕΕΔ υφίστανται επιγραμμικά ταυτόχρονα με άλλες που αποσκοπούν να αποτρέψουν τις διαφορές ή να διευκολύνουν την επίλυσή τους· υπογραμμίζει ότι σε περίπτωση που διεξάγονται επιγραμμικές παραδοσιακές διαδικασίες ΕΕΔ, δεν θα πρέπει να μειωθούν τα διαδικαστικά πρότυπα, και ότι θέματα όπως η εκτελεστότητα των αποφάσεων θα πρέπει επίσης να επιλυθούν· διαπιστώνει, ειδικότερα, ιδιαίτερο όφελος για επιγραμμικά συστήματα ποιότητας που λειτουργούν ως εγγύηση· επισημαίνει τις εργασίες της ομάδας εργασίας της UNICTRAL σχετικά με την επιγραμμική επίλυση διαφορών ⁽²⁾, που προορίζεται για συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων καθώς και μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών·

24. πιστεύει ότι μια «εράρχιση» διευθέτησης διαφορών – που θα συμπεριλαμβάνει πρώτον ένα εσωτερικό σύστημα υποβολής καταγγελιών, δεύτερον τη διαδικασία ΕΕΔ και, μόνο ως τελευταία δυνατότητα τη δικαστική επίλυση διαφοράς – θα επέτρεπε τη μείωση του χρόνου και του κόστους· καλεί την Επιτροπή να βοηθήσει τους τομείς κατά την προώθηση των συστημάτων αυτών·

⁽¹⁾ Βλέπε http://ec.europa.eu/justice/policies/consumer/docs/explanatory_note_results_feasibility_study_05_2011_en.pdf.

⁽²⁾ Βλέπε http://www.uncitral.org/uncitral/commission/working_groups/3Online_Dispute_Resolution.html

Τρίτη 25 Οκτωβρίου 2011

25. υπογραμμίζει τον κρίσιμο ρόλο των διάφορων ειδών της ΕΕΔ σε διαφορές οικογενειακού δικαίου, στις οποίες η ΕΕΔ δύναται να μειώσει την ψυχική βλάβη, να βοηθήσει τα ενεχόμενα μέρη να αποκαταστήσουν το διάλογο μεταξύ τους και ως εκ τούτου να συμβάλει ειδικότερα στο να εξασφαλιστεί η προστασία των παιδιών· διαβλέπει δυνατότητες διασυνοριακής ΕΕΔ κυρίως λόγω της ευελιξίας της· επισημαίνει επίσης την εργασία της Διαμεσολαβητού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τη διεθνή απαγωγή ανήλικων τέκνων από γονείς·

26. συμφωνεί με την Επιτροπή, ότι η κατάλληλη πρόσβαση σε αποζημίωση στην εσωτερική αγορά απαιτεί ταυτόχρονα τη διευκόλυνση της προσφυγής σε ΕΕΔ και την ύπαρξη ενός αποτελεσματικού συστήματος συλλογικής προσφυγής, όπου τα δύο αυτά στοιχεία αλληλοσυμπληρώνονται και δεν αλληλοαποκλείονται·

27. διαβλέπει δυνατότητες για την ΕΕΔ στα πλαίσια της τρέχουσας συζήτησης σχετικά με τη συλλογική έννομη προστασία, καθόσον η προσφυγή στη διαδικασία ΕΕΔ αποτελεί ένα αποτελεσματικό μέσο για την επίλυση της διαφοράς χωρίς προσφυγή στα δικαστήρια·

28. θεωρεί αναγκαία την ΕΕΔ σε επίπεδο ΕΕ στον τομέα της ελευθερίας του Τύπου και των δικαιωμάτων σχετικά με την προσωπικότητα, δεδομένου ότι ιδίως σε περιπτώσεις δυσφήμισης και παραβίασης των δικαιωμάτων εκ της προσωπικότητας, οι δαπάνες για τις δικαστικές διαδικασίες, κυρίως σε ορισμένα κράτη μέλη, μπορεί να είναι εξαιρετικά υψηλές, και επειδή η ΕΕΔ θα μπορούσε να βοηθήσει να βελτιωθεί η υφιστάμενη κατάσταση·

Η ΕΕΔ ως μέσο επίλυσης διαφορών σε θέματα δικαίου καταναλωτών

29. τονίζει ότι πρέπει να διασφαλιστεί η πρόσβαση των ευρωπαίων καταναλωτών σε συστήματα ΕΕΔ, τόσο στο πλαίσιο εθνικών όσο και διασυνοριακών διαφορών, ιδίως στην αγορά των ηλεκτρονικών πωλήσεων, που αναπτύσσεται ραγδαία στην ΕΕ· σημειώνει ότι η χρήση συστημάτων ΕΕΔ παρέχει υψηλότερο επίπεδο προστασίας των δικαιωμάτων των καταναλωτών και τόνώνει την εμπιστοσύνη των καταναλωτών στην αγορά, στις επιχειρήσεις και στους φορείς προστασίας των δικαιωμάτων των καταναλωτών, καθιστώντας τα ελκυστικότερα και προωθώντας, παράλληλα, το διασυνοριακό εμπόριο και αυξάνοντας την ευημερία όλων των παραγόντων στην αγορά της ΕΕ·

30. ζητεί τη θέσπιση ενός αποτελεσματικού συστήματος για την εξωδικαστική επίλυση των καταναλωτικών διαφορών που να λειτουργεί σε ολόκληρη την ΕΕ·

31. προτείνει στην Επιτροπή να ενσωματώσει στη μελλοντική νομοθετική πρόταση που θα υποβάλει σχετικά με την χρήση της ΕΕΔ για τους καταναλωτές στην ΕΕ τις ακόλουθες κατευθυντήριες αρχές που πρέπει να τηρούνται από τα συστήματα ΕΕΔ που εφαρμόζονται στην Ευρώπη:

- ανεξαρτησία, αμεροληψία και εμπιστευτικότητα: κατά τον διορισμό διαμεσολαβητών θα πρέπει να αποφεύγεται η πιθανότητα εκδήλωσης συγκρούσεων συμφερόντων· η αρχή της ισότιμης συμμετοχής προσώπων από ενώσεις καταναλωτών και αντιπροσωπευτικές οργανώσεις επιχειρήσεων θα μπορούσε να χρησιμεύσει ως βάση για την εξασφάλιση της αμεροληψίας του αποτελέσματος·
- ειδική ικανότητα: οι διαμεσολαβητές πρέπει να διαθέτουν ειδικές ικανότητες, κατάρτιση και εμπειρία για την άσκηση των καθηκόντων τους και να παρέχουν εχέγγυα αμεροληψίας, ανεξαρτησίας και επάρκειας·
- αποτελεσματικότητα και ταχύτητα: οι διαμεσολαβητές πρέπει να διαθέτουν επαρκή μέσα (κατάλληλοι ανθρωπίνοι, υλικοί και οικονομικοί πόροι) και να είναι σε θέση να τηρούν τις σύντομες προθεσμίες μεταξύ της προσφυγής και της λήψης απόφασης·
- ισότιμη μεταχείριση καταναλωτών και επαγγελματιών, όσον αφορά τόσο την πληροφόρηση όσο και την προσέγγιση και τη διαδικασία, και διαδικασία κατ' αντιμωλία, δηλαδή τη δυνατότητα κάθε μέρους να εκφράσει την άποψή του και να λάβει γνώση των θέσεων και των επιχειρημάτων του άλλου μέρους·
- χρηματοδότηση: το ζήτημα του κόστους της ΕΕΔ πρέπει να ρυθμιστεί, προκειμένου να διασφαλίζεται η ελκυστικότητα της εναλλακτικής αυτής διαδικασίας για τα μέρη· έχοντας κατά νου το γεγονός αυτό, το σύστημα θα πρέπει να είναι δωρεάν εάν μια υπόθεση ευοδωθεί ή να προσφέρεται σε πολύ χαμηλή τιμή στον καταναλωτή·
- ελευθερία επιλογής και εξωδικαστικός χαρακτήρας: η ΕΕΔ πρέπει να έχει προαιρετικό χαρακτήρα και να βασιζέται στο σεβασμό της ελεύθερης επιλογής των μερών καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας, παρέχοντάς τους ανά πάσα στιγμή τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς τους ενώπιον δικαστηρίου· ταυτόχρονα, πρέπει να παρέχονται διασφαλίσεις ότι καταβάλλονται πραγματικές προσπάθειες για την επίτευξη επιτυχούς διαμεσολάβησης· δεν πρέπει επ' ουδενί να αποτελεί αρχικό υποχρεωτικό στάδιο πριν από την προσφυγή στη δικαιοσύνη και η απόφαση που προκύπτει από αυτήν μπορεί να είναι δεσμευτική μόνον εφόσον τα μέρη έχουν ενημερωθεί προηγουμένως σχετικά και την έχουν αποδεχτεί ρητώς· παρά την ύπαρξη μιας τέτοιας απόφασης, τα μέρη πρέπει να εξακολουθούν να έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν στο δικαστήριο·

Τρίτη 25 Οκτωβρίου 2011

- αναλογικότητα των διαδικασιών, των αποφάσεων και των εξόδων, ούτως ώστε οι συνέπειές τους να μην υπερβαίνουν τον στόχο και το αντικείμενο της διαφοράς· τα σχετικά έξοδα πρέπει να είναι ανάλογα με τη ζημία που προκλήθηκε·
- διαφάνεια: εκτός από τη την παροχή γενικών πληροφοριών (είδος της διαφοράς, κανόνες προσφυγής, τρόποι λήψης αποφάσεων κτλ.), κάθε άτομο που ενεργεί ως διαμεσολαβητής πρέπει να είναι υποχρεωμένο να δημοσιεύει ετήσια έκθεση·

32. καλεί την Επιτροπή να προβλέψει μια συντονιστική δομή για τις διασυνοριακές καταναλωτικές διαφορές προκειμένου να διευκολύνει την πρόσβαση στις εθνικές και τις διεξαγόμενες από επιχειρήσεις διαδικασίες ΕΕΔ και τον συντονισμό τους·

33. καλεί την Επιτροπή να προβλέψει, για τις διασυνοριακές καταναλωτικές διαφορές σε θέματα ηλεκτρονικού εμπορίου, την ταχεία δημιουργία μιας πολύγλωσσης πλατφόρμας που θα επιτρέπει στους καταναλωτές να επιλύουν τις διαφορές τους εξ ολοκλήρου επιγραμμικά, έχοντας κατά νου ότι η εν λόγω πλατφόρμα θα πρέπει να ανταποκρίνεται σε προδιαγραφές ποιότητας και να βασίζεται στα ήδη υφιστάμενα συστήματα ΕΕΔ των κρατών μελών·

34. φρονεί ότι η παροχή πληροφοριών στους καταναλωτές συνιστά κοινή ευθύνη των δημόσιων αρχών, των δικτύων παροχής πληροφοριών και συμβουλών, των ρυθμιστικών αρχών και των ενώσεων καταναλωτών και συνιστά κάθε οργανισμός, στο επίπεδό του, να διεξαγάγει εκστρατείες ευαισθητοποίησης καθώς και πιλοτικά έργα επί του θέματος αυτού·

35. επικρίνει τον ασαφή χαρακτήρα της τρέχουσας βάσης δεδομένων της Επιτροπής σχετικά με την ΕΕΔ· προτείνει στην Επιτροπή να δημιουργήσει μια ευρωπαϊκή πολύγλωσση διαδικτυακή πύλη για την ΕΕΔ, όπου κάθε καταναλωτής θα μπορούσε να ενημερώνεται για τον τρόπο λειτουργίας μιας διαδικασίας ΕΕΔ, τις επιπτώσεις που έχει αυτή, καθώς και για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, βάσει των υφιστάμενων βάσεων δεδομένων και δικτύων· τονίζει ότι, χάριν των καταναλωτών, πρέπει να δοθεί προσοχή ώστε η ηλεκτρονική πύλη να είναι σαφής και φιλική προς τον χρήστη·

36. τονίζει ότι οι καταναλωτές πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν επιγραμμικά όλες τις συναφείς πληροφορίες σχετικά με την ΕΕΔ, σωστά μεταφρασμένες στη γλώσσα τους, χρησιμοποιώντας άμεσα προσιτές και φιλικές προς τον χρήστη επιγραμμικές μηχανές μετάφρασης·

37. υπογραμμίζει ότι είναι ουσιώδους σημασίας η ευαισθητοποίηση των καταναλωτών σχετικά με την ύπαρξη και τα οφέλη της ΕΕΔ πριν από την εκδήλωση μιας καταναλωτικής διαφοράς· εμμένει στην ανάγκη ενίσχυσης εν προκειμένω του αισθήματος ευθύνης των επιχειρήσεων και των επιχειρηματικών οργανώσεων· θεωρεί ότι είναι καθήκον των επιχειρήσεων και των ενώσεων επιχειρήσεων να ενημερώνουν τους καταναλωτές σχετικά με τους διαθέσιμους μηχανισμούς ΕΕΔ· προτείνει η αρχική αυτή πληροφόρηση να περιλαμβάνει μια αναφορά στη δυνατότητα προσφυγής στην ΕΕΔ σε όλα τα συμβατικά έγγραφα που συντάσσουν οι επαγγελματίες που προσφεύγουν σε αυτήν, μαζί με τα στοιχεία επικοινωνίας και τους τρόπους προσφυγής στα σχετικά συστήματα ΕΕΔ· επισημαίνει, ωστόσο, ότι στο πλαίσιο αυτής της απαίτησης θα πρέπει να αποφευχθούν πρόσθετες δαπάνες και πρόσθετη γραφειοκρατία·

38. συνιστά, ως δυναμικό κίνητρο για τις επιχειρήσεις, την καθιέρωση, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ενός σήματος ποιότητας σχετικά με τη διαμεσολάβηση σε θέματα καταναλωτικών διαφορών, που να συνοδεύεται από κατευθυντήριες γραμμές στις οποίες θα αναγνωρίζονται οι βέλτιστες πρακτικές, ούτως ώστε οι καταναλωτές να αναγνωρίζουν γρήγορα τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν ενεργά στα συστήματα ΕΕΔ· φρονεί ότι θα πρέπει πρώτα να διενεργηθεί ανάλυση κόστους/οφέλους για την εν λόγω πρόταση· τονίζει ότι η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίσει την ορθή χρήση και επιβολή του σήματος αυτού·

Επόμενα βήματα

39. σημειώνει ότι επιβάλλεται βελτίωση της γενικότερης ενημέρωσης όσον αφορά τα δικαιώματα και την άσκησή τους καθώς και ειδικότερη πληροφόρηση για τα συστήματα ΕΕΔ, συμπεριλαμβανομένης της ύπαρξης, λειτουργίας και εγκατάστασή τους· θεωρεί ότι τα προγράμματα ενημέρωσης θα πρέπει επίσης να επισημαίνουν τα κύρια πλεονεκτήματα της επιλογής διαδικασίας ΕΕΔ, όπως το κόστος σε σχέση με την αντιδικία ενώπιον δικαστηρίου, τα ποσοστά επιτυχίας και η εξοικονόμηση χρόνου σε σχέση με τις δικαστικές διαδικασίες· υποστηρίζει ότι τα προγράμματα αυτά πρέπει να απευθύνονται ιδίως σε πολίτες και ΜΜΕ· πιστεύει ότι η ΕΕΔ παρέχεται κατά πλέον αποτελεσματικό τρόπον σε δίκτυο που βρίσκεται κοντά στους πολίτες και βάσει κοινής συνεργασίας με τα κράτη μέλη·

Τρίτη 25 Οκτωβρίου 2011

40. καλεί ταυτόχρονα την Επιτροπή να λάβει άμεσα μέτρα για τη διασφάλιση της καλύτερης ενημέρωσης των καταναλωτών και των επιχειρήσεων σχετικά με τις υφιστάμενες νομοθετικές πράξεις, όπως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 861/2007 για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, η οδηγία 2008/52/ΕΚ για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 805/2004 για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις· προτείνει για την επίτευξη του στόχου αυτού, να συμμετέχουν οι εθνικές αρχές, τα δικαστήρια, οι δικηγορικοί σύλλογοι και τα εμπορικά επιμελητήρια, οι υπηρεσίες παροχής συμβουλών σε καταναλωτές, οι ασφαλιστικές εταιρείες νομικής προστασίας και άλλοι αρμόδιοι οργανισμοί σε μια ολοκληρωμένη ενημερωτική εκστρατεία· ζητεί να παρασχεθεί οικονομική στήριξη για αντίστοιχες ευρωπαϊκές και εθνικές εκστρατείες·

41. σημειώνει ότι η προσφυγή σε δικαστήρια για υποθέσεις μικροδιαφορών μέλη παραμένει σε ορισμένα κράτη μέλη εξαιρετικά περιορισμένη και ότι πρέπει να γίνουν περισσότερα στους τομείς της ασφάλειας δικαίου, των γλωσσικών φραγμών και της διαφάνειας των διαδικασιών· καλεί την Επιτροπή να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στα δικαστικά αυτά όργανα κατά τη διατύπωση της νομοθετικής της πρότασης σχετικά με τη χρήση της ΕΕΔ σε υποθέσεις καταναλωτών στην ΕΕ·

42. σημειώνει ότι ο συμβιβαστικός χαρακτήρας της ΕΕΔ σημαίνει ότι μια επίλυση διαφορών είναι πλέον πιθανόν να θεωρηθεί ως ένα ευνοϊκό και για τα δύο μέρη αποτέλεσμα και επισημαίνει το γεγονός ότι η συμμόρφωση με τις λύσεις που έχουν επιτευχθεί με την ΕΕΔ είναι σε γενικές γραμμές υψηλή· πιστεύει ως εκ τούτου, ότι ενημερωμένα στατιστικά στοιχεία όσον αφορά το γεγονός αυτό θα πρέπει να δημοσιεύονται παράλληλα με την πληροφόρηση της κοινής γνώμης για τις διαδικασίες ΕΕΔ·

43. καλεί την Επιτροπή να προβεί σε συνεργασία με τα κράτη μέλη σε ενημερωτικές εκστρατείες με σκοπό την περαιτέρω ενημέρωση και την εξοικείωση τόσο των καταναλωτών όσο και των επιχειρήσεων με τα οφέλη που συνεπάγεται η χρήση του θεσμού αυτού·

44. θεωρεί ότι οι ενημερωτικές εκστρατείες για την ΕΕΔ θα πρέπει να πραγματοποιούνται σε συνεργασία με τα εμπορικά επιμελητήρια, τις ενώσεις καταναλωτών και τις υπηρεσίες θεμιτού εμπορίου (ή αντίστοιχες υπηρεσίες) με σκοπό να εξασφαλιστεί μια καλά συντονισμένη και αποτελεσματική εκστρατεία·

45. εκτιμά ότι η υποχρέωση ενημέρωσης των επιχειρήσεων συνιστά κοινή ευθύνη των δημόσιων αρχών και των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων και συνιστά κάθε οργανισμός, στο επίπεδό του, να διεξαγάγει εκστρατείες ευαισθητοποίησης καθώς και πιλοτικά έργα επί του θέματος αυτού·

46. αναγνωρίζει ότι ένα από τα κύρια εμπόδια στη χρήση συστημάτων ΕΕΔ συνίσταται στην απροθυμία των επιχειρήσεων να συμμετάσχουν σε αυτούς τους μηχανισμούς· προτείνει τα εμπορικά επιμελητήρια, οι κεντρικές οργανώσεις τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ΕΕ καθώς και άλλες επαγγελματικές οργανώσεις να υποχρεώνονται να ενημερώνουν τις επιχειρήσεις για την ύπαρξη της ΕΕΔ και για τα πιθανά οφέλη της χρήσης της, κυρίως όσον αφορά τη δυνατότητα αποφυγής των δικαστικών διενέξεων εν τη γενέσει τους, το κύρος της επιχείρησης και, τέλος, τις δυνατότητες που προσφέρει η ΕΕΔ σε αντίθεση με μια διαιτητική ή δικαστική απόφαση για αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στις εμπορικές σχέσεις μεταξύ των μερών,

47. καλεί την Επιτροπή, βάσει των δεδομένων που έχουν συλλεχθεί και μιας σε βάθος αξιολόγησης επιπτώσεων, σύμφωνα με τους κανόνες για τη βελτίωση της νομοθεσίας, να εξετάσει τον καθορισμό ελάχιστων προδιαγραφών για την ΕΕΔ σε όλους τους τομείς, ενώ θα αναπτύσσει ταυτόχρονα τα υφιστάμενα συστήματα και θα προτρέπει τα κράτη μέλη και τους τομείς που καλύπτονται από τα εν λόγω συστήματα να αυξήσουν τη χρηματοδότηση, λαμβάνοντας υπόψη ότι η διαδικασία ΕΕΔ, ενώ παρέχει στα ενεχόμενα μέρη μια χαμηλού κόστους εναλλακτική δυνατότητα, δεν θα πρέπει να εξελιχθεί σε απονομή δικαιοσύνης «σε τιμές ευκαιρίας»·

*

* *

48. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.